

Κ. ΚΑΛΩΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ: ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ

Μη αποστέλλεται στο Γραφείο Ενημέρωσης

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
404

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΣΤ/Δ = 19

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Δια της μεθόδου της ΣΤ. τάξης
του Δημοτικού Σχολείου

ΔΩΡΕΑ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ
ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

ΔΩΡΕΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΤ 89 ΣΧΒ
Διαμαντόπουλος, Ν.
Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Διά τούς μαθητάς τῆς ΣΤ' τάξεωσ
τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1973

002
ληε
ΕΤ2Α
404

ΑΡΧΑΙΑ
ΛΟΓΙΑ

**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΔΩΡΗΣΑΤΟ**
Οργ. Επεξεργασίας Βιβλίων
αδξ. αριθ. εισαγ. 151 του έτους 1974

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΛΑ

1. Έννοια τοῦ συνόλου

Παραδείγματα.

1. Τὸ Σάββατον ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου θὰ ἐκκλησιασθοῦν.
2. Τὴν Τετάρτην ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς "Εκτῆς (ΣΤ') τάξεως θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ μουσεῖον Μπενάκη.
3. Τὴν τελευταίαν ὥραν ἡ ὁμάς τῆς Χορωδίας νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν Μουσικῆς.
4. Μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ΣΤ' τάξεως ὑπάρχουν διάφορα ἀντικείμενα (ἔδρα, θρανία, μαυροπίναξ, χάρται, εἰκόνες κλπ).
5. Ἐπάνω εἰς τὴν ἔδραν ὑπάρχει μία ἀνθοδέσμη.
6. Εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ σχολείου εὐρίσκονται τὰ ἐργαλεῖα, μὲ τὰ ὅποια καλλιεργοῦμεν τὸν σχολικὸν κήπον.
7. Μέσα εἰς τὴν κασετίναν φυλάσσονται δάφορα ἀντικείμενα (μολύβια, χρώματα, γομολάστιχα κλπ.).

Παρατηρήσεις

- «Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου» ἀποτελοῦν ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.
«οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως» ἀποτελοῦν ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον
«ἡ ὁμάς τῆς Χορωδίας» ἀποτελεῖ ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.
«τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰθούσης» ἀποτελοῦν ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.
«ἡ ἀνθοδέσμη» ἀποτελεῖ ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.
«τὰ ἐργαλεῖα τοῦ κήπου» ἀποτελοῦν ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.

«τὰ ἀντικείμενα τῆς κασετίνας» ἀποτελοῦν ἓνα ὄλον, ἓνα σύνολον.
 *Ἔτσι λέγομεν :

Τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου·
 τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ' τάξεως·
 τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς Χορωδίας·
 τὸ σύνολον τῶν ἀντικειμένων τῆς αἰθούσης μας·
 τὸ σύνολον τῶν ἀνθέων τῆς ἀνθοδέσμης μας·
 τὸ σύνολον τῶν ἐργαλείων τοῦ σχολικοῦ μας κήπου·
 τὸ σύνολον τῶν ἀντικειμένων τῆς κασετίνας μου.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου ἢ οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως ἢ οἱ μαθηταὶ τῆς Χορωδίας, πού ἀποτελοῦν **σύνολα**, διακρίνονται ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμόν των. Ἄνῃκουν ὁμως εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον, εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν, εἰς τὴν ἴδιαν ὁμάδα.

Ὅμοιως τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰθούσης, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἓνα **σύνολον**, διακρίνονται μεταξύ των, διότι ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ ἔδρα, ἄλλο τὰ θρανία, ἄλλο ὁ μαυροπίναξ, ἄλλο οἱ χάρται, ἄλλο αἱ εἰκόνες. Εἶναι ὁμως ἀντικείμενα τῆς ἴδιας αἰθούσης.

Ἐξ αὐτῶν βλέπομεν ὅτι τὴν λέξιν «**σύνολον**» τὴν χρησιμοποιοῦμεν, ὅταν θέλωμεν νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς πράγματα ὠρισμένα καὶ διακεκριμένα μεταξύ των, τὰ ὁποῖα ὁμως θεωροῦμεν ὡς μίαν ὁλότητα.

Ἦστε: *Σύνολον λέγεται μία συλλογὴ πραγμάτων ὠρισμένων, τὰ ὁποῖα σαφῶς διακρίνονται μεταξύ των καὶ θεωροῦνται ὡς ἓν ὄλον.*

Ἡ λέξις **πράγματα** ἢ **ἀντικείμενα** ἡμπορεῖ νὰ σημαίη ὑλικά πράγματα (ἄνθρωπος, ζῶα, φυτά, θρανία κλπ.) ἀλλὰ καὶ ἀφηρημένης ἐννοίας (αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος, οἱ μῆνες τοῦ ἔτους, αἱ 4 πράξεις τῆς Ἀριθμητικῆς κλπ.).

Κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ πράγματα ἢ τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ σύνολον, ὀνομάζεται **στοιχεῖον** τοῦ συνόλου ἢ **μέλος** τοῦ

συνόλου. Π.χ. ἡ ἔδρα εἶναι στοιχεῖον τοῦ συνόλου «ἀντικείμενα τῆς αἰθούσης», ὁμοίως τὰ θρανία εἶναι στοιχεῖον τοῦ συνόλου αὐτοῦ, καθὼς καὶ ὁ μαυροπίναξ, οἱ χάρται, αἱ εἰκόνες.

Τὰ στοιχεῖα ἑνὸς συνόλου δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι ὁμοειδῆ. Ἀρκεῖ νὰ ἔχουν ἓνα κοινὸν γνώρισμα, τὸ ὅποῖον νὰ ἐπιτρέπει τὴν κατάταξιν των εἰς τὴν ὁλότητα. Π.χ. Τὸ σύνολον τῶν ἀντικειμένων τῆς ΣΤ' τάξεως (μαθηταί, θρανία, ἔδρα, χάρται, εἰκόνες κλπ.) δὲν εἶναι ὅμοια μεταξύ των, εἶναι ὅμως **στοιχεῖα** τοῦ συνόλου «ἀντικείμενα τῆς αἰθούσης» διότι καθένα ἀπ' αὐτὰ ἔχει τὸ κοινὸν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα, **ὅτι ἀνήκει** εἰς τὸ αὐτὸ σύνολον.

*Ἄλλα παραδείγματα συνόλων :

1. Ἡ ἐνωμοτία τῶν Προσκόπων τοῦ σχολείου μας.
2. Ἡ ἀθλητικὴ ὁμάς τοῦ σχολείου μας.
3. Ἡ ὁμάς ποδοσφαιριστῶν τοῦ χωρίου.
4. Μία συλλογὴ γραμματοσήμων.
5. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς.
6. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος.
7. Οἱ ποταμοὶ τῆς Μακεδονίας.
8. Τὰ ὄρη τῆς Ἡπείρου.
9. Αἱ λέξεις.
10. Τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.
11. Τὰ φωνήεντα.
12. Τὰ σύμφωνα.
13. Οἱ ἀριθμοί.
14. Αἱ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος.
15. Οἱ μῆνες τοῦ ἔτους, κλπ., κλπ.

***Εργασία.** Νὰ ἀναφέρετε 10 παραδείγματα συνόλων ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκίας σας, τοῦ σχολείου σας κλπ.

2. Τὸ μονομελὲς σύνολον. Τὸ διμελὲς σύνολον. Τὸ κενὸν σύνολον.

α) Ἐὰν μᾶς ἐρωτήσουν, πόσα φωνήεντα ἔχει ἡ λέξις «πῦρ», θὰ ἀπαντήσωμεν : ἓνα. Ἄρα τὸ σύνολον τῶν φωνηέντων τῆς λέ-

Ξεως «πῦρ» ἔχει ἓνα μόνον στοιχεῖον ἢ μέλος (φωνῆεν) καὶ δι' αὐτὸ λέγεται **μονομελὲς σύνολον**.

Παραδείγματα : Μονομελῆ σύνολα εἶναι :

Τὸ σύνολον τῶν φωνηέντων τῶν λέξεων : γῆ, μῆν, φῶς, μῦς.

Τὸ σύνολον τῶν συμφώνων τῶν λέξεων : γῆ, ἓνα, ἄν, ἄς, μῆ.

Τὸ σύνολον τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, οἱ ὅποιοι ἀρχίζουν ἀπὸ Φ.

Τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, αἱ ὅποιοι ἀρχίζουν ἀπὸ Δ.

Δ.

Τὸ σύνολον τῶν Ἑπείρων τῆς γῆς, αἱ ὅποιοι ἀρχίζουν ἀπὸ Ε. κλπ., κλπ.

β) Ἐὰν μᾶς ἐρωτήσουν, πόσα σύμφωνα ἔχει ἡ λέξις «πῦρ» ; θὰ ἀπαντήσωμεν : δύο. Ἄρα τὸ σύνολον τῶν συμφώνων τῆς λέξεως «πῦρ» ἔχει δύο στοιχεῖα ἢ μέλη (σύμφωνα)· διὰ τοῦτο λέγεται **διμελὲς σύνολον ἢ ζευγὸς στοιχείων**.

Παραδείγματα. Διμελῆ σύνολα εἶναι :

Τὸ σύνολον τῶν συμφώνων τῶν λέξεων : ψωμί, νερό, μέλι, τρία, ἑπτὰ, ὀκτώ, δέκα, φῶς, μῆν, μῦς.

Τὸ σύνολον τῶν φωνηέντων τῶν λέξεων : ψωμί, νερό, μέλι, τρία, ἑπτὰ, ὀκτώ, δέκα, ἓνα, πέννα, χάρτης, ἔτος.

Τὸ σύνολον τῶν μηνῶν, οἱ ὅποιοι ἀρχίζουν ἀπὸ Μ (Μάρτιος, Μάϊος).

Τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, αἱ ὅποιοι ἀρχίζουν ἀπὸ Τ (Τρίτη, Τετάρτη).

Τὸ σύνολον τῶν χρωμάτων τῆς σημαίας μας (κυανοῦν, λευκόν).

γ) Εἶναι Σάββατον. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως ἐπῆγαν ἐκδρομὴν. Ποῖον εἶναι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν αἴθουσαν ; Ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ αἴθουσα εἶναι κενὴ (ἀδειανή) ἀπὸ μαθητᾶς.

Ἄρα τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς αἰθούσης κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶναι **κενὸν σύνολον**. Τοῦτο εἶναι ἓνα σύνολον χωρὶς στοιχεῖα. Συνεπῶς, ἐὰν ἓνα σύνολον δὲν ἔχη στοιχεῖα, δὲν θὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει σύνολον· θὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχει **κενὸν σύνολον**.

Παραδείγματα κενοῦ συνόλου :

Τὸ σύνολον τῶν μακρῶν φωνηέντων τῶν λέξεων : Θεός, νέος, ἔνος, νέφος.

Τὸ σύνολον τῶν βραχέων φωνηέντων τῶν λέξεων : φωνή, ἤχώ, πηγὴ, τρώγω.

Τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν ἀπὸ Μ.

Τὸ σύνολον τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν ἀπὸ Β. Τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς αἰθούσης τῆς ΣΤ' τάξεως κατὰ τὸ διὰ-λειμμα, ὅταν ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεως αὐτῆς εὐρίσκωνται εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

3. Συμβολισμοὶ τῶν συνόλων

Κάθε σύνολον, χάριν συντομίας, τὸ παριστάνομεν μὲ ἓνα κεφαλαῖον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου· π.χ. τὸ σύνολον Α, τὸ σύνολον Β κλπ.

Καὶ κάθε ἀντικείμενον, ποῦ εἶναι στοιχεῖον τοῦ συνόλου, τὸ παριστάνομεν, χάριν συντομίας, μὲ ἓνα μικρὸν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ἢ μὲ ἀριθμητικὰ ψηφία· π.χ. τὸ στοιχεῖον α, τὸ στοιχεῖον β κλπ.

α) Διὰ τὸ νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὸ ἀντικείμενον α εἶναι στοιχεῖον τοῦ συνόλου Α, χρησιμοποιοῦμεν τὸ σύμβολον \in , τὸ ὁποῖον σημαίνει «ἀνήκει εἰς τό» καὶ τὸ γράφομεν συμβολικῶς ἔτσι :

$$\alpha \in A$$

τὸ διαβάζομεν δέ : «τὸ α ἀνήκει εἰς τὸ Α», ἢ «τὸ α εἶναι στοιχεῖον τοῦ Α».

β) Διὰ τὸ νὰ δηλώσωμεν ὅμως ὅτι τὸ ἀντικείμενον β δὲν εἶναι στοιχεῖον τοῦ συνόλου Α, τότε χρησιμοποιοῦμεν τὸ σύμβολον \notin , τὸ ὁποῖον σημαίνει «δὲν ἀνήκει εἰς τό» καὶ τὸ γράφομεν συμβολικῶς ἔτσι :

$$\beta \notin A$$

τὸ διαβάζομεν δέ : «τὸ β δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Α», ἢ «τὸ β δὲν εἶναι στοιχεῖον τοῦ Α».

γ) Διὰ τὸ νὰ δηλώσωμεν τὸ κενὸν σύνολον χρησιμοποιοῦμεν τὸ σύμβολον \emptyset .

δ) Διὰ τὸ νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὰ ἀντικείμενα ἀποτελοῦν ἓνα σύνολον, τὰ γράφομεν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ σύμβολον $\{ \}$, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ἄγκιστρον.

*Ετσι, διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι τὸ σύνολον Β ἔχει ὡς στοιχεῖα τὰ γράμματα α, β, γ θὰ σημειώσωμεν συμβολικῶς :

$$B = \{ \alpha, \beta, \gamma \}$$

καὶ γράφομεν :

$$\alpha \in B$$

$$\beta \in B$$

$$\gamma \in B$$

διαβάζομεν δέ : «τὸ α εἶναι στοιχεῖον τοῦ Β», «τὸ β εἶναι στοιχεῖον τοῦ Β», «τὸ γ εἶναι στοιχεῖον τοῦ Β».

Παρατήρησις. 1. Τὰ στοιχεῖα τοῦ συνόλου μέσα εἰς τὸ ἀγκίστρον χωρίζονται μεταξύ των μὲ κόμμα, καὶ ἡμποροῦμεν νὰ τὰ γράψωμεν κατὰ οἰανδήποτε σειρὰν. Π.χ.

$$B = \{ \alpha, \beta, \gamma \} \text{ ἢ } B = \{ \beta, \gamma, \alpha \} \text{ ἢ } B = \{ \gamma, \alpha, \beta \}.$$

2. Κάθε στοιχεῖον ἑνὸς συνόλου τὸ γράφομεν ἐντὸς τοῦ ἀγκίστρον μίαν μόνον φοράν. Π.χ. τὸ σύνολον Γ τῶν γραμμάτων τῆς λέξεως «χάρακας» γράφεται ἔτσι : $\Gamma = \{ \chi, \alpha, \rho, \kappa, \varsigma \}$.

A. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ

α) Τί λέγεται σύνολον ; Πότε ἓνα σύνολον λέγεται μονομελές ; πότε λέγεται διμελές καὶ πότε λέγεται κενόν ;

β) Τί σύνολα εἶναι : τὸ σύνολον τῶν φωνηέντων τῶν λέξεων : «Τρῶς, θῶς, φλέψ, πᾶς, ξένος, μήλον, ἀστὴρ» ;

γ) Τί σύνολον εἶναι τὸ σύνολον τῶν βραχέων φωνηέντων τῆς λέξεως «πηγή» ;

δ) Τί σύνολον εἶναι τὸ σύνολον τῶν μακρῶν φωνηέντων τῆς λέξεως «μέλος» ;

ε) Ἀπὸ τὴν αἶθουσαν διδασκαλίας τῆς ΣΤ' τάξεως ἔχουν ἀφαιρεθῆ ὅλοι οἱ χάρται, λόγω ἐλαιοχρωματισμοῦ τῶν τοίχων τῆς. Πῶς θὰ ὀνομάσωμεν τὸ σύνολον τῶν χαρτῶν τῆς αἰθούσης ;

στ) Εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἐρησκευτικῶν εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεως. Πῶς λέγεται τὸ σύνολον τῶν ἀπόντων μαθητῶν τῆς τάξεως αὐτῆς εἰς τὸ μάθημα αὐτὸ κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ;

ζ) Ποιον είναι το σύνολο των άκεραίων αριθμών, οι οποίοι εύρισκονται μεταξύ του 8 και του 9 ;

4. Σύνολο με περισσότερα στοιχεία

Παράδειγμα 1. Εισ το πρώτον θρανίον τής ΣΤ' τάξεως κάθονται τρεις μαθηταί, οί : Βλάσης, Δέδες, Νέγρης.

Ἐν παραστήσωμεν με το γράμμα Μ τους μαθητάς αυτούς, τότε το σύνολο των μαθητῶν του πρώτου θρανίου σημειώνεται ἐντός του άγκίστρου ἢ με όλόκληρον το ἐπάνυμμο των μαθητῶν ἢ με τά άρχικά των γράμματα ἔτσι :

$$M = \{ \text{Βλάσης, Δέδες, Νέγρης} \}$$

$$\text{ἢ } M = \{ B, \Delta, N \}$$

Παράδειγμα 2. Το σύνολο των γραμμάτων τής λέξεως «Πατρίς» είναι :

$$\Pi = \{ \pi, \alpha, \tau, \rho, \iota, \varsigma \}$$

Εισ το πρώτον παράδειγμα ἔχομεν σύνολο με τρία στοιχεῖα (τριμελές σύνολο). Εισ το δεύτερον παράδειγμα ἔχομεν σύνολο με 6 στοιχεῖα.

Ἐπομένως : ἕνα σύνολο ἢμπορεῖ νά ἔχη ἕνα στοιχεῖον (μονομελές σύνολο) ἢ δύο στοιχεῖα (διμελές σύνολο) ἢ περισσότερα στοιχεῖα (σύνολο με πολλά στοιχεῖα).

Ἐμάθομεν πῶς γράφομεν τά σύνολα. Ἐάν ἔχωμεν σύνολα με πολλά στοιχεῖα, τά ὁποῖα παρουσιάζουν μίαν ὠρισμένην σειράν, ὁπως εἶναι οἱ φυσικοῖ ἀριθμοῖ 1 ἕως 99, θά τους γράψωμεν ὄλους ἐντός του άγκίστρου ;

*Οχι βέβαια. Μέσα εισ το άγκίστρον γράφομεν τά δύο ἢ τρία πρώτα ἀπό τά στοιχεῖα αυτά, κατόπιν γράφομεν τρεις τελείας (στιγμάς) καί τέλος γράφομεν το τελευταῖον στοιχεῖον του συνόλου. Π.χ.

$$A = \{ 1, 2, 3, \dots, 99 \}$$

Αἱ τρεις τελείαι (στιγμαί) σημαίνουν : «καί οὔτω καθεξῆς μέχρι του».

Πῶς ὁμως θά γράψωμεν ἕνα σύνολο, ἀν τά στοιχεῖα του δέν παρουσιάζουν ὠρισμένην σειράν ;

Παράδειγμα. "Αν θελήσωμεν νὰ παραστήσωμεν M τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τοῦ Μαρασλείου, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ γράψωμεν τὰ ὀνόματα ὅλων αὐτῶν τῶν μαθητῶν ἐντὸς τοῦ ἀγκίστρου, ἀλλ' οὕτε καὶ παρουσιάζουν οἱ μαθηταὶ ὠρισμένην σειράν, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς ἀκεραίους ἀριθμούς.

Δι' αὐτὸ θὰ χρησιμοποιήσωμεν ἕναν ἄλλον τρόπον ἀπλοῦν καὶ σύντομον, ὃ ὁποῖος θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Μὲ τὸ γράμμα X τοῦ ἀλφαβήτου μας παριστάνομεν κάθε στοιχεῖον τοῦ συνόλου. Μέσα εἰς τὸ ἀγκίστρον γράφομεν πρῶτα τὸ X , δεξιὰ αὐτοῦ γράφομεν μίαν μικράν διαχωριστικὴν γραμμὴν / ἢ δύο τελείας : καὶ τέλος γράφομεν πάλιν τὸ X , μετὰ τὸ ὁποῖον γράφεται ἡ ἰδιότης, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ συνόλου.

"Ἐτσι τὸ σύνολον M τοῦ παραπάνω παραδείγματος γράφεται :

$$M = \{ X/X \text{ μαθητῆς τοῦ Μαρασλείου} \}$$

καὶ διαβάζεται ὡς ἑξῆς :

M εἶναι τὸ σύνολον τῶν X ὅπου X εἶναι μαθητῆς τοῦ Μαρασλείου.

"Ἄλλα παραδείγματα.

1. Τὸ σύνολον $M = \{ \text{Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάιος, Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὐγουστος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος} \}$ γράφεται :

$$M = \{ X/X \text{ μὴν τοῦ ἔτους} \}$$

καὶ διαβάζεται : M εἶναι τὸ σύνολον τῶν X μὲ τὴν ἰδιότητα : X εἶναι μὴν τοῦ ἔτους.

2. Τὸ σύνολον $H = \{ \text{Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατον, Κυριακή} \}$ γράφεται :

$$H = \{ X/X \text{ ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος} \}$$

καὶ διαβάζεται : H εἶναι τὸ σύνολον τῶν X μὲ τὴν ἰδιότητα : X εἶναι ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.

3. Τὸ σύνολον $A = \{ 1, 2, 3, \dots, 99 \}$ γράφεται :

$$A = \{ X/X \text{ φυσικὸς ἀριθμὸς μικρότερος τοῦ 100} \}$$

καὶ διαβάζεται : A εἶναι τὸ σύνολον τῶν X μὲ τὴν ἰδιότητα : X εἶναι φυσικὸς ἀριθμὸς μικρότερος τοῦ 100.

B. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Παραστήσατε συμβολικῶς :

1. Τὸ σύνολο τῶν Ἑπιπέδων τῆς Γῆς.
2. Τὸ σύνολο τῶν Ὁκεανῶν.
3. Τὸ σύνολο τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.
4. Τὸ σύνολο τῶν ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος.
5. Τὸ σύνολο τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.
6. Τὸ σύνολο τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν 1 μέχρι 999.

5. Ἴσα σύνολα

Ἄν παραστήσωμεν τὰ σύνολα $M = \{2, 3, 4\}$ καὶ $N = \{4, 3, 2\}$, βλέπομεν ὅτι κάθε στοιχεῖο τοῦ συνόλου M εἶναι καὶ στοιχεῖο τοῦ συνόλου N . Ἀλλὰ καὶ τὸ κάθε στοιχεῖο τοῦ συνόλου N εἶναι καὶ στοιχεῖο τοῦ συνόλου M . Τὰ δύο αὐτὰ σύνολα M καὶ N λέγονται ἴσα.

Ὁμοίως τὰ σύνολα $\Delta = \{\alpha, \beta, \gamma\}$ καὶ $E = \{\gamma, \beta, \alpha\}$ εἶναι ἴσα μεταξύ των, διότι κάθε στοιχεῖο τοῦ συνόλου Δ εἶναι καὶ στοιχεῖο τοῦ συνόλου E , ὅπως καὶ κάθε στοιχεῖο τοῦ συνόλου E εἶναι καὶ στοιχεῖο τοῦ συνόλου Δ .

Ἄρα: Δύο σύνολα λέγονται ἴσα, ὅταν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἑνὸς ταυτίζονται ἓνα πρὸς ἓνα μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄλλου.

Τὰ ἴσα σύνολα τὰ σημειώνομεν ὡς ἑξῆς : $M = N$, $\Delta = E$ κλπ.

6. Ἐνωσις συνόλων

Παράδειγμα 1. Ἡ Ἔκτη τάξις τοῦ Μαρασλείου ἔχει δύο ομάδας ἐρυθροσταυριτῶν. Τὸ σύνολο τῶν μαθητῶν, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν μίαν ομάδα, εἶναι : $A = \{\text{Παῦλος, Πέτρος, Κώστας, Φωκίων}\}$ καὶ τὸ σύνολο τῶν μαθητῶν, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν ἄλλην ομάδα, εἶναι : $B = \{\text{Κώστας, Φωκίων, Φαίδων, Χρῆστος, Θωμᾶς}\}$.

Ἐὰν τῶρα μᾶς ἐρωτήσουν : ποῖον εἶναι τὸ σύνολο τῶν ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Μαρασλείου ; θ' ἀπαντήσωμεν μὲ εὐκολίαν :

$M = \{\text{Παῦλος, Πέτρος, Κώστας, Φωκίων, Φαίδων, Χρῆστος, Θωμᾶς}\}$.

Τί ἐκάμαμεν, διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ σύνολον ὄλων τῶν ἐρυθροσταυριτῶν τῆς ΣΤ' τάξεως ;

"Ὅπως παρατηροῦμεν, ἐνώσαμεν τὰ δύο σύνολα εἰς ἓνα σύνολον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται **ἔνωσις τῶν δύο συνόλων**.

Παρατηροῦμεν ἐπίσης, ὅτι ὁ Κώστας καὶ ὁ Φωκίων ἀνήκουν καὶ εἰς τὰς δύο ομάδας· εἰς τὴν ἔνωσιν ὅμως δὲν λαμβάνονται δύο φορές, ἀλλὰ μόνον μίαν, διότι ἡ ἔνωσις τῶν δύο αὐτῶν συνόλων εἶναι σύνολον. Καί, ὅπως γνωρίζομεν, τὰ στοιχεῖα ἐνὸς συνόλου πρέπει νὰ διακρίνονται σαφῶς μεταξύ των.

Ἦστε : "Ἐνωσις δύο συνόλων λέγεται τὸ σύνολον, τὸ ὁποῖον ἔχει στοιχεῖα ὅλα τὰ στοιχεῖα τούτων" κάθε στοιχεῖον ὅμως λαμβάνεται μίαν μόνον φοράν.

Σύμβολον τῆς ἐνώσεως εἶναι τὸ \cup . Ἔτσι ἡ ἔνωσις τῶν δύο ἀνωτέρω συνόλων Α καὶ Β γράφεται : $A \cup B$ καὶ διαβάζεται : «Α ἔνωσις Β».

Παράδειγμα 2. Ἄν $A = \{ 2, 5, 6, 7 \}$ καὶ $B = \{ 2, 4, 5, 7 \}$ θὰ εἶναι : $E = A \cup B = \{ 2, 4, 5, 6, 7 \}$

Παράδειγμα 3. Ἄν $A = \{ \pi, \rho, \sigma \}$ καὶ $B = \{ \sigma, \tau, \upsilon \}$ θὰ εἶναι : $E = A \cup B = \{ \pi, \rho, \sigma, \tau, \upsilon \}$.

Σημείωσις 1. Τὸ σύνολον, πού προκύπτει ἀπὸ τὴν ἔνωσιν, ἡμποροῦμεν νὰ τὸ ἐνώσωμεν μὲ ἓνα τρίτον σύνολον, ὅποτε θὰ ἔχωμεν ἔνωσιν τριῶν συνόλων. Ὁμοίως τὴν ἔνωσιν αὐτὴν ἡμποροῦμεν νὰ τὴν ἐνώσωμεν μὲ ἓνα τέταρτον σύνολον, ὅποτε θὰ ἔχωμεν ἔνωσιν 4 συνόλων κ.ο.κ.

2. Διὰ τὴν ἔνωσιν ἐνὸς συνόλου Α μὲ τὸ κενὸν σύνολον \emptyset ἔχομεν :

$$A \cup \emptyset = A \quad (\text{διότι τὸ κενὸν σύνολον δὲν ἔχει κανένα στοιχεῖον}).$$

Διὰ τοῦτο τὸ κενὸν σύνολον \emptyset λέγεται οὐδέτερον στοιχεῖον διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐνώσεως.

Γ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

α) Νά σχηματίσετε τὰς ἐνώσεις τῶν ἑξῆς συνόλων :

$$1. A = \{3, 4, 5, 6, 7\} \text{ καὶ } B = \{1, 2, 3, 5, 7\}$$

$$2. A = \{\beta, \gamma, \epsilon, \zeta, \eta\} \text{ καὶ } B = \{\alpha, \beta, \gamma, \delta, \theta\}$$

$$3. A = \{\alpha, \beta, \gamma, \delta\} \text{ καὶ } B = \{\gamma, \beta, \alpha, \delta\}$$

$$4. A = \{1, 2, 3, 4\} \text{ καὶ } B = \{3, 2, 4, 1\}$$

$$5. A = \{\alpha, \beta, \gamma\}, B = \{\beta, \gamma, \delta\} \text{ καὶ } \Gamma = \{\gamma, \delta, \epsilon\}.$$

$$6. A = \{\alpha, \beta, \gamma\} \text{ καὶ } B = \emptyset$$

$$7. A = \{1, 2, 3\} \text{ καὶ } B = \emptyset$$

β) Νά σχηματίσετε τὴν ἔνωση τοῦ συνόλου A τῶν γραμμάτων τῆς λέξεως «μάθημα» καὶ τοῦ συνόλου B τῶν γραμμάτων τῆς λέξεως «βιβλίον».

7. Πλῆθος στοιχείων καὶ πληθικός ἀριθμός συνόλου

Ἐμάθομεν προηγουμένως, ὅτι ἓνα σύνολον ἠμπορεῖ νὰ ἔχη ἓνα στοιχεῖον καὶ λέγεται **μονομελές σύνολον**· ἡ δύο στοιχεῖα καὶ λέγεται **διμελές σύνολον**· ἡ τρία ἢ περισσότερα στοιχεῖα.

Παραδείγματα. Ἔχομεν τὰ σύνολα :

$$A = \{\alpha\} \quad \cdot \text{ ἔχει ἓνα } 1 \text{ στοιχεῖον (μονομελές σύνολον).}$$

$$B = \{o, \epsilon\} \quad \cdot \text{ ἔχει } 2 \text{ στοιχεῖα (διμελές σύνολον).}$$

$$\Gamma = \{\alpha, i, u\} \quad \cdot \text{ ἔχει } 3 \text{ στοιχεῖα.}$$

$$\Delta = \{\alpha, \epsilon, \eta, i\} \quad \cdot \text{ ἔχει } 4 \quad \gg \quad \text{κ.ο.κ.}$$

Οἱ ἀριθμοὶ 1, 2, 3, 4 κλπ., οἱ ὁποῖοι φανερώνουν τὸ πλῆθος τῶν στοιχείων ἑνὸς συνόλου, λέγονται **πληθικοὶ ἀριθμοὶ ἢ πληθάριθμοι**.

Ἐπομένως ὁ πληθικός ἀριθμός τοῦ μονομελοῦς συνόλου εἶναι ἡ μονὰς 1.

Ἐπομένως ὁ πληθικός ἀριθμός τοῦ διμελοῦς συνόλου εἶναι ὁ 2 κ.ο.κ.

Ἐπομένως ὁ πληθικός ἀριθμός τοῦ κενοῦ συνόλου \emptyset εἶναι τὸ μηδέν (0).

***Ἄρα :** Οἱ ἀκέραιοι ἀριθμοὶ εἶναι πληθικοὶ ἀριθμοὶ συνόλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΟΣΑ

1. Τί λέγεται ποσόν

Παράδειγμα. Ὁ Πέτρος μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν σχολείων ἠγόρασε 4 τετράδια καὶ ἐπλήρωσε 12 δραχμάς. Ἀργότερα ἐχειρίσθη ἄλλα 8 ὅμοια τετράδια καὶ ἐπλήρωσε 24 δραχμάς.

Εἰς τὸ παράδειγμα αὐτὸ βλέπομεν ὅτι τὰ τετράδια ἀπὸ 4 ἔγιναν 8, δηλ. ἐδιπλασιάσθη ὁ ἀριθμὸς των· ὁμοίως καὶ αἱ δραχμαὶ ἀπὸ 12 ἔγιναν 24. Δηλ. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τετραδίων καὶ αἱ δραχμαὶ ἠυξήθησαν.

Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀγοράσῃ ὁ Πέτρος καὶ ὀλιγώτερα τετράδια ἀπὸ τὰ 4, ὁπότε θὰ ἐπλήρωνε καὶ ὀλιγώτερας δραχμάς.

Ἐπομένως τὰ τετράδια καὶ αἱ δραχμαὶ εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν περισσότεραι (νὰ αὐξηθοῦν) ἢ καὶ ὀλιγώτεραι (νὰ ἐλαττωθοῦν).

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεως ἢ τοῦ σχολείου : εἶναι δυνατόν νὰ αὐξηθοῦν, ἂν ἐγγραφοῦν καὶ ἄλλοι μαθηταί, ἢ νὰ ἐλαττωθοῦν, ἂν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς φοιτῶντας πάρουν ἀποφίτηριον.

Ὅμοίως ἔμπορεῖ νὰ αὐξηθοῦν ἢ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ θρανία, οἱ χάρται, αἱ εἰκόνες, τὰ πρόβατα, οἱ ἐργάται, τὰ ἡμερομίσθια κλπ.

Ὅλα αὐτὰ ὀνομάζονται **ποσά**.

Ποσὸν εἰς τὴν Ἀριθμητικὴν ὀνομάζεται κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἔμπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ, δηλαδὴ δύναται νὰ λάβῃ μίαν νέαν ἀριθμητικὴν τιμὴν.

2. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ποσὰ ἀντίστροφα

α) Ἀνάλογα ποσὰ

Παράδειγμα. Ἐνας ἐργάτης διὰ 2 ἡμερομίσθια ἔλαβε 240 δραχμ. Ἄν ἐργάζετο διπλασίας ἡμέρας, δηλ. $2 \times 2 = 4$ ἡμέρας, θὰ ἐλάμβανε καὶ διπλασίας δραχμάς, δηλ. $240 \times 2 = 480$ δραχμ. Διὰ τριπλάσια

ήμερομισθία θὰ ἐλάμβανε τριπλασίας δραχμὰς κ.ο.κ. Καὶ διὰ ἓνα ἡμερομισθιον θὰ ἐλάμβανε 2 φορὰς ὀλιγωτέρας δραχ., δηλ. $240 : 2 = 120$ δραχ.

Εἰς τὸ παράδειγμα αὐτὸ ἔχομεν δύο ἑτεροειδῆ (διαφορετικὰ) ποσὰ : ἡμερομισθία καὶ δραχμὰς. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι, ὅταν ἡ τιμὴ 2 τοῦ ἑνὸς ποσοῦ, τῶν ἡμερομισθίων, διπλασιασθῆ, τριπλασιασθῆ, κλπ., καὶ ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ 240 δραχμαὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἐργάτου διπλασιάζεται, τριπλασιάζεται κλπ.

Ὅμοίως παρατηροῦμεν ὅτι, ὅταν ἡ τιμὴ 2 τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερομισθίων γίνῃ τὸ ἥμισυ (μισή), καὶ ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ 240 δραχμαὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἐργάτου γίνεται τὸ ἥμισυ.

Ἐπίσης, ἂν ἡ τιμὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερομισθίων γίνῃ τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον κ.τ.λ. καὶ ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ τῶν δραχμῶν θὰ γίνῃ τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον κ.τ.λ.

Τὰ ποσὰ αὐτὰ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν λέγονται **εὐθέως ἀνάλογα** ἢ ἀπλῶς **ἀνάλογα ποσά**.

Δύο ποσὰ λέγονται ἀνάλογα, ὅταν ἔχουν ἀντιστοίχους τιμὰς καὶ πολλαπλασιαζομένης τῆς τιμῆς τοῦ ἑνὸς ποσοῦ ἐπὶ ἓνα ἀριθμὸν, πολλαπλασιάζεται καὶ ἡ ἀντίστοιχος πρὸς αὐτὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἢ, διαιρουμένης τῆς τιμῆς τοῦ ἑνὸς ποσοῦ δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ, διαιρῆται καὶ ἡ ἀντίστοιχος πρὸς αὐτὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ.

Σημείωσις. Ἡ ἡλικία ἑνὸς παιδιοῦ καὶ τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ, μολονότι συναυξάνονται, δὲν εἶναι ἀνάλογα ποσά: διότι ὅταν διπλασιάζεται, τριπλασιάζεται κλπ. ἡ ἡλικία τοῦ παιδιοῦ, δὲν διπλασιάζεται, τριπλασιάζεται κλπ. καὶ τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ (συμμεταβλητὰ ποσά).

Παρατήρησις. Εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν συχνὰ συναντῶμεν **ποσὰ ἀνάλογα**: λ.χ. Τὰ κιλὰ τῶν πραγμάτων ποῦ ἀγοράζομεν καὶ

τὰ χρήματα πού πληρώνομεν δι' αὐτά. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνδουμασιῶν καὶ τὰ μέτρα τοῦ ὑφάσματος, τὰ ὁποῖα χρειάζονται διὰ τὴν κατασκευὴν των. Αἱ ἀποστάσεις τὰς ὁποίας διανύομεν καὶ ὁ χρόνος πού χρειάζεται, διὰ νὰ τὰς διανύσωμεν. Ἡ ἀπόστασις πού διανύει ἓνα αὐτοκίνητον καὶ ἡ ποσότης τῆς βενζίνης, τὴν ὁποῖαν ἐξοδεύει διὰ τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐργάτου καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐργασίας του.

β) Ἀντίστροφα ποσὰ

Παράδειγμα. 4 ἐργάται τρυγοῦν ἓνα ἀμπέλι εἰς 12 ἡμέρας. Διπλάσιοι ἐργάται, δηλ. 8 ἐργάται (4×2), θὰ τὸ τρυγήσουν εἰς 6 ἡμέρας ($12 : 2 = 6$ ἡμ.). Καὶ μισοὶ ἐργάται, δηλ. 2 ἐργάται ($4 : 2 = 2$ ἐργάται), θὰ τὸ τρυγήσουν εἰς διπλασίας ἡμέρας, δηλ. εἰς 24 ἡμέρας ($12 \times 2 = 24$ ἡμ.).

Εἰς τὸ παράδειγμα αὐτὸ ἔχομεν δύο ἑτεροειδῆ ποσὰ : ἐργάτας καὶ ἡμέρας· δηλ. τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐργάτου καὶ τὸν χρόνον πού χρειάζεται διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία αὐτή.

Καθὼς παρατηροῦμεν, ὅταν οἱ ἐργάται εἶναι 4, τελειώνουν τὴν ἐργασίαν εἰς 12 ἡμέρας. Ὄταν οἱ ἐργάται γίνουσι διπλάσιοι, χρειάζονται τὸ ἡμισυ τῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ τελειώσουν τὴν ἴδιαν ἐργασίαν. Καὶ ὅταν οἱ ἐργάται ἀπὸ 4 γίνουσι 2, δηλ. 2 φορές ὀλιγώτεροι, τότε θὰ χρειασθοῦν δύο φορές περισσοτέρας ἡμέρας.

Καὶ εἰς τὸ παράδειγμα αὐτὸ βλέπομεν, ὅτι τὰ ποσὰ ἐργάται καὶ ἡμέραι ἔχουν σχέσιν μεταξύ των, ἀλλὰ ἀντίθετον ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἔχουν τὰ ἀνάλογα ποσὰ. Διότι ἐδῶ, ὅταν ἡ τιμὴ 4 τοῦ ποσοῦ τῶν ἐργατῶν διπλασιασθῇ, ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ 12 τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν διαιρεῖται διὰ 2. Καὶ ὅταν ἡ τιμὴ 4 τῶν ἐργατῶν διαιρεθῇ διὰ 2, ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ 12 τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 2.

Ὅμοίως, ἂν ἡ τιμὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐργατῶν διαιρεθῇ διὰ 3, ἡ ἀντίστοιχος τιμὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 3.

Τὸ ποσὰ αὐτὰ λέγονται ἀντιστρόφως ἀνάλογα ἢ ἀπλῶς ἀντίστροφα ποσὰ.

Δύο ποσά λέγονται *ἀντίστροφα*, όταν έχουν ἀντιστοίχους τιμὰς καὶ πολλαπλασιαζομένης τῆς τιμῆς τοῦ ἑνὸς ποσοῦ ἐπὶ ἓνα ἀριθμὸν, διαιρῆται ἢ ἀντίστοιχος πρὸς αὐτὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἢ, διαιρουμένης τῆς τιμῆς τοῦ ἑνὸς ποσοῦ δι' ἑνὸς ἀριθμοῦ, πολλαπλασιάζεται ἢ ἀντίστοιχος πρὸς αὐτὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν.

Σημείωσις. Ὄταν αὐξάνεται ἓν ποσὸν καὶ τὸ ἄλλο ἐλαττοῦται, δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν ὅτι εἶναι τὰ ποσὰ ἀντίστροφα. Π.χ. Μία ἀμαξοστοιχία μὲ μίαν μηχανὴν διανύει μίαν ἀπόστασιν εἰς 10 ὥρας, ἢ αὐτὴ ἀμαξοστοιχία, ὅταν ἔχη δύο μηχανάς, δὲν ἔπεται ὅτι θὰ διανύσῃ τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν εἰς 5 ὥρας, ἀλλὰ κατὰ τι ὀλιγώτερον τῶν 10 ὥρῶν. Τὰ ποσὰ δὲν εἶναι ἀντίστροφα, ἀλλὰ ποσὰ **μεταβαλλόμενα ἰσομοίως**.

Παρατήρησις. Ἀντίστροφα ποσὰ εἶναι :

Ἡ **ταχύτης** καὶ ὁ **χρόνος** ποῦ χρειάζεται, διὰ νὰ διανύσωμεν ὀρισμένην ἀπόστασιν.

Αἱ ἡμέραι ποῦ χρειάζονται διὰ μίαν ἐργασίαν καὶ **αἱ ὥραι** τὰς ὁποίας ἐργαζόμεθα τὴν ἡμέραν, διὰ νὰ τελειώσῃ ἡ ἐργασία.

Τὸ μήκος καὶ τὸ **πλάτος** ἑνὸς ὑφάσματος διὰ μίαν ἐνδυμασίαν.

Ἐρωτήσεις

α) Τί λέγεται ποσὸν ;

β) Ποῖα ποσὰ λέγονται ἀνάλογα καὶ ποῖα ἀντίστροφα ;

γ) Τί παθαίνει ἡ τιμὴ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν, ὅταν αὐξάνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν τετραδίων, τὰ ὁποῖα ἀγοράζωμεν ;

δ) Τί ποσὰ εἶναι τὰ χιλιόμετρα, τὰ ὁποῖα διανύει τὸ αὐτοκίνητον τὴν ὥραν, καὶ αἱ ὥραι ποῦ χρειάζονται, διὰ νὰ διανύσῃ μίαν ἀπόστασιν ;

ε) Διατί κιλά καὶ δραχμαὶ εἶναι ποσὰ ἀνάλογα ;

στ) Διατί ὁ ἀριθμὸς τῶν εργατῶν καὶ ὁ χρόνος περατώσεως μιᾶς ἐργασίας εἶναι ποσὰ ἀντίστροφα ;

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ (ἀπὸ μῆμης)

1. Ἀγοράζομεν 5 τετράδια καὶ πληρώνομεν 15 δραχμάς. Πόσον θὰ πληρώσωμεν διὰ διπλάσιον ἀριθμὸν τετραδίων καὶ πόσον διὰ τριπλάσιον ἀριθμὸν αὐτῶν ;
2. Μὲ 8 δρχ. ἀγοράζομεν 8 κουλούρια· πόσα κουλούρια θὰ ἀγοράσωμεν μὲ 2 δρχ. καὶ πόσα μὲ μίαν δραχμὴν ;
3. Διὰ νὰ γίνῃ μία σχολικὴ ποδιὰ χρειάζονται 2 μέτρα ὕφασμα πλάτους 1 μέτρου. Πόσον ὕφασμα πρέπει νὰ ἀγοράσωμεν, ἂν ἔχη πλάτος διπλάσιον ;
4. Ἐνα αὐτοκίνητον, ποὺ τρέχει μὲ 60 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, φθάνει εἰς τὸν προορισμὸν του μετὰ 2 ὥρας. Μετὰ πόσας ὥρας θὰ φθάσῃ, ἂν τρέχη 20 χιλιόμετρα τὴν ὥραν (λόγω βροχῆς) ;
5. Ἄν 6 ἐργάται τελειώσουν μίαν ἐργασίαν εἰς 10 ἡμέρας, πόσοι ἐργάται θὰ τὴν τελειώσουν εἰς 5 ἡμέρας ;
6. Οἱ μαθηταὶ μιᾶς κατασκηνώσεως ἔχουν τροφίμα διὰ 18 ἡμέρας. Πόσας ἡμέρας θὰ περάσουν μὲ τὰ ἴδια τροφίμα διπλάσιοι μαθηταὶ καὶ πόσας ἡμέρας οἱ μισοὶ μαθηταὶ ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΜΕΘΟΔΟΙ

1. Ἀπλῆ μέθοδος τῶν τριῶν

α) Μὲ ποσὰ ἀνάλογα

Πρόβλημα. Τὰ 3 κιλά πορτοκάλια τιμῶνται 18 δραχμάς. Πόσον τιμῶνται τὰ 8 κιλά ἀπὸ τὰ ἴδια πορτοκάλια ;

Σκέψις.

Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό, ὅπως βλέπομεν, μᾶς διδεται ἡ τιμὴ τῶν 3 κιλῶν, δηλ. ἡ τιμὴ τῶν πολλῶν μονάδων, καὶ ζητεῖται ἡ τιμὴ τῶν 8 κιλῶν, δηλ. ἡ τιμὴ τῶν πολλῶν μονάδων πάλιν.

Ἐχομεν μάθει νὰ εὐρίσκωμεν τὴν τιμὴν τῶν πολλῶν μονάδων, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν τὴν τιμὴν τῆς μιᾶς μονάδος. Ἐδῶ ὅμως δὲν γνωρίζομεν τὴν τιμὴν τῆς μιᾶς μονάδος. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ τὴν εὐρωμεν· νὰ εὐρωμεν δηλ. πόσον ἀξίζει τὸ ἓνα κιλὸν καὶ κατόπιν θὰ εὐρωμεν πόσον ἀξίζουν τὰ 8 κιλά. Πρὸς τοῦτο θὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα.

Α' Λύσις. (Μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα).

Ἐφοῦ τὰ 3 κ. τιμῶνται 18 δρχ.

τὸ 1 κ. τιμᾶται $\frac{18}{3}$ δρχ.

τὰ 8 κ. τιμῶνται $\frac{18 \times 8}{3} = \frac{144}{3} = 48$ δρχ.

Δὲν εἶναι ὅμως εὐκόλον νὰ λύωμεν πάντοτε ὅλα τὰ προβλήματα μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα, διότι παρουσιάζονται ἀριθμοὶ δύσκολοι.

Εἶναι ἀνάγκη ἐπομένως νὰ εὐρωμεν ἓνα εὐκόλον τρόπον, μίαν μέθοδον, νὰ τὰ λύσωμεν εὐκόλα. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἡ **μέθοδος τῶν τριῶν**.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα μᾶς δίδονται τρεῖς ἀριθμοί, δηλ. αἱ ἀντίστοιχοι τιμαὶ δύο ποσῶν (3 κιλά καὶ 18 δραχμαί) καὶ μία ἄλλη

τιμή τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τῶν ποσῶν (8 κιλά) καὶ ζητεῖται ἡ πρὸς αὐτὴν ἀντίστοιχος τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ. Ἡ μέθοδος αὐτὴ λέγεται **ἀπλὴ μέθοδος τῶν τριῶν**.

Β' Λύσεις. (Μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδο τῶν τριῶν).

Κατάταξις. Τὰ 3 κιλά τιμῶνται 18 δρχ.

» 8 » » X »

Μετὰ τὴν κατάταξιν προσπαθοῦμεν νὰ εὑρωμεν τὴν σχέσιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ ποσὰ αὐτὰ μεταξὺ των. Θὰ κάμωμεν δηλ. τὴν **σύγκρισιν τῶν ποσῶν**. Καὶ λέγομεν :

Ἐποῦ τὰ 3 κιλά τιμῶνται 18 δρχ., τὰ διπλάσια κιλά θὰ τιμῶνται διπλάσιας δραχμῆς κ.ο.κ. Ἄρα τὰ ποσὰ εἶναι **ἀνάλογα**. (Διὰ τί ;)

Διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδο τῶν τριῶν θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἡ λύσις του μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα. Ἐκεῖ

ἠύραμεν ὅτι τὰ 8 κιλά τιμῶνται $\frac{18 \times 8}{3}$ δρχ.

Ἄν παρατηρήσωμεν τοὺς ἀριθμοὺς, ὅπως τοὺς ἔχομεν κατατάξει, βλέπομεν ὅτι, διὰ νὰ εὑρωμεν πόσον τιμῶνται τὰ 8 κιλά, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν ὑπεράνω τοῦ X ἀριθμὸν 18 δρχ. ἐπὶ τὸ κλάσμα (τὸν λόγον) $\frac{3}{8}$, τὸ ὁποῖον σχηματίζουν αἱ δύο τιμαὶ 3 καὶ 8 τοῦ

ἄλλου ποσοῦ (τῶν κιλῶν), **ἀντεστραμμένον**. Ἐχομεν δηλαδὴ :

$$X = \frac{18 \times 8}{3} = \frac{6 \times 8}{1} = \frac{48}{1} = 48 \text{ δρχ. (Ἐπιποποίησαμεν μὲ τὸ 3).}$$

Ἀπάντησις. Τὰ 8 κιλά πορτοκάλια τιμῶνται 48 δραχμῆς.

Σημείωσις. Λόγος ἑνὸς ἀριθμοῦ πρὸς ἄλλον λέγεται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ διὰ τοῦ δευτέρου· π.χ. ὁ λόγος τοῦ 3 πρὸς τὸν 8 εἶναι $3 : 8$ ἢ $\frac{3}{8}$.

Συμπέρασμα. Διὰ νὰ λύσωμεν προβλήματα μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδο τῶν τριῶν, ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ ἀγνώστου X ἀριθμὸν ἐπὶ τὸ κλάσμα, τὸ ὁποῖον σχηματίζουν αἱ δύο τιμαὶ τοῦ ἄλλου ποσοῦ, **ἀντεστραμμένον**.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

α) 'Από μήμητς

7. Τὰ 5 μολύβια κοστίζουν 15 δρχ. Πόσον κοστίζουν 9 ὅμοια μολύβια ;

8. Μὲ 4,40 δρχ. ἀγοράζομεν δύο παγωτά. Πόσα παγωτά θὰ ἀγοράσωμεν μὲ 11 δρχ. ;

9. Διὰ 3 εἰσιτήρια εἰς τὸ λεωφορεῖον ἐπληρώσαμεν 5,40 δρχ. Πόσον θὰ ἐπληρώναμεν διὰ 5 εἰσιτήρια ;

10. "Ενας ἐργάτης διὰ 2 ἡμερομίσθια λαμβάνει 240 δρχ. Πόσον θὰ λάβῃ διὰ 6 ἡμερομίσθια ;

β) Γραπτῶς

11. Τὰ 2 κιλά λάδι κοστίζουν 64 δρχ. Πόσον κοστίζουν τὰ 16 κιλά λάδι τῆς ἰδίας ποιότητος ;

12. Διὰ 5 μέτρα ὑφάσματος ἐπληρώσαμεν 280 δρχ. "Αν ἀγοράσωμεν ἀκόμη 0,75 μ., πόσον θὰ πληρώσωμεν δι' αὐτό ;

13. Οἱ 36° Κελσίου ἰσοδυναμοῦν πρὸς 28,8° Ρεωμόρου. "Οταν τὸ θερμοῦμετρον δεικνύῃ 42° Κελσίου, εἰς πόσους βαθμοὺς Ρεωμόρου ἀντιστοιχοῦν οὗτοι ;

14. Αὐτοκίνητον εἰς 7 ὥρας διέτρεξεν ἀπόστασιν 434 χιλιόμετρων. Εἰς πόσας ὥρας θὰ διατρέξῃ ἀπόστασιν 1426 χιλιόμετρων, ἂν τρέχῃ μὲ τὴν ἰδίαν ταχύτητα ;

15. Μία ὑφάντρα εἰς 3 ὥρας ὑφαίνει 2,50 μ. ὑφάσματος. Εἰς πόσας ὥρας θὰ ὑφάνῃ 17,50 μ. τοῦ ἰδίου ὑφάσματος ;

16. Εἰς μίαν μαθητικὴν κατασκήνωσιν ἐχρειάσθησαν 520 κιλά ψωμὶ διὰ 20 ἡμέρας. Πόσα κιλά ψωμὶ ἐξώδευον τὴν ἐβδομάδα ;

γ) Κάμετε καὶ σεῖς προβλήματα μὲ τὰ ἑξῆς ποσά :

Μὲ ἡμερομίσθια καὶ δραχμάς.

Μὲ κιλά καὶ δραχμάς.

Μὲ μέτρα καὶ δραχμάς.

Μὲ ὥρας καὶ χιλιόμετρα.

Μὲ κτηνοτρόφους : Ζῶα καὶ παραγωγή προϊόντων.

β) Με ποσά αντίστροφα

Πρόβλημα. 3 εργάται, διὰ τὰ τραγήσουν ἓνα ἀμπέλι, χρειάζονται 6 ἡμέρας· Πόσας ἡμέρας θὰ χρειασθοῦν 9 εργάται τῆς αὐτῆς ἀποδόσεως, διὰ τὰ τραγήσουν τὸ ἴδιον ἀμπέλι ;

Παρατήρησις : Καί εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ μᾶς δίδονται τρεῖς ἀριθμοὶ καὶ ζητεῖται ὁ τέταρτος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄγνωστος. Δι' αὐτὸ λέγομεν, ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν. Διαφέρει ὅμως ἀπὸ τὸ προηγούμενον εἰς τὸ ὅτι τὰ ποσὰ δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν σχέσιν μεταξύ των. Διότι οἱ διπλάσιοι εργάται θὰ τελειώσουν τὴν ἴδιαν ἐργασίαν εἰς τὸ δεύτερον τοῦ χρόνου (εἰς μισὰς ἡμέρας), ὅπως τριπλάσιοι εργάται θὰ τὴν τελειώσουν εἰς τὸ τρίτον τοῦ χρόνου κ.ο.κ. Ἄρα τὰ ποσὰ εἶναι ἀντίστροφα. (Διατί ;)

Α' Λύσις. (Μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα)

Ἄφοῦ οἱ 3 εργάται χρειάζονται 6 ἡμέρας

ὁ 1 εργάτης χρειάζεται 6 × 3 ἡμέρας

καὶ οἱ 9 εργάται χρειάζονται $\frac{6 \times 3}{9}$ ἡμ. = $\frac{18}{9}$ = 2 ἡμ.

Β' Λύσις. (Μὲ τὴν ἀπλῆν μέθοδον τῶν τριῶν) :

Κατάταξις. 3 εργάται χρειάζονται 6 ἡμέρας

9 » » X »

Σύγκρισις τῶν ποσῶν Ἄφοῦ οἱ 3 εργάται χρειάζονται 6 ἡμ., οἱ διπλάσιοι εργάται θὰ χρειασθοῦν μισὰς ἡμέρας (καὶ οἱ μισοὶ εργάται θὰ χρειασθοῦν διπλασίας ἡμέρας). Τὰ ποσὰ εἶναι **ἀντίστροφα**.

Εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα ἠύραμεν ὅτι οἱ 9 εργάται θὰ χρειασθοῦν $\frac{6 \times 3}{9}$ ἡμ. Δηλ. ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν ὑπεράνω τοῦ X ἀριθμὸν 6 ἡμ. ἐπὶ τὸ κλάσμα (τὸν λόγον) $\frac{3}{9}$ ὅπως ἔχει, δηλ. ὄχι ἀντεστραμμένον.

Καὶ ἔχομεν :

$$X = 6 \times \frac{3}{9} = \frac{18}{9} = 2 \text{ ἡμέραι}$$

Ἀπάντησις. Οἱ 9 εργάται θὰ τραγήσουν τὸ ἀμπέλι εἰς 2 ἡμέρας.

Συμπέρασμα: Διὰ νὰ λύσωμεν προβλήματα μετὰ τὴν ἀπλῆν μέθοδον τῶν τριῶν, ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀντίστροφα, πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ ἀγνώστου X ἀριθμὸν ἐπὶ τὸ κλάσμα, τὸ ὁποῖον σχηματίζουν αἱ δύο τιμαὶ τοῦ ἄλλου ποσοῦ, ὅπως ἔχει (καὶ ὄχι ἀντεστραμμένον).

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

α) Ἀπὸ μνήμης.

17. 10 ἐργάται τελειώνουν μίαν ἐργασίαν εἰς 6 ἡμέρας, 5 ἐργάται τῆς αὐτῆς ἀποδόσεως εἰς πόσας ἡμέρας θὰ τὴν τελειώσουν ;

18. Μία ὑφάντρα, ποὺ ἐργάζεται 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, ὑφαίνει ἓνα ὕφασμα εἰς 6 ἡμέρας. Ἄν ἐργάζεται 4 ὥρας τὴν ἡμέραν, εἰς πόσας ἡμέρας θὰ ὑφάνῃ τὸ αὐτὸ ὕφασμα ;

19. 10 στρατιῶται ἔχουν τρόφιμα διὰ 24 ἡμέρας. Τριπλάσιοι στρατιῶται πόσας ἡμέρας θὰ περάσουν μετὰ τὰ ἴδια τρόφιμα ;

β) Γραπτῶς

20. Διὰ νὰ στρωθῇ τὸ πάτωμα ἑνὸς δωματίου χρειάζονται 26 σανίδες πλάτους 20 δακτύλων (πόντων). Πόσαι σανίδες πλάτους 13 δακτύλων καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ μήκος θὰ χρειασθοῦν διὰ τὸν ἴδιον πάτωμα ;

21. Ἐνας ὀδοιπόρος, βαδίζων 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, ἐπῆγεν ἀπὸ ἓνα χωρίον εἰς ἄλλο εἰς 5 ἡμέρας. Ἄν ἤθελε νὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον, πόσας ὥρας ἔπρεπε νὰ βαδίζῃ τὴν ἡμέραν ;

22. Ἐνα αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον τρέχει μετὰ $49 \frac{1}{2}$ χιλιόμετρα τὴν ὥραν, διέτρεξε μίαν ἀπόστασιν εἰς 3 ὥρας καὶ 20 π. Εἰς πόσας ὥρας θὰ διατρέξῃ τὴν ἴδιαν ἀπόστασιν μετὰ ταχύτητα 60 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

23. Διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἓνα χαλὶ χρειάζονται $12 \frac{8}{10}$ μέτρα ὕφασμα πλάτους 1 μέτρου. Πόσα μέτρα θὰ χρειασθοῦν διὰ τὸ αὐτὸ χαλὶ ἀπὸ ἄλλο ὕφασμα 0,80 μ. πλάτους ;

24. Διὰ νὰ γίνῃ μία ἀνδρική ἐνδυμασία χρειάζομεθα 3 μ. ὕφα-

σμα πλάτους 1,6 μ. Πόσα μέτρα θά χρειασθοῦν ἀπὸ ἄλλο ὕφασμα πλάτους 1,2 μ ;

25. Εἰς ἓνα φρούριον ὑπάρχουν 24 στρατιῶται καὶ ἔχουν τροφίμα διὰ 2 μῆνας καὶ 10 ἡμέρας. Πόσον χρόνον θά περάσουν μὲ τὰ ἴδια τροφίμα, ἂν οἱ στρατιῶται ἐλαττωθοῦν κατὰ 8 ;

26. Βουστάσιον μὲ 16 ἀγελάδας ἔχει τροφὰς διὰ 24 ἡμέρας. Ἐὰν αἱ ἀγελάδες αὐξηθοῦν κατὰ 8, πόσας ἡμέρας θά περάσουν μὲ τὰς ἰδίας τροφὰς ;

Κάμετε καὶ σεῖς προβλήματα μὲ ποσὰ ἀντίστροφα.

γ) Γενικὰ προβλήματα.

27. Διὰ 12 ἀνδρικά ὑποκάμισα χρειάζονται 36 μ. ὕφασματος. Πόσον ὕφασμα θά χρειασθῆ διὰ 18 ὅμοια ὑποκάμισα : α) εἰς μέτρα καὶ β) εἰς ὑάρδας ;

28. Τὰ $\frac{3}{4}$ μ. ὕφασματος κοστίζουν 75 δρχ., πόσον κοστίζουν τὰ 15 μέτρα ;

29. Ἐργάτης, ἐργαζόμενος 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, τελειώνει μίαν ἐργασίαν εἰς 20 ἡμέρας. Ἐὰν εἰργάζετο 2 ὥρας περισσότερον ἡμερησίως, εἰς πόσας ἡμέρας θά ἐτελείωνε τὴν ἐργασίαν αὐτήν ;

30. Μὲ ἡμερησίαν μερίδα ἄρτου 600 γραμμαρίων περνοῦν οἱ στρατιῶται ἐνὸς φρουρίου μὲ μίαν ποσότητα ἀλεύρου ἐπὶ ἓνα μῆνα.

α) Ἐὰν ἡ μερίς τοῦ ἄρτου ἐλαττωθῆ κατὰ 100 γραμμάρια ἡμερησίως, πόσας ἡμέρας θά περάσουν μὲ τὴν ἰδίαν ποσότητα ἀλεύρου ;

β) Ἐὰν παρασθῆ ἀνάγκη νὰ περάσουν οἱ στρατιῶται μὲ τὴν ἰδίαν ποσότητα ἀλεύρου 1 $\frac{1}{2}$ μῆνα, πόσον πρέπει νὰ ἐλαττωθῆ ἀκόμη ἡ ἡμερησία μερίς τοῦ ἄρτου ἐκάστου στρατιώτου ;

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

α) Εἰς τὰ προβλήματα, τὰ ὅποια λύονται μὲ τὴν ἀπλήν μέθωδον τῶν τριῶν, δίδονται αἱ τιμαὶ δύο ποσῶν (ἀναλόγων ἢ ἀντιστρόφων) καὶ μία ἄλλη τιμὴ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ποσῶν καὶ ζητεῖται ἡ ἀντίστοιχος πρὸς αὐτήν τιμὴ τοῦ ἄλλου ποσοῦ. Ἐπειδὴ εἰς τὰ προβλήματα αὐτὰ δίδονται **τρεῖς ἀριθμοὶ** καὶ ζητεῖται τὸ

ταρτος, διὰ τοῦτο ἡ μέθοδος (ὁ τρόπος), μετὴν ὅποιαν τὰ λύομεν, λέγεται **ἀπλή μέθοδος τῶν τριῶν**.

β) Ἡ μέθοδος τῶν τριῶν εἶναι συντόμευσις τῆς ἀναγωγῆς εἰς τὴν μονάδα.

γ) Διὰ νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα μετὴν μέθοδον τῶν τριῶν, βοηθηόμεθα ἀπὸ τὴν σχέσιν, ἣ ὅποια ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ποσῶν, καὶ τὴν ὅποιαν εὐρίσκομεν μετὴν σύγκρισιν.

δ) Ἀφοῦ κατατάξωμεν καὶ συγκρίνωμεν τὰ ποσά, προχωροῦμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

ε) Διὰ νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα μετὴν ἀπλήν μέθοδον τῶν τριῶν, ἐφαρμόζομεν τὸν ἐξῆς κανόνα :

Κατατάσσομεν τὰ ποσὰ καὶ τὰ συγκρίνομεν. Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ Χ ἀριθμὸν ἐπὶ τὸ κλάσμα, τὸ ὁποῖον σχηματίζουσι αἱ δύο τιμαὶ τοῦ ἄλλου ποσοῦ, ἀντεστραμμένον μὲν ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, ὅπως ἔχει δὲ ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀντίστροφα.

2. ΠΟΣΟΣΤΑ

Γενικά. Ὁ χαρτοπώλης, ὁ παντοπώλης, ὁ ἔμπορος, οἱ ὅποιοι πωλοῦν διάφορα πράγματα, ὅπως γνωρίζετε, δὲν τὰ κατασκευάζουσι μόνοι των, ἀλλὰ τὰ ἀγοράζουσι ἀπὸ ἄλλους· ἀπὸ μεγαλύτερα καταστήματα, ἀπὸ ἀποθήκας ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια. Τὰ πράγματα αὐτά, ποὺ ἀγοράζουσι, τὰ μεταφέρουσι εἰς τὰ καταστήματα των καὶ τὰ μεταπωλοῦν.

*Ἐτσι ὁ χαρτοπώλης μας ἀγοράζει ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τὰ μολύβια 1 δρχ. τὸ ἓνα καὶ τὰ μεταπωλεῖ 1,20 δρχ. τὸ ἓνα. Καθὼς βλέπομεν, ἀπὸ κάθε μολύβι, τὸ ὁποῖον κοστίζει 1 δραχμὴν, κερδίζει 0,20 δρχ.,

Ἐδῶ τὸ ποσὸν τῆς 1 δραχμῆς, τὸ ὁποῖον δίδει νὰ ἀγοράσῃ κάθε μολύβι, λέγεται **τιμὴ ἀγορᾶς** ἢ **κόστος**. Τὸ ποσὸν τῶν 1,20 δρχ. τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὅταν πωλῇ ἓνα μολύβι, λέγεται **τιμὴ πωλήσεως**.

Ἐπὶ τῆς 1 δραχμῆς, καθὼς φαίνεται, μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν

τιμών. Ἡ διαφορά αὕτη εἰς τὸ παράδειγμά μας εἶναι 0,20 δρχ. Αὐτὸ τὸ ποσὸν λέγεται **κέρδος**. Λέγομεν δηλ. ὅτι ὁ χαρτοπώλης κερδίζει 0,20 δρχ. ἀπὸ κάθε μολύβι. Αὐτὸς ἄλλωστε εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον κάμνει τὴν ἐργασίαν αὐτὴν.

Σκεφθῆτε ὅτι ὁ χαρτοπώλης, ὅπως καὶ κάθε ἄλλος καταστηματάρχης, διατηρεῖ ἓνα κατάστημα, διὰ τὸ ὁποῖον πληρώνει ἐνοίκιον· πληρώνει ἀκόμη μεταφορικά, φωτισμὸν κλπ. Ἔργάζεται ὁ ἴδιος εἰς τὸ κατάστημα ἢ πληρώνει καὶ ὑπαλλήλους. Διὰ νὰ ἡμπορέσῃ λοιπὸν νὰ πληρώσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα καὶ διὰ νὰ ζήσῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ συντηρήσῃ καὶ τὴν οἰκογένειάν του, προσθέτει εἰς τὴν τιμὴν ἀγορᾶς ἓνα ποσόν, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται, ὅπως εἴπαμεν, **κέρδος**.

Τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ὀνομάζεται **νόμιμον κέρδος**. Εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, ἡ Ἄγορανομία, ὀρίζει τὸ νόμιμον κέρδος εἰς τὰ διάφορα εἶδη. Εἰς τὸ ψωμί λ.χ. ἐπιτρέπεται κέρδος 8 δραχμᾶς εἰς τὰς 100 δραχμᾶς, εἰς τὸ κρέας 15 δρχ. εἰς τὰς 100 δρχ., εἰς τὰ φρούτα 30 δρχ. εἰς τὰς 100 δρχ., εἰς τὰ ὑφάσματα 20 δρχ. εἰς τὰς 100 δρχ. κλπ. Ὑρισμένα εἶδη, ἰδίως τὰ φιλικὰ, ἔχουν μεγαλύτερον κέρδος· εἰς αὐτὰ τὸ κέρδος φθάνει 100 δρχ. εἰς τὰς 100 δρχ. ἢ καὶ περισσότερον. Ἔτσι μίαν βελόνα ἀξίας 0,10 δρχ. πωλεῖται 0,20 δρχ.

Ἔτσι: *Κέρδος εἶναι τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον προσθέτουν οἱ ἔμποροι εἰς τὸ κόστος τῶν ἐμπορευμάτων, ὅταν τὰ πωλοῦν*

Τὸ κέρδος αὐτὸ ὁ ἔμπορος δὲν τὸ ὑπολογίζει εἰς ὅλα τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δίδει νὰ ἀγοράσῃ διάφορα ἐμπορεύματα. Τὸ ὑπολογίζει εἰς τὰς 100 δρχ. ἢ εἰς τὰς 1000 δρχ., διὰ νὰ γνωρίζῃ πόσον πρέπει νὰ πωλῇ κάθε πρᾶγμα.

Τὸ ποσὸν τῶν 100 δρχ. ἢ τῶν 1000 δρχ., ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπολογίζεται τὸ κέρδος εἶναι 100 ἢ 1000 μονάδες τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ.

Εἰς τὰ παραδείγματά μας **ἀρχικὸν ποσόν** εἶναι τὸ κόστος καὶ **ποσοστὸν** εἶναι τὸ κέρδος.

Εἴπαμεν ὅτι ὁ ἔμπορος εἰς τὰ ὑφάσματα, ὅταν τὰ πωλῇ, κερδίζει 20 δρχ. εἰς τὰς 100 δρχ. Αὐτὸ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν διὰ συντομίαν τὸ γράφομεν ἔτσι : 20% καὶ τὸ διαβάζομεν 20 τοῖς ἑκατόν.

Ὅμοιως τὸ 20 εἰς τὰ 1000 τὸ γράφομεν ἔτσι : 20‰ καὶ τὸ διαβάζομεν 20 τοῖς χιλίοις.

Αὐτὸ τὸ 20% (20 τοῖς ἑκατόν) ἢ 20‰ (20 τοῖς χιλίοις) ὀνομάζεται τόσον τοῖς ἑκατόν (%) ἢ τόσον τοῖς χιλίοις (‰).

Ὁ ἔμπορος, ὅπως εἶπαμεν, πωλεῖ τὰ ἔμπορεύματά του, διὰ τὴν κερδίση. Μερικὰς φορὰς ὅμως ἀναγκάζεται νὰ πωλήσῃ τὰ ἔμπορεύματά του εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς ἀγορᾶς (τοῦ κόστους). Π.χ. ἓνας ἔμπορος φρούτων ἠγόρασε τὰ πεπόνια πρὸς 5 δρχ. τὸ κιλὸν· ἐπειδὴ ὅμως ἔφερον εἰς τὴν ἀγορὰν πάρα πολλὰ πεπόνια καὶ εἰς μικροτέραν τιμὴν, ἀναγκάζεται νὰ τὰ πωλήσῃ πρὸς 4 δρχ. τὸ κιλὸν, διὰ τὴν μὴ τοῦ μείνουσιν καὶ χαλάσουσιν.

Ἐδῶ βλέπομεν ὅτι εἰς κάθε κιλὸν ἔχει **ζημίαν** 1 δραχμὴν.

Ἔσπε : Ζημία εἶναι τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον χάνει ὁ ἔμπορος, ὅταν πωλῇ τὰ ἔμπορεύματα εἰς τιμὴν μικροτέραν ἀπὸ τὸ κόστος.

Καὶ τὴν ζημίαν τὴν ὑπολογίζομεν μὲ βάσιν τὰς 100 δραχμάς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ὁ ἔμπορος εἰς τὰς 5 δρχ. εἶχε ζημίαν 1 δρχ., εἰς τὰς 100 δρχ. εἶχε ζημίαν 20 δρχ. Αὐτὸ τὸ γράφομεν 20% καὶ τὸ διαβάζομεν 20 τοῖς ἑκατόν.

*Ἄλλοι ἔμποροι πάλιν εἰς ὠρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους πωλοῦν τὰ ἔμπορεύματά των εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς ὠρισμένης· περιορίζουσιν δηλ. τὸ κέρδος των. Τότε λέγομεν ὅτι πωλοῦσιν μὲ **ἐκπτώσιν** 20% , 25% , 30% .

Τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας καὶ τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 100 ἢ τοῦ 1000, λέγεται **ποσοστὸν**.

Ἡ ἔκφρασις «τόσον τοῖς ἑκατόν» ἢ «τόσον τοῖς χιλίοις» χρησιμοποιοῦται εἰς πολλὰς περιπτώσεις :

α) Πολλοὶ σερβιτόροι εἰς μεγάλα ἐστιατόρια, ζαχαροπλαστεία κλπ. ἐργάζονται **μὲ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων**. Ἐπίσης οἱ εἰσπράκτορες ἑταιρειῶν ἢ συλλόγων ἐργάζονται καὶ λαμβάνουσιν ποσοστὰ ἐπὶ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἰσπράττουσιν. Αἱ κρατήσεις ἐπὶ

τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργαζομένων ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῖς ἑκατόν λ.χ. 4%. Οἱ θάνατοι καὶ αἱ γεννήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἢ ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

β) Μερικοὶ ἄνθρωποι προμηθεύουν εἰς ἐμπορευομένους ἐμπορεύματα καὶ λαμβάνουν ὡς ἀμοιβὴν ποσοστά, τὰ ὁποῖα λέγονται **προμήθεια**.

γ) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν οἰκοπέδων ἢ οἰκιῶν, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐνοικίασιν οἰκιῶν ἢ καταστημάτων, χρησιμοποιοῦνται οἱ κτηματομεσίται, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀμοιβὴν λαμβάνουν ποσοστά, τὰ ὁποῖα λέγονται **μεσιτεία**.

δ) Τὰ σπίτια ἢ τὰ καταστήματα, καθὼς καὶ τὰ ἐμπορεύματα, ἀσφαλίζονται εἰς Ἀσφαλιστικὰς Ἐταιρεῖας κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἄλλων κινδύνων καὶ πληρώνουν **ἀσφάλιστρα**. Αὐτὰ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν 1000 δραχμῶν π.χ. 2 ‰ (2 τοῖς χιλίοις). Ἡ ἀσφάλις σήμερον ἔχει ἀναπτυχθῆ πολὺ· ἔτσι γίνεται καὶ ἀσφάλις πλοίων, αὐτοκινήτων κλπ., καθὼς καὶ ἀσφάλις ζωῆς.

ε) Τὸ **ἀπόβαρον** (ἢ διαφορὰ τοῦ καθαροῦ βάρους ἀπὸ τὸ μικτόν) εἰς τὰ ἐμπορεύματα ὑπολογίζεται τόσον τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τοῦ μικτοῦ βάρους.

στ) **Οἱ φόροι** τοῦ Δημοσίου καθορίζονται τόσον τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων.

Τὰ προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ κέρδος, ἡ ζημία, ἡ ἔκπτωσις, ἡ προμήθεια, ἡ μεσιτεία, ἡ ἀσφάλεια κλπ. ὑπολογίζονται ἐπὶ 100 ἢ 1000 μονάδων ἐνὸς ποσοῦ, λέγονται **προβλήματα ποσοστῶν**.

Τὰ προβλήματα τῶν ποσοστῶν εἶναι εὐκόλα καὶ λύονται μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν τριῶν. **Τὰ ποσὰ των εἶναι πάντοτε ἀνάλογα**. Πρέπει μόνον νὰ προσέχωμεν κατὰ τὴν κατάταξιν τοῦ προβλήματος, ὥστε τὰ ὁμοειδῆ ποσὰ νὰ τὰ γράψωμεν εἰς τὴν αὐτὴν κατακόρυφον στήλην.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ (ἀπὸ μνήμης)

31. Νὰ εὑρετε τὸ 1% τῶν 500 δρχ., τῶν 800 δρχ., τῶν 6.000 δρχ.

32. Νά εὑρετε τὸ 2% τῶν 400 δρχ., τῶν 1.200 δρχ., τῶν 30.000 δρχ.

33. Νά εὑρετε τὸ 5% τῶν 600 δρχ., τῶν 9.000 δρχ., τῶν 40.000 δρχ.

Σημείωσις. Τὸ 1% ἑνὸς ἀριθμοῦ εὐρίσκεται εὐκόλως, ἂν διαιρέσωμεν τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν διὰ 100.

Τὸ 2% τὸ εὐρίσκομεν, ἂν διαιρέσωμεν τὸν ἀριθμὸν διὰ 100 καὶ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ 2· κ.ο.κ.

Διὰ τὴν εὐρωμεν π.χ. τὸ 2% τῶν 5.400, διαιροῦμεν διὰ 100 καὶ τὸ πηλίκον τὸ πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 2. Δηλ. $5.400 : 100 = 54 \times 2 = 108$.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΣΟΣΤΩΝ

(Ἄπὸ μνήμης)

34. Ὁ παντοπώλης ἀγοράζει τὴν ζάχαριν 11 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τὴν πωλεῖ 13,30 δρχ. τὸ κιλὸν. Πόσον κερδίζει εἰς τὸ κιλὸν ;

35. Ὁ κρεοπώλης ἀγοράζει τὸ κρέας 32 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τὸ πωλεῖ μὲ κέρδος 5,40 δρχ. κατὰ κιλὸν. Πόσον πωλεῖ τὸ κιλὸν ;

36. Ὁπωροπώλης ἀγοράζει φρούτα ἀξίας 1.250 δρχ. καὶ τὰ πωλεῖ 1.150 δρχ. Πόσον ζημιώνεται ;

37. Ἐμπορὸς ἀγοράζει ἔμπορεύματα ἀξίας 2.600 δρχ. καὶ τὰ πωλεῖ μὲ ἔκπτωση 260 δρχ. Πόσον τὰ πωλεῖ ;

38. Μεσίτης ἐπώλησεν οἰκίαν ἀξίας 300.000 δρχ. μὲ μεσιτεῖαν 4%. Πόσην μεσιτεῖαν θὰ λάβῃ ;

Περίπτωσις

α) Δίδεται τὸ τόσον τοῖς ἑκατὸν (%) καὶ ζητεῖται τὸ κέρδος ἢ ἡ ζημία.

Πρόβλημα 1. "Ενας μικροπωλητὴς πωλεῖ τὰ ἔμπορεύματά του μὲ κέρδος 25%." Ἐὰν πωλήσῃ ἔμπορεύματα ἀξίας 400 δρχ., πόσον κέρδος θὰ ἔχῃ ;

Λύσις: α' Ἄπὸ μνήμης. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν ἔμπορευμάτων ἦτο 100 δρχ., θὰ ἐκέρδιζεν 25 δρχ. Τώρα, πού ἡ ἀξία των εἶναι 400 δρχ., θὰ κερδίσῃ $25 \times 4 = 100$ δρχ.

β) Με τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν τριῶν.

Κατάταξις.	Εἰς	100	δρχ.	κερδίζει	25	δρχ.
	»	400	»	»	X	»

$$X = 25 \times \frac{400}{100} = 100 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Θὰ ἔχη κέρδος 100 δρχ.

Πρόβλημα 2. Ἐμπορος ἐπώλησε ραδιόφωνον ἀξίας 1500 μὲ ἔκπτωσιν 20 %. Πόση ἦτο ἡ ἔκπτωσις ;

Κατάταξις.	Δι'	ἐμπόρευμα	ἀξίας	100	δρχ.	γίνεται	ἐκ/σις	20	δρχ.
	»	»	»	1500	»	»	»	X	»

$$\text{Λύσις. } X = 20 \times \frac{1500}{100} = 300 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις Ἡ ἔκπτωσις ἦτο 300 δρχ.

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

39. Ἐνας ἔμπορος ἐπώλησεν ἐμπορεύματα ἀξίας 125.000 δρχ. μὲ κέρδος 15%. Πόσας δραχμὰς ἐκέρδισεν ;

40. Ὅπωροπώλης ἠγόρασε φρούτα ἀξίας 3.750 δρχ. καὶ τὰ μετεπώλησε μὲ ζημίαν 5%. Πόσας δρχ. ἐζημιώθη ;

41. Ἐμπορος πωλεῖ τὰ ὑφάσματα μὲ ἔκπτωσιν 25%. Πόσον θὰ πληρώσωμεν διὰ τὸ μέτρον ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον ἐπωλεῖτο πρὸς 240 δρχ. ;

42. Εἰσπράκτωρ ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος εἰσπράττει τὰς συνδρομὰς αὐτῆς μὲ ποσοστὰ 20%. Σήμερον εἰσέπραξε 4.500 δρχ. Πόσας δρχ. θὰ κρατήσῃ διὰ ποσοστὰ ;

43. Ἐνας ἠσφάλισε τὴν οἰκίαν του ἀξίας 425.000 δρχ. πρὸς 2,5⁰/₁₀₀. Πόσον θὰ πληρώσῃ δι' ἀσφάλιστρα ;

β) Δίδεται τὸ ποσὸν τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας καὶ ζητεῖται τὸ τόσον τοῖς ἑκατὸν (%) ἢ τοῖς χιλίοις (‰).

Πρόβλημα 1. Ἐνας ἔμπορος ἐπώλησεν ὕφασμα, τοῦ ὁποῖου τὸ μέτρον ἐκόστιζεν 300 δρχ., πρὸς 315 δρχ. τὸ μέτρον. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐκέρδισεν ;

Κατάταξις.

Εἰς ἔμπόρευμα ἀξίας	300	δρχ.	κερδίζει	15	δρχ.	(315 - 300)
»	»	»	»	X	»	

$$\text{Λύσις. } X = 15 \times \frac{100}{300} = 5 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Ἐκέρδισεν 5%.

Πρόβλημα 2. Ἐμπορος ἠγόρασε φρούτα ἀξίας 12.000 δρχ., τὰ μετεπώλησε δὲ ἀντὶ 11.400 δρχ. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐζημιώθη;

Κατάταξις.

Ἀπὸ ἔμπόρευμα ἀξίας 12.000 δρχ.	ἐζημιώθη	600	δρχ.	(12000-11400)
Ἀπὸ	»	»	100	»
				X

$$\text{Λύσις. } X = 600 \times \frac{100}{12.000} = 5 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Ἐζημιώθη 5%.

Προβλήματα

44. Ζωέμπορος ἠγόρασεν ἵππον ἀξίας 3.000 δρχ. καὶ τὸν μετεπώλησεν ἀντὶ 3.600 δρχ. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐκέρδισεν;

45. Ἐνας ἠγόρασεν ἓνα αὐτοκίνητον ἀντὶ 90.000 δρχ. Τὸ μετεπώλησεν καὶ ἐζημιώθη 4.500 δρχ. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐζημιώθη;

46. Ἐνας ἔμπορος αὐγῶν ἔφερε διὰ τὸ Πάσχα 12.000 αὐγά. Ἀπ' αὐτὰ ἔσπασαν 360 αὐγά. Πόσα τοῖς χιλίοις ἔσπασαν;

47. Ἐμπορος ἠγόρασεν ὕφασμα πρὸς 600 δρχ. τὸ τόπι (40 μέτρων) καὶ τὸ μετεπώλησεν πρὸς 18 δρχ. τὸ μέτρον. Πόσον τοῖς ἑκατὸν κερδίζει ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς;

γ) Δίδεται τὸ τόσον τοῖς ἑκατὸν καὶ ἡ τιμὴ ἀγορᾶς καὶ ζητεῖται ἡ τιμὴ πωλήσεως.

Πρόβλημα. Ἐνα ραδιόφωνον κόστους 800 δρχ. πωλεῖται μὲ κέρδος 12%. Πόσον πωλεῖται;

Λύσις α'. Κατάταξις.	Εἰς τὰς	100	δρχ.	κερδίζει	12	δρχ.
	»	»	800	»	»	X

Πρόβλημα 2. Κτηματίας ηγόρασεν κτήμα αντί 88.000 δραχ., τὸ ὁποῖον μετεπώλησεν ἀντί 85.800 δραχμῶν. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἦτο ἡ ζημία του ;

Κατάταξις

Ἐπί ἀξίας 88.000 δραχ. ἐξημιώθη 2200 δραχ. (88.000 - 85.800)
 » » 100 » » X »

$$X = 2.200 \times \frac{100}{88.000} = 2,5 \text{ δραχ.}$$

Ἀπάντησις. Ἡ ζημία του ἦτο 2,5 %.

Προβλήματα

52. Χαρτοπώλης ἀγοράζει εἶδος τετραδίων πρὸς 1,25 δραχ. τὸ καθένα καὶ τὰ πωλεῖ πρὸς 1,50 δραχ. ἕκαστον. Πόσον τοῖς ἑκατὸν κερδίζει ;

53. Ἡ κατασκευὴ εἰνὸς δρόμου ὑπελογίσθη ὅτι θὰ στοιχίσῃ 275.000 δραχ. Ἐργολάβος Δημοσίων ἔργων ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου αὐτοῦ ἀντί 233.750 δραχμῶν. Εἰς πόσον τοῖς ἑκατὸν ἀνήλθεν ἡ ἐκπτώσις ;

54. Ἐνας παντοπώλης ηγόρασεν ἓνα δοχεῖον λιίδι ἀντί 450 δραχ. καὶ τὸ μετεπώλησεν ἀντί 540 δραχ. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐκέρδισεν ;

55. Ὀπωροπώλης ἀπὸ φρούτα ἀξίας 1.800 δραχ. εἰσέπραξεν κατὰ τὴν πώλησίν των 1.728 δραχ. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἐξημιώθη ;

ε) Δίδεται ἡ τιμὴ πωλήσεως καὶ ζητεῖται ἡ τιμὴ ἀγορᾶς.

Πρόβλημα 1. Ζωέμπορος μετεπώλησεν ἵππον ἀντί 4.200 δραχ. καὶ ἐκέρδισεν 20 % ἐπὶ τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τούτου. Πόσον εἶχεν ἀγοράσει τὸν ἵππον καὶ πόσον ἐκέρδισε ;

Σκέψις. Ἄν ὁ ἵππος ἦτο ἀξίας 100 δραχ., μὲ κέρδος 20% θὰ τὸν ἐπώλει $100 + 20 = 120$ δραχ.

Κατάταξις. 120 δραχ. τιμὴ πωλήσεως 100 δραχ. τιμὴ ἀγορᾶς
 4.200 » » » X » » »

Λύσις. $X = 100 \times \frac{4.200}{120} = 3.500 \text{ δραχ. (τιμὴ ἀγορᾶς).}$

$$\begin{aligned} \text{Κέρδος} &= 4.200 \text{ (τιμή πωλήσεως)} - 3.500 \text{ (τιμή αγοράς)} = \\ &= 700 \text{ δρχ.} \end{aligned}$$

Απάντησις. Είχεν αγοράσει τὸν ἵππον 3.500 δρχ. καὶ ἐκέρδισεν ἐκ τῆς πωλήσεως 700 δραχμάς.

Πρόβλημα 2. "Ενας ταχυδρομικὸς διανομεὺς μετεπώλησε τὸ ποδήλατόν του ἀντὶ 1.800 δρχ. μὲ ζημίαν 20% ἐπὶ τῆς ἀξίας του. Πόσον εἶχεν αγοράσει τοῦτο καὶ πόσον ἐζημιώθη ;

Σκέψις. Ἄν τὸ ποδήλατον τὸ εἶχεν αγοράσει 100 δρχ., μετὰ τὴν ζημίαν (ἢ τὴν ἔκπτωσιν) 20% θὰ τὸ ἐπώλει $100 - 20 = 80$ δρχ.

Κατάταξις.

	80 δρχ.	τιμή πωλήσεως	100 δρχ.	τιμή αγοράς		
	1.800	»	»	X	»	»

$$\text{Λύσις. } X = 100 \times \frac{1800}{80} = 2.250 \text{ δρχ. (τιμή αγοράς).}$$

$$\begin{aligned} \text{Ζημία} &= 2.250 \text{ (τιμή αγοράς)} - 1.800 \text{ (τιμή πωλήσεως)} = \\ &= 450 \text{ δρχ.} \end{aligned}$$

Απάντησις. Τὸ ποδήλατον τὸ εἶχεν αγοράσει 2.250 δρχ. καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως ἐζημιώθη 450 δρχ.

Π ρ ο β λ ή μ α τ α

56. Ἐμπόρευμα ἐπωλήθη ἀντὶ 25.400 δρχ. μὲ κέρδος 25%. Ποία ἡ ἀξία του καὶ πόσον τὸ κέρδος ;

57. Ἐνας ἔμπορος ἐπώλησεν ἔμπόρευμα ἀντὶ 22.000 δρχ. μὲ ζημίαν 12%. Ποίας ἀξίας ἦτο τὸ ἔμπόρευμα ;

58. Μετεπώλησεν κάποιος οἰκίαν ἀντὶ 360.000 δρχ. μὲ ζημίαν 20%. Πόσον εἶχεν αγοράσει τὴν οἰκίαν καὶ πόσον ἐζημιώθη ;

Διάφορα προβλήματα ποσοστῶν

59. Ὑπάλληλος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἐργάζεται μὲ ποσοστὰ 12,5% ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Αὐτὸν τὸν μῆνα ἐπώλησεν ἔμπορεύματα ἀξίας 27.560 δρχ. Πόσα ποσοστὰ θὰ λάβῃ ;

60. Ἐνας ἔμπορος ἠγόρασε τυρὶ Ὀλλανδίας πρὸ 35 δρχ. τὸ

κιλόν. Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνηλθον εἰς 7,5%, τὸ μεταπωλεῖ δὲ μὲ κέρδος 20 %. Πόσον πωλεῖ τὸ κιλόν ;

61. Τὸ μικτὸν βάρους ἐμπορεύματος εἶναι 7.500 κιλά, τὸ δὲ καθαρὸν βάρους του εἶναι $7.312 \frac{1}{2}$ κιλά. Πόσον τοῖς ἑκατὸν ἦτο τὸ ἀπόβαρον ;

62. Αἱ κρατήσεις ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἀνέρχονται εἰς 13,5%, λαμβάνει δὲ κατὰ μῆνα καθαρὰ 2.595 δραχμᾶς. Ποῖος εἶναι ὁ μηνιαίος μισθὸς του ;

63. Παραγγελιοδόχος ἀγοράζει διὰ λογαριασμὸν ἐμπόρου ἐμπορεύματα ἀξίας 75.800 δρχ. Πόση εἶναι ἡ προμήθειά του πρὸς 2% ;

64. Μεσίτης προμηθεύει εἰς ἔμπορον 1750 κιλά λάδι πρὸς 28 δρχ. τὸ κιλόν. Πόση εἶναι ἡ προμήθειά του πρὸς 1,5% ;

65. Τὸ καθαρὸν βάρους ἐμπορεύματος ἦτο 34.435 χιλιόγραμμα (κιλά) μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 3% ποῦ ἦτο τὸ ἀπόβαρον. Πόσον ἦτο τὸ ἀπόβαρον καὶ πόσον τὸ μικτὸν βάρους ;

66. Ἠγοράσαμεν 13 μέτρα ὑφάσματος μὲ ἔκπτωσιν 15% ἀντὶ 552,50 δρχ. Πόσον ἐκόστιζε τὸ μέτρον χωρὶς τὴν ἔκπτωσιν ;

67. Ἐνας ἔμπορος ἐπώλησε τεμάχιον ὑφάσματος μὲ κέρδος 7,25 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς του καὶ εἰσέπραξεν ἕκ τῆς πωλησέως του 34.320 δρχ. Πόσον τὸ εἶχεν ἀγοράσει ;

68. Ἐμπόρευμα ἐπωλήθη μὲ ζημίαν 15 % ἀντὶ 17.000 δρχ. Ποία ἦτο ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος καὶ πόση ἡ ζημία ;

69. Διαμέρισμα ἐπωλήθη ἀντὶ 320.000 δρχ. μὲ κέρδος 28 %. Ποία ἦ ἡ τιμὴ ἀγορᾶς καὶ πόσον τὸ κέρδος ;

70. Ἐμπόρος πωλῶν τὰ ἐμπορεύματά του μὲ κέρδος 20 % εἰσέπραξε μίαν ἡμέραν ἕκ τῆς πωλήσεως 3.600 δρχ. Πόση ἦτο ἡ ἀξία τῶν πωληθέντων ἐμπορευμάτων καὶ πόσον τὸ κέρδος ;

71. Ἐνας ἰδιοκτῆτης οἰκίας εἰσπράττει ἀπὸ ἐνοίκια 4.250 δρχ. μηνιαίως, πληρώνει δὲ διὰ φόρους καὶ ἄλλα ἔξοδα ἐτησίως 30 % ἐπὶ τῶν ἐνοικίων. Πόσον εἶναι τὸ καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημά του ἕκ τῶν ἐνοικίων ;

72. Τὸ μικτὸν βάρους πωληθέντος ἐλαίου εἶναι 3.560 κιλά. Ἐὰν τὸ ἀπόβαρον ὑπολογίζεταί εἰς 5 % ἐπὶ τοῦ μικτοῦ βάρους, πόσον εἶναι τὸ καθαρὸν βάρους του καὶ ποία ἡ ἀξία του πρὸς 32 δρχ. τὸ κιλόν ;

73. Έμπορος έπώλησε τὰ $\frac{3}{4}$ ενός ύφασματος πρὸς 40 δρχ. τὸ μέτρον καὶ τὸ ὑπόλοιπον, πού ἦτο 25 μέτρα, πρὸς 45 δρχ. τὸ μέτρον. Ἐκ τῆς πωλήσεως ἐκέρδισεν 25% τῆς ἀξίας ἀγορᾶς τούτου. Πόσον εἶχεν ἀγοράσει τὸ μέτρον ;

74. Ἠγόρασε κάποιος σῖτον ἀντὶ 4.800 δραχμῶν. Ἐπλήρωσε διὰ μεταφορικὰ 12 % καὶ διὰ φόρους 3 %. Ἀντὶ πόσου πρέπει νὰ πωλήσῃ τὸν σῖτον, διὰ νὰ κερδίσῃ 9,5 % ἐπὶ τοῦ κόστους ;

3. Σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν

α) Μὲ ποσὰ ἀνάλογα

Πρόβλημα 1. Οἱ 30 μαθηταὶ τῆς α' ομάδος κατασκευάσεως Δροσιάς διὰ 20 ἡμέρας χρειάζονται 150 κιλά ψωμί. Πόσο ψωμί θὰ χρειασθοῦν 45 μαθηταὶ διὰ 16 ἡμέρας ;

Παρατήρησις. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ὁμοιάζει, καθὼς βλέπετε, μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν. Διαφέρει ὁμως αὐτῆς, διότι ἐδῶ δίδονται περισσότερα ἀπὸ δύο ποσὰ καὶ περισσότεροι ἀπὸ 3 ἀριθμοὶ καὶ ζητεῖται ἡ τιμὴ τοῦ ἀγνώστου. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι **πρόβλημα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν.**

Τὰ προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν λύνονται α) μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα καὶ β) συντομώτερα μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

α) Λύσις μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα :

Οἱ 30 μ. εἰς 20 ἡμ. χρειάζονται 150 κ. ψωμί

ὁ 1 μ. » 20 » χρειάζεται $\frac{150}{30}$ κ. ψωμί

οἱ 45 μ. » 20 » χρειάζονται $\frac{150 \times 45}{30}$ κ. ψωμί

οἱ 45 μ. » 1 » » $\frac{150 \times 45}{30 \times 20}$ κ. ψωμί

οἱ 45 μ. » 16 » » $\frac{150 \times 45 \times 16}{30 \times 20}$ κ. ψωμί

$$= \frac{720}{4} = 180 \text{ κιλά ψωμί.}$$

β) Λύσις με τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν :

Διὰ νὰ κατανοήσωμεν τὴν λύσιν αὐτὴν, ἀναλύομεν τὸ πρόβλημα εἰς δύο προβλήματα τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν ὡς ἑξῆς :

α) 30 μ. (εἰς 20 ἡμ.) χρειάζ. 150 κιλὰ ψωμί.

45 μ. (εἰς 20 ἡμ.) χρειάζ. X κιλὰ ψωμί.

$$X = 150 \times \frac{45}{30}$$

β) (45 μ.) εἰς 20 ἡμ. χρειάζ. $150 \times \frac{45}{30}$ κιλὰ ψωμί.

(45 μ.) εἰς 16 ἡμ. χρειάζ. X κιλὰ ψωμί.

$$X = 150 \times \frac{45}{30} \times \frac{16}{20} = 180 \text{ κιλὰ.}$$

Παρατηρήσεις. 1. Κατὰ τὴν πρώτην κατατάξιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν εἶναι ὁ ἴδιος καὶ δὲν λαμβάνεται καθόλου ὑπ' ὄψιν. Κατὰ τὴν δευτέραν κατατάξιν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν.

2. Ἡ σύγκρισις γίνεται ἀκριβῶς ὅπως καὶ εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν.

Ἄν ἐνώσωμεν τὰς δύο κατατάξεις εἰς μίαν, θὰ ἔχωμεν :

30 μαθ. εἰς 20 ἡμ. χρειάζονται 150 κιλὰ

45 » » 16 » » X »

Καὶ ἐδῶ προέχομεν πάντοτε νὰ γράψωμεν τὰ ὅμοια δὴ ποσὰ εἰς τὴν ἴδιαν κατακόρυφον στήλην. Μετὰ προχωροῦμεν εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν ποσῶν. Συγκρίνομεν κίθε ποσὸν μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ὀπίου ζητεῖται ἡ τιμὴ, ὡς ἑξῆς :

α) **Μαθηταὶ καὶ κιλὰ:** Ἀφοῦ 30 μαθηταὶ εἰς 20 ἡμέρας χρειάζονται 150 κιλὰ ψωμί, διπλάσιαι μαθηταὶ εἰς τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα θὰ χρειασθοῦν διπλάσια κιλὰ ψωμί. Τὰ ποσὰ εἶναι **ἀνάλογα** καὶ δι' αὐτὸ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν 150, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω

ἀπὸ τὸν ἄγνωστον X, ἐπὶ τὸ κλάσμα $\frac{30}{45}$, τὸ ὁποῖον σχηματίζουν αἱ δύο τιμαὶ 30 καὶ 45 τοῦ ποσοῦ τῶν μαθητῶν, ἀντεστραμμένον

δηλ. θὰ ἔχωμεν : $150 \times \frac{45}{30}$.

β) **Ἡμέραι καὶ κιλά.** Ἀφοῦ 30 μαθηταὶ εἰς 20 ἡμέρας χρειάζονται 150 κιλά ψωμί, οἱ ἴδιοι μαθηταὶ εἰς μισὰς ἡμέρας θὰ χρειασθοῦν μισὰ κιλά ψωμί. Καὶ ἐδῶ τὰ ποσὰ εἶναι **ἀνάλογα**: δι' αὐτὸ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν εὐρεθέντα προηγούμενος ἀριθμὸν $150 \times \frac{45}{30}$ ἐπὶ $\frac{16}{20}$,

δηλ. ἐπὶ τὸ κλάσμα, τὸ ὁποῖον σχηματίζουν αἱ δύο τιμαὶ 20 καὶ 16 τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν, ἀντεστραμμένον.

$$\text{Λύσις. } X = 150 \times \frac{45}{30} \times \frac{16}{20} = 180 \text{ κιλά.}$$

Ἀπάντησις. Οἱ 45 μαθηταὶ εἰς 20 ἡμέρας θὰ χρειασθοῦν 180 κιλά ψωμί.

Σημείωσις. α) Κατὰ τὴν σύγκρισιν κάθε ποσοῦ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ τιμὴ, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὅτι τὰ ἄλλα ποσὰ μένουσιν ἀμετάβλητα.

β) Πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πράξεων πρέπει νὰ γίνωνται πάντοτε αἱ δυνατὰ ἀπλοποιήσεις.

Πρόβλημα 2. Ἐνα τεμάχιον ὑφάσματος μήκους 6 μέτρων καὶ πλάτους 0,64 μ. κοστίζει 480 δραχμάς. Πόσον κοστίζει ἓνα ἄλλο τεμάχιον ὑφάσματος τῆς αὐτῆς ποιότητος μήκους 10 μέτρων καὶ πλάτους 0,48 μ. ;

Κατάταξις.

Τὰ 6 μ. μῆκ. μὲ 0,64 μ. πλ. κοστίζουν 480 δρχ.

» 10 » » » 0,48 » » » X »

Σύγκρισις. α) **Μῆκος ὑφάσματος μὲ δραχμάς:** Ἀφοῦ τὰ 6 μ. μῆκος τοῦ ὑφάσματος μὲ ὠρισμένον πλάτος κοστίζουν 480 δρχ., τὰ διπλάσια μέτρα μῆκος μὲ τὸ ἴδιον πλάτος θὰ κοστίζουν διπλάσια χρήματα. **Τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα.**

β) **Πλάτος ὑφάσματος μὲ δραχμάς:** Ὄταν τὸ πλάτος τοῦ ὑφάσματος εἶναι 0,64 μ. καὶ τὸ μῆκος του εἶναι 6 μ., κοστίζει τὸ ὑφάσμα 480 δρχ. Ὄταν τὸ πλάτος εἶναι τὸ μισό, καὶ τὸ μῆκος μένει τὸ ἴδιον, θὰ κοστίζῃ καὶ μισὰ χρήματα. **Τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα.**

$$\text{Λύσις. } X = 480 \times \frac{10}{6} \times \frac{0,48}{0,64} = \frac{480 \times 10 \times 48}{6 \times 64} = 600 \text{ δρχ.}$$

Σημειώσεις. Πρὸς εὐκολίαν ἐτρέψαμεν τοὺς δεκαδικοὺς εἰς ἀκεραίους.

Ἀπάντησις. Τὸ τεμάχιον τοῦ ὑφάσματος κοστίζει 600 δρχ.

Κανὼν. Διὰ τὸ νὰ λύσωμεν προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν, ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ Χ ἀριθμὸν ἐπὶ τὰ κλάσματα, τὰ ὅποια σχηματίζουν αἱ τιμαὶ τῶν ἄλλων ποσῶν, ἀντεστραμμένα.

Προβλήματα

75. 80 παιδιὰ μιᾶς κατασκηνώσεως εἰς 20 ἡμέρας ἐξώδευσαν 600 κιλά ψωμί. Πόσα κιλά ψωμί θὰ ἐξοδέουσιν τριπλάσια παιδιὰ εἰς 15 ἡμέρας ;

76. Ἐνα χαλί μήκους 3,50 μ. καὶ πλάτους 2,80 μ. κοστίζει 3.500 δρχ. Πόσον κοστίζει ἄλλο χαλί τῆς αὐτῆς ποιότητος μήκους 4,20 μ. καὶ πλάτους 3,50 μ. ;

77. Πέντε ἐργάται, ἐργαζόμενοι 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, λαμβάνουν ἡμερησίως ὅλοι μαζί 610 δρχ. Τριπλάσιοι ἐργάται, ἐργαζόμενοι 12 ὥρας τὴν ἡμέραν, πόσον λαμβάνουν ἡμερησίως (ὅλοι μαζί) ;

78. Δεκαπέντε ἵπποι ἔφογον εἰς 3 ἡμέρας 360 κιλά βρώμην. Πόσῃν βρώμην θὰ χρειασθοῦν 10 ἵπποι εἰς ἓνα μῆνα ;

β) Μὲ ποσὰ ἀντίστροφα

Πρόβλημα 1. Ἐνας ὄδοιπóρος διατρέχει 90 χιλιόμετρα εἰς 2 ἡμέρας, ἂν βαδίζει 9 ὥρας τὴν ἡμέραν. Εἰς πόσας ἡμέρας θὰ διατρέξῃ ἀπόστασιν 120 χιλιομέτρων, ἂν βαδίζει 6 ὥρας τὴν ἡμέραν ;

Κατάταξις.	90 χλμ.	9 ὥρ.	2 ἡμ.
	120 »	6 »	X »

Σύγκρισις. α) **Χιλιόμετρα μὲ ἡμέρας :** Ἀφοῦ ἀπόστασιν 90 χιλιομέτρων, βαδίζων ὁ ὄδοιπóρος ὠρισμένας ὥρας τὴν ἡμέραν, τὴν διατρέχει εἰς 2 ἡμέρας, διπλάσιαν ἀπόστασιν, βαδίζων τὰς ἰδίας ὥρας τὴν ἡμέραν, θὰ τὴν διατρέξῃ εἰς διπλάσιας ἡμέρας. Τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα καὶ δι' αὐτό, ὅπως γνωρίζομεν, θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν

ὑπεράνω τοῦ X ἀριθμὸν 2 ἐπὶ τὸ κλάσμα τοῦ ποσοῦ τῶν χιλιομέτρων ἀντεστραμμένον· δηλ. θὰ ἔχωμεν $X = 2 \times \frac{120}{90}$

β) Ὁρῶναι μὲ ἡμέρας. Ἀφοῦ ὠρισμένην ἀπόστασιν, βαδίζων ὁ ὁδοιπόρος 9 ὥρας τὴν ἡμέραν, τὴν διατρέχει εἰς 2 ἡμέρας, τὴν ἴδιαν ἀπόστασιν, ἂν βαδίζῃ τὰς μισὰς ὥρας τὴν ἡμέραν, θὰ τὴν διατρέξῃ εἰς διπλασίας ἡμέρας. Τὰ ποσὰ εἶναι **ἀντίστροφα** καὶ δι' αὐτὸ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν εὐρεθέντα προηγουμένως ἀριθμὸν $2 \times \frac{120}{90}$ ἐπὶ $\frac{9}{6}$, δηλ. ἐπὶ τὸ κλάσμα, τὸ ὁποῖον γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ποσοῦ τῶν ὥρῶν, ὅπως ἔχει.

$$\text{Λύσις. } X = 2 \times \frac{120}{90} \times \frac{9}{6} = 4 \text{ ἡμ.}$$

Ἀπάντησις. Θὰ διατρέξῃ τὴν ἀπόστασιν εἰς 4 ἡμέρας.

Ἰπρόβλημα 2. 12 ἐργάται, ἐργαζόμενοι 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, ἐτελείωσαν μίαν ἐργασίαν εἰς 15 ἡμέρας. Εἰς πόσας ἡμέρας 20 ἐργάται θὰ τελειώσουν τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, ἐὰν ἐργασθῶν 6 ὥρας τὴν ἡμέραν ;

Κατάταξις. 12 ἐργ. 8 ὥρ. 15 ἡμ.
20 » 6 » X »

Σύγκρισις. α) Ἐργάται μὲ ἡμέρας : Ἀφοῦ 12 ἐργάται, ἐργαζόμενοι ὠρισμένας ὥρας τὴν ἡμέραν, τελειώνουν μίαν ἐργασίαν εἰς 15 ἡμέρας, διπλάσιοι ἐργάται, ἐργαζόμενοι τὰς ἴδιαις ὥρας τὴν ἡμέραν, θὰ τελειώσουν τὴν ἴδιαν ἐργασίαν εἰς μισὰς ἡμέρας. Τὰ ποσὰ εἶναι **ἀντίστροφα**.

β) Ὁρῶναι μὲ ἡμέρας. Ἀφοῦ ὠρισμένοι ἐργάται, ἐργαζόμενοι 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, τελειώνουν μίαν ἐργασίαν εἰς 15 ἡμέρας, οἱ ἴδιοι ἐργάται, ἐργαζόμενοι τὰς μισὰς ὥρας τὴν ἡμέραν, θὰ τελειώσουν τὴν ἴδιαν ἐργασίαν εἰς διπλασίας ἡμέρας. Τὰ ποσὰ εἶναι **ἀντίστροφα**.

$$\text{Λύσις. } X = 15 \times \frac{12}{20} \times \frac{8}{6} = 12 \text{ ἡμ.}$$

Ἀπάντησις. Εἰς 12 ἡμέρας θὰ τελειώσῃ τὴν ἐργασίαν.

Κανών. Διὰ τὰ λύσωμεν προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν, ὅταν τὰ ποσὰ εἶναι ἀντίστροφα, πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ X ἀριθμὸν ἐπὶ τὰ κλάσματα, τὰ ὁποῖα σχηματίζουσι αἱ τιμαὶ τῶν ἄλλων ποσῶν, ὅπως ἔχουσι (καὶ ὄχι ἀντεστραμμένα).

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

79. Ἐνας ὁδοιπόρος εἰς 3 ἡμέρας διατρέχει ἀπόστασιν 105 χιλιομέτρων, ὅταν βαδίζει 7 ὥρας τὴν ἡμέραν. Ἐὰν βαδίζει 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, εἰς πόσας ἡμέρας θὰ διατρέξη ἀπόστασιν 200 χιλιομέτρων ;

80. Διὰ τὰ στρωθῆ τὸ πάτωμα ἑνὸς δωματίου μὲ σανίδας μήκους 2,80 μ. καὶ πλάτους 0,25 μ. χρειάζονται 40 σανίδες. Πόσαι σανίδες θὰ χρειασθοῦν διὰ τὸ ἴδιον πάτωμα, ἐὰν ἔχουν μήκος 2 μ. καὶ πλάτος 0,20 μ. ;

81. Ἐνα αὐτοκίνητον διανύει ἀπόστασιν 240 χιλιομέτρων εἰς 6 ὥρας μὲ ταχύτητα 40 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ποίαν ταχύτητα πρέπει νὰ ἔχη τὸ αὐτοκίνητον, διὰ τὰ διανύσῃ τριπλασίαν ἀπόστασιν εἰς 12 ὥρας ;

82. 9 ἐργάται, ἐργαζόμενοι 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, τελειώνουν ἕνα ἔργον εἰς 15 ἡμέρας. Οἱ 15 ἐργάται πόσας ὥρας τὴν ἡμέραν πρέπει νὰ ἐργασθοῦν, διὰ τὰ τελειώσουν τὸ αὐτὸ ἔργον εἰς 12 ἡμέρας ;

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Ι Σ

α) Εἰς τὰ προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν δίδονται περισσότερα ἀπὸ δύο ποσὰ.

β) Τὰ προβλήματα αὐτὰ ἔμπορεῖ νὰ ἀναλυθοῦν εἰς δύο ἢ περισσότερα προβλήματα τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν· διὰ τοῦτο λέγονται **προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν**.

γ) Καὶ εἰς τὰ προβλήματα αὐτὰ ἄλλα ποσὰ εἶναι **ἀνάλογα** καὶ ἄλλα εἶναι **ἀντίστροφα**.

δ) Διὰ τὸ νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν γενικῶς, ἐφαρμόζομεν τὸν ἑξῆς κανόνα :

Διὰ τὸ νὰ λύσωμεν προβλήματα τῆς συνθέτου μεθόδου τῶν τριῶν, πολλαπλασιάζομεν τὸν ὑπεράνω τοῦ Χ ἀριθμὸν ἐπὶ ἕκαστον τῶν κλασμάτων, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν αἱ τιμαὶ τῶν ἄλλων ποσῶν, ἀντεστραμμένον μὲν, ἂν τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, ὅπως ἔχει δέ, ἂν τὰ ποσὰ εἶναι ἀντίστροφα.

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

83. Μὲ 45 κιλά νῆμα κατασκευάζομεν ὕφασμα μήκους 22,5 μ. καὶ πλάτους 0,72 μ. Μὲ 60 κιλά νῆμα τῆς αὐτῆς ποιότητος πόσα μέτρα ὕφασματος θὰ κατασκευάσωμεν, ἂν θέλωμεν τὸ πλάτος του νὰ εἶναι 0,90 μ. ;

84. Ἔνας ὁδοιπóρος διέτρεξε τὰ $\frac{3}{4}$ μιᾶς ἀποστάσεως εἰς 8 ἡμ., βαδίζων 6 ὥρας τὴν ἡμέραν. Ἄν βαδίζη δύο ὥρας ἐπὶ πλεόν τὴν ἡμέραν, εἰς πόσας ἡμέρας θὰ διατρέξη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποστάσεως ;

85. Οἰκόπεδον μήκους 16μ. καὶ πλάτους 12,5 μ. ἐπωλήθη ἀντὶ 60.000 δραχμῶν. Πόσον κοστίζει τὸ παραπλευρῶς οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον πωλεῖται μὲ τὴν ἰδίαν τιμὴν καὶ ἔχει μῆκος 17 μ. καὶ πλάτος 12 μ. ;

86. 15 ἐργάται σκάπτουν εἰς ἓνα ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα ἓνα δρόμον 30 μ. μήκους καὶ 4 μ. πλάτους, ἂν ἐργάζονται 8 ὥρας τὴν ἡμέραν. Ἐὰν οἱ ἐργάται αὐξηθοῦν κατὰ 3, τὸ μῆκος τοῦ δρόμου κατὰ 6 μ. καὶ τὸ πλάτος του κατὰ 0,5 μ., πόσας ὥρας πρέπει νὰ ἐργάζονται ἡμερησίως, διὰ νὰ τελειώσουν τὸν δρόμον εἰς τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα ;

87. Διὰ νὰ σκάψουν εἰς μίαν ἡμέραν τάφρον μήκους 20 μ., πλάτους 3 μ. καὶ βάθους 0,50 μ. χρειάζονται 24 ἐργάται. Πόσοι ἐργάται θὰ χρειασθοῦν νὰ σκάψουν εἰς μίαν ἡμέραν πάλιν ἄλλην τάφρον μήκους 15 μ., πλάτους 2,5 μ. καὶ βάθους 0,80 μ. ;

88. Διὰ νὰ στρώσωμεν τὸ πάτωμα δωματίου μήκους 5 μ. καὶ πλάτους 4 μ. ἐχρησάθησαν 100 πλακάκια. Πόσα πλακάκια θὰ χρεια-

σθοῦν, διὰ νὰ στρώσωμεν ἄλλο πάτωμα μήκους 6 μ. καὶ πλάτους 4,70 μ. ;

89. Μία ὑφάντρα, διὰ νὰ ὑφάνη ὑφασμα μήκους 45 μ. καὶ πλάτους 0,80 μ. ἐχρειάσθη 12 κιλά καὶ 500 γραμμάρια νῆμα. Πόσον νῆμα τῆς αὐτῆς ποιότητος θὰ χρειασθῆ, διὰ νὰ ὑφάνη ἄλλο ὑφασμα μήκους 120 μ. καὶ πλάτους 0,60 μ. ;

90. Ἐνας ὁδοιπόρος, βαδίζων 9 ὥρας τὴν ἡμέραν, διατρέχει ἀπόστασιν 180 χιλιομέτρων εἰς 4 ἡμέρας. Πόσας ὥρας πρέπει νὰ βαδίζῃ κάθε ἡμέραν, μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, διὰ νὰ διατρέξῃ εἰς 6 ἡμέρας 240 χιλιόμετρα ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΚΟΣ

Γενικά : Όπως όλοι γνωρίζομεν, οί άνθρωποι πολλές φορές εύρίσκονται εις οικονομικήν ανάγκην και τότε δανείζονται χρήματα από άλλους πού έχουν. Οί έμποροι λ.χ. δανείζονται χρήματα από τήν Τράπεζαν, διά νά αγοράσουν τά έμπορεύματά των. Όμοίως οί κτηματίαι, οί γεωργοί και οί κτηνοτρόφοι δανείζονται χρήματα από τήν Τράπεζαν ή από τούς Συνεταιρισμούς, διά νά αγοράσουν έργαλεία, λιπάσματα, ζωοτροφάς. Καί, όταν πωλήσουν τά προϊόντα των, επιστρέφουν τό δάνειον, δηλ. τά χρήματα πού είχον δανεισθή.

Άλλά και ήτοιχος εύρεθής εις χρηματικήν ανάγκην, δανείζεται από άλλον όλίγα ή πολλά χρήματα, διά νά διευκολυνθής και κατοπίν τά επιστρέφει. Τό δανειζόμενον χρηματικόν ποσόν λέγεται **Κεφάλαιον**. Η χρονική διάρκεια του δανείου λέγεται **Χρόνος**.

Έκείνος πού δανείζει τά χρήματα, λέγεται **δανειστής**. Έκείνος πού δανείζεται, λέγεται **χρεώστης** ή **ίφειλέτης**.

Εις τήν περίπτωσην του δανείου ήίκαιον είναι ό δανειστής διά τά χρήματά του, τά όποία δανείζει, νά λαμβάνη ένα κέρδος ως ένοίκιον, όπως λαμβάνομεν ένοίκιον διά τό σπίτι μας, όταν τό ένοικιάζωμεν εις κάποιον. Τό κέρδος αυτό λέγεται **τόκος**. Ωστε :

Τόκος λέγεται τό κέρδος, τό όποϊον λαμβάνει ό δανείζων χρήματα.

Ό τόκος των 100 δραχμών εις ένα έτος λέγεται **Έπιτόκιον**.

Τά προβλήματα, πού περιέχουν τά στοιχεία αυτά, λέγονται **προβλήματα τόκου**.

Σημείωσις. α) Καί τό έπιτόκιον είναι τόκος· υπάρχει όμως ή έξής διαφορά : Ό τόκος είναι τό κέρδος δι' όλα τά χρήματα και δι' όλην τήν χρονικήν διάρκειαν του δανείου, ήνν τό έπιτόκιον είναι ό τόκος των 100 δραχμών ε'ς ένα έτος.

β) Τὸ ὕψος τοῦ ἐπιτοκίου ὀρίζεται μὲ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν μεταξὺ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς νὰ εἶναι ἀνώτερον ἐκείνου, πού καθορίζει ὁ σχετικὸς Νόμος τῆς Πολιτείας. Ἡ παράβασις τοῦ Νόμου τούτου χαρακτηρίζεται ὡς τοκογλυφία καὶ τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

1. Εἰς τὰ προβλήματα τοῦ τόκου τὰ ποσὰ εἶναι 4 : Κεφάλαιον, Ἐπιτόκιον, Χρόνος καὶ Τόκος.

2. Τὰ ποσὰ αὐτὰ τὰ γράφομεν πρὸς συντομίαν μὲ τὰ ἀρχικὰ των γράμματα, ἔτσι :

Κεφάλαιον	=	K
Ἐπιτόκιον	=	E
Χρόνος	=	X
Τόκος	=	T

3. Εἰς τὰ προβλήματα τοῦ τόκου ἔχομεν περισσότερα ἀπὸ δύο ποσὰ καὶ δι' αὐτὸ θὰ τὰ λύωμεν μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

4. Ἐπειδὴ εἰς τὰ προβλήματα αὐτὰ δίδονται συνήθως τὰ τρία ποσὰ καὶ ζητεῖται τὸ τέταρτον, διὰ τοῦτο τὰ προβλήματα τοῦ τόκου τὰ διακρίνομεν εἰς 4 εἴδη.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΚΟΥ

1. Εὗρεσις τοῦ τόκου.

α) Ὄταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη.

Πρόβλημα. Ὁ Παῦλος, μαθητὴς τῆς Ἑκτῆς τάξεως, ἔλαβεν ὡς δῶρον ἀπὸ τοὺς γονεῖς του κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων 600 δραχμὰς. Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμιευτήριο πρὸς 5%. Πόσον τόκον θὰ λάβῃ μετὰ 3 ἔτη ;

Σκέψις. Ἐδῶ ἔχομεν πρόβλημα τόκου μὲ γνωστὰ τὰ ποσὰ : κεφάλαιον, ἐπιτόκιον καὶ χρόνον καὶ ζητοῦμεν τὸν τόκον.

$K = 600$ δρχ. $E = 5\%$ $X = 3$ ἔτη $T = ;$

Θὰ τὸ λύσωμεν τὸ πρόβλημα αὐτὸ μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

Κατάταξις :

100 δρχ. κεφάλαιον εἰς	1 ἔτος φέρουν	5 δρχ. τόκον
600 δρχ. » »	3 ἔτη »	X » »

α) Σύγκρισις : Κεφάλαιον μὲ τόκον : Ἀφοῦ αἱ 100 δρχ. κεφάλαιον εἰς 1 ἔτος φέρουν 5 δρχ. τόκον, τὸ διπλάσιον κεφάλαιον εἰς τὸν ἴδιον χρόνον θὰ φέρῃ διπλάσιον τόκον. Τὰ ποσὰ **Κεφάλαιον** καὶ **Τόκος** εἶναι *ἀνάλογα*.

β) Χρόνος μὲ τόκον. Ἀφοῦ αἱ 100 δρχ. εἰς 1 ἔτος φέρουν 5 δρχ. τόκον, τὸ ἴδιον κεφάλαιον εἰς διπλάσιον χρόνον θὰ φέρῃ διπλάσιον τόκον. Τὰ ποσὰ **Χρόνος** καὶ **Τόκος** εἶναι καὶ αὐτὰ *ἀνάλογα*.

Δι' αὐτὸ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν, ποῦ εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἄγνωστον, ἐπὶ τὰ κλάσματα, ποῦ σχηματίζουσι αἱ τιμαὶ τῶν δύο ἄλλων ποσῶν, ἀντεστραμμένα.

$$\text{Λύσις. } X = 5 \times \frac{600}{100} \times \frac{3}{1} = 90 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Θὰ λάβῃ τόκον ὁ Παῦλος 90 δρχ.

Παρατήρησις. Τὰ ποσὰ Κεφάλαιον - Τόκος καὶ Χρόνος - Τόκος εἶναι ἀνάλογα. Καί, διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν τόκον, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸ Κεφάλαιον (600 δρχ.) ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον (5%) ἐπὶ τὸν χρόνον (3 ἔτη) καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιρέσαμεν διὰ τοῦ 100.

Τὸ ἴδιον θὰ παρατηρήσωμεν ὅσα ὅμοια προβλήματα καὶ ἂν λύσωμεν.

Δηλαδή : Θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ τρία γνωστὰ ποσὰ : Κεφάλαιον (Κ), Ἐπιτόκιον (Ε) καὶ Χρόνον (Χ) καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν θὰ τὸ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 100. **Ἐπομένως :**

Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν τόκον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ 100.

$$T \acute{\upsilon} \rho \omicron \varsigma : T = \frac{K.E.X}{100}$$

Σημείωσις. α) Εἰς τὸν τύπον ὡς σημεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ χρησιμοποιοῦμεν τὴν τελείαν (στιγμὴν), διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν σύγχυσιν.

β) Κατὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελοῦμεν τὰς δυνατὰς ἀπλοποιήσεις καὶ κατόπιν νὰ προχωροῦμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων.

Προβλήματα

91. Πόσον τόκον θὰ μᾶς δώσουν 7.500 δρχ. εἰς 3 ἔτη πρὸς 6 % ;

92. Πόσον τόκον φέρει κεφάλαιον 1200 δρχ. εἰς 4 ἔτη πρὸς 7,5% ;

93. Ἐδανείσθη κάποιος 13.500 δρχ. διὰ 2 ἔτη πρὸς 6,75%. Πόσον τόκον θὰ πληρώσῃ ;

94. Κεφάλαιον 1800 δρχ. ἐτοκίσθη πρὸς $8\frac{1}{2}$ %. Πόσον τόκον

θὰ φέρῃ εἰς 6 ἔτη ;

β) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας.

Πρόβλημα. *Κτηματίας ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν 36.000 δρχ. διὰ 5 μῆνας μὲ ἐπιτόκιον 12%. Πόσον τόκον θὰ πληρώσῃ ;*

Σκέψις. Καὶ εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ τοῦ τόκου εἶναι γνωστὰ τὰ ποσὰ : Κεφάλαιον, ἐπιτόκιον καὶ χρόνος καὶ ζητεῖται ὁ τόκος. Ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας.

$K = 36.000$ δρχ. $E = 12\%$ $X = 5$ μῆνες $T = ;$

Κατάταξις :

100 δρχ. κεφ.	εἰς 12 μῆνας	φέρουν	12 δρχ. τόκον.
36.000	»	»	5
	»	»	X
	»	»	»

Λύσις. Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ κεφάλαιον - τόκος καὶ χρόνος - τόκος εἶναι ἀνάλογα, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 12 \times \frac{36.000}{100} \times \frac{5}{12} = 1.800 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Θὰ πληρώσῃ τόκον 1.800 δραχμάς.

Παρατήρησης. Διά νά εὔρωμεν τόν τόκον εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό, καθὼς καί εἰς ὅσα προβλήματα ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας, πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ 1200. Τὸ 1200 εἶναι τὸ γινόμενον τοῦ 100×12 , ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας καὶ εἰς τὴν κατάταξιν ἀντὶ 1 ἔτος γράφομεν 12 μῆνας. Ἐπομένως :

Διὰ νά εὔρωμεν τὸν τόκον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας, πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ 1200.

$$\text{Τύπος : } T = \frac{K.E.X}{1200}$$

Προβλήματα

95. Πόσον τόκον φέρουν 1.300 δρχ. εἰς 6 μῆνας πρὸς 8% ;

96. Κεφάλαιον 32.000 δρχ. ἐτοκίσθη διὰ 9 μῆνας πρὸς 7,5 %. Πόσον τόκον θὰ φέρη ;

97. Ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν 675.000 δρχ. πρὸς $8 \frac{1}{2}$ % διὰ 2 ἔτη καὶ 4 μῆνας. Πόσον τόκον θὰ πληρώσῃ ;

98. Πόσον τόκον φέρει κεφάλαιον 3.600 δρχ. πρὸς $6 \frac{3}{4}$ % εἰς 1 ἔτος καὶ 4 μῆνας ;

Προσέχετε : Τὰ ἔτη καὶ οἱ μῆνες νὰ τραποῦν εἰς μῆνας (1 ἔτος = 12 μῆνες).

γ) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας.

Πρόβλημα. Πόσον τόκον θὰ πληρώσωμεν, ἂν δανεισθῶμεν 5.000 δρχ. πρὸς 9 % διὰ 20 ἡμέρας ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ τοῦ τόκου εἶναι πάλιν γνωστὰ τὰ ποσὰ : κεφάλαιον, ἐπιτόκιον καὶ χρόνος καὶ ζητεῖται ὁ τόκος. Ὁ χρόνος ἐδῶ ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας.

$$\begin{aligned} K &= 5.000 \text{ δρχ.} \\ E &= 9\% \\ X &= 20 \text{ ἡμέραι} \\ T &= ; \end{aligned}$$

Κατάταξις. 100 δρχ. κεφ. εἰς 360 ἡμ. φέρουν 9 δρχ. τόκον
5.000 » » » 20 » » X » »

Λύσις. Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ κεφάλαιον - τόκος καὶ χρόνος - τόκος εἶναι ἀνάλογα, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 9 \times \frac{5.000}{100} \times \frac{20}{360} = 25 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Θὰ πληρώσωμεν 25 δρχ. τόκον.

Παρατήρησις. Διὰ νὰ εὐρωμεν καὶ εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ τὸν τόκον, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ διαιρέσαμεν διὰ τοῦ 36.000. Τὸ 36.000 εἶναι τὸ γινόμενον τοῦ 100×360 , ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας καὶ εἰς τὴν Ἀριθμητικὴν τὸ ἔτος ὑπολογίζεται πάντοτε μὲ 360 ἡμέρας.

Ἐπομένως :

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸν τόκον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας, πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ 36.000.

$$\text{Τύπος : } T = \frac{K \cdot E \cdot X}{36000}$$

Προβλήματα

99. Πόσον τόκον φέρουν 8.000 δρχ. εἰς 20 ἡμέρας πρὸς 4,5% ;
100. Κεφάλαιον 7.400 δρχ. ἐτοκίσθη πρὸς 6,75% διὰ 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας. Πόσον τόκον θὰ φέρη ;

101. Ένας έμπορος έδανείσθη από την Έμπορικήν Τράπεζαν εις τὰς 15 Μαΐου 450.000 δρχ. πρὸς 9,5%. Ἐπέστρεψε δὲ τὰ χρήματα τὴν 1ην Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους. Πόσον τόκον ἐπλήρωσεν ;

102. Ένας κτηματίας ἐπώλησε τὰ προϊόντα του καὶ εἰσέπραξεν 7.500 δρχ., τὰς ὁποίας ἐτόκισεν πρὸς 9%. Πόσον τόκον θὰ λάβῃ μετὰ 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας ;

Προσέχετε : Οἱ συμμιγεῖς νὰ τρέπωνται εἰς ἀκεραίους.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Σύμφωνα μὲ ὅσα εἶδομεν εἰς τὰ προηγούμενα προβλήματα, τὰ προβλήματα τοῦ τόκου τὰ λύομεν μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

Διὰ συντομίαν δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ τοὺς τύπους.

Γενικὸς κανὼν : Διὰ νὰ εὔρωμεν τὸν τόκον, πολλαπλασιάσωμεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ 100, ἂν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, διὰ τοῦ 1.200, ἂν ἐκφράζεται εἰς μῆνας, καὶ διὰ τοῦ 36.000, ἂν ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας.

$$\text{Τύποι : } \alpha) T = \frac{K.E.X}{100}, \beta) T = \frac{K.E.X}{1200}, \gamma) T = \frac{K.E.X}{36000}$$

Σημειώσεις. Εἰς ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ τόκου, ὅταν ὁ χρόνος διατυπώνεται εἰς συμμιγῆ ἀριθμὸν, τρέπομεν τὸν συμμιγῆ εἰς ἀκεραῖον, δηλ. εἰς τὴν κατωτέραν μονάδα τὴν ὁποίαν ἀναφέρει τὸ πρόβλημα, ὡς ἑξῆς :

α) Τὰ ἔτη καὶ μῆνες τρέπονται εἰς μῆνας (πολλαπλασιάσωμεν τὰ ἔτη ἐπὶ 12 καὶ προσθέτομεν καὶ τοὺς μῆνας, πού δίδει τὸ πρόβλημα).

β) Οἱ μῆνες καὶ ἡμέραι τρέπονται εἰς ἡμέρας (πολλαπλασιάσωμεν τοὺς μῆνας ἐπὶ 30 καὶ προσθέτομεν τὰς ἡμέρας).

γ) Τὰ ἔτη, μῆνες καὶ ἡμέραι τρέπονται εἰς ἡμέρας· (τρέπομεν τὰ ἔτη εἰς μῆνας καὶ προσθέτομεν καὶ τοὺς μῆνας, ποὺ δίδει τὸ πρόβλημα. Τοὺς μῆνας κατόπιν τοὺς τρέπομεν εἰς ἡμέρας καὶ προσθέτομεν καὶ τὰς ἡμέρας, ποὺ δίδει τὸ πρόβλημα).

δ) Τὰ ἔτη καὶ ἡμέραι τρέπονται εἰς ἡμέρας· (πολλαπλασιάζομεν τὰ ἔτη ἐπὶ 360 καὶ προσθέτομεν καὶ τὰς ἡμέρας, ποὺ δίδει τὸ πρόβλημα).

Προβλήματα

103. Πόσον τόκον φέρουν 6.000 δρχ. πρὸς 8 % εἰς 2 ἔτη καὶ 1 μῆνα ;

104. Πόσον τόκον φέρει κεφάλαιον 67.500 δρχ. πρὸς 6% εἰς 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας ;

105. Ἄν δανείσωμεν 7.200 δρχ. πρὸς 7,5%, πόσον τόκον θὰ λάβωμεν μετὰ 1 ἔτος καὶ 20 ἡμέρας ;

2. Εὔρεσις τοῦ Κεφαλαίου.

α) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη.

Πρόβλημα. Ἔνας κτηνοτρόφος ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἕνα χρηματικὸν ποσὸν πρὸς 8 %. Μετὰ 4 ἔτη ἐπλήρωσεν τόκον 4.000 δρχ. Πόσα χρήματα ἐδανείσθη ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ τὰ ποσά: Τόκος, χρόνος, καὶ ἐπιτόκιον, ζητεῖται δὲ τὸ κεφάλαιον. Θὰ τὸ λύσωμεν μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

Κατάταξις :

100 δρχ. κεφ. εἰς 1 ἔτος φέρουν 8 δρχ. τόκον,
X » » » 4 ἔτη » 4.000 » »

$K = ;$ $E = 8 \%$ $X = 4 \text{ ἔτη}$ $T = 4.000 \text{ δρχ.}$
--

Σύγκρισις. α) **Τόκος καὶ κεφάλαιον:** Ἀφοῦ 8 δραχμὰς τόκον εἰς 1 ἔτος τὸν φέρουν 100 δρχ. κεφάλαιον, τὸν διπλάσιον τόκον εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον θὰ τὸν φέρῃ διπλάσιον κεφάλαιον. Τὰ ποσὰ τόκος καὶ κεφάλαιον εἶναι ἀνάλογα.

β) Χρόνος και κεφάλαιον: Ἐφ' ὅσον 8 δραχμὰς τόκον εἰς 1 ἔτος τὸν φέρουν 100 δρχ. κεφάλαιον, τὸν ἴδιον τόκον εἰς διπλάσιον χρόνον θὰ τὸν φέρῃ μισὸ κεφάλαιον. Τὰ ποσὰ **χρόνος** καὶ **κεφάλαιον** εἶναι **ἀντίστροφα**.

Δι' αὐτὸ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν, ποῦ εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἄγνωστον, ἐπὶ τὸ κλάσμα τοῦ χρόνου ὅπως ἔχει καὶ ἐπὶ τὸ κλάσμα τοῦ τόκου ἀντεστραμμένον.

$$\text{Λύσις. } X = 100 \times \frac{1}{4} \times \frac{4000}{8} = 12.500 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Ἐδανείσθη 12.500 δραχμὰς.

Παρατήρησις. Τὰ ποσὰ χρόνος - κεφάλαιον εἶναι ἀντίστροφα, ἐνῶ τόκος - κεφάλαιον εἶναι ἀνάλογα. Καί, διὰ νὰ εὔρωμεν τὸ κεφάλαιον, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν τόκον (4.000) ἐπὶ 100 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιρέσαμεν διὰ τοῦ χρόνου (4 ἔτη) ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον (8 %).

Τὸ ἴδιον θὰ παρατηρήσωμεν ὅσα ὅμοια προβλήματα καὶ ἀνλύσωμεν.

Ἐπομένως :

Διὰ νὰ εὔρωμεν τὸ κεφάλαιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 100 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον.

$$\text{Τύπος : } K = \frac{T \cdot 100}{X \cdot E}$$

Προβλήματα

106. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν πρὸς 5%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 3 ἔτη 900 δραχμὰς τόκον ;

107. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ καταθέσωμεν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 4,5 %, διὰ νὰ λάβωμεν 7.200 δρχ. τόκον μετὰ 2 ἔτη ;

108. Μία οἰκία ἐνοικιάζεται πρὸς 1.500 δρχ. μηνιαίως. Πόσον πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀξία της πρὸς 8 % ; (Νὰ εὔρεθῇ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον).

109. Ένας υπάλληλος λαμβάνει μισθόν 3.250 δρχ. καθαράς κατά μήνα. Ποιον κεφάλαιον έπρεπε να είχε καταθέσει εις τὸ Ταμειυτήριον πρὸς 5 %, διὰ τὰ τοῦ δίδη τὰ χρήματα αὐτὰ ὡς ἐτήσιον τόκον ;

β) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εις μῆνας

Πρόβλημα. Ποιον κεφάλαιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν πρὸς 6 %, διὰ νὰ λάβωμεν εις 8 μῆνας 800 δραχμὰς τόκον ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι γνωστά τὰ ποσὰ : τόκος, χρόνος καὶ ἐπιτόκιον καὶ ζητεῖται τὸ κεφάλαιον. Ὁ χρόνος ἐδῶ ἐκφράζεται εις μῆνας.

$K = ;$ $E = 6 \%$ $X = 8 \text{ μῆνες}$ $T = 800 \text{ δρχ.}$
--

Κατάταξις :

$$\begin{array}{r} 100 \text{ δρχ. κεφ. εις } 12 \text{ μῆνας φέρουν } 6 \text{ δρχ. τόκον} \\ X \text{ » » } 8 \text{ » » } 800 \text{ » »} \end{array}$$

Λύσις. Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ κεφάλαιον - τόκος εἶναι ἀνάλογα, ἐνῶ κεφάλαιον - χρόνος εἶναι ἀντίστροφα, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 100 \times \frac{12}{8} \times \frac{800}{6} = 100 \times \frac{12}{8} \times \frac{800}{6} = 20.000. \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Πρέπει νὰ τοκίσωμεν 20.000 δραχμὰς.

Παρατήρησις. Διὰ νὰ εὔρωμεν τὸ κεφάλαιον εις τὸ πρόβλημα αὐτό, καθὼς καὶ εις ὅσα προβλήματα ὁ χρόνος ἐκφράζεται εις μῆνας, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 1200 καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον. Τὸ 1200 εἶναι τὸ γινόμενον 100×12 , ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἐκφράζεται εις μῆνας καὶ ἀντὶ 1 ἔτος γράφομεν 12 μῆνας. **Ἐπομένως :**

Διὰ νὰ εὔρωμεν τὸ κεφάλαιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εις μῆνας, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 1200 καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον.

$$T \acute{\upsilon} \pi \omicron \varsigma : K = \frac{T \cdot 1200}{X \cdot E}$$

Προβλήματα

110. Πόσα χρήματα πρέπει να καταθέσωμεν εις τὸ Ταμιευτήριον πρὸς 7,5 %, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 8 μῆνας 60 δρχ. τόκον ;

111. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν πρὸς 6%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 3 μῆνας 11.250 δρχ. τόκον ;

112. Πόσα χρήματα πρέπει νὰ δανείσωμεν πρὸς 6,75%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 1 ἔτος καὶ 8 μῆνας 270 δρχ. τόκον ;

Κάμετε καὶ ἓνα ἰδικὸν σας πρόβλημα καὶ νὰ τὸ λύσετε.

γ) Ὄταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας.

Πρόβλημα. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ καταθέσωμεν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 6,5 %, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας 6.500 δραχμὰς τόκον ;

Σκέψις. Ὁ χρόνος ἐδῶ ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας. Θὰ τὸν τρέψωμεν εἰς ἡμέρας. (Θὰ τρέψωμεν πρῶτον τὸ ἔτος εἰς 12 μῆνας καὶ θὰ προσθέσωμεν καὶ τὸν 1 μῆνα, ὅτε θὰ ἔχωμεν 13 μῆνας· τοὺς μῆνας θὰ τοὺς τρέψωμεν εἰς ἡμέρας : $13 \times 30 = 390$ ἡμέραι καὶ εἰς τὰς ἡμέρας αὐτὰς προσθέτομεν καὶ τὰς 10 ἡμέρας καὶ θὰ ἔχωμεν : $390 \text{ ἡμ.} + 10 \text{ ἡμ.} = 400 \text{ ἡμέραι}$).

Θυμηθῆτε ὅτι κεφάλαιον καὶ τόκος εἶναι ποσὰ ἀνάλογα καὶ κεφάλαιον καὶ χρόνος εἶναι ἀντίστροφα. (Κάμετε καὶ μόνοι σας τὴν σύγκρισιν νὰ τὸ διαπιστώσετε).

$K = ;$ $E = 6,5 \%$ $X = 400 \text{ ἡμ.}$ $T = 6.500 \text{ δρχ.}$
--

Κατάταξις.

100 δρχ.	κεφ.	εἰς	360 ἡμ.	φέρουν	6,5	δρχ.	τόκον
X	»	»	»	400	»	»	6.500
							»

$$X = 100 \times \frac{360}{400} \times \frac{6500}{6,5} = 100 \times \frac{360}{400} \times \frac{65000}{65} = 90.000 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Τὸ ζητούμενον κεφάλαιον εἶναι 90.000 δρχ.

Για να εύρωμεν τὸ κεφάλαιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 36.000 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον.

$$\text{Τύπος : } K = \frac{T.36000}{X.E}$$

Προβλήματα

113. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν πρὸς 8%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 72 ἡμέρας 8.000 δραχμὰς τόκον ;

114. Πόσα χρήματα πρέπει νὰ καταθέσωμεν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 7,5%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας 6.250 δραχμὰς τόκον ;

115. Ἐνας γεωργὸς ἔδανείσθη ἕνα χρηματικὸν ποσὸν πρὸς 6,75%. Μετὰ 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας ἐπέστρεψε τὸ δάνειον καὶ ἐπλήρωσε τόκον 112,50 δραχμὰς. Πόσα χρήματα εἶχε δανεισθῆ ;

Νὰ γράψετε ἕνα ἰδικὸν σας πρόβλημα καὶ νὰ τὸ λύσετε.

Γενικὸς κανὼν εὐρέσεως τοῦ κεφαλαίου

Για νὰ εύρωμεν τὸ κεφάλαιον, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 100, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, ἐπὶ 1200, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας, ἐπὶ 36.000, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας, καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον.

$$\text{Τύποι : } \alpha) K = \frac{T.100}{X.E}, \quad \beta) K = \frac{T.1200}{X.E},$$

$$\gamma) K = \frac{T.36000}{X.E}$$

3. Εὐρέσις τοῦ χρόνου.

Πρόβλημα 1. Ἐνας ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἔδανείσθη ἀπὸ τὴν Κτημα-

τικὴν Τράπεζαν 250.000 δραχ. πρὸς 8%. Κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἐπλήρωσε τόκον 60.000 δραχμᾶς. Ἐπὶ πόσον χρόνον εἶχον τοκισθῆ τὰ χρήματα αὐτά ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ τὰ ποσά : Κεφάλαιον, τόκος καὶ ἐπιτόκιον, ζητεῖται δὲ ὁ χρόνος. Θὰ τὸ λύσωμεν μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

$K = 250.000$ δραχ.
$E = 8 \%$
$X = ;$
$T = 60.000$ δραχ.

Κατάταξις.

100	δραχ.	κεφ.	εἰς	1	ἔτος	φέρουν	8	δραχ.	τόκον
250.000	»	»	»	X	ἔτη	»	60.000	»	»

Σύγκρισις. α) Κεφάλαιον καὶ χρόνος. Ἀφοῦ 100 δραχ. κεφάλαιον φέρουν ὠρισμένον τόκον εἰς 1 ἔτος, διπλάσιον κεφάλαιον θὰ φέρῃ τὸν ἴδιον τόκον εἰς μισὸν χρόνον. Τὰ ποσὰ κεφάλαιον καὶ χρόνος εἶναι ἀντίστροφα.

β) Τόκος καὶ χρόνος. Ἀφοῦ 8 δραχμᾶς τόκον τὸν φέρει ὠρισμένον κεφάλαιον εἰς 1 ἔτος, διπλάσιον τόκον θὰ τὸν φέρῃ τὸ ἴδιον κεφάλαιον εἰς διπλάσιον χρόνον. Τὰ ποσὰ τόκος καὶ χρόνος εἶναι ἀνάλογα.

Διὰ τοῦτο θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν 1, πού εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἄγνωστον, ἐπὶ τὸ κλάσμα τοῦ κεφαλαίου ὅπως ἔχει καὶ ἐπὶ τὸ κλάσμα τοῦ τόκου ἀντεστραμμένον.

$$\text{Λύσις } X = 1 \times \frac{100}{250.000} \times \frac{60.000}{8} = 3 \text{ ἔτη}$$

Ἀπάντησις. Τὰ χρήματα εἶχον τοκισθῆ ἐπὶ 3 ἔτη.

Κανὼν. Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν χρόνον, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 100 καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ ἐπιτόκιον. Τὸ ἐξαγόμενον ἐκφράζει ἔτη.

$$\text{Τύπος : } X = \frac{T \cdot 100}{K \cdot E}$$

Πρόβλημα 2. Εἰς πόσον χρόνον κεφάλαιον 720.000 δραχ., τοκι-

ζόμενον πρὸς 10%, γίνεται μαζί με τοὺς τόκους του 800.000 δραχμαί ;

Σκέψις. Καί ἐδῶ ζητοῦμεν τὸν χρόνον, ὅπως καί εἰς τὸ προηγούμενον πρόβλημα, ἀλλὰ δὲν μᾶς δίδεται καί ὁ τόκος. Ἐμποροῦμεν ὅμως νὰ τὸν εὕρωμεν τὸν τόκον, ἂν ἀπὸ τὰς 800.000 (αἱ ὁποῖαι εἶναι κεφάλαιον καὶ τόκος μαζί) ἀφαιρέσωμεν τὸ 720.000 (κεφάλαιον).
Δηλ. $800.000 - 720.000 = 80.000$ (τόκος).

Τώρα προχωροῦμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ὅπως γνωρίζομεν.

$K = 720.000$ δρχ.
$E = 10\%$
$X = ;$
$T = 80.000$ δρχ.

Κατάταξις.

100 δρχ. κεφ. εἰς 1 ἔτος φέρουν	10	δρχ. τόκον
720.000 » » » X ἔτη	»	80.000 » »

Λύσις. $X = 1 \times \frac{100}{720.000} \times \frac{80.000}{10} = \frac{10}{9}$ ἔτη = 1 ἔτ. 1 μ. 10 ἡμ.

Ἀπάντησις. Ὁ ζητούμενος χρόνος εἶναι 1 ἔτ. 1 μ. 10 ἡμ.

Παρατήρησις. Ἐὰν ὁ χρόνος εὐρεθῇ εἰς κλάσμα, τότε διαιροῦμεν τὸν ἀριθμητὴν διὰ τοῦ παρονομαστοῦ. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ πηλίκου παριστάνει ἔτη· ἂν μείνη ὑπόλοιπον ἢ ἂν δὲν χωρῇ καθόλου ὁ διαιρέτης εἰς τὸν διαιρετέον, τὸ τρέπομεν εἰς μῆνας πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ 12. Τὸ νέον πηλίκον παριστάνει μῆνας. Τὸ νέον ὑπόλοιπον τὸ τρέπομεν εἰς ἡμέρας πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ 30, τὸ δὲ νέον πηλίκον θὰ παριστάνη ἡμέρας.

Προβλήματα

116. Εἰς πόσον χρόνον κεφάλαιον 7.500 δραχμῶν, τοκίζόμενον πρὸς 7,5%, δίδει τόκον 2.250 δραχμάς ;

117. Μετὰ πόσον χρόνον κεφάλαιον 12.000 δρχ., τοκίζόμενον πρὸς 8%, φέρει τόκον 240 δραχμάς ;

118. Εἰς πόσον χρόνον κεφάλαιον 15.000 δρχ., τοκίζόμενον πρὸς $4 \frac{1}{2}\%$, φέρει τόκον 75 δραχμάς ;

119. Εἰς πόσον χρόνον κεφάλαιον 80.000 δρχ., τοκισόμενον πρὸς 7,5 %, γίνεται μὲ τοὺς τόκους του 95.000 δραχμαὶ ;

120. Ἐπὶ πόσον χρόνον πρέπει νὰ τοκισθοῦν 670.000 δρχ. πρὸς 8 %, διὰ νὰ γίνουιν μὲ τοὺς τόκους των 737.000 δραχμαὶ ;

121. Ἐνας μαθητῆς ἐπώλησε τὰ καλύτερα γραμματόσημα τῆς συλλογῆς του καὶ ἐπῆρε 2.400 δραχμάς. Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ κατέθεσεν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 8 %. Μὲ τοὺς τόκους ὠρισμένου χρόνου ἠγόρασεν ἕνα ραδιόφωνον ἀξίας 1600 δραχμῶν. Πόσον χρόνον ἔμειναν τόκισμένα τὰ χρήματα ;

122. Ἐνας πατέρας, ὅταν ἐγεννήθη ἡ κόρη του, κατέθεσε διὰ λογαριασμόν της εἰς μίαν Τράπεζαν 60.000 δραχμάς πρὸς 6 %. Ὅταν ἐμεγάλωσεν ἡ κόρη του ἔλαβεν τόκους καὶ κεφάλαιον μαζί 135.000 δραχμάς. Εἰς ποίαν ἡλικίαν τὰς ἔλαβεν ;

4. Εὗρεσις τοῦ ἐπιτοκίου

α) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη.

Πρόβλημα. Κατέθεσέ τις εἰς τὴν Τράπεζαν 35.000 δρχ. καὶ μετὰ 3 ἔτη ἔλαβε τόκον 6.300 δρχ. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον ἐτοκίσθησαν τὰ χρήματα ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ τὰ ποσά : κεφάλαιον, χρόνος καὶ τόκος καὶ ζητεῖται τὸ ἐπιτόκιον. Ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη. Θὰ τὸ λύσωμεν μὲ τὴν σύνθετον μέθοδον τῶν τριῶν.

$K=35.000\delta\rho\chi.$ $E = ;$ $X = 3 \text{ ἔτη}$ $T = 6.300 \delta\rho\chi.$
--

Κατάταξις.

35.000 δρχ. κεφ. εἰς 3 ἔτη φέρουν 6.300 δρχ. τόκον
 100 » » » 1 ἔτος » X » »

Σύγκρισις. α) **Κεφάλαιον καὶ τόκος :** 35.000 δρχ. κεφάλαιον εἰς ὠρισμένον χρόνον φέρουν 6.300 δρχ. τόκον. Μισὸ κεφάλαιον εἰς τὸν ἴδιον χρόνον θὰ φέρῃ μισὸν τόκον. Τὰ ποσὰ **κεφάλαιον** καὶ **τόκος** εἶναι **ἀνάλογα**.

β) **Χρόνος καὶ τόκος.** Ὁρισμένον κεφάλαιον εἰς 3 ἔτη φέρει 6.300

δρχ. τόκον· τὸ ἴδιον κεφάλαιον εἰς μισὸν χρόνον θὰ φέρῃ μισὸν τόκον. Τὰ ποσὰ χρόνος καὶ τόκος εἶναι ἀνάλογα.

Διὰ τοῦτο θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν, ποῦ εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀγνωστον, ἐπὶ τὰ κλάσματα τῶν δύο ἄλλων ποσῶν ἀντεστραμμένα.

$$\text{Λύσις. } X = 6300 \times \frac{100}{35000} \times \frac{1}{3} = 6\%$$

Ἀπάντησις. Τὰ χρήματα ἐτοκίσθησαν πρὸς 6%.

Κανὼν. Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸ ἐπιτόκιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 100 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.

$$\text{Τύπος: } E = \frac{T \cdot 100}{K \cdot X}$$

Προβλήματα

123. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθοῦν 1200 δρχ., διὰ νὰ φέρουν εἰς 4 ἔτη 324 δρχ. τόκον ;

124. Ἐδανείσθη κάποιος 2.500 δρχ., τὰς ὁποίας ἐπέστρεψε μετὰ 3 ἔτη πληρώνων καὶ 600 δρχ. διὰ τόκους. Πρὸς πόσον τοῖς ἑκατὸν (%) εἶχε δανεισθῆ τὰ χρήματα ;

125. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθοῦν 1500 δρχ., διὰ νὰ φέρουν μετὰ 4 ἔτη 380 δρχ. τόκον ;
Κάμετε καὶ σεῖς ἓνα πρόβλημα καὶ νὰ τὸ λύσετε.

β) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας.

Πρόβλημα Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν 45.000 δρχ., διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 4 μῆνας 1500 δραχμὰς τόκον ;

Σκέψις. Γνωρίζομεν τὰ ποσὰ : κεφάλαιον, χρόνον καὶ τόκον καὶ ζητοῦμεν τὸ ἐπιτόκιον. Ἐδῶ ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας.

$$\begin{aligned} K &= 45.000 \text{ δρχ.} \\ E &= ; \\ X &= 4 \text{ μῆνας} \\ T &= 1500 \text{ δρχ.} \end{aligned}$$

Κατάταξις :

45.000 δρχ. κεφ. εις 4 μῆν. φέρουν 1500 δρχ. τόκον.
 100 » » » 12 » » X » »

Λύσις. Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, ὅπως γνωρίζομεν, θὰ ἔχωμεν : $X = 1500 \times \frac{100}{45.000} \times \frac{12}{4} = 10 \text{ δρχ.}$

Ἀπάντησις. Τὸ ζητούμενον ἐπιτόκιον εἶναι 10%.

Παρατήρησις. Εἰς τὸ πρόβλημά μας ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας. Καί, διὰ νὰ εὐρώμεν τὸ ἐπιτόκιον, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν τόκον ἐπὶ 1200 (100 × 12) καὶ διαιρέσαμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.

Κανὼν : *Λιὰ νὰ εὔρωμεν τὸ ἐπιτόκιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 1200 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.*

$$\text{Τύπος : } E = \frac{T \cdot 1200}{K \cdot X}$$

Προβλήματα

126. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθοῦν 6.000 δρχ., διὰ νὰ φέρουν εἰς 3 μῆνας 120 δρχ. τόκον ;

127. Κεφάλαιον 620.000 δρχ. τοκισθὲν ἔφερε μετὰ 1 ἔτος καὶ 3 μῆνας 58.125 δρχ. τόκον. Πρὸς πόσον τοῖς ἑκατὸν (%) εἶχε τοκισθῆ ;

128. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθῆ κεφάλαιον 12.000 δρχ., διὰ νὰ φέρη τόκον 1440 δρχ. μετὰ 1 ἔτος καὶ 6 μῆνας ;

129. Πρὸς πόσον τοῖς ἑκατὸν (%) πρέπει νὰ τοκισθοῦν 900 δρχ., διὰ νὰ γίνουν μετὰ 2 μῆνας μαζί μὲ τὸν τόκον των 913,50 δρχ. ;

γ) Ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας.

Πρόβλημα. Ἐμπορος ἔδανείσθη 320.000 δρχ. καὶ μετὰ 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας ἐπλήρωσε τόκον 32.000 δρχ. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον συνῆψε τὸ δάνειον ;

Σκέψις. Μᾶς εἶναι γνωστὰ τὰ ποσὰ : Κεφάλαιον, χρόνος καὶ τόκος καὶ ζητεῖται τὸ ἐπιτόκιον. Ὁ χρόνος ἐδῶ ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας. Θὰ τρέψωμεν τὸν συμμιγῆ εἰς ἀκέραιον, ὅπως γνωρίζομεν, δηλ. εἰς ἡμέρας.

$$K = 320.000 \text{ δρχ.}$$

$$E = ;$$

$$X = 400 \text{ ἡμ.}$$

$$T = 32.000 \text{ δρχ.}$$

Κατάταξις.

$$\begin{array}{cccccccc} 320.000 & \text{δρχ.} & \text{κεφ.} & \text{εἰς} & 400 & \text{ἡμ.} & \text{φέρουν} & 32.000 & \text{δρχ.} & \text{τόκον} \\ 100 & \text{»} & \text{»} & \text{»} & 360 & \text{»} & \text{»} & X & \text{»} & \text{»} \end{array}$$

Λύσις. Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, ὅταν ζητῆται τὸ ἐπιτόκιον, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 32.000 \times \frac{100}{320.000} \times \frac{360}{400} = 9 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Τὸ ζητούμενον ἐπιτόκιον εἶναι 9 %.

Παρατήρησις. Ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας, ἐτρέψαμεν τὸν συμμιγῆ εἰς ἡμέρας. Καὶ κατόπιον ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸν τόκον ἐπὶ 36.000 (100 × 360) καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιρέσαμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.

Κανὼν. Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸ ἐπιτόκιον, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 36.000 καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.

$$\text{Τύπος : } E = \frac{T \cdot 36000}{K \cdot X}$$

Προβλήματα

130. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον κεφάλαιον 8.100 δρχ. φέρει τόκον 54 δρχ. μετὰ 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας ;

131. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθοῦν 3.000 δρχ., διὰ νὰ φέρουν εἰς 1 ἔτος 1 μῆνα καὶ 10 ἡμέρας τόκον 200 δραχμᾶς ;

132. Ἕνας γεωργὸς ἐπώλησε 1250 κιλὰ σιτᾶρι πρὸς 3 δρχ. τὸ κιλόν. Τὰ χρήματα, πού ἐπῆρε, τὰ ἐδάνεισε. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον

τά ἐδάνεισε, διὰ νὰ λάβῃ μετὰ 6 μῆνας καὶ 20 ἡμέρας τόκον 250 δραχμᾶς ;

133. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν 46.800 δρχ., διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 3 μῆνας καὶ 10 ἡμέρας τόκους καὶ κεφάλαιον μαζὶ 47.580 δραχμᾶς ;

Γενικὸς κανὼν εὐρέσεως τοῦ ἐπιτοκίου

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ἐπιτόκιον, πολλαπλασιάζομεν τὸν τόκον ἐπὶ 100, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, ἐπὶ 1200, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς μῆνας, καὶ ἐπὶ 36.000, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἡμέρας, καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον.

$$\text{Tύποι : } \alpha) E = \frac{T \cdot 100}{K \cdot X}, \quad \beta) E = \frac{T \cdot 1200}{K \cdot X}$$

$$\gamma) E = \frac{T \cdot 36000}{K \cdot X}$$

ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΚΟΥ

134. Ἐνας γεωργὸς ἐπώλησεν 724 κιλά σιτάρη πρὸς 3,25 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ 170 κιλά λάδι πρὸς 28,50 δρχ. τὸ κιλὸν. Τὰ χρήματα, ποῦ εἰσέπραξε, τὰ ἐτόκισε πρὸς 8 % ἐπὶ 1 ἔτος καὶ 3 μῆνας. Πόσον τόκον ἔλαβεν ;

135. Ἐμπορὸς ἠγόρασεν ἐμπορεύματα ἀξίας 75.000 δραχμῶν. Ἐπλήρωσεν εἰς μετρητὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀξίας των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑπεχρέωθη νὰ πληρώσῃ μετὰ 3 μῆνας πρὸς 8 %. Πόσον τόκον ἐπλήρωσεν ;

136. Μετὰ πόσον χρόνον κεφάλαιον 24.000 δρχ., τοκίζόμενον πρὸς 7,5 % γίνεται μὲ τοὺς τόκους του 24.600 δραχμαὶ ;

137. Εἰς πόσον χρόνον κεφάλαιον 250.000 δρχ., τοκίζόμενον πρὸς 12,5 %, διπλασιάζεται ;

138. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον πρέπει νὰ τοκισθῆ κεφάλαιον, διὰ νὰ διπλασιασθῆ εἰς 20 ἔτη ;

139. Πόσον τόκον θὰ πάρωμεν, ἂν ἀπὸ κεφάλαιον 20.000 δρχ. τοκίσωμεν διὰ 8 μῆνας τὰ μὲν $\frac{3}{5}$ αὐτοῦ πρὸς 6 %, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς 9 % ;

140. Ἐνας ὑπάλληλος λαμβάνει τὸν μῆνα 2.500 δρχ. καθαρὰς. Ποῖον κεφάλαιον ἔπρεπε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 5 %, διὰ νὰ τοῦ δίδῃ τὰ χρήματα αὐτὰ ὡς τόκον ;

141. Ἐπὶ πόσον χρόνον πρέπει νὰ καταθέσωμεν εἰς μίαν Τράπεζαν 48.000 δρχ. πρὸς 4,5 %, διὰ νὰ λάβωμεν τόκον καὶ κεφάλαιον μαζί 57.180 δραχμάς ;

142. Πόσα κιλὰ σίτου πρέπει νὰ πωλήσῃ ἕνας γεωργὸς πρὸς 3,20 δρχ. τὸ κιλόν, διὰ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀξίαν των εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς 5 % καὶ νὰ λάβῃ μετὰ 1 ἔτος καὶ 3 μῆνας 300 δρχ. τόκον ;

Κάμετε καὶ σεῖς προβλήματα τόκου ἀπὸ τὴν ζώην.

5. Χρήσις βοηθητικοῦ κεφαλαίου

Πρόβλημα. Ποῖον κεφάλαιον, τοκισόμενον πρὸς 6 %, μετὰ 3 ἔτη γίνεται μὲ τοὺς τόκους του 9.440 δραχμαί ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ τοῦ τόκου ζητεῖται τὸ κεφάλαιον, μᾶς εἶναι ἄγνωστος ὁμῶς καὶ ὁ τόκος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸ κεφάλαιον καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸν χωρίσωμεν. Διὰ νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο, πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμεν βοηθητικὸν ποσόν.

$K = ;$ $E = 6 \%$ $X = 3 \text{ ἔτη}$ $T = ;$ $K + T = 9440 \text{ δρχ.}$
--

Λαμβάνομεν ὡς βοηθητικὸν ποσὸν τὸ κεφάλαιον τῶν 100 δρχ. καὶ εὐρίσκομεν τὸν τόκον αὐτοῦ εἰς τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ὀρίζει τὸ πρόβλημα, καὶ μὲ τὸ ἴδιον ἐπιτόκιον. Τὸν τόκον αὐτὸν θὰ τὸν προσθέσωμεν εἰς τὸ βοηθητικὸν κεφάλαιον τῶν 100 δραχμῶν καὶ θὰ εὔ-

ρωμεν εις τι ποσόν θά ανέλθη τὸ ποσὸν τοῦτο τοκίζόμενον ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους.

Λύσις.

α' **Κατάταξις**: 100 δρχ. κεφ. εἰς 1 ἔτος φέρουν 6 δρχ. τόκον.
 100 » » » 3 ἔτη » X » »

Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ χρόνος καὶ τόκος εἶναι ἀνάλογα, θά ἔχωμεν :

$$X = 6 \times \frac{3}{1} = 18 \text{ δρχ. (τόκος).}$$

Ἐὰν τὸν τόκον αὐτὸν τῶν 18 δραχμῶν τὸν προσθέσωμεν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν 100 δρχ., θά εὔρωμεν : $100 + 18 = 118$ δρχ. (κεφάλαιον + τόκος).

β' **Κατάταξις**. 118 δρχ. K + T προέρχονται ἀπὸ 100 δρχ. K.
 9.440 » » » » X » »

Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ κεφάλαιον καὶ τόκος εἶναι ἀνάλογα, ἔχομεν :

$$X = 100 \times \frac{9.440}{118} = 8.000 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις: Τὸ ζητούμενον κεφάλαιον εἶναι 8.000 δρχ.

Παρατήρησις: Οἱ τόκοι θά εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰ κεφάλαια διὰ τὸ αὐτὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Προβλήματα

143. Ποῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ τοκίσωμεν πρὸς 8%, διὰ νὰ λάβωμεν μετὰ 3 μῆνας μαζί με τοὺς τόκους του 6120 δραχμάς ;

144. Ποῖον κεφάλαιον, τοκίζόμενον πρὸς 9%, γίνεται μετὰ 6 μῆνας με τοὺς τόκους του 1881 δραχμαί ;

145. Ἐνας πατέρας, ὅταν ἐγεννήθη ἡ κόρη του, κατέθεσε διὰ λογαριασμόν της εἰς μίαν Τράπεζαν ἕνα κεφάλαιον πρὸς 6%. Ὄταν ἡ κόρη του ἔγινεν 21 ἐτῶν, ἔλαβε τόκους καὶ κεφάλαιον 135.600 δρχ. Ποῖον κεφάλαιον εἶχε καταθέσει ὁ πατέρας της καὶ πόσον τόκον ἔφερε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ;

6. Ύφαιρσεις

α) Δάνειον - Γραμμάτιον - Συναλλαγματική.

Εἰς τὸ κεφάλαιον «περὶ τόκου» εἶπαμεν ὅτι οἱ ἔμποροι, διὰ νὰ ἀγοράσουν τὰ ἐμπορεύματά των, δανείζονται χρήματα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν. Τὸ ἴδιον κάμνουν οἱ κτηματῖαι, οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ κτηνοτρόφοι εἴτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν εἴτε ἀπὸ Συνεταιρισμοὺς εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας. Καὶ εἰς τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐπιστρέφουν τὸ δάνειον.

Οἱ ἔμποροι εἰς τὰς συναλλαγὰς των διευκολύνονται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. Συνήθως δὲν πληρώνουν ὅλην τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀγοράζουν ἀπὸ ἄλλον μεγαλύτερον ἔμπορον (τὸν χονδρέμπορον) ἢ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ἢ ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον. Πληρώνουν ἕνα μέρος μόνον τῆς ἀξίας, ὑπόσχονται δὲ νὰ πληρώσουν τὰ ὑπόλοιπα μετὰ ἕνα ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα. Διὰ τὰ ὑπόλοιπα αὐτὰ ὑπογράφει ὁ ἀγοραστῆς ἔμπορος (ὁ ὀφειλέτης) μίαν ἀπόδειξιν, ἢ ὅποια ὀνομάζεται **Γραμμάτιον**.

Ὁ συνηθέστερος τύπος τοῦ γραμματίου εἶναι ὁ ἑξῆς :

Γραμμάτιον δρχ. 51.500

Τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1969 ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω εἰς τὸν Π.Β... ἢ εἰς Διαταγὴν αὐτοῦ τὸ ἄνω ποσὸν τῶν δραχμῶν πενήκοντα μιᾶς χιλιάδων πεντακοσίων, ἀξίαν ληφθεῖσαν εἰς ἐμπορεύματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1969

(Ἵπογρα.) Χ.Ρ.....

Ὅδός

Καθὼς βλέπομεν, εἰς τὸ γραμμάτιον ἀναγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ χρέους (51.500), εἰς τὸ ὅποιον περιλαμβάνεται τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος τῶν 6 μηνῶν. Ἀναγράφεται ἐπίσης καὶ ἡ ἡμερομηνία ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους (30 Σεπτεμβρίου 1969).

Τὸ **Γραμμάτιον** αὐτό, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται καὶ **χρεώγραφον**, τὸ ἐκδίδει καὶ ὑπογράφει ὁ **χρεώστης** (ὀφειλέτης) Χ.Ρ. καὶ τὸ κρατεῖ ὁ Π.Β., δηλ. ὁ **πιστωτῆς** (δανειστής), ὁ ὅποιος λέγεται καὶ **κομιστῆς** τοῦ χρεωγράφου.

Ὁ πιστωτὴς Π.Β. δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην τοῦ Χ.Ρ. νὰ τοῦ ὑπογράψῃ ἀντὶ γραμματίου μίαν συναλλαγματικὴν. Καὶ ἡ **συναλλαγματικὴ** εἶναι χρεώγραφον· εἶναι δηλ. μία ἀπόδειξις, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει τὴν σύναψιν τοῦ δανείου.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Γραμματίου καὶ τῆς συναλλαγματικῆς εἶναι ἡ ἑξῆς : Τὸ **Γραμμάτιον**, ὅπως εἶπαμεν, τὸ ἐκδίδει καὶ τὸ ὑπογράφει ὁ χρεώστης (ὁ ὀφειλέτης), ἐνῶ τὴν **συναλλαγματικὴν** τὴν ἐκδίδει καὶ τὴν ὑπογράφει ὁ πιστωτὴς (ὁ δανειστής) καὶ τὴν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ὀφειλέτην μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως. Ὁ ὀφειλέτης τὴν ἀποδέχεται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κά-τω ἀπὸ τὴν λέξιν **Δεκτὴ**.

Ἴδου ὁ τύπος τῆς συναλλαγματικῆς :

Ἀθήξαι τῇ 30/9/69. Συναλλαγματικὴ διὰ δραχ. 51.500.

*Τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1969 πληρώσατε δυνάμει τῆς παρούσης
μόνης συναλλαγματικῆς εἰς Διαταγὴν Π.Β.*

*.....καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς
τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν πενήκοντα μιᾶς χιλιάδων πεντακοσίων.*

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1969

Πρὸς

Τὸν κ. Χ.Ρ.

Ὁ Ἐκδότης

Ὁδὸς

(ὑπογρ.) Π. Β.

Ἀθήνας

Δεκτὴ

(Ἐπογραφή) Χ. Ρ.

6) Ὑφαίρεισις

Ὁ κομιστὴς τοῦ χρεωγράφου σπανίως κρατεῖ τὸ γραμμάτιον ἢ τὴν συναλλαγματικὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως. Οἱ ἐμπορευόμενοι συνήθως χρειάζονται χρήματα, διὰ νὰ πληρώνουν τὰς ὑποχρεώσεις των. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦν τὸ γραμμάτιον ἢ τὴν συναλλαγματικὴν ὡς χαρτονόμισμα.

Εἰς τὸ παράδειγμά μας : Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι 4 μῆνας μετὰ τὴν

ὕπογραφήν τοῦ γραμματίου ἢ τῆς συναλλαγματικῆς ὁ πιστωτῆς Π.Β. ἐχρειάσθη χρήματα. Πηγαίνει τότε εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἰδιώτην καὶ μεταβιβάζει τὸ εἰς χεῖράς του χρεώγραφον ὑπογράφων αὐτὸ εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος (ὀπισθογράφησις).

Ἡ Τράπεζα, ἡ ὁποία θὰ πάρῃ τὸ χρεώγραφον, δὲν θὰ δώσῃ ὄλον τὸ ποσόν, ποῦ ἀναγράφεται εἰς αὐτό, ἀλλὰ θὰ κρατήσῃ τὸν τόκον τῶν δύο μηνῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπολείπονται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου.

Κάμνουν τὸν λογαριασμὸν καὶ εὐρίσκουν, ὅτι ὁ τόκος τῶν 51.500 δρχ. εἰς 2 μῆνας μὲ τὸ καθωρισμένον ἐπιτόκιον 12 % εἶναι 1.030 δραχμαί. Τὸν ἀφαιροῦν τὸν τόκον αὐτὸν ἀπὸ τὸ ποσόν τῶν 51.500 δραχμῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον παίρνει ὁ Π.Β. Θὰ πάρῃ δηλ. αὐτὸς $51.500 - 1.030 = 50.470$ δραχμάς.

Παρατηρήσεις. 1) τὸ ποσόν 51.500 δρχ., τὸ ὁποῖον γράφει ἐπάνω τὸ χρεώγραφον, λέγεται **ὀνομαστικὴ ἀξία** (Ο.Α.) τοῦ γραμματίου. Τὸ ποσόν 50470 δρχ., τὸ ὁποῖον παίρνει ὁ πιστωτῆς, ὅταν προεξοφλῇ τὸ χρεώγραφον, λέγεται **παροῦσα ἀξία ἢ πραγματικὴ ἀξία** (Π.Α.) τοῦ γραμματίου.

2) Ἡ Ἡμερομηνία 30 Σεπτεμβρίου 1969, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ πληρώσῃ τὰ χρήματα ὁ ὀφειλέτης, λέγεται **ληξίς** τοῦ γραμματίου.

3) Ὁ χρόνος, ὁ ὁποῖος μεσολαβεῖ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἡ Τράπεζα πληρώνει τὸν πιστωτὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου, λέγεται **χρόνος προεξοφλήσεως** τοῦ γραμματίου.

4) Τὸ ποσόν τῶν 1.030 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἡ Τράπεζα ὡς τόκον, λέγεται **ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις**.

᾿Ωστε : ᾿Εξωτερικὴ ᾿Υφαίρεσις λέγεται ὁ τόκος τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας, τὸν ὁποῖον ἀφαιροῖ ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ γραμματίου ἐκεῖνος, ποῦ πληρώνει τὸ χρεώγραφον πρὸ τῆς λήξεώς του.

5) Ἡ ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιτοκίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιον. Ὅρίζεται συνήθως ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὀνομάζεται **ἐπιτόκιον προεξοφλήσεως**.

α) Εύρεσις τῆς ἐξωτερικῆς ὑφαίρεσεως (τόκου)

Πρόβλημα. Γραμματίον Ὀνομαστικῆς ἀξίας 2.400 δρχ. προεξοφλεῖται 2 μῆνας πρὸ τῆς λήξεώς του πρὸς 12⁰/₁₀. Ποία εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις καὶ ποία ἡ παροῦσα ἀξία τοῦ Γραμματίου ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ τὰ ποσὰ : Ὀνομαστικὴ ἀξία (τὸ κεφάλαιον εἰς τὰ προβλήματα τοῦ τόκου), ὁ χρόνος προεξοφλήσεως καὶ τὸ ἐπιτόκιον καὶ ζητεῖται ἡ ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις (ὁ τόκος) καὶ ἡ παροῦσα ἀξία.

Θὰ τὸ λύσωμεν ὅπως καὶ τὰ προβλήματα τοῦ τόκου.

Κατάταξις :

$$\begin{aligned} K &= \text{Ὀν. ἀξ.} = 2.400 \text{ δρχ.} \\ E &= 12 \% \\ X &= 2 \mu. \\ T &= \text{ἐξ. ὑφ.} = ; \\ \text{Π. Α. } (K - T) &= ; \end{aligned}$$

$$\begin{array}{cccccccc} 100 \text{ δρχ. Ο.Α. εἰς 12 μῆνας ἔχουν} & 12 \text{ δρχ. Ε.Υ.} & & & & & & \\ 2.400 \text{ » } & \text{» } & \text{» } & 2 \text{ » } & \text{» } & \text{» } & X \text{ » } & \text{» } \end{array}$$

Λύσις. Γνωρίζομεν ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ τόκου ὅτι τὰ ποσὰ κεφάλαιον - τόκος καὶ χρόνος - τόκος εἶναι ἀνάλογα. Ἐπομένως θὰ ἔχωμεν :

$$X = 12 \times \frac{2.400}{100} \times \frac{2}{12} = 48 \text{ δρχ. ἐξωτ. ὑφαίρεσις.}$$

$$\text{Παροῦσα ἀξία} = 2.400 - 48 = 2.352 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις : Ἡ ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις τοῦ γραμματίου εἶναι 48 δρχ. καὶ ἡ παροῦσα ἀξία του 2.352 δρχ.

Παρατήρησις : Ἡ παροῦσα ἀξία εὑρίσκεται, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὴν ἐξωτ. ὑφαίρεσιν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν.

β) Εύρεσις τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας (κεφαλαίου)

Πρόβλημα. Γραμματίον προεξοφλεῖται 3 μῆνας πρὸ τῆς λήξεώς

του πρὸς 12 % μὲ ἐξωτερικὴν ὑφαίρεσιν 1500 δραχ. Ποία ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τοῦ γραμματίου ;

Σκέψις. Ἐδῶ ζητεῖται ἡ εὔρεσις τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ Γραμματίου, δηλ. τοῦ κεφαλαίου. Ἐπομένως θὰ τὸ λύσωμεν ὅπως καὶ τὰ προβλήματα τόκου, εἰς τὰ ὁποῖα ζητεῖται τὸ κεφάλαιον.

$$\begin{aligned} K &= \text{Ὀν. ἀξ.} = ; \\ E &= 12 \% \\ X &= 3 \mu. \\ T &= \text{ἐξ. ὑφ.} = 1.500 \end{aligned}$$

Κατάταξις :

$$\begin{array}{cccccccc} 100 \text{ δραχ. Ο.Α. εἰς } 12 \text{ μῆν. ἔχουν } 12 \text{ δραχ. ἐξ. ὑφαίρεσιν} \\ X \text{ » » » } 3 \text{ » » » } 1.500 \text{ » » » } \end{array}$$

Λύσις. Ἐπειδὴ, ὅπως γνωρίζομεν, χρόνος καὶ κεφάλαιον εἶναι ποσὰ ἀντίστροφα, ἐνῶ τόκος καὶ κεφάλαιον εἶναι ποσὰ ἀνάλογα, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 100 \times \frac{12}{3} \times \frac{1.500}{12} = 50.000 \text{ δραχ. (Ο.Α.)}$$

Ἀπάντησις : Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τοῦ γραμματίου εἶναι 50.000 δραχμαί.

Υ) Εὔρεσις τοῦ χρόνου προεξοφλήσεως

Πρόβλημα. Γραμμάτιον ὀνομαστικῆς ἀξίας 8.000 δραχμῶν προεξοφλήθη πρὸς 9 % μὲ ἐξωτερικὴν ὑφαίρεσιν 450 δραχ. Πρὸ πόσου χρόνου ἔγινεν ἡ προεξόφλησις ;

Σκέψις. Ἐδῶ ζητεῖται ἡ εὔρεσις τοῦ χρόνου προεξοφλήσεως. Θὰ τὸ λύσωμεν ὅπως τὰ προβλήματα τόκου, εἰς τὰ ὁποῖα ζητεῖται ὁ χρόνος.

$$\begin{aligned} K &= \text{Ο.Α.} = 8.000 \text{ δραχ.} \\ E &= 9 \% \\ X &= ; \\ T &= \text{ἐξ. ὑφ.} = 450 \text{ δραχ.} \end{aligned}$$

Κατάταξις.

$$\begin{array}{cccccccc} 100 \text{ δραχ. Ο.Α. εἰς } 1 \text{ ἔτος ἔχουν } 9 \text{ δραχ. ἐξ. ὑφαίρ.} \\ 8.000 \text{ » » » } X \text{ ἔτη » } 450 \text{ » » » } \end{array}$$

Λύσις. Γνωρίζομεν ὅτι κεφάλαιον καὶ χρόνος εἶναι ποσὰ ἀντίστροφα, ἐνῶ τόκος καὶ χρόνος εἶναι ποσὰ ἀνάλογα. Ἐπομένως :

$$X = 1 \times \frac{100}{8.000} \times \frac{450}{9} = \frac{5}{8} \text{ έτ.} = 7 \text{ μῆνες } 15 \text{ ἡμ.}$$

Ἀπάντησις : Ἡ προεξόφλησις ἔγινε πρὸ 7 μηνῶν καὶ 15 ἡμερῶν.

δ) Εὐρεσις τοῦ ἐπιτοκίου

Πρόβλημα. Γραμμάτιον 36.000 δραχμῶν προεξοφλεῖται 8 μῆνας πρὸ τῆς λήξεώς του ἀντὶ 34.500 δραχ. Πρὸς ποῖον ἐπιτόκιον ἔγινεν ἡ προεξόφλησις ;

Σκέψις : Ἐπειδὴ εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ζητεῖται τὸ ἐπιτόκιον, θὰ τὸ λύσωμεν ὅπως τὰ σχετικὰ προβλήματα τόκου. Ἐπειδὴ δὲν μᾶς δίδεται καὶ ἡ ἔξωτερικὴ ὑφαίρεσις (ὁ τόκος), ταύτην εὐρίσκομεν, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὴν παροῦσαν ἀξίαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν ἥτοι : $36.000 - 34.500 = 1.500$.

$$K = \text{O.A.} = 36.000 \text{ δραχ.}$$

$$E = ;$$

$$X = 8 \mu.$$

$$T = \text{έξ. ὑφ.} = 1500 \text{ δραχ.}$$

$$\text{Π.Α.} = 34.500 \text{ δραχ.}$$

Κατάταξις

36.000 δραχ. O.A. εἰς 8 μῆν. ἔχουν 1.500 δραχ. έξ. ὑφαίρεσιν
100 » » » 12 » » X » » »

Λύσις. Ἐπειδὴ, ὅπως γνωρίζομεν, εἰς τὰ προβλήματα πού ζητεῖται τὸ ἐπιτόκιον τὰ ποσὰ εἶναι ἀνάλογα, θὰ ἔχωμεν :

$$X = 1.500 \times \frac{100}{36.000} \times \frac{12}{8} = 6,25 \text{ δραχ.}$$

Ἀπάντησις : Ἡ προεξόφλησις ἔγινε πρὸς 6,25 %.

ε) Χρῆσις βοηθητικοῦ ποσοῦ

Πρόβλημα. Γραμμάτιον προεξοφλήθη 45 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεώς του πρὸς 10% ἀντὶ 5925 δραχμῶν. Ποία ἦτο ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία του ;

Σκέψις. Διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ θὰ χρησιμοποιήσωμεν βοηθητικὸν ποσόν, ὅπως ἐκάμαμεν καὶ εἰς παρόμοια προβλήματα τόκου.

$$K = \text{O.A.} = ;$$

$$E = 10 \%$$

$$X = 45 \text{ ἡμ.}$$

$$T = \text{έξ. ὑφ.} = ;$$

$$\text{Π.Α.} = 5.925 \text{ δραχ.}$$

Λύσεις.

α' Κατάταξις : 100 δρχ. εις 360 ήμ. έχουν 10 δρχ. Ε.Υ.,
100 » » 45 » » X » »

Έπειδή χρόνος και τόκος είναι ποσά ανάλογα, έχουμε :

$$X = 10 \times \frac{45}{360} = 1,25 \text{ δρχ. έξ. ύφαιρ.}$$

Έάν την ύφαιρσιν αυτήν την αφαιρέσωμεν από τας 100 δρχ.,
θα έχωμεν : $100 - 1,25 = 98,75$ δρχ. παρ. άξία.

β' Κατάταξις : 98,75 δρχ. Π.Α. προέρχονται από 100 δρχ. Ο.Α.
5.925 » » » » X » »

$$X = 100 \times \frac{5.925}{98,75} = 6.000 \text{ δρχ. Ο.Α.}$$

Άπάντησις. Η όνομαστική άξία του γραμματίου ήτο 6.000 δρχ.

Γενικά προβλήματα έξωτ. Ύφαιρέσεως

146. Πρòς ποιον έπιτόκιον έγέμετο ή προεξόφλησις τών έξής γραμματίων, έάν :

α) 3.600 δρχ. προεξωφλήθησαν πρò 3 μηνών με έξ. ύφαιρσιν
72 δρχ.

β) 1.600 » » » 3 μην. και 10 ήμ. αντί 1.560
δραχμών.

γ) 3.000 » » » 20 ήμ. με έξ. ύφαιρσιν 10 δρχ.

147. Ποίος είναι ó χρόνος προεξοφλήσεως τών έξής γραμματίων :

α) 3.500 δρχ. όν. άξίας πρòς $4 \frac{1}{2} \%$ με έξ. ύφαιρσιν 350 δρχ.

β) 1.800 » » » » 9% » » » 45 »

γ) 1.500 » » » » 10% » » » 30 »

148. Γραμμάτιον όνομαστικής άξίας 4.800 δρχ. προεξοφλείται
2 μήνας πρò τής λήξεως του πρòς 8%. Ποία ή έξωτερική ύφαιρσις
και ποία ή παρούσα άξία αυτού ;

149. Γραμμάτιον όνομ. άξίας 6.500 δρχ. προεξοφλείται 1 μήνα
και 10 ήμ. πρò τής λήξεως του πρòς 9%. Ποία ή παρούσα άξία του ;

150. Ποία ή ονομαστική αξία γραμματίου, τὸ ὁποῖον προεξοφλεῖται 2 μῆνας πρὸ τῆς λήξεώς του πρὸς 10 % μὲ ἔξωτ. ὑφαίρεσιν 60 δραχμᾶς ;

151. Ἐνας χαρτοπώλης ἠγόρασεν ἀπὸ ἀποθήκην διάφορα σχολικὰ εἶδη ἀξίας 5.700 δραχμῶν. Μὲ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐμπορεύματος ἐπλήρωσεν ἀμέσως 3.200 δραχμᾶς, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ὑπέγραψε γραμμάτιον διὰ 6 μῆνας πρὸς 10 %. Ποία ἦτο ἡ ονομαστικὴ ἀξία τοῦ γραμματίου ;

152. Ἐμπορος προεξώφλησεν εἰς τὴν Τράπεζαν γραμμάτιον 2.625 δρχ. 2 μῆνας πρὸ τῆς λήξεώς του πρὸς 12 %. Τί ποσὸν ἐκράτησεν ἡ Τράπεζα καὶ πόσα χρήματα ἔλαβεν ὁ ἔμπορος ;

153. Ποία ἡ ἔξωτερικὴ ὑφαίρεσις γραμματίου, τὸ ὁποῖον προεξοφλεῖται 45 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεώς του πρὸς 10 % ἀντὶ 2.370 δρχ. ;

ΜΕΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΑΝΑΛΟΓΑ

Πρόβλημα 1. Δύο ἐργάται συνεφώνησαν νὰ σκάφουν ἓνα κτῆμα μὲ τὸ ἴδιον ἡμερομίσθιον. Εἰργάσθησαν ὁ ἓνας 4 ἡμέρας καὶ ὁ ἄλλος 6 ἡμέρας. Ἐλαβον καὶ οἱ δύο μαζὶ 1.000 δραχμὰς. Πόσα χρήματα θὰ πάρῃ ἕκαστος ;

Σκέψις. Ἀντιλαμβανόμεθα ὅλοι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μοιρασθοῦν τὰ χρήματα ἐξ ἴσου καὶ νὰ πάρῃ ὁ καθένας τὰ μισά, διότι δὲν εἰργάσθησαν ἴσας ἡμέρας. Τὰ χρήματα, πού θὰ πάρῃ ὁ καθένας των, θὰ εἶναι ἀνάλογα μὲ τὰ ἡμερομίσθιά των.

Διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος νοερῶς σκεπτόμεθα ὡς ἑξῆς : Καὶ οἱ δύο ἐργάται μαζὶ εἰργάσθησαν $4 + 6 = 10$ ἡμέρας. Ἄρα κάθε ἡμερομίσθιον εἶναι $1.000 : 10 = 100$ δραχμαί. Ἐπομένως ὁ πρῶτος θὰ λάβῃ $4 \times 100 = 400$ δρχ. καὶ ὁ δεῦτερος $6 \times 100 = 600$ δραχμὰς.

Πρόβλημα 2. Τὸ φιλόπτοχον ταμεῖον ἐνὸς Ναοῦ ἐμοίρασεν κατὰ τὰς εὐοχτὰς τῶν Χριστουγέννων εἰς 3 οἰκογενεῖας 1500 δραχμὰς ἀνάλογα μὲ τὰ ἄτομα ἐκάστης οἰκογενεῖας. Ἡ μία οἰκογένεια ἀποτελεῖτο ἀπὸ 2 ἄτομα, ἡ ἄλλη ἀπὸ 3 καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ 5 ἄτομα. Πόσα χρήματα ἐπῆρεν ἐκάστη οἰκογένεια ;

Σκέψις. Καὶ ἐδῶ δὲν θὰ μοιράσωμεν τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δραχμῶν εἰς τρία ἴσα μέρη. Θὰ τὸ μοιράσωμεν ἀνάλογα μὲ τὰ ἄτομα, τὰ ὅποια ἔχει ἐκάστη οἰκογένεια· δηλ. ἀνάλογα μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 2,3,5.

Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡμποροῦμεν νὰ τὸ λύσωμεν νοερῶς, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον. Θὰ διαιρέσωμεν τὸ $1.500 : 10$, διότι 10 εἶναι ὅλα τὰ ἄτομα, καὶ θὰ εὐρωμεν ὅτι κάθε ἄτομον θὰ πάρῃ 150 δραχμὰς. Ἐπομένως θὰ πάρουν : ἡ α' οἰκογένεια $2 \times 150 = 300$ δρχ., ἡ β' $3 \times 150 = 450$ δρχ. καὶ ἡ γ' $5 \times 150 = 750$ δραχμὰς.

Τὸ πρόβλημα λύεται καὶ γραπτῶς μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα καὶ μὲ τὴν ἀπλήν μέθοδον τῶν τριῶν, πού ἔχομεν μάθει.

1. Μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα.

Τὰ 10 ἄτομα παίρνουν 1.500 δραχμᾶς.

Τὸ 1 ἄτομον θὰ πάρῃ $\frac{1500}{10}$ δραχμᾶς.

Τὰ 2 ἄτομα θὰ πάρουν $1.500 \times \frac{2}{10} = 300$ δραχμᾶς.

Τὰ 3 ἄτομα θὰ πάρουν $1.500 \times \frac{3}{10} = 450$ δρχ.

Τὰ 5 ἄτομα θὰ πάρουν $1.500 \times \frac{5}{10} = 750$ δρχ.

Ἀπάντησις. Ἡ α' οἰκογένεια ἐπῆρε 300 δρχ., ἡ β' 450 δρχ. καὶ ἡ γ' 750 δρχ.

Παρατήρησις. Ὅπως βλέπετε, διὰ νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα αὐτὸ μὲ τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὴν μονάδα, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸ 1500, δηλ. τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων ποῦ εἶχαμεν νὰ μοιράσωμεν, πρῶτον ἐπὶ τὸ 2, ἔπειτα ἐπὶ τὸ 3 καὶ τέλος ἐπὶ τὸ 5 καὶ εἰς ἐκάστην περίπτωσιν διαιρέσαμεν τὸ γινόμενον διὰ 10, τὸ ὅποῖον εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν ἀτόμων τῶν τριῶν οἰκογενειῶν.

2. Μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν τριῶν.

α) Τὰ 10 ἄτομ. ἔλαβον 1.500 δρχ. β) Τὰ 10 ἄτομ. ἔλαβον 1500 δρχ.
 » 2 » » X » 3 » » X »

$$X = 1.500 \times \frac{2}{10} = 300 \text{ δρχ.} \quad X = 1.500 \times \frac{3}{10} = 450 \text{ δρχ.}$$

γ) Τὰ 10 ἄτομα ἔλαβον 1.500 δρχ.
 » 5 » » X »

$$X = 1.500 \times \frac{5}{10} = 750 \text{ δρχ.}$$

Παρατηρήσεις. 1. Καὶ μὲ τὴν ἀπλὴν μέθοδον, διὰ νὰ εὔρωμεν πόσον θὰ πάρῃ ἐκάστη οἰκογένεια, ἐπολλαπλασιάσαμεν τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δραχ. α) ἐπὶ 2, β) ἐπὶ 3 καὶ γ) ἐπὶ 5 καὶ εἰς ἐκάστην περίπτωσιν διαιρέσαμεν διὰ 10.

2. Ο αριθμός 1.500, που είχαμε να μοιράσωμεν, λέγεται **μεριστέος αριθμός**.

3. Οί αριθμοί 2,3 και 5, ανάλογα πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ γίνη ἡ μοιρασιά ἢ καλύτερα ὁ **μερισμός**, λέγονται **δοθέντες ἀριθμοί**.

4. Καὶ ὁ ἀριθμὸς 10 εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν δοθέντων ἀριθμῶν ($2 + 3 + 5 = 10$).

Σημείωσις. Τὸ ἴδιον πρόβλημα ἡμποροῦμεν νὰ τὸ λύσωμεν καὶ μὲ μίαν ἄλλην μέθοδον, ἢ ὅποια ὀνομάζεται **μέθοδος μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα** δοθέντων ἀριθμῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ προβλήματα, ποὺ λύνονται μὲ τὴν μέθοδον αὐτὴν, ὀνομάζονται **προβλήματα μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα**.

3. Μὲ τὴν μέθοδον μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα.

Σκέψις. Καὶ μὲ τὴν μέθοδον μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα θὰ μοιράσωμεν τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δραχμῶν εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν δοθέντων ἀριθμῶν 2,3 καὶ 5. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ προβλήματα μερισμοῦ, πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν λύσιν των, πρέπει νὰ εὐρωμεν τὸν μεριστέον ἀριθμὸν καὶ τοὺς δοθέντας ἀριθμούς.

Κατάταξις :

Μεριστέος 1.500 δραχ.	{	Δοθέντες α) 2 άτομα β) 3 » γ) 5 »
-----------------------	---	---

—
ἄθροισμα 10 »

Λύσις. Ἡ α' οἰκογένεια θὰ λάβῃ $\frac{1.500 \times 2}{10} = 300$ δραχ.

ἢ β' » » » $\frac{1.500 \times 3}{10} = 450$ » καὶ

ἢ γ' » » » $\frac{1.500 \times 5}{10} = 750$ »

Σύνολον 1.500 »

Καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς τρόπους λύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἐξάγεται ὁ ἑξῆς **κανὼν** :

Διὰ τὰ μερίσωμεν ἀριθμὸν εἰς μέρη ἀνάλογα ἄλλων δοθέντων ἀριθμῶν, πολλαπλασιάζομεν τὸν μεριστέον ἀριθμὸν ἐπὶ ἕκαστον τῶν δοθέντων ἀριθμῶν καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ ἀθροίσματος αὐτῶν.

Παρατήρησις. Ἐὰν τοὺς ἀριθμοὺς 2, 3, 5 πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, π.χ. τὸν 2, τότε γίνονται 4, 6, 10 καὶ τὰ μερίδια θὰ εἶναι $1500 \times \frac{4}{20}$, $1500 \times \frac{6}{20}$, $1500 \times \frac{10}{20}$, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἴδια καὶ ὅταν μερίσωμεν τὸν ἀριθμὸν 1.500 εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν ἀριθμῶν 2, 3, 5 ἢτοι πρὸς τὰ : $1.500 \times \frac{2}{10}$, $1.500 \times \frac{3}{10}$, $1.500 \times \frac{5}{10}$.

Κατὰ ταῦτα :

Τοὺς ἀριθμοὺς, ἀναλόγως τῶν ὁποίων μερίζεται ἕνας ἀριθμὸς, δυνάμεθα νὰ τοὺς πολλαπλασιάσωμεν ἢ νὰ τοὺς διαιρέσωμεν μὲ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (διάφορον τοῦ μηδενός), χωρὶς τὰ μερίδια νὰ μεταβληθοῦν.

Σημείωσις. Εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τὴν λύσιν παρομοίων προβλημάτων θὰ χρησιμοποιοῦμεν μόνον τὴν μέθοδον μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ (προφορικῶς)

154. Νὰ μερισθοῦν 10 δρχ. εἰς δύο μαθητὰς ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 2 καὶ 3.

155. 60 στρέμματα ἀγροῦ νὰ μερισθοῦν εἰς δύο ἄτομα ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 3.

156. Νὰ μερισθοῦν 1.400 κιλὰ σιτάρι εἰς δύο οἰκογενεῖας ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 3 καὶ 4.

1. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ

157. Τρεῖς μαθηταὶ ἐμοιράσθησαν 750 δραχμὰς ἀναλόγως τῶν ἀριθμῶν 5, 12 καὶ 13. Πόσας δρχ. ἔλαβεν ἕκαστος ;

158. Διὰ τὴν καλλιέργειαν ἑνὸς ἀγροῦ ἔλαβον δύο ἔργαται 900 δραχμὰς. Ὁ α' εἰργάσθη 6 ἡμέρας καὶ ὁ β' 4 ἡμέρας. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστος ;

159. Νὰ μερισθῇ τὸ χρηματικὸν ποσὸν 846.000 δρχ. εἰς δύο πρόσωπα ἔτσι, ὥστε τὸ πρῶτον νὰ λάβῃ ὀκταπλάσιον μερίδιον τοῦ δευτέρου.

160. Διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς γλυκοῦ πρέπει νὰ λάβωμεν 5 μέρη ἀλεύρου, 3 μέρη βουτύρου καὶ 2 μέρη ζαχάρους. Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν 8 κιλά ἀπὸ τὸ ἴδιον γλυκόν, πόσα κιλά πρέπει νὰ λάβωμεν ἀπὸ κάθε εἶδος ;

Διάφοροι περιπτώσεις μερισμοῦ.

Πρόβλημα 1. Νὰ μερισθῇ ὁ ἀριθμὸς 2475 εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν ἀριθμῶν $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ καὶ $\frac{2}{5}$.

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ οἱ δοθέντες ἀριθμοὶ εἶναι ἑτερόνυμα κλάσματα. Διὰ νὰ γίνῃ ὁ μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα, πρέπει νὰ τρέψωμεν τοὺς δοθέντας ἀριθμοὺς εἰς ὁμώνυμα κλάσματα. Τοὺς τρέπομεν καὶ εὐρίσκομεν $\frac{10}{20}$, $\frac{15}{20}$, $\frac{8}{20}$. Παραλείπομεν τοὺς παρονομαστὰς καὶ προκύπτουν οἱ ἀριθμοὶ 10, 15 καὶ 8. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀριθμοί, ἀνάλογα πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ ὁ μερισμὸς.

Κατάταξις.

	Δοθέντες
Μεριστέος 2.475	α) $\frac{1}{2}$ ἢ $\frac{10}{20}$ ἢ 10
	β) $\frac{3}{4}$ ἢ $\frac{15}{20}$ ἢ 15
	γ) $\frac{2}{5}$ ἢ $\frac{8}{20}$ ἢ $\frac{8}{20}$
	ἄθροισμα 33

Λύσις. Πολλαπλασιάζομεν τώρα τὸν μεριστέον ἀριθμὸν ἐπὶ ἕκα-

στον τῶν δοθέντων καὶ διαιροῦμεν διὰ τοῦ ἄθροίσματος τῶν δοθέντων.

$$\alpha' \quad 2.475 \times \frac{10}{33} = 750$$

$$\beta' \quad 2.475 \times \frac{15}{33} = 1.125$$

$$\gamma' \quad 2.475 \times \frac{8}{33} = 600$$

$$\text{Σύνολον} \quad \overline{2.475}$$

Ἀπάντησις. $\alpha = 750$, $\beta = 1.125$, $\gamma = 600$.

Παρατήρησις. Ἐὰν οἱ δοθέντες ἀριθμοὶ εἶναι ἑτερόνυμα κλάσματα, τὰ τρέπομεν εἰς ὁμώνυμα καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ὅπως ἐκάμαμεν εἰς τὸ πρόβλημα ποῦ ἐλύσαμεν.

Εἶναι δυνατὸν οἱ δοθέντες νὰ εἶναι μικτοὶ καὶ κλάσματα ἢ μόνον μικτοί· τότε θὰ τρέψωμεν τοὺς μικτοὺς εἰς ἰσοδύναμα κλάσματα καὶ θὰ συνεχίσωμεν ὅπως καὶ προηγουμένως.

Ἐὰν οἱ δοθέντες εἶναι ἀκέραιοι καὶ κλάσματα, τότε θὰ τρέψωμεν τοὺς ἀκεραίους εἰς κλάσματα γράφοντες τὸν ἀκέραιον ἀριθμητὴν καὶ τὴν μονάδα παρενομαστήν καὶ θὰ συνεχίσωμεν ὅπως καὶ προηγουμένως.

Πρόβλημα 2. Ἐνας ὥρισε διὰ τῆς διαθήκης του νὰ λάβῃ ἢ σύζυγός του τὰ $\frac{2}{5}$ τῆς περιουσίας του, ἢ κόρη του τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς περιουσίας καὶ ἢ ἀνεπιὰ τὸ ὑπόλοιπον. Ἡ περιουσία του ἦτο 600.000 δρχ. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστος δικαιούχος ;

Σκέψις. Ὁ μεριστέος ἀριθμὸς εἶναι 600.000 δρχ. Οἱ δοθέντες εἶναι τὰ $\frac{2}{5}$, τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας, τὸ ὁποῖον θὰ εὕρεθῃ, ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν δύο πρώτων μεριδίων (συζύγου καὶ κόρης) ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν περιουσίαν ὀλόκληρον.

Λύσις.

$$\frac{2}{5} + \frac{1}{3} = \frac{6}{15} + \frac{5}{15} = \frac{11}{15} \text{ τῆς περιουσίας (τὰ δύο μερίδια).}$$

Τὸ ἄθροισμα τοῦτο θὰ τὸ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν περι-

ουσίαν, τὴν ὁποίαν παριστάνομεν μὲ τὴν ἀκεραίαν μονάδα ἢ μὲ τὸ ὁμώνυμον κλάσμα $\frac{15}{15}$ καὶ θὰ ἔχωμεν : $\frac{15}{15} - \frac{11}{15} = \frac{4}{15}$.

Ὡστε ἡ ἀνεψιά θὰ λάβῃ τὰ $\frac{4}{15}$ τῆς περιουσίας.

Τώρα προχωροῦμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ὅπως πρὶν.

		Δοθέντες	
Μεριστέος 600.000	{	α'	$\frac{6}{15}$ ἢ 6
		β'	$\frac{5}{15}$ ἢ 5
		γ'	$\frac{4}{15}$ ἢ $\frac{4}{15}$
		ἄθροισμα 15	

$$\alpha' \quad \frac{600.000 \times 6}{15} = 240.000$$

$$\beta' \quad \frac{600.000 \times 5}{15} = 200.000$$

$$\gamma' \quad \frac{600.000 \times 4}{15} = 160.000$$

$$\text{Σύνολον} \quad \underline{\underline{600.000}}$$

Ἀπάντησις. Θὰ λάβουν : ἡ σύζυγος 240.000 δρχ., ἡ κόρη 200.000 δρχ. καὶ ἡ ἀνεψιά 160.000 δραχμάς.

Σημείωσις. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἦτο δυνατόν νὰ τὸ λύσωμεν καὶ μὲ ἀπλοῦν πολλαπλασιασμὸν ἀκεραίου ἐπὶ κλάσμα, ὅτε :

$$\text{ἡ σύζυγος θὰ λάβῃ} \quad 600.000 \times \frac{2}{5} = 240.000 \text{ δρχ.}$$

$$\text{ἡ κόρη θὰ λάβῃ} \quad 600.000 \times \frac{1}{3} = 200.000 \quad \gg$$

Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ καὶ τὸ μερίδον τῆς ἀνεψιάς, τὸ ἄθροισμα τῶν δύο μεριδίων ($240.000 + 200.000 = 440.000$) τὸ ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸν μεριστέον· δηλ. $600.000 - 440.000 = 160.000$ δρχ.

Πρόβλημα 3. Ἐνας πατέρας ὥρισε διὰ τῆς διαθήκης του νὰ μερισθῇ ἡ περιουσία του εἰς τὰ τρία παιδιά του ἡλικίας 5, 8 καὶ 20 ἐτῶν

εις μέρη ἀντιστρόφως ἀνάλογα τῆς ἡλικίας των. Ἡ περιουσία του ἀποτελεῖτο ἀπὸ 285 στρέμματα. Πόσον μερίδιον θὰ λάβῃ τὸ κάθε παιδί ;

Σκέψις. Μερισμὸς τῆς περιουσίας εἰς μέρη ἀντιστρόφως ἀνάλογα τῆς ἡλικίας τῶν παιδιῶν σημαίνει ὅτι ὁ μικρότερος θὰ λάβῃ τὰ περισσότερα καὶ ὁ μεγαλύτερος τὰ ὀλιγώτερα. **Οἱ ἀντίστροφοι ἀριθμοὶ** τῶν ἀριθμῶν 5, 8, 20, ποὺ ἐκφράζουν τὴν ἡλικίαν τῶν παιδιῶν, εἶναι :

$$\frac{1}{5} \text{ , } \frac{1}{8} \text{ , } \frac{1}{20}$$

Ἐπομένως ἡ περιουσία θὰ μερισθῇ ἀνάλογα πρὸς τοὺς κλασματικούς αὐτοὺς ἀριθμούς, ἀφοῦ πρῶτον τοὺς τρέψωμεν εἰς ὁμώνυμα κλάσματα.

Λύσις. Νὰ προχωρήσετε μόνοι σας εἰς τὴν λύσιν, ὅπως ἐλύσαμεν τὸ πηγούμενον πρόβλημα.

Πρόβλημα 4. Δύο ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων μετέφερον ἄμμον καὶ ἔλαβον 4118 δραχμάς. Ὁ πρῶτος ἔκαμεν 6 διαδρομὰς μὲ φορτίον 5 τόνων τὴν κάθε φορὰν καὶ ὁ δεύτερος 7 διαδρομὰς μὲ φορτίον 4 τόνων τὴν κάθε φορὰν. Πῶς θὰ μοιρασθοῦν τὰ χρήματα ;

Σκέψις. Ἄν τὰ αὐτοκίνητα ἐχωροῦσαν καὶ τὰ δύο τὴν ἴδιαν ποσότητα, ὁ μερισμὸς τῶν χρημάτων θὰ ἐγένετο ἀνάλογα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διαδρομῶν, ποὺ ἔκαμε τὸ καθένα. Τώρα ὁμως, ποὺ διαφέρουν καὶ εἰς τὸ βᾶρος ποὺ μετέφερε τὸ καθένα καὶ εἰς τὰς διαδρομὰς ποὺ ἔκαμον, πρέπει νὰ εὕρωμεν πόσους τόνους ἄμμον ἐν ὄλῳ μετέφερε τὸ πρῶτον αὐτοκίνητον καὶ πόσους τὸ δεύτερον.

Λύσις,

Τὸ α' αὐτοκίνητον ἔκαμεν 6 διαδρομὰς \times 5 τόν. = 30 τόν.
 » β' » » 7 » \times 4 » = 28 »

Καὶ τὰ δύο αὐτοκίνητα μετέφερον ἐν ὄλῳ 58 τόν.

Τώρα θὰ μερισθῇ ὁ ἀριθμὸς 4.118 εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν ἀριθμῶν 30 καὶ 28.

Συνεχίσατε μόνοι σας τὴν λύσιν.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ

161. Νά μερισθῆ ὁ ἀριθμὸς 5.100 εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν ἀριθμῶν $\frac{2}{3}$ καὶ $\frac{3}{4}$.

162. Τὸ ποσὸν τῶν 350 δρχ. νά μερισθῆ εἰς δύο παιδιὰ εἰς μέρη ἀντιστρόφως ἀνάλογα τῆς ἡλικίας των· τὸ ἓνα εἶναι 3 ἐτῶν καὶ τὸ ἄλλο 7 ἐτῶν.

163. Δύο βοσκοὶ ἐνοικίασαν ἓνα λιβάδι καὶ ἔδωσαν 4.200 δρχ. Ὁ α' ἐβόσκησεν εἰς αὐτὸ τὰ πρόβατά του ἐπὶ 3 μῆνας καὶ ὁ β' ἐπὶ 5 μῆνας. Τὰ πρόβατα ὅμως τοῦ α' ἦσαν τριπλάσια ἀπὸ τὰ πρόβατα τοῦ β'. Πόσον θὰ πληρώσῃ ἕκαστος ;

164. Εἰς ἓνα ἐργοστάσιον ἐργάζονται 10 ἄνδρες, 12 γυναῖκες καὶ 6 παιδιὰ καὶ λαμβάνουν τὴν ἡμέραν ὅλοι μαζί 1.500 δραχμάς. Τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστου παιδιοῦ εἶναι τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστης γυναικὸς καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστου ἀνδρός. Πόσον εἶναι τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστου ἀνδρός, ἐκάστης γυναικὸς καὶ ἐκάστου παιδιοῦ ;

165. Ἕνας ἄφησε κληρονομίαν 150.000 δρχ. εἰς τὴν γυναῖκά του, τὰ 3 παιδιὰ του καὶ τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου του. Ὦρισε δὲ νὰ λάβουν ἡ γυναῖκά του 4 μερίδια, κάθε παιδι 3 μερίδια καὶ τὸ σχολεῖον 2 μερίδια. Πόσα θὰ λάβῃ ἕκαστος κληρονόμος ;

166. 4 βαρέλια, ἴσης χωρητικότητος, περιέχουν ὅλα μαζί 1.550 κιλά κρασί. Τὸ α' εἶναι γεμάτον ὀλόκληρον, τὸ β' μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ, τὸ τρίτον κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ τὸ δ' κατὰ τὰ $\frac{3}{4}$. Πόσα κιλά κρασί περιέχει κάθε βαρέλι ;

167. Νά μοιρασθῆ τὸ ποσὸν τῶν 1.575 δρχ. μεταξὺ 4 προσώπων ἔτσι, πού ὁ β' νὰ λάβῃ τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ μεριδίου τοῦ α', ὁ γ' τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ μεριδίου τοῦ β καὶ ὁ δ' τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ μεριδίου τοῦ γ'. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστον πρόσωπον ;

168. Εἰς ἓνα σχολεῖον φοιτοῦν 420 μαθηταί. Τὰ ἀγόρια εἶναι

τριπλάσια από τὰ κορίτσια. Πόσα εἶναι τὰ ἀγόρια καὶ πόσα τὰ κορίτσια ;

169. Ἐνας πατέρας διέθεσεν εἰς τὰ τρία παιδιά του τὴν ἐκ 390 στρεμμάτων περιουσίαν του ὡς ἑξῆς : ὁ β' νὰ λάβῃ τριπλάσια τοῦ α' καὶ ὁ γ' τριπλάσια τοῦ β'. Πόσα θὰ λάβῃ κάθε παιδί ;

170. Εἰς μίαν συναναστροφήν ἦσαν 80 ἄτομα (ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά). Οἱ ἄνδρες ἦσαν διπλάσιοι τῶν γυναικῶν καὶ αἱ γυναῖκες τριπλάσιαι τῶν παιδιῶν. Πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες, πόσαι αἱ γυναῖκες καὶ πόσα τὰ παιδιά ;

171. Τρεῖς ἔμποροι ἐκέρδισαν ἀπὸ μίαν ἐργασίαν των 17.900 δρχ. Ἐξ αὐτῶν ὁ α' θὰ λάβῃ 15% περισσοτέρας δρχ. ἀπὸ τὸν β' καὶ ὁ β' θὰ λάβῃ 20% περισσοτέρας δρχ. ἀπὸ τὸν γ'. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστος ;

172. Ἐνας πατέρας διέταξε διὰ τῆς διαθήκης του νὰ μοιρασθῇ ἡ περιουσία του, ἀνερχομένη εἰς 458.000 δραχμάς, ὡς ἑξῆς : Ὁ υἱὸς του νὰ λάβῃ τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ μεριδίου τῆς θυγατρὸς του καὶ ἡ σύζυγός του τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ μεριδίου τοῦ υἱοῦ. Πρὸ τοῦ μερισμοῦ ὅμως πρέπει νὰ εἰσπράξῃ τὸ Δημόσιον 10% διὰ φόρον κληρονομίας. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστος κληρονόμος ;

173. Τρεῖς οἰκογένειαι ἐμοιράσθησαν 4.340 κιλά σίτου. Ἡ β' ἔλαβε τὰ $\frac{2}{5}$ τοῦ μεριδίου τῆς α' καὶ ἡ γ' τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν ὄσων ἔλαβον αἱ δύο πρῶται. Πόσα κιλά σίτου ἔλαβεν ἑκάστη οἰκογένεια ;

174. Νὰ μοιρασθοῦν 3.750 κιλά σίτου εἰς τρεῖς οἰκογενεῖας κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον : ἡ β' οἰκογένεια νὰ λάβῃ τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ μεριδίου τῆς α' καὶ ἡ γ' τὸ $\frac{1}{4}$ τῶν ὄσων ἔλαβον αἱ δύο πρῶται. Πόσα κιλά θὰ λάβῃ ἑκάστη οἰκογένεια ;

175. Εἰς ἓνα ἐργοστάσιον εἰργάσθησαν τρεῖς ἐργάται· ὁ πρῶτος ἔκαμε 4 ἡμερομίσθια, ὁ β' 5 ἡμερομίσθια καὶ ὁ γ' 6 ἡμερομίσθια. Ἐλαβον καὶ οἱ τρεῖς μαζί 2.250 δρχ. Πόσας δρχ. ἔλαβεν ἕκαστος ;

2. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

«Όλοι ἔχετε ἀκούσει τὰς λέξεις «Ἐταιρεία», «συνεταιρισμός», «συνεταιρὸς». Εἰς κάθε Κράτος αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις (ἐμπορικαί, βιομηχανικαί, ναυτικαί κλπ.) εἶναι Ἐταιρεῖαι. Δύο ἢ περισσότεροι κεφαλαιοῦχοι ἐνώνουν τὰ χρήματά των καὶ κάμνουν μαζί μίαν ἐπιχείρησιν.

Τὰ χρήματα, τὰ ὅποια καταθέτουν, λέγονται **κεφάλαια**, ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ λέγεται **ἐταιρεία** καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι συνεταιρίζονται, λέγονται **συνεταῖροι**.

Οἱ συνεταῖροι εἶναι δυνατόν νὰ καταθέσουν ὅλοι ἴσα κεφάλαια. Εἶναι δυνατόν ὅμως νὰ καταθέσουν καὶ διαφορετικὰ κεφάλαια, δηλ. ἄλλος περισσότερα καὶ ἄλλος ὀλιγώτερα.

Τὰ κεφάλαια αὐτὰ μένουν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἴσον χρονικὸν διάστημα ἢ καὶ διαφορετικόν· δηλ. ἄλλων συνεταίρων μένουν περισσότερον χρόνον καὶ ἄλλων ὀλιγώτερον χρόνον.

Ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἔχει καταθέσει ἕκαστος τῶν συνεταίρων, καὶ ἀναλόγως τοῦ χρόνου, ποῦ μένουν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὰ χρήματα ἐκάστου τῶν συνεταίρων, γίνεται καὶ ἡ διανομὴ τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας.

Τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ἐταιρείας προβλήματα λέγονται **Προβλήματα ἐταιρείας** καὶ λύονται ὅπως τὰ προβλήματα μερισμοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα. Διότι καὶ εἰς τὰ προβλήματα ἐταιρείας γίνεται μερισμὸς τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας μιᾶς ἐπιχειρήσεως μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔχουν κάμει τὴν ἐπιχείρησιν.

α) Προβλήματα μὲ διαφορετικὰ κεφάλαια

Πρόβλημα. Τρεῖς συνεταῖροι κατέθεσαν εἰς μίαν ἐπιχείρησιν τὰ ἐξῆς ποσά : Ὁ α' 40.000 δραχ., ὁ β' 35.000 δραχ. καὶ ὁ γ' 25.000 δραχ. Ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν ἐκέρδισαν 30.000 δραχμάς. Πόσον κέρδος θὰ λάβῃ ἕκαστος :

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔχομεν νὰ μοιράσωμεν τὸ κέρδος τῶν 30.000 δραχμῶν εἰς τρεῖς συνεταίρους ἀνάλογα μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια κατέθεσαν ἕκαστος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Δηλαδή θὰ μερισθῇ τὸ κέρδος τῶν 30.000 δραχ. (μεριστέος ἀριθμὸς) εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς

τους αριθμούς 40.000, 35.000 και 25.000 (κεφάλαια) ἢ πρὸς τοὺς ἀριθμούς 40, 35, 25 (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἴσου ἀριθμοῦ μηδενικῶν).

Λύσις.

Μεριστέος 30.000	}	Δοθέντες.
		α' 40.000 ἢ 40
		β' 35.000 ἢ 35
		γ' 25.000 ἢ 25
		ἄθροισμα 100

$$\alpha'. 30.000 \times \frac{40}{100} = 12.000 \text{ δρχ.}$$

$$\beta'. 30.000 \times \frac{35}{100} = 10.500 \text{ »}$$

$$\gamma'. 30.000 \times \frac{25}{100} = 7.500 \text{ »}$$

$$\text{Σύνολον } 30.000 \text{ »}$$

Ἀπάντησις. Θὰ λάβουν κέρδος ὁ α' 12.000 δρχ., ὁ β' 10.500 δρχ. καὶ ὁ γ' 7.500 δρχ.

176. Τρεῖς συνεταῖροι ἤρχισαν ἐπιχείρησιν καὶ κατέβαλον ὁ α' 100.000 δρχ., ὁ β' 70.000 καὶ ὁ γ' 40.000 δρχ. Ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς ἐκέρδισαν 84.000 δραχμάς. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

177. Τρία χωρία ἠγόρασαν συνεταιρικῶς μίαν ἀλωνιστικὴν μηχανὴν ἀξίας 45.000 δρχ. Πόσον ἀναλογεῖ νὰ πληρώσῃ ἕκαστον χωρίον, ἂν τὰ στρέμματα τοῦ α' χωρίου ἦσαν 3.500, τοῦ β' 3.750 καὶ τοῦ γ' 4.000 ;

178. Δύο συνεταῖροι κατέθεσαν εἰς μίαν ἐπιχείρησιν 180.000 δρχ. Ἀπὸ τὸ κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως ἔλαβον ὁ α' 25.200 δρχ. καὶ ὁ β' 37.800 δρχ. Πόσα χρήματα εἶχε καταθέσει ἕκαστος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ;

179. Τρεῖς συνεταῖροι εἶχον καταθέσει εἰς μίαν ἐπιχείρησιν τὰ ἑξῆς ποσά : ὁ α' 120.000 δρχ., ὁ β' τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ποσοῦ τοῦ α' καὶ

ὁ γ' τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ ποσοῦ τοῦ β'. Μετὰ τινὰ χρόνον διελύθη ἡ ἐπιχείρησις μὲ ζημίαν 65.000 δρχ. Πόση ζημία ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

6) Προβλήματα μὲ διαφορετικούς χρόνους.

Πρόβλημα. Ἐνας ἔμπορος ἤρχισε μίαν ἐπιχείρησιν μὲ ἓνα χρηματικὸν ποσόν. Μετὰ 8 μῆνας προσέλαβε συνεταιῖρον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὸ ἴδιον ποσόν· 5 μῆνας ἀργότερον ἀπὸ τὸν δεύτερον προσέλαβε καὶ ἄλλον συνεταιῖρον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὸ ἴδιον πάλιν ποσόν. Δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως εἶδρον ὅτι ἐκέρδισαν 102.000 δραχμάς. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον ἔμπορον ;

Σκέψις. Ἐπειδὴ καὶ οἱ τρεῖς συνεταιῖροι κατέθεσαν τὸ ἴδιον ποσόν, τὸ κέρδος θὰ μοιρασθῇ ἀνάλογα πρὸς τοὺς χρόνους, κατὰ τοὺς ὁποῖους ἔμειναν τὰ χρήματα ἐκάστου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Ἐδῶ ὅμως οἱ χρόνοι δὲν ὀρίζονται σαφῶς καὶ πρέπει νὰ εὔρεθοῦν. Ἐφ' ὅσον ὁ ἴσολογισμὸς ἔγινε 2 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως, τὰ χρήματα τοῦ α' ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 2 ἔτη ἢ 24 μῆνας· τοῦ β' ἔμειναν $24 - 8 = 16$ μῆνας, καὶ τοῦ γ' $16 - 5 = 11$ μῆνας.

Ἐπομένως ὁ μερισμὸς θὰ γίνῃ ἀνάλογα πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς 24, 16, 11.

Λύσις.	Δοθέντες
Μεριστέος 102.000	α' 24
	β' 16
	γ' 11
	ἄθροισμα 51

$$\alpha' 102.000 \times \frac{24}{51} = 48.000 \text{ δρχ.}$$

$$\beta' 102.000 \times \frac{16}{51} = 32.000 \text{ »}$$

$$\gamma' 102.000 \times \frac{11}{51} = 22.000 \text{ »}$$

$$\text{Σύνολον} \quad 102.000 \text{ »}$$

Ἀπάντησις. Ἀναλογεῖ κέρδος εἰς τὸν α' 48.000 δρχ., εἰς τὸν β' 32.000 δρχ. καὶ εἰς τὸν γ' 22.000 δρχ.

180. Δύο συνεταιῖροι ἐζημιώθησαν ἀπὸ μίαν ἐπιχείρησιν 14.700 δρχ. Καὶ οἱ δύο εἶχον καταθέσει τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσόν· ἀλλὰ τὰ χρήματα τοῦ α' ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 12 μῆνας καὶ τοῦ β' 9 μῆνας. Πόση ζημία ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

181. Τρεῖς συνεταιῖροι ἐκέρδισαν ἀπὸ ἐπιχείρησιν 135.000 δρχ. Καὶ οἱ τρεῖς εἶχον καταθέσει τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσόν· ἀλλὰ τοῦ πρώτου τὰ χρήματα ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐπὶ ἓν ἔτος, τοῦ δευτέρου 10 μῆνας καὶ τοῦ τρίτου 2 μῆνας ὀλιγώτερον τοῦ δευτέρου. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

182. Ἐνας ἐπιχειρηματίας ἤρχισεν ἐπιχείρησιν· μετὰ 3 μῆνας προσέλαβε συνεταιῖρον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσόν· ἓνα μῆνα μετὰ τὴν πρόσληψιν αὐτοῦ προσέλαβε καὶ τρίτον μὲ τὸ αὐτὸ ποσόν. Ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἐλογαριάσθησαν καὶ εὔρον ὅτι εἶχον κέρδος 116.000 δρχ. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

183. Ἐνας ἔμπορος ἤρχισεν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Μετὰ 10 μῆνας προσέλαβε συνεταιῖρον, ὅστις κατέθεσε τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσόν· 2 μῆνας βραδύτερον προσέλαβε καὶ ἄλλον συνεταιῖρον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὰ ἴδια χρήματα. Ἐνα ἔτος μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ τρίτου συνεταιῖρου ἐλογαριάσθησαν καὶ εὔρον, ὅτι ἐκέρδισαν 100.000 δραχμάς. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

γ) Προβλήματα μετὰ διαφορετικὰ κεφάλαια καὶ διαφορετικούς χρόνους.

Πρόβλημα. Τρεῖς συνεταιῖροι ἐκέρδισαν ἀπὸ μίαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν 54.000 δρχ. Ὁ πρῶτος εἶχε καταθέσει 30.000 δρχ., ὁ δευτέρος 50.000 δρχ. καὶ ὁ γ' 40.000 δραχμάς. Ἀλλὰ τὰ χρήματα τοῦ πρώτου ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 10 μῆνας, τοῦ δευτέρου 8 μῆνας καὶ τοῦ τρίτου 5 μῆνας. Πόσον κέρδος θὰ λάβῃ ἕκαστος ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔχομεν διαφορετικὰς καταθέσεις (κεφάλαια) καὶ διαφορετικούς χρόνους. Ἐπομένως τὸ κέρδος πρέπει νὰ μερισθῇ ἀνάλογα μετὰ τὰ γινόμενα τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τὸν χρόνον ἑκάστου συνεταιῖρου.

Λύσις.	Δοθέντες
Μεριστέος 54.000	{ α'. 30.000 × 10 ἢ 3 × 10 = 30
	β'. 50.000 × 8 ἢ 5 × 8 = 40
	γ'. 40.000 × 5 ἢ 4 × 5 = 20
	ἄθροισμα 90

$$\begin{aligned} \alpha' \quad 54.000 \times \frac{30}{90} &= 18.000 \\ \beta' \quad 54.000 \times \frac{40}{90} &= 24.000 \\ \gamma' \quad 54.000 \times \frac{20}{90} &= 12.000 \\ \hline &54.000 \end{aligned}$$

Ἀπάντησις. Θὰ λάβουν κέρδος ὁ α' 18.000 δρχ., ὁ β' 24.000 καὶ ὁ γ' 12.000 δρχ.

184. Τρεῖς συνεταῖροι ἐκέρδισαν ἀπὸ μίαν ἐπιχείρησιν 44.517 δρχ. Ὁ α' εἶχε καταθέσει 14.000 δρχ., ὁ β' 17.500 δρχ. καὶ ὁ γ' 20.000 δρχ. Τὰ χρήματα τοῦ α' ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 18 μῆνας, τοῦ β' 15 μῆνας καὶ τοῦ γ' 8 μῆνας. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

185. Ἕνας ἔμπορος ἤρχισεν ἐπιχείρησιν μὲ κεφάλαιον 40.000 δρχ. Μετὰ 2 μῆνας προσέλαβε συνεταῖρον, ὅστις κατέθεσε 50.000 δρχ., καὶ μετὰ 2 μῆνας ἀπὸ τὴν πρόσληψιν τούτου προσέλαβε καὶ τρίτον συνεταῖρον μὲ κεφάλαιον 60.000 δραχμῶν. Μετὰ 7 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως εὔρον, ὅτι ἐκέρδισαν 49.700 δραχμάς. Πόσον κέρδος θὰ λάβῃ ἕκαστος ;

186. Ἐμπορος ἤρχισεν ἐπιχείρησιν μὲ κεφάλαιον 60.000 δρχ. Μετὰ 3 μῆνας προσλαμβάνει συνεταῖρον, ὅστις καταθέτει τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ποσοῦ τοῦ πρώτου· 2 μῆνας βραδύτερον προσλαμβάνει καὶ τρίτον συνεταῖρον, ὅστις καταθέτει 30.000 δρχ. περισσότερας τοῦ δευτέρου. Ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ τρίτου συνεταίρου ἐλογαριάσθησαν καὶ εὔρον ὅτι εἶχον κέρδος 96.800 δραχμάς. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Εἰς τὰ προβλήματα Ἑταιρείας διακρίνομεν τρεῖς περιπτώσεις :
 α' περίπτωση : Ὅταν διαφέρουν τὰ κεφάλαια τῶν συνεταίρων
 καὶ οἱ χρόνοι εἶναι ἴδιοι.

β' περίπτωση : Ὅταν οἱ χρόνοι, ποῦ μένουν τὰ χρήματα ἐκά-
 στου συνεταίρου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, εἶναι διάφοροι καὶ τὰ κεφάλαια
 εἶναι ἴδια.

γ' περίπτωση : Ὅταν καὶ τὰ κεφάλαια εἶναι διάφορα καὶ οἱ
 χρόνοι εἶναι διάφοροι.

Διὰ νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα τῆς Ἑταιρείας

α) Ὅταν τὰ κεφάλαια εἶναι διαφορετικά καὶ οἱ χρόνοι ἴδιοι,
 πολλαπλασιάζομεν τὸν μεριστέον ἀριθμὸν (κέρδος ἢ ζημίαν) ἐπὶ
 τὸ κεφάλαιον ἐκάστου τῶν συνεταίρων καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν
 διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν κεφαλαίων.

β) Ὅταν οἱ χρόνοι διαφέρουν καὶ τὰ κεφάλαια εἶναι ἴδια, πολ-
 λαπλασιάζομεν τὸν μεριστέον ἀριθμὸν ἐπὶ τὸν χρόνον παραμονῆς
 ἐκάστου κεφαλαίου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν
 διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν χρόνων.

γ) Ὅταν καὶ τὰ κεφάλαια διαφέρουν καὶ οἱ χρόνοι παραμονῆς
 τῶν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν εἶναι διάφοροι, πολλαπλασιάζομεν τὸ κε-
 φάλαιον ἐκάστου τῶν συνεταίρων ἐπὶ τὸν χρόνον παραμονῆς τῶν
 χρημάτων ἐκάστου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ εὐρίσκομεν δι' ἕκαστον
 νέον ἀριθμὸν. Αὐτοὶ εἶναι πλέον οἱ δοθέντες ἀριθμοί. Ὅποτε πολ-
 λαπλασιάζομεν τὸν μεριστέον ἐπὶ ἕκαστον τούτων καὶ τὸ γινόμενον
 διαιροῦμεν διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν δοθέντων.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

187. Τέσσαρες χωρικοὶ ἠγόρασαν ἀπὸ κοινοῦ ἓνα κτῆμα· ὁ α'
 ἠγόρασε 10 στρέμματα, ὁ β' 8 στρέμματα, ὁ γ' 7 στρέμματα καὶ
 ὁ δ' 5 στρέμματα. Τὸ ἐκαλλιέργησαν συνεταιρικῶς καὶ ἔλαβον 7.500
 κιλά σίτου. Πόσα κιλά ἀναλογοῦν εἰς τὸν καθένα καὶ πόσα χρήματα,
 ἂν πωλήσουν πρὸς 3 δραχ. τὸ κιλόν ;

188. Τρεις συνεταίροι ἐκέρδισαν ἐκ τοῦ ἐμπορίου των 60.000 δρχ. Ὁ α' εἶχε καταθέσει τὰ $\frac{3}{8}$ τοῦ ὀλικοῦ κεφαλαίου των· ὁ β' τὸ τρίτον αὐτοῦ (τοῦ ὀλικοῦ κεφαλαίου) καὶ ὁ γ' τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ὅποῖον ἦτο 70.000 δρχ. Πόσον εἶχε καταθέσει ἕκαστος καὶ πόσον κέρδος ἔλαβεν ;

189. Ἐνα κτῆμα τὸ ἔσκαψαν ἀπὸ κοινοῦ εἰς 6 ἡμέρας 7 ἄνδρες καὶ 5 γυναῖκες καὶ ἔλαβον 7.980 δρχ. Ἐκαστος τῶν ἀνδρῶν ἔλαμβανε διπλάσιον ἡμερομίσθιον ἐκάστης γυναικός. Πόσον ἦτο τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστου ἀνδρὸς καὶ πόσον ἐκάστης γυναικός ;

190. Τρεῖς ἔμποροι συνειργάσθησαν εἰς ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν ὁ α' μὲ 150.000 δρχ., ὁ β' μὲ 200.000 δρχ. καὶ ὁ γ' μὲ 250.000 δρχ. Ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως προέκυψε κέρδος ἴσον πρὸς τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου. Πόσον θὰ λάβῃ ἕκαστος τῶν συνεταίρων ;

191. Δύο ἀδελφοὶ ἠγόρασαν οἰκόπεδον ἀντὶ 100.000 δραχμῶν. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς ἐπλήρωσε τὰ $\frac{3}{5}$ τῆς ἀξίας καὶ ὁ μικρότερος τὸ ὑπόλοιπον. Μετὰ τινα χρόνον μετεπώλησαν τὸ οἰκόπεδον ἀντὶ 160.000 δρχ. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

192. Δύο ἀδελφοὶ ἤρχισαν ἐμπορικὴν ἐργασίαν καὶ κατέβαλον ὁ α' 20.000 δρχ. καὶ ὁ β' τὰ διπλάσια τούτου. Μετὰ 6 μῆνας προσέλαβον καὶ γ' συνεταῖρον, ὅστις κατέβαλε 50.000 δρχ. Μετὰ παρέλευσιν 1 $\frac{1}{2}$ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως εἶχον κέρδος 98.000 δραχμῶν. Πόσον κέρδος θὰ λάβῃ ἕκαστος συνεταῖρος ;

193. Τρεῖς συνεταῖροι ἀπὸ τὸ κέρδος ἐμπορικῆς ἐργασίας ἔλαβον ὁ α' 22.500 δρχ., ὁ β' 13.500 δρχ. καὶ ὁ γ' τὸ ὑπόλοιπον, ποῦ ἦτο τὸ $\frac{1}{7}$ τοῦ ὀλικοῦ κέρδους. Ποῖον κεφάλαιον κατέθεσεν ὁ α' καὶ ποῖον ὁ β', ὅταν γνωρίζωμεν ὅτι ὁ γ' εἶχε καταθέσει 28.500 δραχμῶν ;

3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕΣΟΥ ΟΡΟΥ

Οἱ μαθηταί, ὅταν λάβουν τὸν ἔλεγχόν των μὲ τοὺς βαθμοὺς των ἀναλυτικῶς εἰς ἕκαστον μάθημα, τοὺς προσθέτουν καὶ κατόπιν

διαιροῦν τὸ ἄθροισμὰ των διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθημάτων. Τὸ πηλίκον, ποῦ εὐρίσκουν, λέγεται **μέσος ὄρος**.

Πρόβλημα. Ἔνας μαθητὴς ἔλαβε τοὺς ἐξῆς βαθμούς : *Θρησκευτικά 10, Ἑλληνικά 9, Μαθηματικά 10, Ἱστορία 9, Φυσ. Ἱστορία 9, Φυσικὴ καὶ Χημεία 9, Γεωγραφία 9, Ἰχθυογραφία 8, Καλλιγραφία 8, Χειροτεχνία 8, Ὠδικὴ 9 καὶ Γυμναστικὴ 10. Ποῖος εἶναι ὁ μέσος ὄρος τῆς βαθμολογίας του ;*

Λύσις. $10 + 9 + 10 + 9 + 9 + 9 + 9 + 8 + 8 + 8 + 9 + 10 = 108$.

Τὸ ἄθροισμα αὐτὸ τῶν μαθημάτων τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθημάτων, δηλ. διὰ 12, καὶ ἔχομεν : $108 : 12 = 9$.

Ἀπάντησις. Ὁ μέσος ὄρος τῆς βαθμολογίας εἶναι 9.

Ὡστε : Διὰ τὰ εὔρωμεν τὸν μέσον ὄρον δύο ἢ περισσοτέρων ὁμοειδῶν ἀριθμῶν, προσθέτομεν αὐτοὺς καὶ διαιροῦμεν τὸ ἄθροισμὰ των διὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὁ ὁποῖος φανερῶνει τὸ πλῆθος αὐτῶν.

194. Ἐνας μικροπωλητὴς ἐκέρδισεν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του τὰ ἐξῆς ποσὰ : Τὴν Δευτέραν 145 δρχ., τὴν Τρίτην 128 δρχ., τὴν Τετάρτην 117 δρχ., τὴν Πέμπτην 135 δρχ., τὴν Παρασκευὴν 150 δρχ. καὶ τὸ Σάββατον 165 δραχμάς. Πόσον ἐκέρδισε τὴν ἡμέραν κατὰ μέσον ὄρον ;

195. Ἐνας οἰκογενειάρχης ἐξώδευσεν εἰς μίαν ἐβδομάδα τὰ ἐξῆς ποσὰ : Δευτέραν 128 δρχ., Τρίτην 145 δρχ., Τετάρτην 117 δρχ., Πέμπτην 125 δρχ., Παρασκευὴν 132 δρχ., Σάββατον 123 δρχ. καὶ Κυριακὴν 140 δραχμάς. Πόσας δρχ. ἐξώδευσε κατὰ μέσον ὄρον τὴν ἡμέραν ;

196. Ἐνας κτηματίας ἐργάζεται εἰς τὰ κτήματά του κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὡς ἐξῆς : 120 ἡμέρας ἐπὶ 9 ὥρας τὴν ἡμέραν, 135 ἡμέρας ἐπὶ 8 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ 45 ἡμέρας ἐπὶ 12 ὥρας τὴν ἡμέραν. Πόσας ὥρας ἐργάζεται κατὰ μέσον ὄρον τὴν ἡμέραν ;

197. Εἰς μίαν πόλιν ἡ μέση θερμοκρασία ἦτο : τὴν ἀνοιξιν $15,2^{\circ}$ Κελσίου, τὸ θέρος $26,7^{\circ}$, τὸ φθινόπωρον $14,9^{\circ}$ καὶ τὸν χειμῶνα $6,4^{\circ}$. Ποία ἦτο ἡ μέση θερμοκρασία εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ;

Νά εὑρετε τὸν μέσον ὄρον τῆς βαθμολογίας σας τῶν δύο πρώτων διμήνων.

4. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΙΞΕΩΣ

Οἱ ἔμποροι, κυρίως τροφίμων, ἀναμιγνύουν διαφόρους ποιότητος ὁμοειδῶν πραγμάτων π.χ. λάδι α' ποιότητος καὶ λάδι β' ποιότητος, καφέ, ρύζι κλπ. Ἡ ἀναμιγνύουν καὶ μὴ ὁμοειδῆ πράγματα π.χ. βούτυρον καὶ λίπος, κρασί καὶ νερό, οἴνοπνευμα καὶ νερό κλπ.

Τοῦτο τὸ κάμνουν, διότι δὲν δύνανται νὰ πωλήσουν χωριστὰ τὰ εἶδη αὐτά, εἴτε διότι εἶναι πολὺ ἀκριβὰ ὠρισμένα τούτων εἴτε διότι ἄλλα εἶναι κατωτέρας ποιότητος. Διὰ τῆς ἀναμίξεως σχηματίζουν ἓνα μίγμα μετρίας ποιότητος, τὸ ὁποῖον τὸ πωλοῦν εὐκολώτερα λόγῳ τῆς μετρίας ἀξίας του.

Ἡ πράξις αὐτή, δηλ. ἡ ἀνάμιξις, λέγεται **μίξις** καὶ τὰ σχετικὰ προβλήματα λέγονται **προβλήματα μίξεως**.

α) Προβλήματα μίξεως πρώτου εἴδους

Πρόβλημα 1. Ἐνας παντοπώλης ἀναμιγνύει 40 κιλά βούτυρον τῶν 50 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ 100 κιλά λίπος τῶν 22 δρχ. τὸ κιλὸν. Πόσον πρέπει νὰ πωλῇ τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος ;

Σκέψις. Ἄν ὁ παντοπώλης ἐπώλει χωριστὰ τὸ βούτυρον καὶ χωριστὰ τὸ λίπος, θὰ ἐλάμβανεν ἀπὸ τὸ βούτυρον 40 κιλά \times 50 δρχ. = 2.000 δρχ. καὶ ἀπὸ τὸ λίπος 100 κιλά \times 22 δρχ. = 2.200 δρχ. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο εἶδη θὰ ἐλάμβανε : 2.000 + 2.200 = 4.200 δρχ.

Τὰ ἴδια χρήματα ὅμως πρέπει νὰ λάβῃ καὶ ἀπὸ τὸ μίγμα, δηλ. ἀπὸ τὰ 140 κιλά. Ὅποτε, ἀφοῦ τὰ 140 κιλά τοῦ μίγματος θὰ κοστίζουν 4.200 δρχ., τὸ ἓνα κιλὸν θὰ κοστίζῃ 140 φορές ὀλιγώτερον δηλ. $4.200 : 140 = 30$ δρχ.

Λύσις.

$$\alpha) \text{ βούτυρον } 40 \text{ κ.} \times 50 \text{ δρχ.} = 2.000 \text{ δρχ.}$$

$$\beta) \text{ λίπος } 100 \text{ κ.} \times 22 \text{ »} = 2.200 \text{ »}$$

$$\text{Σύν. μίγματος } 140 \text{ κ. τιμῶνται } 4.200 \text{ δρχ.}$$

$$\text{τὸ } 1 \text{ κ. τιμᾶται } 4.200 : 140 = 30 \text{ δρχ.}$$

Ἀπάντησις. Πρέπει νὰ πωλῆ τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος πρὸς 30 δρχ.

Παρατήρησις. Προβλήματα α' εἴδους μίξεως ἔχομεν, ὅταν δίδονται αἱ πρὸς ἀνάμειν ποσότητες καὶ ἡ τιμὴ τῆς μονάδος ἐκάστης αὐτῶν καὶ ζητῆται ἡ τιμὴ τῆς μονάδος τοῦ μίγματος. Καί :

Διὰ τὰ εὐρωμεν τὴν τιμὴν τῆς μονάδος τοῦ μίγματος, εὐρίσκωμεν πρῶτον τὴν ἀξίαν τῆς ποιότητος ἐκάστου εἴδους χωριστά. Προσθέτομεν κατόπιν τὰ γινόμενα καὶ τὸ ἄθροισμα τῆς ἀξίας τὸ διαιροῦμεν διὰ τοῦ πλῆθους τῶν μονάδων τοῦ μίγματος.

Πρόβλημα 2. Ἐνας ἀνέμιξε 250 κιλὰ λάδι τῶν 28 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ 150 κιλὰ λάδι κατωτέρας ποιότητος καὶ ἐσχημάτισε μίγμα, τὸ ὁποῖον κοστίζει 26,50 δρχ. τὸ κιλόν. Πόσον ἐκόστιζε τὸ κιλὸν τὸ λάδι τῆς κατωτέρας ποιότητος ;

Σκέψις. Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν γνωρίζομεν πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τὸ λάδι τῆς κατωτέρας ποιότητος, γνωρίζομεν ὅμως πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος.

Διὰ νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα αὐτό, α) θὰ εὐρωμεν τὴν ἀξίαν τῆς ποσότητος τῶν 250 κιλῶν, β) θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἄθροισμα τῶν κιλῶν τοῦ μίγματος ἐπὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἐνὸς κιλοῦ αὐτοῦ, γ) ἀπὸ τὸ γινόμενον θὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν κιλῶν τῆς ἀνωτέρας ποιότητος καὶ δ) τὸ ὑπόλοιπον θὰ τὸ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κιλῶν τῆς κατωτέρας ποιότητος.

Λύσις.

$$\alpha) 250 \text{ κιλ.} \times 28 \text{ δρχ.} = 7.000 \text{ δρχ.}$$

$$\beta) 150 \text{ »} \times ; \text{ »} = ; \text{ »}$$

$$400 \text{ »} \times 26,5 \text{ »} = 10.600 \text{ »}$$

$$10.600 \text{ »} - 7.000 \text{ »} = 3.600 \text{ »}$$

$$3.600 \text{ »} : 150 \text{ »} = 24 \text{ »}$$

Ἀπάντησις. 24 δρχ. κοστίζει τὸ κιλὸν τὸ λάδι τῆς κατωτέρας ποιότητος.

Προβλήματα

198. "Ενας ανέμιξε 240 κιλά κρασί τών 6 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ 160 κ. τών 5,50 δρχ. τὸ κιλὸν. Ποία θὰ εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ κιλοῦ τοῦ μίγματος ;
199. "Ενας παντοπώλης ανέμιξε 175 κ. λάδι τών 30 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ 225 κ. τών 26 δρχ. τὸ κιλὸν. Πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος καὶ πόσον κερδίζει εἰς τὸ κιλὸν, ἂν τὸ πωλῆι πρὸς 28 δραχμάς ;
200. "Ανέμιξε κάποιος 350 κιλά λίπος τών 20 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ 150 κιλά τών 23 δρχ. τὸ κ. Πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος καὶ πόσον πρέπει νὰ τὸ πωλῆι, διὰ νὰ κερδίσῃ 1.100 δρχ. ἀπὸ ὅλον τὸ ποσὸν αὐτοῦ ;
201. "Ενας ανέμιξε 300 κιλά λίπος τών 20 δρχ. τὸ κ. μὲ 200 κιλά ἀνωτέρας ποιότητος καὶ ἐσημάτισε μίγμα, τὸ ὅποῖον κοστίζει 22 δρχ. τὸ κιλὸν. Πόσον ἐκόστισε τὸ κιλὸν τὸ λίπος τῆς ἀνωτέρας ποιότητος ;
202. "Ενας ἔμπορος ἔχει δύο βαρέλια κρασί· τὸ ἓνα χωρεῖ 1.000 κ. τών 6 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τὸ ἄλλο 800 κιλά τών 5 δρχ. τὸ κιλὸν. "Ανέμιξε τὸ κρασί καὶ μὲ 200 κιλά νερὸ (μηδὲν ἢ ἀξία τοῦ νεροῦ). Πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος καὶ πόσον τοῖς ἑκατὸν (%) κερδίζει, ἂν τὸ πωλῆι 5,40 δρχ. τὸ κιλὸν ;
203. "Ενας ἔχει λάδι τών 30 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ σπορέλαιον τών 20 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τών 15 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τὰ ἀναμιγνύει κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον : Λαμβάνει ἀπὸ τὸ λάδι ποσότητα τριπλασίαν ἀπὸ τὴν ποσότητα τοῦ σπορελαίου τών 20 δρχ., καὶ ἀπὸ τὸ σπορέλαιον τών 15 δρχ. ποσότητα διπλασίαν ἀπὸ τὸ λάδι. Πόσον κοστίζει τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος ;
204. "Εμπορος ἠγόρασε καὶ ανέμιξεν 600 κιλά φασόλια Καστοριάς τών 18 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ 300 κιλά τών 14 δρχ. τὸ κιλὸν. "Εξώδευσε διὰ μεταφορικὰ 5 % ἐπὶ τῆς ἀξίας των. Πόσον πρέπει νὰ πωλήσῃ τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος, διὰ νὰ κερδίσῃ ἀπὸ ὅλον τὸ μίγμα 2.250 δραχμάς ;
205. "Ενας ανέμιξε 600 κιλά οἰνοπνεύματος 80° μὲ 500 κιλά 60° καὶ μὲ 100 κιλά νερό. Ποῖος θὰ εἶναι ὁ βαθμὸς τοῦ μίγματος ;

6) Προβλήματα μίξεως δευτέρου είδους

Πρόβλημα 1. "Εμπορος ανέμιξε λάδι τῶν 32 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ ἄλλο λάδι τῶν 29 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ ἔκαμε μίγμα 300 κιλῶν ἀξίας 30 δρχ. τὸ κιλόν. Πόσα κιλά ἔλαβεν ἀπὸ κάθε ποιότητα ;

Σκέψις. Διὰ νὰ γίνη τὸ μίγμα, πρέπει νὰ λάβωμεν λάδι καὶ ἀπὸ τὰς δύο ποιότητες. "Αν ἀναμίξωμεν 1 κιλὸν ἀπὸ τὴν α' ποιότητα καὶ 1 κιλὸν ἀπὸ τὴν β' ποιότητα, εἰς τὸ κιλὸν τοῦ μίγματος, ποῦ θὰ πωλῆ πρὸς 30 δρχ., θὰ ἔχη ζημίαν 2 δρχ. εἰς τὴν α' ποιότητα καὶ κέρδος 1 δρχ. εἰς τὴν β' ποιότητα. "Αρα εἰς τὰ 2 κιλά μίγμα, ποῦ θὰ πωλῆ, θὰ ἔχη μίαν δρχ. ζημίαν.

"Εννοοῦμεν συνεπῶς ὅτι, διὰ νὰ μὴ ἔχη οὔτε ζημίαν οὔτε κέρδος, πρέπει νὰ ἀναμίξη 1 κιλὸν ἀπὸ τὴν α' ποιότητα καὶ 2 κιλά ἀπὸ τὴν β' ποιότητα.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν πρέπει νὰ γίνη ἡ ἀνάμιξις· δηλ. ὅσας φορὰς θὰ λαμβάνη 1 κιλὸν ἀπὸ τὴν α' ποιότητα, τόσας φορὰς θὰ πρέπει νὰ λαμβάνη 2 κιλά ἀπὸ τὴν β' ποιότητα.

"Επομένως, διὰ νὰ εὐρωμεν πόσα κιλά πρέπει νὰ λάβη ἀπὸ κάθε ποιότητα, διὰ νὰ σχηματίσῃ μίγμα 300 κιλῶν, πρέπει νὰ μερίσωμεν τὰ 300 κιλά εἰς μέρη ἀνάλογα τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 2. "Ἦτοι :

Δοθέντες

$$\begin{array}{r} \text{Μεριστέος } 300 \\ \left\{ \begin{array}{l} \alpha) 1 \\ \beta) 2 \end{array} \right. \\ \hline \text{ἄθροισμα} \quad 3 \end{array}$$

$$\alpha) 300 \times \frac{1}{3} = 100 \text{ κιλά, } \beta) 300 \times \frac{2}{3} = 200 \text{ κιλά.}$$

"Ὡστε : "Ελαβεν 100 κιλά ἀπὸ τὴν α' ποιότητα καὶ 200 κ. ἀπὸ τὴν β'.

Συνήθως ὁμως διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ δευτέρου είδους **μίξεως**¹ χρησιμοποιεῖται ἡ ἐξῆς **κατάταξις** :

1. Προβλήματα β' είδους μίξεως ἔχομεν, ὅταν δίδεται ἡ τιμὴ ἐκάστης ποιότητος καὶ ἡ τιμὴ τῆς μονάδος τοῦ μίγματος καὶ ζητοῦνται αἱ ποσότητες.

$$300 \text{ κιλά μίγμα} \left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀξία} \\ \alpha' 32 \text{ δρχ.} \\ \beta' 29 \text{ δρχ.} \end{array} \right. > 30 < \begin{array}{l} \text{Διαφ., Ἀναλ. μίξ.} \\ 1 \rightarrow 1 \text{ κιλὸν } \alpha'. \\ 2 \rightarrow 2 \text{ κιλά } \beta'. \\ \hline 3 \text{ »} \end{array}$$

Σημείωσις. Ὅπως βλέπομεν, σχηματίζομεν ἕνα πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον γράφομεν τὰς τιμὰς τῶν μονάδων τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύομεν (32 δρχ. καὶ 29 δρχ.) τὴν μίαν κάτω ἀπὸ τὴν ἄλλην· μεταξὺ τῶν τιμῶν αὐτῶν καὶ ὀλίγον δεξιὰ γράφομεν τὴν τιμὴν τῆς μονάδος τοῦ μίγματος (30 δρχ.) Εὐρίσκομεν κατόπιν τὰς διαφορὰς $32-30=2$ καὶ $30-29=1$, τὰς ὁποίας γράφομεν εἰς τὸ ἄκρον τῶν διαγωνίων (δηλ. τοῦ X) καὶ τὰς προσθέτομεν. Κατόπιν κάμνομεν τὸν μερισμὸν μερίζοντες τὸν μεριστέον (τὸ 300 κ.) ἀνάλογα πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2, πού εὔρομεν ὡς διαφορὰς.

$$\text{Λύσις. } \alpha' \frac{300 \times 1}{3} = 100 \text{ κιλά}$$

$$\beta' \frac{300 \times 2}{3} = 200 \text{ κιλά}$$

$$\text{Σύνολον} \quad \quad \quad \underline{\quad} \quad 300 \text{ »}$$

Ἀπάντησις. Ἐλαβεν 100 κιλά ἀπὸ τὴν α' ποιότητα καὶ 200 κιλ. ἀπὸ τὴν β' .

Διὰ τὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα τοῦ β' εἵδους μίξεως, εὐρίσκομεν τὰς διαφορὰς (ὡς εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα) καὶ μερίζομεν τὸ βάρος τοῦ μίγματος ἀναλόγως αὐτῶν.

Πρόβλημα 2. Ἐνας παντοπώλης ἔχει δύο εἶδη βουτύρου. Τοῦ ἑνὸς εἵδους τὸ κιλὸν κοστίζει 55 δρχ. καὶ τοῦ ἄλλου 42 δρχ. Προκειμένου νὰ σχηματίσῃ μίγμα, τὸ ὁποῖον νὰ κοστίζῃ 46 δρχ. τὸ κιλὸν, πόσα κιλά θὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ β' εἶδος, ἂν ἀπὸ τὸ α' εἶδος ἔλαβεν 20 κιλά ;

Σκέψις. Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι πρόβλημα β' εἵδους μίξεως.

Κατάταξις :

$$\begin{array}{rcc}
 \text{Ἄξια} & & \text{Διάφ. Ἀναλ. μίξ.} \\
 \alpha' \ 55 \ \delta\rho\chi. & < & 4 \rightarrow 4 \ \kappa. \ \alpha' \\
 \beta' \ 42 \ \delta\rho\chi. & > 46 < & 9 \rightarrow 9 \ \kappa. \ \beta'
 \end{array}$$

Λύσις :

Ὅταν ἀπὸ τὸ α' λαμβάνη 4 κ. ἀπὸ τὸ β' λαμβάνει 9 κ.
 » » » α' » 20 » » » β' » X κ.

$$X = 9 \times \frac{20}{4} = 5 \text{ κιλά.}$$

Παρατήρησις : Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό, ἀφοῦ ἠϋραμεν τὴν ἀναλογίαν μίξεως, ἐκάμαμεν ἀπλήρην μέθοδον τῶν τριῶν καὶ ὄχι μερισμόν, διότι δὲν ἔχομεν μεριστέον ἀριθμόν.

Προβλήματα

206. Ἐνας ἀνέμιξε λίπος τῶν 24 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ τῶν 20 δρχ. τὸ κιλὸν καὶ ἔκαμε μίγμα 240 κιλῶν, τὸ ὅποιον πωλεῖ 21 δρχ. τὸ κιλόν. Πόσον ἔλαβεν ἀπὸ κάθε ποιότητα ;

207. Πόσα κιλά κρασί πρέπει νὰ λάβωμεν ἀπὸ δύο ποιότητας, διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίγμα 300 κιλῶν, τὸ ὅποιον νὰ πωλῆται πρὸς 5,20 δρχ. τὸ κιλόν, ἂν τιμᾶται τὸ κιλόν τῆς α' ποιότητος 6 δρχ. καὶ τῆς β' 4,80 δραχμάς ;

208. Ἐνας ἀνέμιξε βούτυρον τῶν 50 δρχ. τὸ κιλόν μὲ λίπος τῶν 20 δρχ. τὸ κιλόν καὶ ἐσχημάτισε μίγμα 500 κιλῶν, τὸ ὅποιον ἐπωλεῖτο 23 δρχ. τὸ κιλόν. Πόσον ἔλαβεν ἀπὸ κάθε εἶδος ;

209. Κατὰ ποίαν ἀναλογίαν πρέπει νὰ ἀναμιξώμεν λίπος τῶν 20 δρχ. τὸ κιλόν μὲ βούτυρον τῶν 60 δρχ. τὸ κιλόν, διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίγμα τῶν 32 δρχ. τὸ κιλόν ;

210. Ἀνέμιξεν ἓνας λίπος τῶν 24 δρχ. τὸ κιλόν μὲ βούτυρον τῶν 48 δρχ. τὸ κιλόν καὶ ἐσχημάτισε μίγμα 150 κιλῶν, τὸ ὅποιον ἐπώλεε 36 δρχ. τὸ κιλόν. Πόσα κιλά ἔξ ἐκάστου εἶδους ἔλαβεν ;

211. Παντοπώλης ἀναμιγνύει βούτυρον τῶν 50 δρχ. τὸ κιλόν, μὲ λίπος τῶν 19,50 δρχ. τὸ κιλόν καὶ σχηματίζει μίγμα 1000 κιλῶν, τὸ ὅποιον πωλεῖ καὶ εἰσπράττει 25.600 δρχ. Πόσον πρέπει νὰ λάβῃ ἀπὸ κάθε εἶδος ;

212. Έμπορος άναμιγνύει 100 κιλά βούτυρον τών 50 δρχ. τὸ κιλὸν μὲ λίπος. τῶν 19,50 δρχ. τὸ κιλόν. Προκειμένου νά σχηματίσῃ μίγμα, τὸ ὁποῖον νά κοστίζει 25,60 δρχ. τὸ κιλόν, πόσον λίπος θά λάβῃ ;

Κράματα

Πολλάκις συγχωνεύουν διὰ τήξεως χρυσὸν μὲ χαλκόν, διὰ νά κάμουν τὸν χρυσὸν στερεώτερον. Τὸ μίγμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως αὐτῆς, λέγεται **κρᾶμα**.

Γενικῶς **κρᾶμα** λέγεται τὸ προϊόν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως μετάλλων. Τὸ ποσὸν τοῦ πλουτίμου μετάλλου (χρυσοῦ ἢ ἀργύρου), τὸ ὁποῖον περιέχεται εἰς μίαν μονάδα: κράματος, λέγεται **βαθμὸς καθαρότητος ἢ τίτλος τοῦ κράματος**.

Ὁ τίτλος ἐκφράζεται συνήθως εἰς **χιλιοστά**. Ὄταν λέγωμεν π.χ. ὅτι ὁ τίτλος χρυσοῦ κοσμημάτος εἶναι 0,800 ἔννοοῦμεν, ὅτι εἰς τὰ 1000 μέρη τοῦ κοσμημάτος αὐτοῦ τὰ 800 εἶναι καθαρὸς χρυσὸς καὶ τὰ ὑπόλοιπα 200 εἶναι ἄλλο μέταλλον.

Ὁ βαθμὸς καθαρότητος τῶν **χρυσῶν κοσμημάτων** ἐκφράζεται καὶ εἰς εἰκοστὰ τέταρτα, τὰ ὁποῖα λέγονται **καράτια**. Ὄταν ὁ χρυσὸς εἶναι καθαρὸς, λέγομεν ὅτι εἶναι 24 κορατίων. Ὄταν ὁμοῦς λέγωμεν ὅτι ἓνα χρυσοῦν κόσμημα εἶναι 13 κορατίων, ἔννοοῦμεν ὅτι μόνον τὰ 18 μέρη του εἶναι καθαρὸς χρυσός, τὰ δι᾽ ὑπόλοιπα 6 μέρη του εἶναι ἄλλο μέταλλον.

Σημείωσις. Τὰ προβλήματα τῶν κραμάτων λύονται ὅπως καὶ τὰ προβλήματα μίξεως (α' καὶ β' εἰδους).

Πρόβλημα. Ἐνας χρυσοχόος συγχωνεύει 20 γραμμάρια χρυσοῦ τίτλου (βαθμοῦ καθαρότητος) 0,950 μὲ 15 γραμμάρια χρυσοῦ τίτλου 0,600. Ποῖος εἶναι ὁ τίτλος (βαθμὸς καθαρότητος) τοῦ νέου κράματος ;

Σκέψις. Τὰ 20 γραμμάρια χρυσοῦ, τίτλου 0,950, περιέχουν $0,950 \times 20 = 19$ γραμμάρια καθαρῶ χρυσοῦ. Τὰ 15 γραμμάρια χρυσοῦ τίτλου 0,600 περιέχουν $0,600 \times 15 = 9$ γραμμάρια καθαρῶ χρυσοῦ. Καὶ τὰ 35 γραμμάρια τοῦ κράματος (20 + 15) περιέχουν 28 γραμμάρια (19 + 9) καθαρῶ χρυσοῦ.

Ἀφοῦ τὰ 35 γραμμάρια τοῦ κράματος περιέχουν 28 γραμμάρια

καθαροῦ χρυσοῦ, τὸ ἓνα γραμμάριον τοῦ κράματος θὰ περιέχη $28:35 = 0,800$ γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ.

Λύσις.

α) 20 γραμμάρ. \times 0,950 = 19 γραμμάρ. καθαροῦ χρυσοῦ

β) 15 » \times 0,600 = 9 » » »

Τὰ 35 γραμμάρ. τοῦ κράμ. περιέχουν 28 γραμμάρ. καθαροῦ χρυσ.
τὸ 1 » » » περιέχει $28 : 35 = 0,800$ γρ. καθ. χρυσ.

***Απάντησις.** Ὁ τίτλος τοῦ νέου κράματος εἶναι 0,800.

Προβλήματα κρᾶματων

213. Ἐνας χρυσοχόος ἔσυγχώνευσε 13 γραμμάρ. χρυσοῦ τίτλου 0,900 μὲ 2 γραμμάρ. χαλκοῦ. Πόσος εἶναι ὁ τίτλος τοῦ νέου κράματος; (Ὁ τίτλος τοῦ χαλκοῦ εἶναι μηδέν).

214. Συγχωνεύομεν κρᾶμα χρυσοῦ 285 γραμμαρ. τίτλου 0,835 μὲ ἄλλο κρᾶμα χρυσοῦ 325 γραμμαρ. τίτλου 0,920 καὶ μὲ 152 γραμμάρ. καθαροῦ χρυσοῦ. Ποῖος εἶναι ὁ τίτλος τοῦ νέου κράματος;

215. Ἐνας χρυσοχόος ἔχει δύο ἀσημένιας πλάκας. Ἡ μία ἔχει τίτλον 0,760 καὶ ἡ ἄλλη 0,520. Πόσα γραμμάρια πρέπει νὰ λάβη ἀπὸ κάθε πλάκα, διὰ νὰ κάμη κρᾶμα 240 γραμμαρίων μὲ τίτλον 0,600;

216. Χρυσοχόος ἔχει δύο εἶδη χρυσοῦ. Τοῦ ἐνὸς ὁ τίτλος εἶναι 0,850 καὶ τοῦ ἄλλου 0,750. Πόσῃν ποσότητι πρέπει νὰ λάβη ἀπὸ κάθε εἶδος, διὰ νὰ σχηματίσῃ κρᾶμα 300 γραμμαρ. καὶ τίτλου 0,800;

217. Χρυσοχόος λαμβάνει 1700 γραμμάρ. καθαροῦ χρυσοῦ καὶ τὰ συγχωνεύει μὲ χαλκόν, διὰ νὰ σχηματίσῃ κρᾶμα χρυσοῦ τίτλου 0,850. Πόσα γραμμάρια χαλκοῦ πρέπει νὰ λάβη;

ΧΡΗΣΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ

Μέχρι τώρα ἐμάθομεν νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὰ ἀραβικὰ σύμβολα (0, 1, 2, 3, 4, 5...), διὰ νὰ παραστήσωμεν ἀριθμούς ἢ ποσότητες.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως διὰ τὴν τοιαύτην παράστασιν νὰ χρησιμοποιοῦμεν καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Π.χ. λέγομεν : ἐξωδεύσαμεν εἰς τὴν ἐκδρομὴν **α δραχμάς**, ἀντὶ νὰ ἀναφέρωμεν μὲ ἀριθμὸν τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων, ποὺ ἐξωδεύσαμεν. Ἐπίσης ἀντὶ νὰ γράψωμεν 5 μῆλα, γράφομεν **α μῆλα**: ἀντὶ νὰ γράψωμεν 2 δρχ., γράφομεν **β δραχμαί**: ἀντὶ νὰ εἴπωμεν 8 μαθηταί, λέγομεν **γ μαθηταί** κ.τ.λ.

Διὰ τὴν παράστασιν ὠρισμένων ἀριθμῶν ἢ ποσοτήτων δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιοῦμεν οἰονδήποτε γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου· τὸ γράμμα ὅμως αὐτό, καθ' ὅλην τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, θὰ παριστάνῃ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν ἢ τὴν αὐτὴν ποσότητα. Π.χ. Ἄν μὲ τὸ γράμμα **α** παραστήσωμεν τὰς 7 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν 4 ἐβδομάδων, ποὺ θὰ τὸν παραστήσωμεν μὲ τὸ **4α**, τὸ **α** θὰ παριστᾷ 7 ἡμέρας πάλιν. Εἰς ἄλλην περίπτωσιν δυνάμεθα μὲ τὸ **α** νὰ παραστήσωμεν ἄλλον ἀριθμὸν ἢ ἄλλην ποσότητα: λ.χ. $\alpha = 5$ δραχμαί, ἢ $\alpha = 10$ κιλά κλπ.

Μὲ γράμματα ἠμποροῦμεν νὰ παραστήσωμεν ὄχι μόνον ὠρισμένους ἀριθμούς ἢ ποσότητας ἀλλὰ καὶ ἀγνώστους ἀριθμούς ἢ ζητούμενας ποσότητας. Συνήθως διὰ τοὺς ὠρισμένους ἀριθμούς χρησιμοποιοῦμεν τὰ πρῶτα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου (**α, β, γ, δ...**) καὶ διὰ τοὺς ἀγνώστους ἢ ζητούμενους τὰ τελευταῖα (**φ, χ, ψ, ω**).

Ἔτσι δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὰ γράμματα ἀντὶ ἀριθμῶν εἰς ἀσκήσεις καὶ προβλήματα ὄλων τῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς. Καί, διὰ νὰ σημειώσωμεν τὰς πράξεις, χρησιμοποιοῦμεν τὰ γνωστὰ μας σύμβολα : τὸ **+** (σύν) διὰ τὴν πρόσθεσιν, τὸ **-** (πλήν ἢ μείον) διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τὸ **×** ἢ **·** (ἐπί) διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὸ **:** (διὰ ἢ πρὸς) διὰ τὴν διαίρεσιν.

Παραδείγματα

α) Έάν μία οικογένεια έχει 4 αγόρια και β κορίτσια, τότε ο συνολικός αριθμός των παιδιών της οικογενείας αυτής θα είναι $4 + \beta$.

β) Έάν α είναι ο αριθμός των μαθητών της τάξεώς μας και άπουσιάζουν σήμερα 5 μαθηταί, ο αριθμός των παρόντων μαθητών είναι $\alpha - 5$.

γ) Αν εις κάθε θρανίον της τάξεώς μας κάθονται X μαθηταί και τὰ θρανία της είναι 8, τότε οί μαθηταί της τάξεώς μας είναι $8 \cdot X$ ή $8X$ (τὸ γινόμενον αὐτῶν).

Σημείωσις. Τὸ γινόμενον συμβολίζεται χωρὶς τὸ σημεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ.

δ) Αν β είναι τὸ βάρος ἑνὸς πεπτονιοῦ, τὸ ὁποῖον μοιράζομεν εις 4 ἴσα μέρη, τότε τὸ βάρος κάθε τεμαχίου θα εἶναι $\beta : 4$ ἢ $\frac{\beta}{4}$.

ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ

218. Ὁ Νίκος ἔλαβεν ὡς δῶρον α δραχ. ἀπὸ τὸν πατέρα του καὶ 3 δραχ. ἀπὸ τὴν μητέρα του. Πόσας δραχ. ἔχει τὸ ὅλον ; (Λύσις : $\alpha + 3$).

219. Ὁ Κώστας ἔχει α δραχμάς· ὁ Πέτρος ἔχει 253 δραχ. περισσότερας ἀπὸ τὸν Κώσταν. Πόσας δραχ. ἔχει ὁ Πέτρος καὶ πόσας καὶ οἱ δύο μαζί ; (Λύσις. Ὁ Πέτρος ἔχει $\alpha + 253$ δραχ. καὶ οἱ δύο μαζί $\alpha + \alpha + 253$ ἢ $2\alpha + 253$).

220. Ὁ Ἀνδρέας ἔχει 345 δραχ. περισσότερας τοῦ Νίκου. Νὰ εὑρεθῇ : α) πόσας δραχ. ἔχει ὁ Ἀνδρέας καὶ β) πόσας δραχ. ἔχουν καὶ οἱ δύο μαζί.

221. Ἡ Τροχαία ἐμέτρησε τὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν ἀπὸ μίαν διασταύρωσιν, καὶ εὔρεν ὅτι τὸ Σάββατον ἐπέρασαν 185 αὐτοκίνητα περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐπέρασαν τὴν Παρασκευὴν. Πόσα αὐτοκίνητα ἐπέρασαν τὸ Σάββατον ;

222. Ὁ Κώστας ἐπλήρωσε διὰ τὴν ἀγορὰν διαφόρων σχολικῶν εἰδῶν 12 δραχμάς. Έάν πρὸ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν εἶχεν α δραχμάς, πόσαι δραχ. τοῦ ἔμειναν ;

223. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς τάξεώς μας ὑπάρχουν β βιβλία.

Ἐάν ἀπό αὐτὰ δοθοῦν πρὸς μελέτην 15 βιβλία, πόσα θὰ μείνουν εἰς τὴν βιβλιοθήκην ;

224. Ἐάν τὸ εἰσιτήριον ἐκδρομῆς ἐκάστου μαθητοῦ εἶναι ν δραχ., πόσον θὰ στοιχίσουν τὰ εἰσιτήρια τῶν 28 μαθητῶν τῆς τάξεως ;

225. Ἡ ἀπόστασις Ἀθηνῶν - Πατρῶν εἶναι α χιλιόμετρα. Τὸ Κιάτον εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς. Πόσα χιλιόμετρα ἀπέχει τὸ Κιάτον ἀπὸ ἐκάστην τῶν πόλεων αὐτῶν ;

226. Ἐνας ὑπάλληλος διαιρεῖ τὸν μισθόν του εἰς 5 ἴσα μέρη καὶ ἀποταμιεύει τὸ ἓνα μέρος ἀπ' αὐτά. Ἐάν α εἶναι ὁ μισθός του, τὶ ποσὸν ἀποταμιεύει μηνιαίως ;

227. Ἐάν ἡ βενζίνη τιμᾶται β δραχ. τὸ λίτρον πόσον στοιχίζουν τὰ 9 λίτρα ;

Χρῆσις ἑνὸς γράμματος διὰ τὴν λύσιν ἀπλῶν ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων.

Παράδειγμα 1. Ὁ Νίκος ἀρχικῶς ἔχει α δραχμάς, ἀλλ' ὅταν λάβῃ ἀκόμη 5 δραχμάς, θὰ ἔχη ὅσον καὶ ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος ἔχει 12 δραχ. Πόσας δραχμάς εἶχεν ἀρχικῶς ὁ Νίκος ;

Λύσις. Τὸ σύνολον τῶν δραχ. τοῦ Νίκου γίνεται $\alpha + 5$. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἰσοῦται μὲ τὸ 12, ἀφοῦ τόσαι εἶναι αἱ δραχ. τοῦ Πέτρου. Συνεπῶς ἔχομεν δύο ποσά, τὸ $\alpha + 5$ καὶ τὸ 12, τὰ ὁποῖα εἶναι ἴσα μεταξὺ των. Τοῦτο τὸ γράφομεν ὡς ἐξῆς : $\alpha + 5 = 12$, πού τὸ διαβάζομεν : α σὺν 5 ἴσον μὲ 12, καὶ ἐκφορίζει τὴν ἰσότητα μιᾶς ποσότητος πρὸς μίαν ἄλλην.

Διὰ νὰ εὐρωμεν δὲ πόσας δραχμάς εἶχεν ἀρχικῶς ὁ Νίκος, πρέπει νὰ εὐρωμεν ἓναν ὠρισμένον ἀριθμόν, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν 5 νὰ μᾶς κάμνῃ τὸ 12.

Ἄρα ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι ὁ 7 δηλ. $\alpha = 7$, πού σημαίνει εἰς τὴν περίπτωσίν μας ὅτι ὁ Νίκος ἀρχικῶς πρέπει νὰ εἶχε 7 δραχ.

Ἄλλὰ πῶς ὁ ἀριθμὸς 7 προκύπτει ἀπὸ τὸν 12 ; Μόνον ὅταν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν 12 τὸν 5.

Συνεπῶς, ἐάν λάβωμεν τὴν ἰσότητά μας $\alpha + 5 = 12$, θὰ ἔχωμεν : $\alpha = 12 - 5 = 7$.

Παράδειγμα 2. Ὁ Ἀνδρέας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα του 100 δραχ.,

ποσὸν ἀκριβῶς ἴσον μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἔλαβεν ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν ἰδικόν του πατέρα. Πόσα χροῖματα ἔλαβεν ὁ Πέτρος ;

Λύσις. Ἄν μὲ τὸ γράμμα X παραστήσωμεν τὰ χρήματα τοῦ Πέτρου, τότε τὸ διπλάσιον τῶν χρημάτων του, δηλ. $2X$, θὰ ἰσοῦται μὲ τὰς 100 δρχ. τοῦ Ἄνδρέα. Τοῦτο τὸ γράφομεν ὡς ἑξῆς : $2X = 100$ καὶ $X = \frac{100}{2} = 50$. Δηλ. ἂν τὰ ἴσα αὐτὰ ποσὰ ($2X = 100$)

τὰ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 2, τότε τὰ νέα ποσὰ ($X = \frac{100}{2}$), ποὺ προκύπτουν, εἶναι μὲν διάφορα ἀπὸ τὰ πρῶτα, ἀλλὰ εἶναι ἴσα μεταξὺ των. Διαιροῦντες λοιπὸν διὰ 2 θὰ ἔχωμεν : $\frac{2X}{2} = \frac{100}{2}$. Καὶ μετὰ τὴν ἀπλοποίησιν ἔχομεν $X = 50$.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ ἄγνωστον ποσὸν τῶν χρημάτων τοῦ Πέτρου εἶναι 50 δραχμαί.

Συμπέρασμα. Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν δύο αὐτῶν παραδειγμάτων καὶ πολλῶν ἄλλων παρομοίων μὲ αὐτὰ συμπεραίνομεν τὰ ἑξῆς : Ὅταν εἰς ἓνα πρόβλημα τῆς ἀριθμητικῆς δίδονται δύο ἢ περισσότερα ποσὰ, τὰ ὅποια ἔχουν σχέσιν μεταξὺ των, καὶ ζητεῖται ἓνα ἄγνωστον ποσόν, δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τοῦτο, ἂν τὸ παραστήσωμεν μὲ ἓνα γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ κάμωμεν τὰς καταλλήλους ἀριθμητικὰς πράξεις.

Τοῦτο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν καὶ εἰς ἀσκήσεις μὲ ἓναν ἄγνωστον.

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

228. Ὁ Παῦλος, ποὺ εἶχεν α δραχμάς, ἔλαβεν ἀπὸ τὸν θεῖον του ἄλλας 35 δραχμάς καὶ ἔχει ὅσας καὶ ὁ Ἄνδρέας, ὁ ὅποῖος ἔχει 68 δρχ. Πόσας δρχ. εἶχεν ὁ Παῦλος ;

229. Ὁ Κώστας εἶχε πενταπλασίους βόλους ἀπὸ τὸν Πέτρον. Καὶ οἱ δύο μαζὶ εἶχον 24 βόλους. Πόσους βόλους εἶχεν ἕκαστος ;

230. Ἡ Ἐλένη εἶχε 35 δραχμάς. Διέθεσεν ἀπ' αὐτὰς ἓνα ποσὸν διὰ τὸ ἐργόχειρόν της καὶ τῆς ἐπερίσσευσαν 9 δραχμαί. Πόσας δρχ. ἔδωσεν διὰ τὸ ἐργόχειρόν της ;

231. Ἡ Μαρία ἠγόρασε τροφίμα καὶ ἐπλήρωσε 43 δρχ., ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὴν μητέρα της ρέστα 57 δραχμάς. Πόσας δρχ. τῆς εἶχε δώσει ἡ μητέρα της ;

232. Ένας μαθητής είχε ώρισμένα χρήματα. Έάν είχε τριπλάσιον ποσόν αὐτῶν καὶ ἐξώδευεν 7 δραχ., θὰ τοῦ ἔμειναν 7 δραχμαί. Πόσα χρήματα εἶχεν ;

233. Τίνος ἀριθμοῦ τὸ τρίτον ἰσοῦται μὲ τὸν ἀριθμὸν 21 ;

234. Τὰ $\frac{3}{4}$ ἐνὸς ἀριθμοῦ εἶναι 75. Ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτός ;

235. Μίαν ράβδον, μήκους 65 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τὴν χωρίζομεν εἰς τρία μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο εἶναι ἀκριβῶς ἴσα μεταξὺ των, τὸ δὲ τρίτον ἔχει μήκος 23 ἑκατοστά τοῦ μέτρου. Τί μήκος ἔχει καθένα ἀπὸ τὰ ἴσα μέρη τῆς ράβδου ;

236. Ὁ Ἀνδρέας κατὰ τὴν ἐξέτασίν του εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἀριθμητικῆς ἀπήντησεν εἰς τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ὑποβληθεῖσων εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεων. Δεδομένου ὅτι ἀπήντησεν ὀρθῶς εἰς 4 ἐρωτήσεις, πόσαι ἐρωτήσεις τοῦ ὑπεβλήθησαν ἐν ὅλῳ ;

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ποίους ἀριθμούς παριστοῦν τὰ γράμματα εἰς τὰς κάτωθι ἀσκήσεις.

$$237. \beta - 4 = 11$$

$$238. 5 = \gamma - 2$$

$$239. 6 = \delta - 8$$

$$240. \epsilon + 2 = 9$$

$$241. 12 = \alpha + 5$$

$$242. \epsilon + 1,6 = 6,4$$

$$243. 2\alpha + 3\alpha = 20$$

$$244. 6\beta - 2\beta = 36$$

$$245. 2\epsilon + 5 = 79$$

$$246. 15 + \chi = 19$$

$$247. 15\chi + 3\chi = 54$$

$$248. 35 - \chi = 9$$

$$249. 35\chi - 5\chi = 60$$

$$250. 12\alpha - 8\alpha = 40$$

$$251. \frac{\alpha}{2} + \frac{\alpha}{3} = 10$$

$$252. \frac{\alpha}{2} - \frac{\alpha}{3} = 10$$

$$253. 3. \alpha = 15$$

$$254. 15. \alpha = 60$$

$$255. 14 = 2. \delta$$

$$256. 8 = 4. \epsilon$$

$$257. \alpha : 3 = 6$$

$$258. 12 = \epsilon : 5$$

$$259. \frac{X}{4} = 4$$

$$260. \frac{\beta}{3} = 5$$

$$261. \frac{3\gamma}{4} = 6$$

$$262. \frac{4}{5} = 3\chi$$

Γ Ε Ω Μ Ε Τ Ρ Ι Α

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΕΩΣ

Ἑρωτήσεις

1. Τί διδάσκει ἡ Γεωμετρία ; Ποῖα γεωμετρικὰ σώματα γνωρίζετε καὶ ποῖον εἶναι τὸ σχῆμα ἐκάστου τούτων ;
2. Ποῖα εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς εὐθείας γραμμῆς ; Ἀναφέρατε παραδείγματα τεθλασμένων καὶ καμπύλων γραμμῶν.
3. Ποῖας ἰδιότητος ἔχει ἡ εὐθεῖα γραμμὴ ;
4. Τί λέγεται ἡμιευθεῖα καὶ πῶς παριστάνομεν αὐτήν ;
5. Ποῖα διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ εὐθείας καὶ εὐθυγράμμου τμήματος ; Σημειώσατε καὶ ἀπαγγείλατε δύο εὐθύγραμμα τμήματα.
6. Τί καλεῖται γωνία καὶ πῶς διαβάζεται ;
7. Πῶς βλέπομεν, ἂν δύο γωνίαι εἶναι ἴσαι ;
8. Ποῖα εἶδη γωνιῶν ἔχομεν ;
9. Ἐπὶ φύλλου χάρτου σχηματίσατε ἀνὰ μίαν γωνίαν ἀπὸ κάθε εἶδος αὐτῶν καὶ νὰ τὰς ἀπαγγείλετε.
10. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ κανόνος γράψατε εἰς τὸ τετράδιόν σας δύο παραλλήλους εὐθείας καὶ μίαν ἄλλην εὐθείαν, ἡ ὁποία νὰ τέμνη αὐτάς : α) καθέτως καὶ β) πλαγίως. Σημειώσατε γράμματα εἰς τὰς γωνίας πού σχηματίζονται καὶ μετρήσατε μὲ τὸ μοιρογνωμόνιον τὸ μέγεθος ἐκάστης γωνίας χωριστά.
11. Πόσων μοιρῶν εἶναι ἡ ὀρθὴ γωνία ; Νὰ κατασκευάσετε ἀνὰ μίαν γωνίαν 60° , 45° , 135° καὶ νὰ ὀνομάσετε ἐκάστην.
12. Τί λέγεται ἐπίπεδον σχῆμα καὶ ποῖα ἐπίπεδα σχήματα γνωρίζετε ;
13. Τί λέγεται τετράγωνον, τί ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον καὶ τί τραπέζιον ;

14. Τί λέγεται πολύγωνον ; Ἐκ τῆς ποῦ λαμβάνει τὸ ὄνομά του ;
15. Τί λέγεται τρίγωνον ; Ποῖα εἶδη τριγώνου ἔχομεν α) βάσει τοῦ εἶδους τῶν γωνιῶν αὐτῶν καὶ β) βάσει τοῦ μεγέθους τῶν πλευρῶν τῶν ;
16. Νὰ ἰχνογραφήσετε εἰς φύλλον χάρτου ἓνα ἰσοπλευρον τρίγωνον καὶ νὰ φέρετε τὸ ὕψος αὐτοῦ. Εἰς τί διαιρεῖται τοῦτο ;
17. Νὰ κατασκευάσετε εἰς τὸ πρόχειρόν σας ἓνα ὀρθογώνιον τραπέζιον καὶ νὰ φέρετε μίαν διαγώνιον αὐτοῦ. Τί εἶδους τρίγωνα θὰ προκύψουν ; Πῶς θὰ ἔξακριβώσετε τοῦτο ;
18. Τί λέγεται περίμετρος τοῦ τετραγώνου καὶ πῶς εὐρίσκεται αὕτη ;
19. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου, ὅταν γνωρίζωμεν τὴν περίμετρον αὐτοῦ ;
20. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τετραγώνου ;
21. Τί κάμνομεν, διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν περίμετρον τοῦ ὀρθογωνίου ;
22. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου ;
23. Ἐάν γνωρίζωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς ὀρθογωνίου καὶ τὸ μῆκος τῆς βάσεώς του, πῶς εὐρίσκομεν τὸ ὕψος αὐτοῦ ;
24. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ μῆκος τῆς βάσεως ἑνὸς ὀρθογωνίου, ἐάν γνωρίζωμεν τὸ ἔμβαδὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ὕψος του ;
25. Τί λέγεται περίμετρος τριγώνου καὶ πῶς εὐρίσκεται αὕτη ;
26. Τί λέγεται ὕψος τοῦ τριγώνου ;
27. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τριγώνου ;
28. Ἐάν γνωρίζωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, πῶς εὐρίσκομεν τὸ ὕψος του ;
29. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ μῆκος τῆς βάσεως ἑνὸς τριγώνου, ὅταν γνωρίζωμεν τὸ ἔμβαδὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ὕψος του ;
30. Τί λέγεται τραπέζιον καὶ τί λέγεται ὕψος αὐτοῦ ;
31. Πότε τὸ τραπέζιον λέγεται ἰσοσκελὲς καὶ πότε λέγεται ὀρθογώνιον ;
32. Πῶς εὐρίσκομεν τὴν περίμετρον τοῦ τραπέζιου ;
33. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τραπέζιου ;
34. Τί λέγεται ἀπόστημα ἑνὸς κανονικοῦ πολυγώνου ;
35. Πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κανονικοῦ πολυγώνου ;
36. Πότε ἓνα πολύγωνον λέγεται ἐγγεγραμμένον ;
37. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ μῆκος τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου ;

38. "Όταν γνωρίζουμε τὸ μήκος τῆς περιφερείας ἑνὸς κύκλου, πῶς εὐρίσκομεν α) τὴν διάμετρον αὐτοῦ καὶ β) τὴν ἀκτίνά του ;
39. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κύκλου ;
40. Πῶς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κυκλικοῦ τομέως ;

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

1. Ἡ αἶθουσα μιᾶς τάξεως εἶναι τετραγωνική καὶ κάθε πλευρὰ της ἔχει μήκος 8,50 μέτρα. Νὰ εὐρεθῇ ἡ περίμετρος της.
2. Ὁ κῆπος ἑνὸς σχολείου εἶναι τετραγωνικὸς μὲ μήκος πλευρᾶς 36,5 μ. Θέλουν νὰ τὸν περιφράξουν μὲ σύρμα, πού τὸ μέτρον κοστίζει 15 δραχμᾶς. Πόσα μέτρα σύρμα θὰ χρειασθοῦν καὶ πόσας δρχ. θὰ στοιχίσῃ τοῦτο ;
3. Ἐνα τετραγωνικὸν οἰκόπεδον ἔχει περίμετρον 876 μέτρα. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς του ;
4. Ἡ αὐλὴ τοῦ σχολείου εἶναι τετραγωνική καὶ ἡ κάθε πλευρὰ της ἔχει μήκος 36,50 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς αὐλῆς ;
5. Ἐνα οἰκόπεδον, σχήματος ὀρθογωνίου, ἔχει μήκος 145 μ. καὶ πλάτος 8 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του ;
6. Ἐνα ὀρθογώνιον κτῆμα ἔχει διαστάσεις 80 μ. καὶ 160 μ. Τί ἔμβαδὸν ἔχει α) εἰς τ. μέτρα καὶ β) εἰς στρέμματα ;
7. Ἡ κατασκευὴ πατώματος ἀπὸ τσιμέντον (μωσαϊκὸν) κοστίζει 110 δρχ. τὸ τ.μ. Πόσον θὰ στοιχίσῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ πατώματος μιᾶς αἰθούσης μὲ διαστάσεις 7,5 μ. καὶ 12 μ ;
8. Διὰ τὴν σποράν τοῦ σίτου ἀπαιτοῦνται κατὰ μέσον ὄρον 10 κιλὰ σπόρου κατὰ στρέμμα. Πόσα κιλὰ σπόρου ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν σποράν κτήματος πλάτους 200 μέτρων καὶ μήκους 350 μέτρων ;
9. Αἱ πλευραὶ τριγωνικοῦ κήπου ἔχουν μήκος 27,50 μ., 13,50 μ. καὶ 14 μ. Πόσον θὰ στοιχίσῃ ἡ περίφραξις του μὲ σύρμα πρὸς 23,50 δρχ. τὸ μέτρον ;
10. Εἰς ἓνα ἰσοσκελὲς τρίγωνον ἡ βᾶσις εἶναι 2,5 ἑκατοστόμετρα καὶ ἡ μία ἀπὸ τὰς πλαγίας πλευρᾶς του εἶναι 2,95 ἑκατοστόμετρα. Πόση εἶναι ἡ περίμετρος του ;
11. Ἐνας κῆπος εἶναι τριγωνικὸς. Ἡ βᾶσις του εἶναι 58,50 μ. καὶ τὸ ὕψος του 26,40 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του ;

12. Ένός οικόπεδου, σχήματος ὀρθογωνίου τριγώνου, ἡ μία ἀπὸ τὰς καθέτους πλευρὰς του εἶναι 28,25 μ. καὶ ἡ ἄλλη 17,4 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του ;

13. Ἀπὸ ἑνα ὀρθογώνιον οἰκόπεδον μήκους 54 μ. καὶ πλάτους 36 μ. ἐπωλήθη τεμάχιον τριγωνικὸν βάσεως 48 μ. καὶ ὕψους 30 μ. Νὰ εὐρεθῆ : α) τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τριγώνου καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τμήματος τοῦ οἰκοπέδου, πού ἀπέμεινεν.

14. Ἡ περίμετρος ἑνὸς ὀρθογωνίου εἶναι 60 μ. καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ 10 μέτρα. Νὰ εὐρεθοῦν : α) αἱ διαστάσεις τοῦ ὀρθογωνίου καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν αὐτοῦ.

15. Ένός κήπου, σχήματος ἰσοσκελοῦς τραπεζίου, αἱ παράλληλοι πλευραὶ ἔχουν μήκος 35,50 καὶ 17,50 μ., καὶ ἡ μία ἀπὸ τὰς μὴ παράλληλους πλευρὰς ἔχει μήκος 12,50 μ. Πόσα μέτρα σύρμα εἶναι χρειαστοῦν διὰ τὴν περίφραξίν του καὶ πόσον θὰ στοιχίσῃ τὸ σύρμα. ἂν τὸ μέτρον του κοστίζει 16,50 δρχ. ;

16. Ἡ στέγη μιᾶς ἀποθήκης ἔχει σχῆμα τραπεζίου μὲ μήκος μεγάλης βάσεως 16,80 μ. καὶ μικρᾶς βάσεως 7,20 μ. τὸ δὲ ὕψος τοῦ τραπεζίου εἶναι 4,50 μέτρα. Θέλομεν νὰ σκεπάσωμεν τὴν στέγην αὐτὴν μὲ τσίγκον, τοῦ ὁποῦ τοῦ τ.μ. ἔχει 25 δρχ. Πόσον θὰ κοστίσῃ ὁ τσίγκος ;

17. Ἡ μερίμετρος ἑνὸς ρόμβου ἰσοῦται μὲ τὴν περίμετρον ἑνὸς ἰσοπλεύρου τριγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρὰ ἔχει μήκος 12 μ. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς τοῦ ρόμβου ;

18. Ἐνα ἄμπαζοῦρ ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἰσοσκελῆ τραπέζια, τῶν ὁποῦ αἱ παράλληλοι πλευραὶ ἔχουν μήκος 25 ἑκ. καὶ 35 ἑκατοστὰ τοῦ μ. καὶ ἡ μεταξὺ των ἀπόστασις εἶναι 15 ἑκατοστὰ τοῦ μ. Νὰ εὐρεθῆ ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἄμπαζοῦρ.

19. Γράψατε ἕνα ὀρθογώνιον τραπέζιον μὲ μήκος μεγάλης βάσεως 5,5 ἑκ., μικρᾶς βάσεως 4,5 ἑκ. καὶ μὲ ὕψος 3 ἑκ. τοῦ μέτρου. Μετρήσατε τὴν μὴ παράλληλον πλευρὰν του καὶ ὑπολογίσατε α) τὴν περίμετρόν του καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν του.

20. Ἡ ἀκτίς τοῦ τροχοῦ ἑνὸς ποδηλάτου εἶναι 0,35 μ. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς περιφερείας τοῦ τροχοῦ ; Καὶ πόσα μέτρα θὰ διανύσῃ τὸ ποδήλατον, ἂν οἱ τροχοὶ του κάμουν 365 στροφάς ;

21. Ὁ τροχὸς ἑνὸς ποδηλάτου ἔχει διάμετρον ἑνὸς μέτρου καὶ κάμνει 120 στροφὰς εἰς τὸ πρῶτον λεπτὸν τῆς ὥρας (π). Πόσα χιλιόμετρα θὰ δανύσῃ τὸ ποδήλατον εἰς μίαν ὥραν καὶ 20 π ;

22. Οἱ τροχοὶ ἑνὸς αὐτοκινήτου κάμνουν χιλίας στροφάς, ὅταν τὸ αὐτοκίνητον διατρέξῃ 2512 μέτρα. Πόση εἶναι ἡ ἀκτίς ἐκάστου τροχοῦ ;

23. Ἡ διάμετρος κυκλικοῦ κήπου εἶναι 5 μέτρα. Πόσον εἶναι τὸ μῆκος τόξου 60° ;

24. Ἡ ἀκτίς κυκλικοῦ ἄλωνιοῦ εἶναι 7,5 μ. Νὰ εὑρεθῇ πόσα μέτρα εἶναι τὸ μῆκος τόξου 30° .

25. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σχολείου μας ὑπάρχει ἕνας κυκλικὸς καθρέπτης ἀκτίνος 28 ἑκατοστῶν τοῦ μ. Νὰ εὑρετε α) τὸ μῆκος τῆς περιφερείας του καὶ β) πόσον θὰ κοστίσῃ ἡ ἐπαργύρωσίς του πρὸς 40 λεπτὰ τῆς δραχμῆς τὸ τετραγ. ἑκατοστόν ;

26. Ἡ πλάκωσις μιᾶς κυκλικῆς αὐλῆς, ποῦ ἔχει μῆκος περιφερείας 50,24 μ., ἐκόστισε 5024 δρχ. Πόσον ἐκόστισε τὸ τ. μέτρον ;

ΥΛΗ ΣΤ' ΤΑΞΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ἐπιφάνεια

Γνωρίζομεν ὅτι ἐπιφάνεια ἑνὸς σώματος εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἄκρων, εἰς τὰ ὁποῖα περατοῦνται (τελειώνει) τὸ σῶμα.

Ἡ ἐπιφάνεια ἔχει δύο διαστάσεις, τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος.

Εἶδη ἐπιφανειῶν

α) Ὡς ἔξετάσωμεν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μαυροπίνακος τῆς τάξεώς μας, ἐπὶ τῆς ὁποίας γράφομεν. Λαμβάνομεν μίαν τενωμένην κλωστήν, ἢ ὁποία δίδει τὴν εἰκόνα τῆς εὐθείας γραμμῆς, καὶ τὴν τοποθετοῦμεν ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτήν. Παρατηροῦμεν ὅτι ἡ τενωμένη κλωστή (ἢ εὐθεῖα γραμμὴ) ἐφαρμόζει τελείως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πίνακος, ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν τοποθετηθῆ, καὶ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὸ ἴδιον θὰ παρατηρήσωμεν, ἂν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς τοποθετήσωμεν τὸν χάρακά μας.

Ἡ ἐπιφάνεια αὐτὴ λέγεται **ἐπίπεδος ἐπιφάνεια** ἢ **ἀπλῶς ἐπίπεδον**.

Ἐπομένως : *Ἐπίπεδος ἐπιφάνεια λέγεται ἡ ἐπιφάνεια, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει τελείως καὶ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις ἡ εὐθεῖα γραμμὴ.*

Ἐπίπεδοι ἐπιφάνειαι εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πατώματος τοῦ ὀμαλοῦ τοίχου, τοῦ φύλλου χάρτου ἐπὶ τῆς ὁποίας γράφομεν κ.τ.λ.

β) Ἐὰν τὴν τενωμένην κλωστήν ἢ τὸν χάρακά μας τοποθετήσωμεν εἰς τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν τοῦ σχολείου μας, θὰ ἴδωμεν ὅτι δὲν ἐφαρμόζει τελείως παρὰ μόνον ἐλάχιστα καὶ εἰς ἓνα μόνον σημείον τῆς. Τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ ἐπιφάνεια αὐτὴ δὲν ἔχει κανένα ἐπίπεδον μέρος. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτὴ λέγεται **καμπύλη ἐπιφάνεια**.

Άρα: Καμπύλη επιφάνεια λέγεται ή επιφάνεια, ή όποία δέν έχει κανένα επίπεδον μέρος.

Καμπύλαι επιφάνειαι είναι ή επιφάνεια του αύγου, του πορτοκαλιού, του τοπιού κ.ά.

Σημείωσις: 'Η καμπύλη επιφάνεια διακρίνεται εις κυρτήν και κοίλην. Κυρτόν είναι τό έξωτερικόν μέρος της και κοίλον τό έσωτερικόν.

γ) "Αν παρατηρήσωμεν ένα κουτί κιμωλίας, θά ίδωμεν ότι ή επιφάνεια του αποτελείται από επίπεδα μέρη, πλην όμως τά μέρη αυτά όλα μαζί δέν αποτελούν ένα επίπεδον. 'Η επιφάνεια αυτή όνομάζεται **τεθλασμένη επιφάνεια**.

Όστε: Τεθλασμένη επιφάνεια λέγεται ή επιφάνεια, ή όποία αποτελείται από επίπεδα μέρη, αλλά δέν είναι επίπεδος.

Τεθλασμέναι επιφάνειαι είναι ή επιφάνεια του κουτιού τών σπέρτων, τής πλακός σάπωνος κ.ά.

δ) 'Η επιφάνεια τής γλάστρας, του ποτηριού, του κουτιού γάλακτος κ.ά. αποτελείται από καμπύλην επιφάνειαν και από επίπεδον. Δι' αυτό ή επιφάνεια αυτή λέγεται **μικτή επιφάνεια**.

Όστε: Μικτή επιφάνεια λέγεται ή επιφάνεια, ή όποία αποτελείται από καμπύλα και από επίπεδα μέρη.

2. Στερεά σχήματα — Γεωμετρικά στερεά

Γνωρίζομεν ότι εις τό τετράγωνον, τό όρθογώνιον, τόν κύκλον κλπ. όλα τά σημεία των εύρίσκονται εις τό αυτό επίπεδον. Δι' αυτό όνομάσαμεν τά σχήματα αυτά **επίπεδα σχήματα**.

Τά σημεία όμως του κύβου, τής κασετίνας μας, του κουτιού τής

κιμωλίας κ.ά. δὲν εὐρίσκονται ὅλα μαζί εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον. Δι' αὐτὸ τὸ σχῆμα τῶν σωμάτων αὐτῶν λέγεται **στερεὸν σχῆμα**.

Ὁ κύβος, τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον, ἡ πυραμὶς κ.τ.λ., πού ἀπλῶς ἐγνωρίσαμεν εἰς τὴν Ε' τάξιν, ἔχουν στερεὸν σχῆμα καὶ λέγονται **στερεὰ σώματα**.

Ὅσα στερεὰ σχήματα εἶναι κανονικά, ἐξετάζονται ἀπὸ τὴν Γεωμετρίαν καὶ δι' αὐτὸ λέγονται **Γεωμετρικὰ στερεὰ**.

Τὰ ἀπλούστερα Γεωμετρικὰ στερεὰ θὰ ἐξετάσωμεν ἐδῶ ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν γνωστὸν μας κύβον.

Ἑρωτήσεις

- α. Τί λέγεται ἐπιφάνεια ἐνὸς σώματος ;
- β. Ποῖα εἶδη ἐπιφανείας ἔχομεν ; Δώσατε τὸν ὅρισμὸν κάθε εἶδους χωριστά.
- γ. Ἀναφέρατε σώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον, καμπύλην, τεθλασμένην καὶ μικτήν.
- δ. Τὸ στρογγυλὸν μολύβι σας τί ἐπιφάνειαν ἔχει ;
- ε. Ὁ ἓνας τοῖχος τῆς αἰθούσης τῆς τάξεώς σας τί ἐπιφάνειαν ἔχει ; Καὶ τί ἐπιφάνειαν ἀποτελοῦν ὅλοι οἱ τοῖχοι μαζί ;
- στ. Τί διαφέρει τὸ ἐπίπεδον σχῆμα ἀπὸ τὸ στερεὸν σχῆμα ;

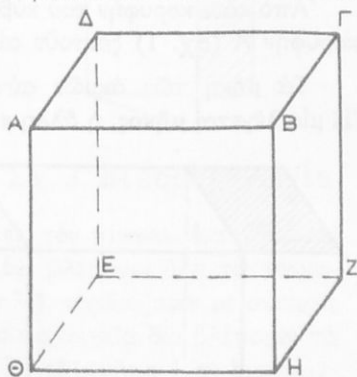
ΚΥΒΟΣ

1. Γεωμετρικά στοιχεία του Κύβου.

Το στερεόν σώμα, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὸ σχῆμα 1, λέγεται κύβος.

Εὐκόλως διακρίνομεν ὅτι ὁ κύβος περικλείεται ἀπὸ 6 ἐπιπέδους ἐπιφανείας, αἱ ὁποῖαι λέγονται ἔδραι τοῦ κύβου. Αἱ 6 ἔδραι τοῦ κύβου ὅλαι μαζί ἀποτελοῦν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Αἱ γύρω γύρω 4 ἔδραι, αἱ ὁποῖαι λέγονται καὶ παράπλευροι ἔδραι, ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν τοῦ κύβου. Ἡ ἔδρα, μὲ τὴν ὁποῖαν στηρίζεται εἰς τὸ τραπέζι κ.τ.λ. ὁ κύβος, λέγεται **βάσις** τοῦ κύβου.

Αἱ παράπλευροι ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὰς βάσεις αὐτοῦ.

Σχ.1. Κύβος

Τὰ εὐθύγραμμα τμήματα AB, AD, AC, κ.τ.λ. (σχῆμ.1), τὰ ὁποῖα σχηματίζονται ἀπὸ τὴν τομὴν δύο γειτονικῶν ἐδρῶν τοῦ κύβου λέγονται **ἄκμαι** αὐτοῦ. Ὁ κύβος ἔχει **12 ἄκμās**.

Ἐὰν μὲ τὸ ὑποδεκάμετρον μετρήσωμεν τὰς ἄκμās τοῦ κύβου, βλέπομεν ὅτι **αἱ ἄκμαι τοῦ κύβου εἶναι ἴσαι μεταξὺ των**.

Ἄλλὰ καὶ **αἱ ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι ἴσαι** μεταξὺ των. Τοῦτο τὸ διαπιστώνομεν, ἂν μὲ φύλλον τοῦ τετραδίου μας καλύψωμεν μίαν οἰανδήποτε ἔδραν τοῦ κύβου καὶ κόψωμεν κατόπιν τὸ χαρτί αὐτὸ ἴσον μὲ τὴν ἔδραν αὐτήν. Ἄν μὲ τὸ χαρτί αὐτὸ δοκιμάσωμεν ὅλας τὰς ἔδρας τοῦ κύβου, θὰ ἴδωμεν ὅτι αὐτὸ καλύπτει ἀκριβῶς κάθε ἔδραν τοῦ κύβου.

Κάθε δὲ ἔδρα τοῦ κύβου ἔχει πλευρὰς ἴσας μεταξὺ των, ἐπειδὴ

αὗται εἶναι ἄκμᾱι τοῦ κύβου. Συνεπῶς κάθε ἔδρα τοῦ κύβου εἶναι καὶ ἓνα τετράγωνον.

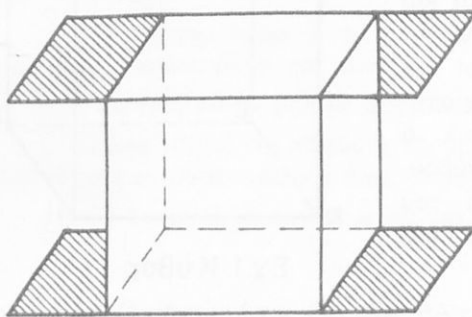
Αἱ ἄκμᾱι τοῦ κύβου, ὅταν τέμνονται ἀνὰ δύο, σχηματίζουν μεταξὺ των γωνίας. Μὲ τὸν γνώμονα ἐξακριβώνομεν ὅτι αἱ γωνίαὶ αὗται εἶναι ὀρθαὶ καὶ ὡς ὀρθαὶ εἶναι ἴσαι μεταξὺ των.

Ἐπομένως : Αἱ ἄκμᾱι τοῦ κύβου, αἱ ὁποῖαι τέμνονται, εἶναι κάθετοι μεταξὺ των.

Κορυφαὶ τοῦ κύβου εἶναι αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν του. Ὁ κύβος ἔχει 8 κορυφάς.

Ἀπὸ κάθε κορυφῆν τοῦ κύβου ἀρχίζουν τρεῖς ἄκμᾱι· π.χ. ἀπὸ τὴν κορυφῆν Α (σχ. 1) ξεκινοῦν αἱ ἄκμᾱι ΑΒ, ΑΔ, ΑΘ.

Τὰ μήκη τῶν ἄκμῶν αὐτῶν λέγονται **διαστάσεις τοῦ κύβου**. Ἡ μία λέγεται **μῆκος**, ἡ ἄλλη **πλάτος** ἢ **πᾶχος** καὶ ἡ τρίτη **ὑψος** ἢ **βάθος**.

Σχ. 2

Αἱ ἀπέναντι ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι παράλληλοι

αὗται δὲν συναντῶνται, ὅσον καὶ ἂν τὰς προεκτείνωμεν. Ἐπομένως : αἱ ἀπέναντι ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι παράλληλοι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγομεν τὸν ἑξῆς ὀρισμὸν τοῦ κύβου :

Κύβος εἶναι τὸ στερεὸν σῶμα (στερεὸν σχῆμα), τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλας τὰς ἔδρας του ἴσας καὶ τὰς ἀπέναντι παραλλήλους, ὅλας τὰς γωνίας ὀρθὰς καὶ ὅλας τὰς ἄκμᾱς ἴσας.

Αἱ διαστάσεις τοῦ κύβου, καθὼς καὶ κάθε στερεοῦ σώματος, εἶναι τρεῖς : μῆκος, πλάτος, ὑψος.

Αἱ διαστάσεις τοῦ κύβου εἶναι ἴσαι μεταξὺ των.

Ἐξετάσωμεν τὰς ἀπέναντι ἔδρας τοῦ κύβου, π.χ. τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω ἔδρα (σχ. 2).

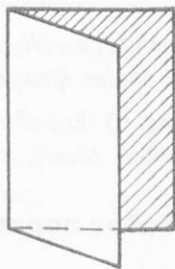
Παρατηροῦμεν ὅτι

Ο κύβος έχει 6 έδρας, 12 άκμής, 8 κυρυφής και 24 όρθής γωνίας.

2. Πολύεδρον — Δίεδρος γωνία

Ο κύβος, καθώς και κάθε στερεόν σώμα που περικλείεται από όλα τή μέρη με έδρας, λέγεται **πολύεδρον σώμα**. Κάθε πολυέδρου, έπομένως και του κύβου, δύο γειτονικά έδρα τεμνόμενα σχηματίζουν μίαν γωνίαν, ή όποία άποτελείται από δύο έδρας. Η γωνία αύτή λέγεται **δίεδρος** (σχ. 3).

Ένα μισοανοιγμένον βιβλίον, ένα φύλλον χάρτου τσακισμένον εις δύο μέρη μής δίδουν τήν εικόνα τής διέδρου γωνίας.

Σχ. 3. Δίεδρος γωνία

Ίχνογράφεις του κύβου.

Διά νά σχεδιάσωμεν εις τό χαρτί ή εις τόν πίνακα ένα κύβου και γενικώς ένα στερεόν σώμα, του όποιου δέν βλέπομεν όλα τή γεωμετρικά στοιχειά του (πλευράς, άκμής κ.τ.λ.), σχεδιάζομεν με συνεχείς γραμμής όσα στοιχειά βλέπομεν, ενώ όσα στοιχειά δέν βλέπομεν τή σχεδιάζομεν με διακεκομμένες γραμμής. Εις τό σχήμα 1 αί διακεκομμένοι γραμμαί ΕΔ, ΕΘ, ΕΖ παριστάνουν άκμής κύβου, τής όποιής δέν βλέπομεν.

Έρωτήσεις

- Τί λέγεται κύβος ; Αναφέρατε σώματα με σχήμα κύβου.
- Ποία είναι τή γεωμετρικά στοιχειά του κύβου ;
- Τί ιδιότητα έχουν αί έδρα του κύβου, αί άκμής αύτου, αί άπέναντι έδρα του ;
- Τί λέγεται πολύεδρον και τί λέγεται δίεδρος γωνία ;
- Δειξάτε έντός τής αίθούσης τής τάξεώς σας διέδρους γωνίας.

3. Έμβαδόν έπιφανείας κύβου

α) Έμβαδόν όλικής έπιφανείας κύβου.

Γνωρίζομεν ότι ή όλική έπιφάνεια του κύβου άποτελείται από

τὰς 6 ἴσας ἔδρας του, κάθε μία τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἓνα τετράγωνον.
Ἐπομένως :

Διὰ τὴν εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κύβου, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς μιᾶς ἔδρας του ἐπὶ 6.

Παράδειγμα. *Νὰ εὗρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας κύβου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκμὴ ἔχει μῆκος 25 ἑκατ. τοῦ μέτρου.*

Λύσις. α) Ἐμβαδὸν μιᾶς ἔδρας κύβου : $25 \text{ ἑκ.} \times 25 \text{ ἑκ.} = 625 \text{ τ.ἑκ.}$
 β) Ἐμβαδὸν ὀλικῆς ἐπιφ. κύβου : $625 \text{ τ.ἑκ.} \times 6 = 3750 \text{ τ.ἑκ.}$

6) Ἐμβαδὸν παραπλεύρου ἐπιφανείας κύβου.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι αἱ 4 παράπλευροι ἔδραι τοῦ κύβου ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. **Συνεπῶς :**

Διὰ τὴν εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τοῦ κύβου, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς μιᾶς ἔδρας του ἐπὶ 4.

Παράδειγμα. *Ἡ ἀκμὴ ἑνὸς κύβου εἶναι 12 ἑκ. μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας του ;*

Λύσις. α) Ἐμβ. μιᾶς ἔδρας κύβου : $12 \text{ ἑκ.} \times 12 \text{ ἑκ.} = 144 \text{ τ.ἑκ.}$
 β) Ἐμβ. παραπλ. ἐπιφ. κύβου : $144 \text{ τ.ἑκ.} \times 4 = 576 \text{ τ.ἑκ.}$

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

27. Ἡ ἀκμὴ ἑνὸς κυβικοῦ δοχείου εἶναι 45 ἑκ. Νὰ εὗρεθῇ : α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ δοχείου καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας του.

28. Τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας ἑνὸς κύβου εἶναι 124,8 τετρ. παλάμαι. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν μιᾶς ἔδρας του εἰς τετρ. ἑκατοστόμετρα ;

29. Πόσα τετρ. μέτρα τσίγκου θὰ χρειασθῶμεν, διὰ τὴν κατασκευάσωμεν ἓνα δοχεῖον σχήματος κύβου μὲ ἀκμὴν 18,5 ἑκατ. ;

30. Θέλομεν νὰ χρωματίσωμεν τοὺς 4 τοίχους τῆς αἰθούσης τῆς τάξεώς μας σχήματος κύβου καὶ ἀκμῆς 4,25 μ. καθὼς καὶ τὴν ὄροφὴν τῆς. Ἄν ὁ χρωματισμὸς τιμᾶται 16,30 δρχ. τὸ π.μ., πόσον θὰ κοστίσῃ ὁ χρωματισμὸς τῆς ; (Τὰ κουφώματα δὲν ἀφαιροῦνται).

31. Διὰ τὸν χρωματισμὸν τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας κύβου ἀκμῆς 3 μέτρων ἐπληρώσαμεν 540 δρχ. Πόσον ἐστοίχισεν ὁ χρωματισμὸς κατὰ τετρ. μέτρον ;

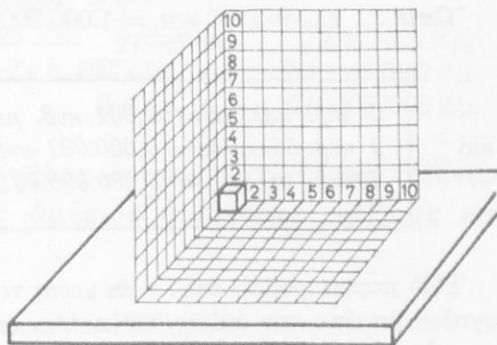
32. Τὸ συνολικὸν μῆκος τῶν ἀκμῶν μιᾶς ἀποθήκης σχήματος κύβου εἶναι 72 μέτρα. Πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς καὶ πόσον τῆς παραπλευροῦ ;

4. Μέτρησις τοῦ ὄγκου ἐνὸς σώματος. Μονάδες ὄγκου

Κάθε σῶμα μέσα εἰς τὴν αἴθουσάν μας (θρανία, τραπέζι, καρέκλα, χάρται, βιβλία κλπ.) καταλαμβάνει ἕνα χῶρον (ἕνα μέρος). Ἄλλὰ καὶ κάθε σῶμα, ποὺ μᾶς περιβάλλει εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα, καταλαμβάνει ἕνα χῶρον. Τὸν χῶρον αὐτὸν τὸν ὀνομάζομεν **ὄγκον τοῦ σώματος**.

Ὁγκος ὅμως ἐνὸς σώματος δὲν λέγεται μόνον ὁ χῶρος, τὸν ὁποῖον καταλαμβάνει τὸ σῶμα εἰς τὸ διάστημα, ἀλλὰ καὶ ὁ συγκεκριμένος ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος προκύπτει ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τοῦ ὄγκου τοῦ σώματος πρὸς ἕναν ἄλλον ὄγκον **σταθερὸν καὶ ὀρισμένον**, τὸν ὁποῖον ὀνομάζομεν **μονάδα**.

Ὡς ἀρχικὴν μονάδα μετρήσεως τοῦ ὄγκου ἢ τῆς χωρητικότητος ἐνὸς σώματος χρησιμοποιοῦμεν τὸ **κυβικὸν μέτρον**. Τοῦτο εἶναι ἕνας κύβος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκμὴ εἶναι ἴση μὲ ἕνα μέτρον (σχ. 4).

Σχ. 4 Κυβικὸν μέτρον

Ύποδιαιρέσεις του κυβικού μέτρου

Διὰ νὰ εὐρώμεν τὰς ὑποδιαιρέσεις τοῦ κυβικοῦ μέτρου (κ.μ.) σκεπτόμεθα ὡς ἑξῆς :

Ἡ βάσις τοῦ κ. μέτρου, ἡ ὁποία εἶναι, ὅπως γνωρίζομεν, ἓνα τετραγωνικὸν μέτρον, διαιρεῖται εἰς 100 τετραγωνικὰς παλάμας. Ἐὰν ἐπάνω εἰς ἐκάστην τετραγωνικὴν παλάμην τῆς βάσεως θέσωμεν ἀπὸ μίαν κυβικὴν παλάμην, βλέπομεν ὅτι σχηματίζεται ἓνα στρώμα ἀπὸ 100 κυβικὰς παλάμας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ὕψος τοῦ κ. μέτρου εἶναι 10 παλάμαι (1 μέτρον), διὰ νὰ γεμίση τὸ κ.μ. θὰ χρειασθῶν 10 ὅμοια στρώματα, δηλ. 10 φορές ἀπὸ 100 κυβικαὶ παλάμαι = 1000 κυβικαὶ παλάμαι.

Ἄρα τὸ κυβικὸν μέτρον ὑποδιαιρεῖται εἰς 1000 κυβ. παλάμας. Ὅμοίως σκεπτόμενοι εὐρίσκομεν ὅτι κάθε κυβικὴ παλάμη ὑποδιαιρεῖται εἰς 1000 κυβικὰ ἑκατοστόμετρα ἢ κυβικοὺς δακτύλους καὶ κάθε κυβικὸν ἑκατοστόμετρον εἰς 1000 κυβικὰ χιλιοστόμετρα ἢ κυβικὰς γραμμὰς. Ἔτσι ἔχομεν :

1 κυβικὸν μέτρον = 1000 κυβ. παλάμαι.

1 κυβικὴ παλάμη = 1000 κυβ. δάκτυλοι.

1 κυβ. δάκτυλος = 1000 κυβ. γραμμὰι.

Ἔτσι : 1 κ.μ. = 1000 κ.π. = 1.000.000 κ.δ. = 1.000.000.000 κ. γρ.

καὶ

1 κυβ. παλάμη = 0,001 κυβ. μέτρον

1 κυβ. δάκτυλος = 0,000.001 κυβ. μέτρον.

1 κυβ. γραμμὴ = 0,000.000.001 κυβ. μέτρον.

Ἐδῶ παρατηροῦμεν ὅτι : κάθε μονὰς τοῦ ὄγκου εἶναι 1000 φορές μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ἀμέσως κατωτέραν αὐτῆς μονάδα ἢ ἀντιστρόφως : εἶναι 1000 φορές μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν αὐτῆς μονάδα.

5. Πώς γράφομεν και πώς διαβάζομεν τούς ὄγκους

Τούς ὄγκους τούς γράφομεν μέ δεκαδικόν ἀριθμόν, τόν ὁποῖον διαβάζομεν ὡς ἑξῆς : Διαβάζομεν πρῶτον τὸ ἀκέραιον μέρος τοῦ δεκαδικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ὁποῖον φανερώνει κυβικά μέτρα. Κατόπιν χωρίζομεν τὸ δεκαδικόν μέρος αὐτοῦ εἰς τριψήφια τμήματα ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ὑποδιαστολὴν τριψήφιον τμήμα παριστᾷ κυβικὰς παλάμας, τὸ δεύτερον κυβικούς δακτύλους καὶ τὸ τρίτον κυβικὰς γραμμὰς. Ἐὰν ἀπὸ τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ δεκαδικοῦ μέρους λείπουν ἓνα ἢ δύο ψηφία, γράφομεν εἰς τὰς κενὰς θέσεις ἓνα ἢ δύο μηδενικά ἀναλόγως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τριψηφίου τμήματος.

Ἔτσι οἱ παρακάτω ἀριθμοί, πού παριστάνουν ὄγκους, διαβάζονται ὡς ἑξῆς :

α) 5,187235312 κ. μέτρ. διαβάζεται : 5 κ.μ. 187 κ.π. 235 κ.δ. 312 κ.γρ.

β) 0,165811 κ. μέτρ. διαβάζεται : 165 κ.π. 811 κ.δ.

γ) 8,24632171 κ. μέτρ. διαβάζεται : 8 κ.μ. 246 κ.π. 321 κ.δ. 710 κ.γρ.

δ) 15,0279136 κ. μέτρ. διαβάζεται : 15 κ.μ. 27 κ.π. 913 κ.δ. 600 κ.γρ.

Καὶ ἀντιστρόφως. Ἐνας ὄγκος, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται εἰς κ. μέτρα, κυβ. παλάμας, κυβ. δακτύλους καὶ κυβικὰς γραμμὰς, δύναται νὰ γραφῆι μέ δεκαδικόν ἀριθμόν· π.χ.

α) 12 κ.μ. 413 κ.π. 625 κ.δ. γράφεται : 12,413625 κ.μ.

β) 136 κ.π. 457 κ.δ. 842 κ.γρ. » : 0,136457842 κ.μ.

γ) 87 κ.δ. 8 κ.γρ. » : 0,000087008 κ.μ.

6. Πώς τρέπομεν μονάδας ὄγκου κατωτέρας τάξεως εἰς μονάδας τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας τάξεως καὶ ἀντιστρόφως.

Ἄφοῦ κάθε μονὰς ὄγκου εἶναι 1000 φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν ἀμέσως κατωτέραν αὐτῆς μονάδα ἢ 1000 φορές μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν αὐτῆς μονάδα, εὐκόλως ἐννοοῦμεν ὅτι :

Διὰ τὴν τρέψωμεν μονάδας ὄγκου μιᾶς τάξεως εἰς μονάδας τῆς ἀμέσως κατωτέρας τάξεως, πολλαπλασιάζομεν τὰς μονάδας τῆς ὠρισμένης τάξεως ἐπὶ 1000.

Καὶ διὰ τὴν τρέψωμεν μονάδας ὄγκου μιᾶς τάξεως εἰς μονάδας τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας τάξεως, διαιροῦμεν τὰς μονάδας τῆς ὠρισμένης τάξεως διὰ 1000.

Παράδειγμα 1. Πόσας κυβικὰς παλάμας περιέχουν τὰ 25 κ. μέτρα ;
Λύσις. $25 \text{ κ.μ.} \times 1000 = 25.000 \text{ κ.π.}$

Παράδειγμα 2. Πόσα κυβικὰ μέτρα μᾶς κάμνουν αἱ 25000 κ. παλάμαι ;
Λύσις. $25.000 \text{ κ.π.} : 1000 = 25 \text{ κ.μ.}$

Ἀσκήσεις

33. Πόσα κυβ. ἑκατοστόμετρα (κυβ. δακτύλους) περιέχουν αἱ 2,5 κ.π. ;

34. Τὰ 560 κ. χιλιοστόμετρα (κυβ. γραμμαί) μὲ πόσας κ.π. ἰσοδυναμοῦν ;

35. Τὰ 800.000 κ. χιλιοστόμετρα νὰ τραποῦν εἰς κυβ. παλάμας.

36. Ὁ ὄγκος ἑνὸς κυβικοῦ δοχείου εἶναι 5,185 κ.μ. Μὲ πόσας κυβ. παλάμας ἰσοδυναμεῖ ;

37. Νὰ γραφοῦν μὲ δεκαδικὸν ἀριθμὸν οἱ κάτωθι ὄγκοι :

α) 18 κ.μ. 25 κ.π. 142 κ.δ.

β) 6 κ.μ. 82 κ.π. 279 κ.δ. 63 κ.γρ.

γ) 362 κ.π. 75 κ.δ.

δ) 3 κ.π. 9 κ.δ. 8 κ.γρ.

ε) 15 κ.π. 35 κ.γρ.

7. Ὀγκος Κύβου

Πρόβλημα. Ἡ αἶθουσα τῆς τάξεώς μας ἔχει σχῆμα κύβου μὲ ἀκμὴν 5 μέτρα. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς ;

Σκέψις. Πρώτον θά εὔρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ πατώματος, τὸ ὁποῖον πάτωμα εἶναι ἓνα τετράγωνον μὲ πλευρὰν 5 μ. Ἐπομένως τὸ ἔμβαδὸν του εἶναι $5 \mu. \times 5 \mu. = 25$ τετρ. μέτρα.

Εἰς κάθε τ.μ. τοῦ πατώματος δυνάμεθα νὰ τοποθετήσωμεν ἀπὸ ἓνα κυβικὸν μέτρον, ὅποτε σχηματίζεται ἓνα στρώμα ἀπὸ 25 κυβικά μέτρα ὕψους 1 μέτρου. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ὕψος τῆς αἰθούσης (ἡ ἀκμὴ) εἶναι 5 μέτρα, διὰ νὰ γεμίση ἡ αἰθουσα θά χρειασθοῦν 5 ὅμοια στρώματα. Ἐπομένως ἡ αἰθουσα περιέχει :

$25 \text{ κ.μ.} \times 5 = 125 \text{ κ.μ.}$, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν ὄγκον τῆς.

Ὁ ἀριθμὸς ὁμῶς 125 γίνεται ἀπὸ τὸν 5, ποῦ εἶναι ἡ ἀκμὴ τῆς αἰθούσης (τὸ ὕψος), ἀφοῦ πολλαπλασιάσωμεν τοῦτον ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δύο φορές· δηλ. $5 \times 5 \times 5 = 125$.

Ἔτσι καταλήγομεν εἰς τὸν ἐξῆς κανόνα :

Διὰ νὰ εὔρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς κύβου, πολλαπλασιάζομεν τὸ μῆκος τῆς ἀκμῆς του ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τῆς δύο φορές.

Δηλ. Ὅγκος κύβου = ἀκμὴ \times ἀκμὴν \times ἀκμὴν.

Παράδειγμα. *Νὰ εὔρεθῇ ὁ ὄγκος κύβου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκμὴ ἔχει μῆκος 1,5 μ.*

Λύσις. Ὅγκος κύβου = ἀκμὴ \times ἀκμὴν \times ἀκμὴν = $1,5 \times 1,5 \times 1,5 = 3,375$ κ.μ.

Προβλήματα

38. *Νὰ εὔρεθῇ ὁ ὄγκος κύβου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκμὴ εἶναι 2,30 μ.*

39. *Μία δεξαμενὴ ἔχει σχῆμα κύβου μὲ ἀκμὴν 3,20 μ. Τὴν γεμίζομεν νερὸ καὶ διὰ κάθε κυβικὸν μέτρον νεροῦ πληρώνομεν 4,5 δρχ. Πόσα χρήματα θά πληρώσωμεν διὰ τὸ νερὸ ;*

40. *Εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς τάξεώς μας, σχήματος κύβου μὲ ἀκμὴν μήκους 6 μ., διδάσκονται 40 μαθηταί. Πόσος ὄγκος ἀέρος ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον μαθητὴν ;*

41. Μία βρύση παρέχει 20 κ.μ. νερό την ώρα. Πόσας ώρας χρειάζεται, διὰ νὰ γεμίση κυβικήν δεξαμενήν με ἀκμήν μήκους 6 μέτρων;

42. Ἐνα δοχεῖον κυβικὸν ἔχει ἀκμήν μήκους 0,75 μ. Πόσας λίτρας ὕδατος χωρεῖ ; (Λίτρα εἶναι ἡ χωρητικότης μιᾶς κυβικῆς παλάμης).

43. Ἡ ἀκμή ἐνὸς δοχείου εἶναι 1 μέτρον. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ δοχείου καὶ πόσα χιλιόγραμμα (κιλά) λάδι χωρεῖ, ἂν τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ἐλαίου (λαδιοῦ) εἶναι 0,912 ; (Βάρος = ὄγκος × εἰδικὸν βάρος).

Λύσις. Ὅγκος δοχείου = $1 \times 1 \times 1 = 1$ κ.μ.

Βάρος = ὄγκος × εἰδικὸν βάρος = $1 \times 0,912 = 0,912$ τόννοι.

Ὁ 1 τόννος ἔχει βάρος 1000 χιλιόγραμμα (κιλά), τὰ 0,912 τοῦ τόννου θὰ ἔχουν $1000 \times 0,912 = 912$ χιλιόγραμμα.

44. Μία κυβική δεξαμενὴ ἔχει ἀκμήν 7,80 μ. Νὰ εὔρεθῇ α) ὁ ὄγκος τῆς καὶ β) πόσους τόννους νερὸ χωρεῖ. (Εἰδικὸν βάρος ὕδατος ἀπεσταγμένου 1).

45. Μία ἀποθήκη σχήματος κύβου ἔχει ὕψος 4 μέτρα. Πόσα κυβ. μέτρα σίτου χωρεῖ καὶ πόσον εἶναι τὸ βάρος τοῦ σίτου : α) εἰς τόννους καὶ β) εἰς κιλά, ἂν τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ σίτου εἶναι 1,56 ;

Σημειώσεις. Τὸ βάρος κάθε σώματος εὑρίσκεται, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸν ὄγκον του ἐπὶ τὸ εἰδικὸν βάρος του. ("Ἄν ὁ ὄγκος ἐκφράζεται εἰς κ.μ., τὸ βάρος θὰ φανερῶνῃ τόννους· ἂν ὁ ὄγκος ἐκφράζεται εἰς κ. παλάμας, τὸ βάρος θὰ φανερῶνῃ κιλά· καί, ἂν ὁ ὄγκος ἐκφράζεται εἰς κ. δακτύλους, τὸ βάρος θὰ φανερῶνῃ γραμμάρια).

Ἄν τὸ βάρος εἰς τόννους τὸ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ 1000, εὑρίσκομεν τὸ βάρος τοῦ σώματος εἰς χιλιόγραμμα (κιλά).

Ἄν τὰ κιλά τὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ 1000, εὑρίσκομεν τὸ βάρος τοῦ σώματος εἰς γραμμάρια.

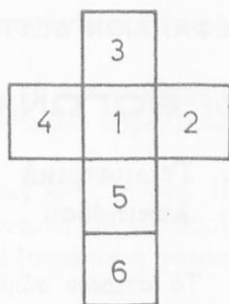
Πῶς κατασκευάζομεν κύβον

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν ἕνα κύβον με χαρτόνι, σχηματίζομεν εἰς τὸ χαρτόνι τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ κύβου, δηλ. τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ κύβος, ὅταν ξεδιπλώσωμεν τὰς ἔδρας του καὶ τὰς ἀπλώσωμεν ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐπιπέδου ἐπιφανείας.

Τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ κύβου ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἴσα τετράγωνα εἰς σχῆμα σταυροῦ (σχ. 5). Κατόπιν μὲ τὸ ψαλίδι κόπτομεν τὸν σταυρὸν αὐτὸν ἀπὸ τὸ χαρτόνι καὶ μὲ ξυραφάκι χαράσσομεν ἑλαφρῶς τὴν περίμετρον τοῦ τετραγώνου 1 καὶ τὴν εὐθεΐαν, ἣ ὁποία συνδέει τὰ τετράγωνα 5 καὶ 6, ὥστε νὰ κλείουν χωρὶς ὅμως νὰ ἀποκοποῦν.

Μετὰ ταῦτα κρατοῦμεν ἑπάνω εἰς τὸ τραπέζι τὸ τετράγωνον 1 καὶ εἰς τὰς πλευράς του ὑψώνομεν τὰ τετράγωνα 2, 3, 4, καὶ 5, ὁπότε σχηματίζεται ἓνα κουτί ἀνοικτὸν εἰς τὸ ἑπάνω μέρος.

Τὸ κουτί αὐτὸ τὸ κλείομεν μὲ τὸ τετράγωνον 6 καὶ ἔχομεν ἑτοιμον τὸν κύβον. Εἰς τὰς ἀκμὰς τοῦ κύβου ἐπικολλῶμεν ταινίας χάρτου, διὰ νὰ συνδεθοῦν.

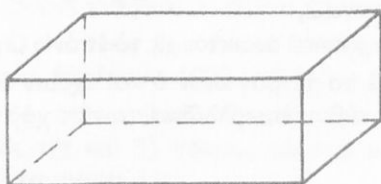
Σχ. 5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

1. Γεωμετρικά στοιχεία τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου

Τὸ στερεὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸ σχῆμα 6, λέγεται ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον. Τὸ κουτί τῶν σπέρτων, τὸ κουτί τῆς κιμωλίας, ἡ κασετίνα, αἱ πλάκες μερικῶν ειδῶν σάπωνος ἔχουν σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου.

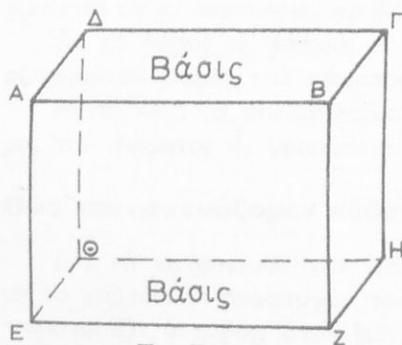

Σχ. 6

Ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον

λέγονται ἔδραι αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν αὐτῶν μόνον αἱ ἀπέναντι ἔδραι εἶναι ἴσαι καὶ παράλληλοι. Τὸ σύνολον τῶν ἐδρῶν ἀποτελεῖ τὴν ὀλικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου.

Σχ. 7

Τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον περικλείεται, ὅπως καὶ ὁ κύβος, ἀπὸ 6 ἐπιπέδου ἐπιφανείας, αἱ ὁποῖαι

Ἡ ἔδρα μὲ τὴν ὁποῖαν στηρίζεται τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον καὶ ἡ ἀπέναντι αὐτῆς ἔδρα λέγονται **βάσεις** αὐτοῦ.

Συνήθως ὡς βάσεις λαμβάνονται αἱ δύο μεγαλύτεραι ἔδραι (σχῆμα 7). Αἱ ὑπόλοιποι 4 ἔδραι λέγονται **πάρπλευροι ἔδραι**. Αὗται

είναι κάθετοι επί τὰς βάσεις καὶ ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου.

Τὰ εὐθύγραμμα τμήματα AB , AD , AE κ.τ.λ., τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ τὴν τομὴν δύο γειτονικῶν ἐδρῶν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, λέγονται **ἄκμαί** αὐτοῦ (σχ. 7).

Τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον ἔχει, ὅπως καὶ ὁ κύβος, 12 ἄκμας. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ γνώμονος διαπιστώνομεν, ὅτι αἱ ἄκμαί, αἱ ὁποῖαι τέμνονται, εἶναι κάθετοι μεταξύ των καὶ ἐπομένως ἡ γωνία, τὴν ὁποῖαν σχηματίζουν, εἶναι ὀρθή.

Ὅλαι αἱ γωνίαι τοῦ ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου εἶναι ὀρθαί. **Τοῦτο ἔχει 24 ὀρθὰς γωνίας.**

Ὡστε : Ὁρθογώνιον παραλληλεπίπεδον λέγεται τὸ ἐξάεδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἀπέναντι ἐδρας του ἴσας καὶ παραλλήλους καὶ ὅλας τὰς γωνίας του ὀρθὰς.

Αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν τοῦ ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου εἶναι καὶ κορυφαὶ αὐτοῦ. Τὸ ὀρθογ. παραλληλεπίπεδον ἔχει **8 κορυφάς**. Ἀπὸ κάθε κορυφῆν του ἀρχίζουν τρεῖς ἄκμαί. Π.χ. ἀπὸ τὴν κορυφῆν A (σχ. 7) ἀρχίζουν αἱ ἄκμαί AB , AD καὶ AE . Τὰ μήκη τῶν ἄκμῶν αὐτῶν λέγονται διαστάσεις τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν, συνήθως ἡ μεγαλυτέρα, λέγεται **μῆκος**, ἡ ἄλλη πλάτος ἢ πᾶχος καὶ ἡ τρίτη ὕψος ἢ βάθος.

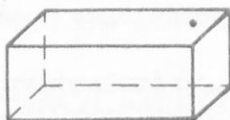
Ἰχνογραφεῖς τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

Τὸ ὀρθογ. παραλληλεπίπεδον τὸ ἰχνογραφοῦμεν ὅπως καὶ τὸν κύβον. Δηλ. ὅσα στοιχεῖα (ἐδρας, ἄκμας, γωνίας) βλέπομεν, τὰ παριστῶμεν μὲ συνεχεῖς γραμμὰς, ἐνῶ ὅσα δὲν βλέπομεν, τὰ παριστῶμεν μὲ διακεκομμένας γραμμὰς (σχ. 7).

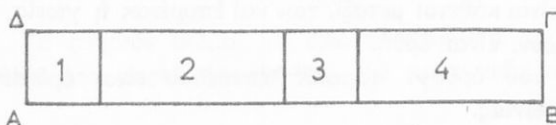
2. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

α) Ἐμβαδὸν παραπλεύρου ἐπιφανείας του

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τοῦ

Σχ.8. Κασετίνα

Σχ.9. Παράπλευρος επιφάνεια
όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, εργαζόμεθα ως έξης : Μὲ φύλλον χάρτου καλύπτομεν ακριβῶς τὰς 4 παραπλεύρους ἑδρας τῆς κασετίνας μας (σχ. 8), ἡ ὁποία ἔχει σχῆμα ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου. Κατόπιν ἀπλώνομεν τὸ φύλλον αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ τε-

τράδιόν μας καὶ βλέπομεν ὅτι τοῦτο ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου (σχ. 9). Τὸ ὀρθόγωνιον τοῦτο ΑΒΓΔ ἔχει βάσιν τὴν ΑΒ καὶ ὕψος τὴν ΑΔ.

Διὰ μετρήσεων δὲ μὲ τὸ ὑποδεκάμετρόν μας ἐξακριβώνομεν, ὅτι ἡ βᾶσις ΑΒ τοῦ ὀρθογωνίου ἰσοῦται μὲ τὴν περίμετρον τῆς κασετίνας μας, τὸ δὲ ὕψος ΑΔ τοῦ ὀρθογωνίου ἰσοῦται μὲ τὸ ὕψος τῆς κασετίνας μας, δηλ. τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου.

*Ἄρα τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς κασετίνας, ἡ ὁποία ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, θὰ ἰσοῦται μὲ τὸ ἔμβαδὸν τοῦ σχηματιζομένου ὀρθογωνίου ΑΒΓΔ. Καί, ὅπως γνωρίζομεν, τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου τὸ εὐρίσκομεν, ἀν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μῆκος τῆς βάσεώς του ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Ἐπομένως : Διὰ τὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας ἐνὸς ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, πολλαπλασιάζομεν τὴν περίμετρον τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Δηλ. Ἐμβ. παραπλ. ἐπιφ. ὀρθογ. παραλληλεπ. = περίμ. βάσ. × ὕψος.

Παράδειγμα. Μία πλάκα σάπυνης, σχήματος ὀρθογωνίου παραλλη-

λεπιπέδου, ἔχει μῆκος 20 ἐκ., πλάτος 8 ἐκ. καὶ ὕψος 5 ἐκ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς ;

Λύσις. Περίμετρος βάσεως = $20 + 20 + 8 + 8 = 56$ ἐκ.

Ἐμβ. παραπλ. ἐπιφ. = περίμ. βάσ. \times ὕψος = $56 \times 5 = 280$ τ.ἐκ.

6) Ἐμβαδὸν ὀλικῆς ἐπιφανείας ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου

Πρόβλημα. Τὸ κοτὶ τῆς κλωθιάς, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, ἔχει μῆκος 25 ἐκ., πλάτος 12 ἐκ. καὶ ὕψος 9 ἐκ. Νὰ εὗρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ.

Σκέψις. Ἀφοῦ ἡ ὀλικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὰς δύο βάσεις του, εὐκόλως ἐννοοῦμεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ εὗρωμεν : α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας του, ὅπως εἶδομεν ἀνωτέρω, καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο βάσεών του. Καὶ κατόπιν νὰ προσθέσωμεν τὰ δύο ἔμβαδά. Αἱ βάσεις του ἔχουν σχῆμα ὀρθογωνίου καὶ εἶναι ἴσαι. Ἐπομένως ἀρκεῖ νὰ εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς μιᾶς βάσεως.

Καὶ εὐρίσκομεν τοῦτο, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μῆκος τοῦ ὀρθογωνίου (βάσιν) ἐπὶ τὸ πλάτος του (ὕψος).

Λύσις. α) Περίμετρος βάσεως = $25 + 25 + 12 + 12 = 74$ ἐκ.

β) Ἐμβ. παραπλ. ἐπιφ. = Περίμ. βάσ. \times ὕψος = $74 \times 9 = 666$ τ.ἐκ.

γ) Ἐμβ. μιᾶς βάσεως = $25 \times 12 = 300$ τ.ἐκ.

Ἄρα. Ἐμβ. ὀλικῆς ἐπιφανείας = $666 + 300 + 300 = 1266$ τ.ἐκ.

Ἔσπε : Διὰ νὰ εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας ἐνὸς ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, προσθέτομεν εἰς τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας του τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο βάσεών του.

Δηλ. Ἐμβ. ὀλικ. ἐπιφ. = Ἐμβ. παρ. ἐπιφ. + ἔμβ. 2 βάσ.

Ἐρωτήσεις

α) Τί λέγεται ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον ; Ποῖα εἶναι τὰ γεωμετρικὰ στοιχεῖά του ;

β) Κατὰ τὶ ὁμοιάζει μὲ τὸν κύβον καὶ εἰς τί διαφέρει ἀπ' αὐτόν ;
 γ) Δείξατε ἐπὶ τῆς κασετίνας σας δύο ἴσας καὶ παραλλήλους ἔδρας τῆς, δύο καθέτους ἔδρας πρὸς τὴν βᾶσιν ὡς καὶ τὰς διαστάσεις τῆς κασετίνας.

δ) Μὲ ἓνα μέτρον μετρήσατε τὰς διαστάσεις τῆς αἰθούσης τῆς τάξεώς σας.

ε) Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ γνώμονος ἐλέγξατε τί εἶδους γωνίας ἔχει ἡ κασετίνα σας.

στ) Πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου καὶ πῶς τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ;

Π ρ ο β λ ῆ μ α τ α

46. Ἡ αἶθουσα τῆς ΣΤ' τάξεως ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου μὲ μῆκος 8 μ., πλάτος 5 μ. καὶ ὕψος 3 μ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς.

47. Τὸ μῆκος ἑνὸς δωματίου εἶναι 5 μ., τὸ πλάτος του 4 μ. καὶ τὸ ὕψος του 3 μ. Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

48. Μία στήλη (κολώνα), σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, ἔχει ὕψος 4 μ. καὶ ἡ βᾶσις τῆς ἔχει διαστάσεις 0,50 μ. καὶ 0,40 μ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς.

49. Μία ἄλλη στήλη, ἰδίου σχήματος, ἔχει βᾶσιν τετράγωνον μὲ πλευρὰν 0,50 μ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 4,5 μέτρα. Νὰ εὐρεθῇ α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς.

50. Ἐνὸς σιδηροῦ δοχείου (ντεπόζιτου), σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, μήκους 2,5 μ., πλάτους 1,20 μ. καὶ ὕψους 0,90 μ. θέλομεν νὰ τοῦ χρωματίσωμεν ἐξωτερικῶς ὅλας τὰς ἔδρας. Πόσον θὰ πληρώσωμεν, ἂν ὁ χρωματισμὸς τιμᾶται 16 δρχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον ;

3. Ὀγκος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

Πρόβλημα : Ποῖος εἶναι ὁ ὄγκος ἑνὸς δωματίου μήκους 4 μ., πλάτους 2 μ. καὶ ὕψους 3 μ. ; (σχ. 10).

Σκέψις. Ἐπειδὴ τὸ δωμάτιον ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, τὸ δὲ ὀρθογ. παραλληλεπίπεδον ὁμοιάζει πολὺ μετὸν κύβον, θὰ ἐργασθῶμεν ὅπως καὶ διὰ τὴν εὕρεσιν τοῦ ὄγκου τοῦ κύβου.

Δ εὕρωμεν δηλ. τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως τοῦ δωματίου. Τοῦτο εἶναι $4 \times 2 = 8$ τ. μέτ. Ἐὰν ἐπὶ ἐκάστου τ.μ.

τῆς βάσεως θέσωμεν ἅνα ἓνα κυβικὸν μέτρον, θὰ σχηματισθῆ ἐπὶ τοῦ πατώματος τοῦ δωματίου ἓνα στρώμα ἀπὸ 8 κυβικὰ μέτρα ὕψους 1 μέτρον (σχ. 10). Καί, διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ δωμάτιον, θὰ χρειασθοῦν 3 ὅμοια στρώματα, διότι 3 μ. εἶναι τὸ ὕψος τοῦ δωματίου.

Ἐπομένως τὸ δωμάτιον θὰ περιλάβῃ $8 \times 3 = 24$ κ.μ.

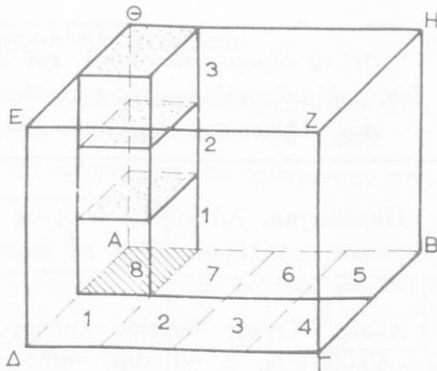
Ὁ ἀριθμὸς 24 κ.μ. ἀποτελεῖ τὸν ὄγκον τοῦ δωματίου ἢ τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. **Ἐπομένως :**

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Δηλαδή : Ὀγκος ὀρθογ. παραλληλεπιπ. = ἐμβ. βάσ. x ὕψος.

Τὸ ἐμβαδὸν ὁμῶς τῆς βάσεως εὐρίσκεται, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς, πού μαζί μετὸ ὕψος ἀποτελοῦν τὰς τρεῖς διαστάσεις τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου.

Δι' αὐτὸ ὁ κανὼν εὐρέσεως τοῦ ὄγκου τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου δύναται νὰ διατυπωθῆ καὶ ὡς ἑξῆς :

Σχ. 10

Ὀγκος ὀρθογ. παραλληλ/δου

Διὰ τὰ εὐρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, πολλαπλασιάζομεν τὰς τρεῖς διαστάσεις αὐτοῦ.

Δηλ. Ὀγκος ὀρθ. παρ/δου = μῆκος \times πλάτος \times ὕψος.

Παράδειγμα. Νὰ εὐρεθῇ ὁ ὄγκος δοχείου πετρελαίου, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, μὲ διαστάσεις : μῆκος 40 ἐκ., πλάτος 30 ἐκ. καὶ ὕψος 50 ἐκ.

Λύσις. Ὀγκος δοχείου = μῆκος \times πλάτος \times ὕψος = $40 \times 30 \times 50 = 60.000$ κ.ἐκ. ἢ 60 κυβ. παλάμα.

Σημείωσις. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι καὶ αἱ τρεῖς διαστάσεις πρέπει νὰ μετρῶνται μὲ τὴν ἴδιαν μονάδα.

Προβλήματα

51. Μετρήσατε τὰς διαστάσεις τῆς αἰθούσης τῆς τάξεώς σας, σχήματος ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου, καὶ ὑπολογίσατε πόσος ὄγκος ἀέρος ἀναλογεῖ εἰς κάθε μηθητὴν τῆς τάξεώς σας. (Προσέξατε: ἐκτὸς ἀπὸ τὰς διαστάσεις τί ἄλλο θὰ σᾶς χρειασθῆ;).

52. Μία αἰθουσα, σχήματος ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου, ἔχει μῆκος 6,50 μ., πλάτος 5,40 μ. καὶ ὕψος 3 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς ;

53. Κτίστης κτίζει τοῖχον, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, μήκους 56,34 μ., πάχους 0,40 μ. καὶ ὕψους 1,20 μ. Πόσα χρήματα θὰ λάβῃ διὰ τὴν ἐργασίαν του, ἂν κάθε κυβικὸν μέτρον τιμᾶται 84 δραχμάς ;

54. Μίαν πλατεῖαν, σχήματος ὀρθογωνίου, μήκους 80 μ. καὶ πλάτους 50 μ. θέλομεν νὰ τὴν στρώσωμεν μὲ χαλίκια εἰς πάχος 0,12 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα χαλίκια χρειαζόμεθα ;

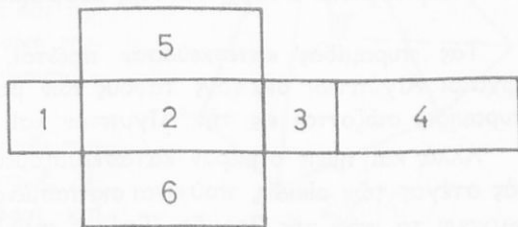
55. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πατώματος ἐνὸς δωματίου ἡγοράσαμεν 25 σανίδας, σχήματος ὀρθογων. παραλληλεπιπέδου, μὲ μῆκος 2,65 μ., πλάτος 0,30 μ. καὶ πάχος 0,02 μ. Ἄν ἡ ξυλεία αὐτὴ τιμᾶται 8.000 δρχ. τὸ κυβικὸν μέτρον, πόσα χρήματα ἐπληρώσαμεν ;

56. Ἐνα δοχεῖον (ντεπόζιτον), σχήματος ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου, μὲ μῆκος 1,40 μ., πλάτος 0,50 μ. καὶ ὕψος 0,80 μ. εἶναι γεμᾶτον λάδι. Πόσα κιλά λάδι περιέχει ; (Εἰδικὸν βάρους ἐλαίου 0,912)

Κατασκευή ὀρθογώνιου παραλληλεπιπέδου.

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν ἓνα ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον ἀπὸ χαρτόνι, ἐργαζόμεθα ὅπως καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κύβου.

Σχηματίζομεν εἰς τὸ χαρτόνι τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ ὀρθογώνιου παραλληλεπιπέδου, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 11. Μὲ τὸ ψαλίδι κόπτομεν αὐτὸ ἀπὸ τὸ χαρτόνι. Κατόπιν μὲ ξυραφάκι χαράσσομεν ἐλαφρῶς τὴν περίμετρον τοῦ ὀρθογώνιου 2 καὶ τὴν εὐθεῖαν, ἣ ὁποία συνδέει τὰ ὀρθογώνια 3 καὶ 4.

Σχ.11

Ἀνάπτυγμα ὀρθογ. παρ/δου

Κατόπιν στηρίζομεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ὀρθογώνιον 2 καὶ ὑψώνομεν τὰ ὀρθογώνια 1,3,5,6. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν ἓνα ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον ἀνοικτὸν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος.

Τοῦτο κλείομεν μὲ τὸ ὀρθογώνιον 4. Εἰς τὰς ἀκμὰς τοῦ ὀρθογώνιου παραλληλεπιπέδου ἐπικολλῶμεν χαρτί, διὰ νὰ συνδεθοῦν.

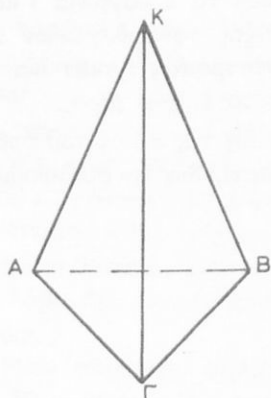
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

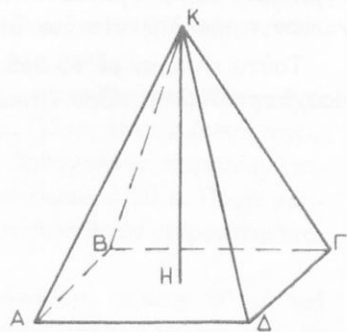
1. Γεωμετρικά στοιχεία τῆς Πυραμίδος

Τὰς πυραμίδας κατεσκεύασαν πρῶτοι, ὅπως γνωρίζομεν, οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι διὰ τοὺς τάφους τῶν βασιλέων των. Τοιαῦται πυραμίδες σώζονται εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ σήμερον ἀκόμη.

Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς σήμερον κατασκευάζομεν εἰς σχῆμα πυραμίδος τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν, ποὺ εἶναι σκεπασμέναι μὲ κεραμίδια, διὰ νὰ φεύγουν τὰ νερὰ τῆς βροχῆς. Ἐπίσης σχῆμα πυραμίδος ἔχουν τὰ μνημεῖα καὶ αἱ ἀναμνηστικαὶ στήλαι.

Σχ.12. Τριγωνικὴ πυραμὶς

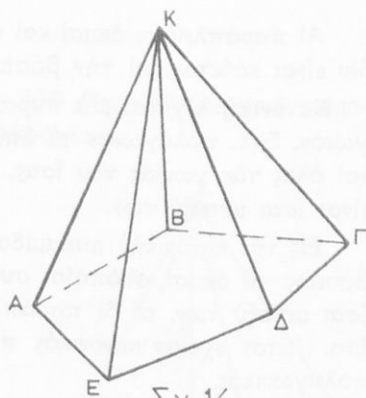

Σχ.13

Τετραγωνικὴ πυραμὶς

Τὰ στερεὰ σώματα, ποὺ εἰκονίζονται ἐδῶ (σχ. 12, 13, 14), εἶναι πυραμίδες. Καθὼς βλέπομεν, κάθε μία ἀπὸ τὰς πυραμίδας αὐτὰς περικλείεται ἀπὸ ἐπιπέδους ἐπιφανείας, αἱ ὁποῖαι λέγονται ἔδραι τῆς πυραμίδος. Ἡ ἔδρα, μὲ τὴν ὁποίαν στηρίζεται ἡ πυραμὶς, λέγεται **βάσις** αὐτῆς.

Ἡ βάση τῆς πυραμίδος δύναται νὰ εἶναι οἰονδήποτε εὐθύγραμμον σχῆμα: τρίγωνον, τετράγωνον, πεντάγωνον κλπ. Ἀπὸ τὸ σχῆμα δὲ τῆς βάσεως τῆς λαμβάνει ἡ πυραμὶς καὶ τὴν ὀνομασίαν τῆς: τριγωνικὴ πυραμὶς, τετραγωνικὴ, πενταγωνικὴ κλπ.

Σχ. 14

Πενταγωνικὴ πυραμὶς

Αἱ ὑπόλοιποι ἑδραὶ τῆς πυραμίδος, πλὴν τῆς βάσεως, λέγονται **παράπλευροι ἑδραὶ** καὶ ἀποτελοῦν τὴν **παράπλευρον ἐπιφάνειαν** τῆς πυραμίδος.

Κάθε παράπλευρος ἑδρα ἔχει σχῆμα τριγώνου μὲ βάσιν μίαν πλευρὰν τῆς βάσεως τῆς πυραμίδος. Ἐπομένως αἱ παράπλευροι ἑδραὶ καθε πυραμίδος εἶναι ὅσαι αἱ πλευραὶ τῆς βάσεως.

Αἱ παράπλευροι ἑδραὶ τῆς πυραμίδος συναντῶνται ὅλαι εἰς ἓνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν βάση καὶ ἀπέναντι αὐτῆς. Τὸ σημεῖον αὐτὸ λέγεται **κορυφὴ τῆς πυραμίδος**.

Ὡστε :

Πυραμὶς λέγεται τὸ πολύεδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει βάσιν μὲν ἓνα οἰονδήποτε εὐθύγραμμον σχῆμα, παραπλεύρους δὲ ἑδρας τρίγωνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν βάσιν τὰς πλευρὰς τῆς βάσεως τῆς πυραμίδος καὶ μίαν κοινὴν κορυφήν, ἢ ὁποῖα εὐρίσκεται ἔξω τῆς βάσεως καὶ ἀπέναντι αὐτῆς.

Ἡ ἀπόστασις τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος ἀπὸ τὴν βάση τῆς λέγεται **ὑψος τῆς πυραμίδος**.

Ἄκμαι τῆς πυραμίδος λέγονται τὰ εὐθύγραμμα τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα τελειώνει κάθε ἑδρα τῆς. Διακρίνομεν **παραπλεύρους ἀκμὰς** τῆς πυραμίδος καὶ **ἀκμὰς τῆς βάσεως** αὐτῆς.

Αί παράπλευροι άκμαί και αί παράπλευροι έδραι τής πυραμίδος δέν είναι κάθετοι επί την βάση αυτής.

Κανονική λέγεται μία πυραμίς, όταν έχει βάση κανονικόν πολύγωνον, δηλ. πολύγωνον τό όποϊον έχει όλας τάς πλευράς του ίσας και όλας τάς γωνίας του ίσας, και όταν αί παράπλευροι άκμαί της είναι ίσαι μεταξύ των.

Είς την κανονικήν πυραμίδα τό ύψος περνά από τό κέντρον τής βάσεως· αί άκμαί, αί όποϊαι συναντώνται είς την κορυφήν της, είναι ίσαι μεταξύ των, αί δέ παράπλευροι έδραι είναι ίσοσκελή τρίγωνα ίσα. Έτσι έχομεν κανονικάς πυραμίδας τριγωνικάς, τετραγωνικάς, πολυγωνικάς.

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

Διά νά ίχνογραφήσωμεν πυραμίδα, σχηματίζομεν πρώτον την βάση της· κατόπιν από ένα σημείον, τό όποϊον εύρίσκεται έξω από την βάση και άπέναντι αυτής (κορυφή), φέρομεν ευθύγραμμα τμήματα, τά όποϊα ένώνουν τό σημείον τοϋτο μέ τάς κορυφάς των γωνιών τής βάσεως. Τάς άκμάς των παραπλεύρων έδρων τής πυραμίδος, τάς όποϊάς δέν βλέπομεν, τάς σχηματίζομεν μέ διακεκομμένα ευθύγραμμα τμήματα.

Έρωτήσεις

- α) Τί λέγεται πυραμίς και ποία τά γεωμετρικά στοιχεΐα αυτής ;
- β) Τί λέγεται βάση τής πυραμίδος, τί κορυφή και τί ύψος αυτής ;
- γ) Τί σχήμα έχουν αί παράπλευροι έδραι τής πυραμίδος ;
- δ) Τί σχήμα έχει ή βάση τής πυραμίδος ;
- ε) Άπό ποϋ παίρνουν την όνομασίαν των αί πυραμίδες ;
- στ) Τί θέσιν έχουν αί παράπλευροι έδραι μιās πυραμίδος ώς πρὸς την βάση της ;
- ζ) Τί λέγεται κανονική πυραμίς και ποία τά ιδιαίτερα γνωρίσματα της ;

2. Τετραγωνική πυραμίδα

Ἡ πυραμίδα, τὴν ὁποῖαν βλέπομεν ἐδῶ (σχ. 15), λέγεται **τετραγωνική πυραμίδα**, διότι ἔχει βάσιν τετράγωνον.

Ἡ τετραγωνική πυραμίδα περιλαμβάνεται ἀπὸ 5 ἔδρας, δηλ. ἀπὸ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως, ἡ ὁποία εἶναι τετράγωνον, καὶ ἀπὸ τὰς 4 ἔδρας τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας τῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρίγωνα καὶ συναντῶνται εἰς ἓνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον λέγεται κορυφή τῆς πυραμίδος. Καὶ αἱ 5 ἔδραι μαζί ἀποτελοῦν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πυραμίδος.

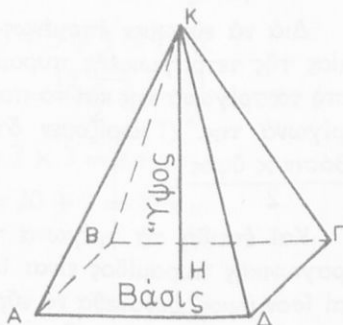
Εἰς τὴν τετραγωνικὴν πυραμίδα διακρίνομεν τὰς 4 παραπλευροὺς ἀκμὰς τῆς καὶ τὰς 4 ἀκμὰς τῆς βάσεώς τῆς. Ἐχει δηλ. αὕτη 8 ἀκμὰς, 8 διέδρους γωνίας καὶ 5 κορυφὰς· δηλ. τὴν κυρίως κορυφήν τῆς πυραμίδος καὶ τὰς 4 τῆς βάσεως.

Ὑψος τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος λέγεται ἡ ἀπόστασις τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος ἀπὸ τὴν βάσιν αὐτῆς.

Ἡ τετραγωνική πυραμίδα εἶναι **κανονική πυραμίδα**, ὅταν 1) ἡ βάση τῆς εἶναι κανονικὸν πολύγωνον, ἔπειδὴ, ὡς τετράγωνον ποῦ εἶναι, ἔχει ὅλας τὰς πλευράς του ἴσας καὶ ὅλας τὰς γωνίας του ἴσας, καὶ 2) αἱ παράπλευροι ἀκμαὶ τῆς εἶναι ἴσαι μεταξύ των. Ὡς κανονική δὲ πυραμίδα ἔχει τὰς παραπλευροὺς ἔδρας τῆς τρίγωνα ἰσοσκελεῖ καὶ ἴσα μεταξύ των.

Αἱ παράπλευροι ἔδραι τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος καὶ αἱ παράπλευροι ἀκμαὶ αὐτῆς εἶναι πλάγια ἐπὶ τὴν βάσιν τῆς, ἡ ὁποία εἶναι ὀριζοντία.

Σημείωσις. Τὸ σχῆμα τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος τὸ βλέπομεν εἰς μνημεῖα, εἰς ἀναμνηστικὰς στήλας καὶ εἰς κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γκίζης νοτιοδυτικῶς τοῦ Καίρου, εὐρίσκεται ἡ μεγάλη πυραμίδα τοῦ Χέοπος· αὕτη ἔχει βάσιν τετράγωνον μὲ μῆκος πλευρᾶς 227 μέτρα καὶ ὕψος 138 μέτρα.

Σχ. 15

α) Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας τετραγωνικῆς Πυραμίδος

Ὅπως γνωρίζομεν ἡ τετραγωνικὴ πυραμὶς εἶναι κανονικὴ καὶ ὡς τοιαύτη ἔχει τὰς παραπλεύρους ἕδρας τῆς τρίγωνα ἰσοσκελεῆ καὶ ἴσα μεταξὺ των.

Διὰ τὸ νὰ εὗρωμεν ἑπομένως τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος, εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ τρίγωνα τῆς καὶ τὸ πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 4, διότι 4 εἶναι τὰ τρίγωνα τῆς. (Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου ἰσοῦται μὲ $\frac{\text{βάσιν} \times \text{ὑψος}}{2}$).

Καὶ ἐπειδὴ τὰ τρίγωνα τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος εἶναι ἴσα μεταξὺ των καὶ ἔχουν ἴσην βάσιν καὶ ἴσον ὕψος, δυνάμεθα νὰ εὗρωμεν εὐκολώτερα τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὴν περίμετρον τῆς βάσεως τῆς ἐπὶ τὸ ὕψος τῶν τριγώνων καὶ τὸ γινόμενον τὸ διαιρέσωμεν διὰ 2. Τὸ ὕψος τῶν τριγώνων αὐτῶν εἶναι ἡ ἀπόστασις τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς βάσεως τῆς, καὶ λέγεται **ἀπόστημα** τῆς Πυραμίδος.

Ἐὰν δὲ εἰς τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας προσθέσωμεν καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως, ἡ ὁποία εἶναι τετράγωνον (πλευρὰ X πλευρὰν), θὰ ἔχωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος. **Ἐπομένως :**

Διὰ τὸ νὰ εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τετραγωνικῆς πυραμίδος, πολλαπλασιάζομεν τὴν περίμετρον τῆς βάσεως αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἀπόστημά τῆς καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ 2.

$$\text{Δηλ. Ἐμβαδὸν παραπλ. ἐπιφ. τετραγ. Πυραμίδος} \\ = \frac{\text{περίμ. βάσ.} \times \text{ἀπόστημα}}{2}$$

Καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς πυραμίδος ἰσοῦται μὲ Ἐμβαδὸν παραπλεύρου ἐπιφανείας + Ἐμβ. βάσεως.

Παράδειγμα. Κανονική πυραμίδα έχει βάση τετράγωνον με πλευράν 3 μ. Ἐὰν τὸ ἀπόστημα τῆς πυραμίδος εἶναι 5 μ., πόσον εἶναι α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας της καὶ β) τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας της ;

Λύσις. α) Περίμετρος βάσεως = $3 + 3 + 3 + 3 = 12$ μ.

β) Ἐμβαδὸν παραπλ. ἐπιφ. = $\frac{12 \times 5}{2} = \frac{60}{2} = 30$ τ.μ

γ) Ἐμβαδ. βάσεως πυραμ. = $3 \times 3 = 9$ τ.μ.

δ) Ἐμβ. ὀλικῆς ἐπιφ. πυρ. = $30 + 9 = 39$ τ.μ.

Προβλήματα

57. Ἡ βάση κανονικῆς πυραμίδος εἶναι τετράγωνον με περίμετρον 8,80 μ. Ἄν τὸ ἀπόστημα τῆς πυραμίδος εἶναι 3,5 μ., πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας της ;

58. Τὴν στέγην ἑνὸς πύργου, σχήματος κανονικῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος, με περίμετρον βάσεως 36 μ. καὶ με ἀπόστασιν τῆς κορυφῆς τῆς στέγης ἀπὸ κάθε πλευράν τῆς βάσεώς της 5 μ., θέλομεν νὰ σκεπάσωμεν (καλύψωμεν) με πλάκας τετραγωνικὰς πλευρᾶς 40 ἐκ. Πόσας πλάκας θὰ χρειασθῶμεν ;

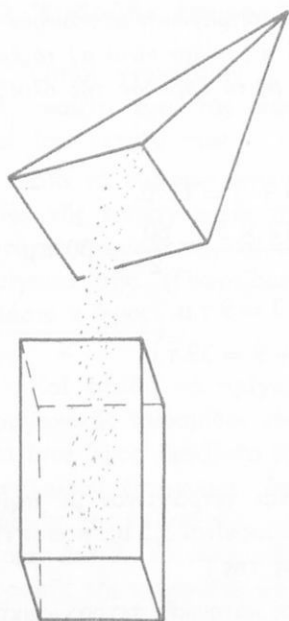
59. Κανονικὴ πυραμίδα ἔχει βάση τετράγωνον με πλευράν 6,5 μ. καὶ ἀπόστημα 9 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας της καὶ πόσον τῆς ὀλικῆς ;

60. Τὴν στέγην ἑνὸς πύργου, σχήματος κανονικῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος, με πλευράν βάσεως 2,5 μ. καὶ ἀπόστημα 4,20 μ. θέλομεν νὰ καλύψωμεν με λαμαρίναν, ποῦ τὸ τ.μ. τιμᾶται 30 δρχ. Πόσον θὰ στοιχίσῃ ἡ λαμαρίνα ;

β) Ὅγκος τετραγωνικῆς πυραμίδος.

Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν ὄγκον μιᾶς τετραγωνικῆς πυραμίδος, ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς :

Λαμβάνομεν μίαν κοίλην τετραγωνικὴν πυραμίδα καὶ ἕνα ὀρθο-

Σχ. 16

γώνιον παραλληλεπίπεδον (σχ. 16), τὰ ὅποια ἔχουν τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ τὸ αὐτὸ ὕψος.

Γεμίζομεν τελείως τὴν πυραμίδα μὲ σίτον καὶ χύνομεν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. Παρατηροῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τοῦτο τρεῖς φορές, διὰ νὰ γεμίση τελείως μὲ σίτον τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον. Αὐτὸ μᾶς φανερώνει ὅτι ὁ ὄγκος τῆς πυραμίδος εἶναι 3 φορές μικρότερος ἀπὸ τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, τὸ ὅποῖον ἔχει τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος.

Γνωρίζομεν ὁμῶς ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου εὐρίσκεται, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Ἐπομένως:

Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν ὄγκον τετραγωνικῆς πυραμίδος, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος καὶ τὸ γινόμενον διαίροῦμεν διὰ 3.

$$\text{Δηλ. } \text{Ὀγκος Πυραμίδος} = \frac{\text{ἐμβ. βάσεως} \times \text{ὕψος}}{3}$$

Παράδειγμα. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως μιᾶς τετρ. πυραμίδος εἶναι 60 τ. ἐκ. καὶ τὸ ὕψος τῆς 25 ἐκ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς ;

$$\text{Λύσις. } \text{Ὀγκος πυραμίδος} = \frac{\text{Ἐμβ. βάσ.} \times \text{ὕψος}}{3} = \frac{60 \times 25}{3} = 50 \text{ κ. ἐκ.}$$

Προβλήματα

61. Ἡ βάση μιᾶς πυραμίδος εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 0,09 μ., τὸ δὲ ὕψος τῆς εἶναι 0,21 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς ;

62. Ὁ τάφος τοῦ Χέοπος (Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου) ἔχει σχῆμα τετραγωνικῆς πυραμίδος μὲ πλευρὰν βάσεως 227 μ. καὶ ὕψος 138 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ ;

63. Μία μαρμαρίνη ἀναμνηστικὴ στήλη, σχήματος πυραμίδος, ἔχει βάσιν τετράγωνον μὲ πλευρὰν 75 ἐκ. καὶ ὕψος 3,80 μ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ βάρος τῆς, ἂν τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ μαρμάρου εἶναι 2,7.

64. Μία πυραμὶς ἔχει ὄγκον 75 κ.μ. καὶ ὕψος 9 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως τῆς ;

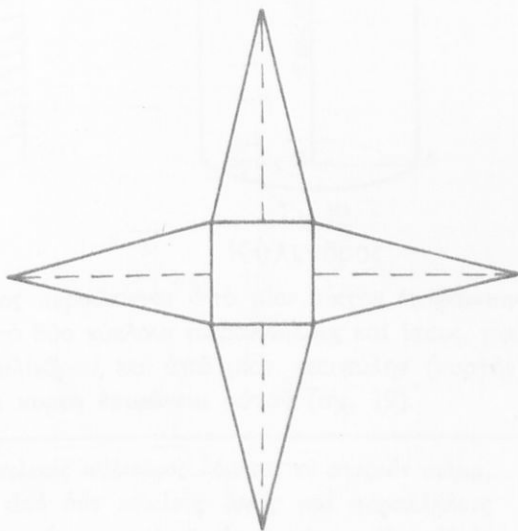
(Ἐπίλυσις : Θὰ πολλαπλασιάσετε τὸν ὄγκον ἐπὶ 3 καὶ τὸ γινόμενον θὰ τὸ διαιρέσετε διὰ τοῦ ὕψους, ποῦ εἶναι γνωστὸν).

65. Μία πυραμὶς ἔχει ὄγκον 75 κ.μ. καὶ ἐμβαδὸν βάσεως 25 τ.μ. Πόσον εἶναι τὸ ὕψος τῆς ; (Ἀπάντησις : ὕψος = 9 μ.).

Κατασκευὴ τετραγωνικῆς πυραμίδος

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν τὴν τετραγωνικὴν πυραμίδα ἀπὸ χαρτόνι, γράφομεν ἕνα τετράγωνον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἡ βάση τῆς πυραμίδος.

Κατόπιν σχεδιάζομεν 4 ἰσοσκελῆ τρίγωνα ἴσα μεταξύ των, ποῦ τὸ καθένα ἔχει βάσιν μὲν ἀπὸ μίαν πλευρὰν τοῦ τετραγώνου, ὕψος δὲ μεγαλύ-

Σ χ. 17

τερον τοῦ ἡμίσεος τῆς πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου. *Ἐτσι ἔχομεν τὸ ἀνάπτυγμα τῆς τετραγωνικῆς πυραμίδος (σχ. 17).

Κατόπιν μὲ ξυραφάκι χαράσσομεν ἐλαφρῶς τὰς πλευρὰς τοῦ τετραγώνου καὶ ὑψώνομεν καὶ τὰ 4 τρίγωνα. Κολλῶμεν τὰς πλευρὰς τῶν τριγώνων καὶ ἔχομεν ἕτοιμον τὴν τετραγωνικὴν πυραμίδα.

Ἔργασία. Νὰ κατασκευάσετε μὲ χαρτόνι μίαν τετραγωνικὴν πυραμίδα μὲ πλευρὰν βάσεως 8 ἐκ. καὶ παραπλεύρους ἀκμὰς διπλασίας.

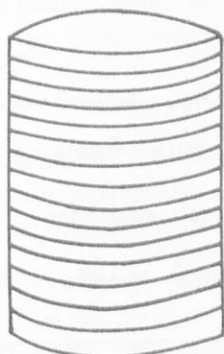

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

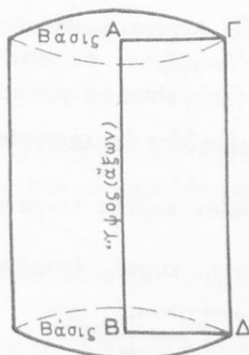
ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ

1. Γεωμετρικά στοιχεία τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου

*Αν πολλά ὅμοια κέρματα (μεταλλικά νομίσματα) τὰ τοποθετήσωμεν τὸ ἓνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, ὥστε τὸ καθένα νὰ συμπίπτῃ μὲ τὸ κάτωθεν αὐτοῦ, τότε σχηματίζεται ἓνα στερεὸν σῶμα (σχῆμα), τὸ ὁποῖον λέγεται **ὀρθὸς κυκλικὸς κύλινδρος** (σχ. 18). Σχῆμα κυλίνδρου ἔχουν οἱ σωληνες τῆς θερμάστρας, τὰ κουτιά γάλακτος, ὠρισμένα κουτιά κονσερβῶν, τὰ στρογγυλὰ μολύβια κ.ἄ.

Σχ.18
Κέρματα

Σχ.19
Κύλινδρος

Ὁ κυκλικὸς κύλινδρος περικλείεται ἀπὸ μίαν μικτὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κύκλους παραλλήλους καὶ ἴσους, πού λέγονται **βάσεις** τοῦ κυλίνδρου, καὶ ἀπὸ μίαν καμπύλην (κυρτὴν) ἐπιφάνειαν, πού λέγεται **κυρτὴ ἐπιφάνεια** αὐτοῦ (σχ. 19).

Ἦστε : Ὁρθὸς κυκλικὸς κύλινδρος λέγεται τὸ στερεὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον περικλείεται ἀπὸ δύο κύκλους ἴσους καὶ παραλλήλους καὶ ἀπὸ μίαν κυρτὴν ἐπιφάνειαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφαρμόζει εὐθεῖα καθέτως πρὸς τὰς βάσεις.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο βάσεων ἀπόστασις λέγεται ὕψος τοῦ κυλίνδρου ἢ ἄξων αὐτοῦ.

Ὁ κυκλικὸς κύλινδρος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι προκύπτει ἀπὸ ἓνα ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον, τὸ ὁποῖον κάμνει μίαν πλήρη στροφήν γύρω ἀπὸ μίαν τῶν πλευρῶν του κινούμενον πρὸς τὴν αὐτὴν φορὰν (διεύθυνσιν).

Τοῦτο τὸ βλέπομεν καλύτερα εἰς τὰς περιστρεφόμενας θύρας τῶν Τραπεζῶν καὶ ἄλλων Δημοσίων Καταστημάτων. Ἐκεῖ ἡ θύρα (πόρτα) στρεφομένη κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν γύρω ἀπὸ τὰ στηρίγματα τῆς (τὸν ἄξονά της) παράγει κύλινδρον. Ὁ κύλινδρος αὐτὸς ἔχει τὰς βάσεις του κύκλους καθέτους πρὸς τὸν ἄξονά των καὶ λέγεται **κυκλικὸς κύλινδρος ἢ ἐκ περιστροφῆς ἢ ὀρθὸς κύλινδρος**.

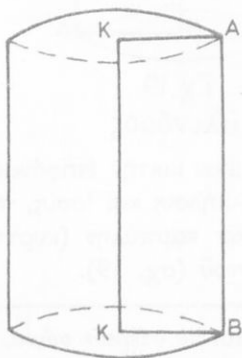
Ἐρωτήσεις

- α) Τί λέγεται κυκλικὸς κύλινδρος ;
- β) Ἀναφέρατε σώματα κυλινδρικά.
- γ) Ποῖα εἶναι τὰ γεωμετρικὰ στοιχεῖα τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου ;

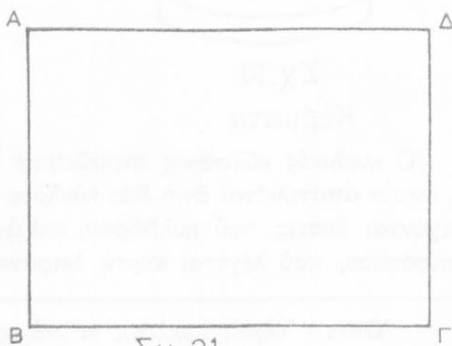
2. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κυκλικοῦ κυλίνδρου

α) Ἐμβαδὸν κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου

Ἄν τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν ἐνὸς κυκλικοῦ κυλίνδρου (σχ. 20)

Σχ. 20

Σχ. 21

Ἀνάπτυγμα κυρτῆς ἐπιφανείας κυλίνδρου.

καλύψωμεν ακριβῶς μὲ φύλλον χάρτου καὶ κατόπιν ἀπλώσωμεν τοῦτο ἐπάνω εἰς ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν (τραπέζι κλπ.), παρατηροῦμεν ὅτι τὸ φύλλον αὐτὸ ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου (σχ. 21).

Εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ ὀρθογώνιον τοῦτο παραλληλόγραμμον ἔχει **βάσιν** ἴσην μὲ τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς μιᾶς βάσεως τοῦ κυλίνδρου, **ὑψος** ἴσον μὲ τὸ ὑψος τοῦ κυλίνδρου καὶ **ἐμβαδὸν** ἴσον μὲ τὸ ἐμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ.

Ἐπομένως :

Διὰ τὸ νὰ εὗρωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου, πολλαπλασιάζομεν τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς μιᾶς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὑψος τοῦ κυλίνδρου.

Δηλ. Ἐμβ. κυρτῆς ἐπιφ. κυκλ. κυλ. = Μῆκος περιφ. βάσ. × ὑψος.

Παράδειγμα. Τὸ ὑψος ἑνὸς κυκλ. κυλίνδρου εἶναι 0,95 μ. καὶ ἡ βᾶσις του ἔχει ἀκτῖνα 0,25 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου ;

Λύσις : α) Μῆκος περιφερείας βάσεως = Διάμετρος × 3,14 = 2 × 0,25 × 3,14 = 1,57 μ.

β) Ἐμβ. κυρτ. ἐπιφ. = μῆκος περιφ. βάσ. × ὑψ. = 1,57 × 0,95 = 1,4915 τ. μ.

6) Ἐμβαδὸν ὀλικῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κυλίνδρου

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κυλίνδρου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειάν του καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν δύο βάσεων του (σχ. 22). Διὰ τὸ νὰ εὗρωμεν λοιπὸν τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του, πρέπει νὰ εὗρωμεν πρῶτα τὸ ἐμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας του, ὅπως εἶδομεν προηγουμένως, καὶ εἰς αὐτὸ νὰ προσθέσωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῶν δύο βάσεων του.

Αἱ βᾶσεις ἔχουν σχῆμα κύκλου καί, ὅπως γνωρίζομεν, διὰ τὸ νὰ εὔ-

Σχ. 22. Ἀνάπτυγμα ὀλικῆς ἐπιφανείας κυλίνδρου

ρωμεν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κύκλου, πολλαπλασιάζομεν τὴν ἀκτίνα ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ τὸ γινόμενον ἐπὶ 3,14.

Ἐπομένως :

Διὰ τὸ εἶρωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου, προσθέτομεν εἰς τὸ ἐμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῶν δύο βάσεων αὐτοῦ.

Δηλ. Ἐμβ. ὀλ. ἐπιφ. κυλίνδρου = ἐμβ. κυρτ. ἐπιφ. + ἐμβ. 2 βάσεων.

Παράδειγμα. Τὸ ὕψος μιᾶς κυλινδρικοῦς στήλης εἶναι 11,5 μ. καὶ ἡ ἀκτίς τῆς βάσεώς της 1,25 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τῆς στήλης αὐτῆς ;

- α) Διάμετρος βάσεως = $1,25 \times 2 = 2,50 \mu.$
 β) Μήκος περιφ. βάσεως = $2,50 \times 3,14 = 7,85 \mu.$
 γ) Έμβ. κυρτ. έπιφ. = $7,85 \times 11,5 = 90,275 \tau.μ.$
 δ) Έμβ. μιᾶς βάσεως = $1,25 \times 1,25 \times 3,14 = 4,906250 \tau.μ.$
 ε) Έμβ. όλικ. έπιφ. = $90,275 + 4,906250 + 4,906250 =$
 $100,0875 \tau.μ.$

Έρωτήσεις

- α) Πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου καὶ πῶς τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;
 β) Τί σχῆμα ἔχει τὸ ἀνάπτυγμα τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου ;
 γ) Τί σχῆμα ἔχουν αἱ βάσεις τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου ;

Προβλήματα

66. Προκειμένου νὰ καλύψωμεν μὲ χαρτὶ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν ἐνὸς κυκλικοῦ κυλίνδρου ὕψους 15 ἑκ. καὶ μήκους περιφερείας βάσεως 20 ἑκ., τί σχῆμα πρέπει νὰ κόψωμεν ἀπὸ τὸ χαρτὶ καὶ πόσον ἔμβαδὸν πρέπει νὰ ἔχη τοῦτο ;

67. Προκειμένου νὰ χρωματίσωμεν ἐξωτερικῶς ἓνα σωλῆνα, τοῦ ὁποῦ ἡ περιφέρεια εἶναι 3,25 μ. καὶ τὸ μήκος (ὕψος) 13,14 μ., πόσα χρήματα θὰ πληρώσωμεν πρὸς 2,60 δρχ. τὸ τετρ. μέτρον ;

68. Ὑπολογίσατε τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κυλίνδρου, ὁ ὁποῖος ἔχει μήκος περιφερείας βάσεως 15,7 ἑκ. καὶ ὕψος 70 ἑκατοστόμετρα.

69. Δύο διαμερίσματα ἐνὸς ἐργοστασίου συνδέονται μεταξύ των μὲ κυλινδρικόν ἀγωγὸν διαμέτρου 1,75 μ. καὶ μήκους 432 μέτρων. Νὰ εὐρεθῆ : α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀγωγοῦ καὶ β) πόσον κοστίζει ὁ ἐξωτερικὸς χρωματισμὸς αὐτοῦ πρὸς 12 δρχ. τὸ τ. μέτρον.

70. Ἐνα κυλινδρικόν μολύβι ἔχει μήκος (ὕψος) 20 ἑκ. καὶ διάμετρον βάσεως 8 χιλιοστὰ τοῦ μέτρον. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

71. Θέλουμε νὰ κατασκευάσωμεν δοχεῖον κυλινδρικόν, ἀνοικτόν πρὸς τὰ ἄνω, ὕψους 2 μ. καὶ μὲ ἀκτίνα βάσεως 0,75 μ. Νὰ εὐρεθῇ : α) τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ἀπαιτουμένου τσίγκου καὶ β) τὸ κόστος τοῦ δοχείου πρὸς 82 δρχ. τὸ τ.μ.

72. Προκειμένου νὰ κατασκευάσωμεν κυλινδρικόν δοχεῖον μετὰ καλύμματος, ὕψους 0,55 μ. καὶ διαμέτρου βάσεως 0,40 μ., πόσον θὰ κοστίσῃ τοῦτο, ἂν ὁ τσίγκος τιμᾶται 90 δρχ. τὸ τ.μ. καὶ πληρώσωμεν εἰς τὸν τεχνίτην 25 δρχ. διὰ τὴν ἐργασίαν του ;

73. Ἐνα ἐργοστάσιον κυτιοποιίας ἔλαβε παραγγελίαν διὰ τὴν κατασκευὴν 5000 δοχείων κυλινδρικῶν. Κάθε δοχεῖον νὰ ἔχη ὕψος 1,8 παλάμας καὶ ἀκτίνα βάσεως 6 ἐκ. Πόσα τετρ. μέτρα τσίγκου θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν των ;

3. Ὀγκος κυκλικοῦ κυλίνδρου

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς : Λαμβάνομεν δύο δοχεῖα τοῦ αὐτοῦ ὕψους καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔμβαδου βάσεως των. Τὸ ἓνα δοχεῖον ἀπ' αὐτὰ ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου καὶ τὸ ἄλλο κυκλικοῦ κυλίνδρου.

Γεμίζομεν τελείως τὰ δοχεῖα αὐτὰ μὲ νερὸ καὶ βλέπομεν ὅτι χωροῦν ἴσον ὄγκον ὕδατος· ἄρα τὰ δοχεῖα αὐτὰ ἔχουν τὸν ἴδιον ὄγκον.

Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου εὐρίσκεται, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως του ἐπὶ τὸ ὕψος του. Ἐπομένως καὶ ὁ ὄγκος τοῦ κυλίνδρου εὐρίσκεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Δηλαδή :

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ κυκλ. κυλίνδρου, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Δηλ. Ὀγκος κυκλ. κυλίνδρου = ἔμβαδὸν βάσεως × ὕψος.

Σημείωσις : Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι, ὅταν γνωρίζωμεν τὸν ὄγκον ἐνὸς κυλίνδρου καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ, δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως του, ἂν διαιρέσωμεν τὸν ὄγκον τοῦ κυλίνδρου διὰ τοῦ ὕψους του. Δηλαδή :

$$\text{Έμβαδόν βάσεως κυκλ. κυλίνδρου} = \frac{\text{όγκος κυκλ. κυλίνδρου}}{\text{ύψους}}$$

Έφαρμογαί :

Παράδειγμα 1. Το έμβαδόν τής βάσεως ενός κυκλ. κυλίνδρου είναι 26 τετρ. παλάμαι και τὸ ὕψος του 8,5 παλ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ κυλίνδρου ;

Λύσις. Ὁγκος κυκλ. κυλίνδρου = έμβ. βάσεως × ὕψος = 26 × 8,5 = 221 κ. παλ.

Παράδειγμα 2. Ὁ ὄγκος ενός κυκλ. κυλίνδρου εἶναι 4,5 κ.μ. καὶ τὸ ὕψος του 1,8 μ. Πόσον εἶναι τὸ έμβαδόν τής βάσεώς του ;

Λύσις : Έμβ. βάσεως κυκλ. κυλίνδρου = $\frac{\text{όγκος κυλίνδρου}}{\text{ύψους}} = \frac{4,5}{1,8} = 2,5$ τ.μ.

Έρωτήσεις

- Πῶς εὑρίσκεται ὁ ὄγκος τοῦ κυκλ. κυλίνδρου ;
- Διατί λέγομεν ὅτι ὁ ὄγκος ενός κυκλ. κυλίνδρου εὑρίσκεται ὅπως καὶ ὁ ὄγκος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου ;
- Πῶς εὑρίσκεται τὸ έμβαδόν τής βάσεως ενός κυλίνδρου, ὅταν γνωρίζωμεν τὸν ὄγκον τοῦ κυλίνδρου καὶ τὸ ὕψος του ;
- Εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρωμεν τὸ ὕψος ενός κυλίνδρου ; τί πρέπει νὰ γνωρίζωμεν καὶ τί πράξιν θὰ κάμωμεν ;

Προβλήματα

- Ένας κυκλ. κύλινδρος ἔχει ἀκτίνα βάσεως 10 ἐκ. καὶ ὕψος 30 ἐκ. Πόσον ὄγκον ἔχει ;
- Ἡ διάμετος τής βάσεως ενός κυλινδρικοῦ δοχείου εἶναι 0,80 μ. καὶ τὸ ὕψος του 2,50 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος του ; Πόσα κ.μ. γάλα χωρεῖ ;
- Ένας κύλινδρος ἔχει ὄγκον 3,5 κ.π. καὶ ὕψος 7 ἐκ. Ποῖον εἶναι τὸ έμβαδόν τής βάσεώς του ;

77. Έργατης, διὰ νὰ ἀνοίξη ἓνα κυλινδρικὸν φρέαρ (πηγάδι), ζητεῖ 185 δρχ. τὸ κυβ. μέτρον. Πόσας δρχ. θὰ λάβῃ διὰ τὸ ἀνοίγμα τοῦ φρέατος, τὸ ὁποῖον ἔχει περιφέρειαν βάσεως 6,28 μ. καὶ ὕψος 15,75 μέτρα ;

78. Πόσα κυβικὰ μέτρα χῶμα πρέπει νὰ βγάλωμεν ἐκ τῆς γῆς, διὰ νὰ ἀνοίξωμεν φρέαρ (πηγάδι) κυλινδρικὸν βάθους 12 μ. καὶ διαμέτρον 2,5 μέτρων ;

79. Μία βρῦση παρέχει 15 κυβ. παλάμας ὕδατος εἰς ἓνα πρῶτον λεπτόν τῆς ὥρας. Πόσον χρόνον χρειάζεται ἡ βρῦση, διὰ νὰ γεμίση κυλινδρικὸν δοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει διάμετρον βάσεως 0,8 μ. καὶ ὕψος 75 ἑκατοστόμετρα ;

80. Μία κυλινδρική δεξαμενὴ ἔχει ἐσωτερικὴν ἀκτίνα βάσεως 1,26 μ. καὶ ὕψος 2,4 μ. Νὰ εὐρεθῇ : α) Πόσας κυβ. παλάμας νερὸ (ἀπεσταγμένον καὶ θερμοκρασίας 4°) χωρεῖ καὶ β) πόσα χιλιόγραμμα ζυγίζει τὸ νερό ;

81. Τὸ περιεχόμενον ἑνὸς βαρελίου εἶναι 141,3 κυβ. παλάμαι. Τοῦτο θέλομεν νὰ μεταφέρωμεν εἰς φιάλας κυλινδρικὰς μὲ ἀκτίνα βάσεως 3 ἐκ. καὶ ὕψος 10 ἐκ. Πόσας φιάλας θὰ χρειασθῶμεν ;

82. Μία μαρμαρίνη κυλινδρική στήλη ἔχει περιφέρειαν βάσεως 9,42 μ. καὶ ὕψος 4 μ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ βάρος της, ἂν τὸ εἶδ. βάρος τοῦ μαρμάρου εἶναι 2,7.

83. Δύο δεξαμεναὶ εἶναι γεμᾶται μὲ νερό. Ἡ μία εἶναι κυλινδρική ὕψους 4 μ. καὶ ἐμβαδοῦ βάσεως 12 τ.μ. καὶ ἡ ἄλλη εἶναι κυβική μὲ ἀκμὴν 4 μέτρων. Ποία δεξαμενὴ περιέχει περισσότερον νερὸ καὶ πόσον ;

Κατασκευὴ κυκλικοῦ κυλίνδρου

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν κυκλικὸν κύλινδρον ἀπὸ χαρτόνι, σχεδιάζομεν εἰς τὸ χαρτόνι τὸ ἀνάπτυγμα τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου (σχ. 22), χωριστὰ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον μὲ τὰς διαστάσεις πού θέλομεν καὶ χωριστὰ τοὺς δύο κύκλους. Κολλῶμεν κατόπιν τὰς δύο ἀπέναντι πλευρὰς τοῦ ὀρθογωνίου (τὰ ὕψη), ὁπότε ἔχομεν τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου. Τέλος εἰς τὰ ἀνοικτὰ μέρη αὐτῆς (ἄνω καὶ κάτω) ἐπικολλῶμεν τοὺς δύο κύκλους, πού ἀποτελοῦν τὰς βάσεις τοῦ κυλίνδρου καὶ ἔχομεν ἔτοιμον τὸν κυκλικὸν κύλινδρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

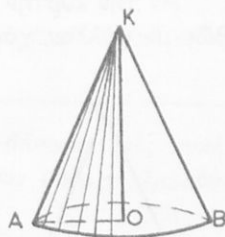
ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΚΩΝΟΣ

1. Γεωμετρικά στοιχεία τοῦ κώνου

Τὸ στερεὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὸ σχῆμα 23, λέγεται **Κυκλικὸς Κῶνος**. Σώματα με σχῆμα κυκλικοῦ κώνου εἶναι τὸ χωνί, ἡ σκηνή, ἡ στέγη μερικῶν πύργων, ἡ στέγη ἀνεμομύλων κλπ.

Συνήθως ὁ κυκλικὸς κῶνος ἀπαντᾷ ἡνωμένος με τὸν κύλινδρον, τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ τὴν στέγην.

Ὁ κυκλικὸς κῶνος περικλείεται ἀπὸ ἕνα κύκλον, ὁ ὁποῖος λέγεται **βάσις** τοῦ κώνου, καὶ ἀπὸ μίαν καμπύλην ἐπιφάνειαν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἕνα σημεῖον K εὐρισκόμενον ἐκτὸς τῆς βάσεως. Ἡ καμπύλη ἐπιφάνεια λέγεται **κυρτὴ ἐπιφάνεια** τοῦ κώνου, τὸ δὲ σημεῖον K , εἰς τὸ ὁποῖον τελειώνει αὕτη, λέγεται **κορυφή** τοῦ κώνου.

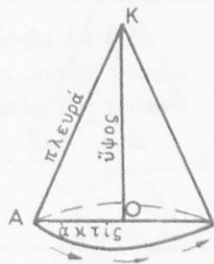

Σχ. 23
Κῶνος

Ἡ ἀπόστασις KO τῆς κορυφῆς τοῦ κώνου ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς βάσεως αὐτοῦ λέγεται **ὑψος ἢ ἄξων** τοῦ κώνου. Ἡ ἀπόστασις KA τῆς κορυφῆς τοῦ κώνου ἀπὸ οἰονδήποτε σημείου τῆς περιφέρειας τῆς βάσεως αὐτοῦ λέγεται **πλευρὰ** τοῦ κώνου.

Εἰς τὸν κῶνον ἔχομεν καὶ τὴν **ἀκτίνα** αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἰς τὸ σχῆμά μας εἶναι ἡ OA , δηλ. ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου τῆς βάσεως τοῦ κώνου.

Πῶς προκύπτει ὁ κυκλικὸς κῶνος; Ὁ κῶνος αὐτὸς προκύπτει ἀπὸ ἕνα ὀρθογώνιον τρίγωνον, τὸ ὁποῖον κάμνει πλήρη στροφὴν, κινούμενον πάντοτε κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν (διεύθυνσιν), γύρω ἀπὸ μίαν ἀπὸ τὰς καθέτους πλευράς του, ἡ ὁποία μένει ἀκίνητος (σχ. 24).

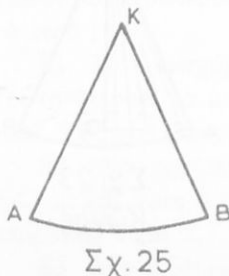
Σχ. 24

Τότε ἡ ἀκίνητος πλευρὰ τοῦ τριγώνου ἀποτελεῖ τὸ ὕψος ἢ τὸν ἄξονα τοῦ κυκλικοῦ κώνου. Ἡ κάθετος πρὸς τὸ ὕψος πλευρὰ τοῦ τριγώνου γράφει τὴν βάσιν τοῦ κώνου καὶ ἡ ὑποτείνουσα τοῦ ὀρθογών. τριγώνου διαγράφει μίαν καμπύλην ἐπιφάνειαν, ἣτις λέγεται παρά-πλευρος ἐπιφάνεια τοῦ κώνου.

2. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου

α) Ἐμβαδὸν κυρτῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου

Ἄν τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν ἑνὸς κυκλικοῦ κώνου καλύψωμεν ἀκριβῶς μὲ φύλλον χάρτου καὶ κατόπιν ἀπλώσωμεν τοῦτο ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ ἀνάπτυγμά της ἔχει σχῆμα κυκλικοῦ τομέως (σχ. 25).

Εἶναι φανερόν ὅτι τὸ τόξον AB τοῦ κυκλικοῦ τομέως εἶναι ἴσον μὲ τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς βάσεως τοῦ κώνου, ἡ δὲ ἀκτίς KA εἶναι ἴση μὲ τὴν πλευρὰν τοῦ κώνου. Ἐπίσης τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κυκλικοῦ τομέως εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου.

Τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κυκλικοῦ τομέως, ὡς γνωρίζομεν, εὐρίσκεται, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μῆκος τοῦ τόξου AB ἐπὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀκτί-νος KA. Ἐπομένως :

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας ἑνὸς κυκλικοῦ κώνου, πολλαπλασιάζομεν τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς βάσεως τοῦ κώνου ἐπὶ τὸ ἥμισυ τῆς πλευρᾶς του.

Δηλ. Ἐμβ. κυρτῆς ἐπιφ. κυκλ. κώνου

$$= \frac{\text{μῆκος περ. βάσ.} \times \text{πλευρ.}}{2}$$

Σημείωσις. Τὸ μῆκος τῆς περιφερείας προκύπτει, ὅπως γνωρί-

ζομεν, ἄν πολλαπλασιάσωμεν ἀκτίνα $\times 2 \times 3,14$. Ἄν ἐπομένως ἀναλύσωμεν τὸν τύπον εὐρέσεως τοῦ ἔμβραδοῦ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου, θὰ ἔχομεν :

$$\frac{\text{μῆκος περιφ. βάσεως} \times \text{πλευρὰν}}{2} = \frac{\alpha \times 2 \times 3,14 \times \text{πλευρὰν}}{2}$$

Καὶ μετὰ τὴν ἀπλοποίησησιν μὲ τὸ 2 ἔχομεν : $\alpha \times 3,14 \times \text{πλευρὰν}$.

Ἔτσι ὁ ἀνωτέρω κανὼν δύναται νὰ διατυπωθῆ καὶ ἔτσι :

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβραδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας ἐνὸς κυκλ. κώνου, πολλαπλασιάζομεν τὴν ἀκτίνα τῆς βάσεως ἐπὶ τὴν πλευρὰν του καὶ τὸ γινόμενον ἐπὶ 3,14.

Δηλ. Ἐμβ. κυρτῆς ἐπιφανείας κυκλ. κώνου = ἀκτίς \times πλευρὰν \times 3,14.

Παράδειγμα. Τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς βάσεως ἐνὸς κυκλ. κώνου εἶναι 3,20 μ. καὶ ἡ πλευρὰ του 0,8 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβραδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας του ;

$$\begin{aligned} \text{Λύσις. Ἐμβ. κυρτ. ἐπιφ. κώνου} &= \frac{\text{μῆκος περιφ. βάσ.} \times \text{πλευρὰν}}{2} = \\ \frac{3,20 \times 0,8}{2} &= \frac{2,56}{2} = 1,28 \text{ τ.μ.} \end{aligned}$$

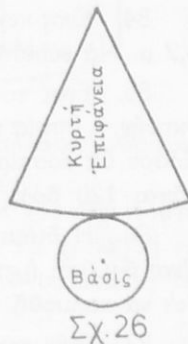
6) Ἐμβραδὸν ὀλικῆς ἐπιφανείας κυκλ. κώνου

Τὸ σχῆμα 26 παριστάνει τὸ ἀνάπτυγμα τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κώνου.

Ἐξ αὐτοῦ εὐκόλως συμπεραίνομεν ὅτι :

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβραδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλ. κώνου, προσθέτομεν εἰς τὸ ἔμβραδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου καὶ τὸ ἔμβραδὸν τῆς κυκλικῆς βάσεώς του.

Δηλ. Ἐμβ. ὀλ. ἐπιφ. Κώνου = Ἐμβ. κυρτῆς ἐπιφανείας + ἔμβ. βάσεως.

Παράδειγμα. Ἡ ἀκτίς τῆς βάσεως ἑνὸς κυκλ. κώνου εἶναι 0,3 μ. ἢ δὲ πλευρὰ τοῦ κώνου 1 μ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου.

Λύσις. α) Ἐμ. κυρτ. ἐπιφ. κώνου = ἀκτίς × πλευρὰν × 3,14 = $0,3 \times 1 \times 3,14 = 0,942$ τ.μ. (Εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό, ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὴν ἀκτίνα, ἐφαρμόζομεν διὰ τὴν λύσιν του πρὸς εὐκολίαν μας τὸν δεῦτερον κανόνα εὐρέσεως τοῦ ἔμβαδου τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου).

β) Ἐμ. βάσεως = ἀκτ. × ἀκτ. × 3,14 = $0,3 \times 0,3 \times 3,14 = 0,2826$ τ.μ.

γ) Ἐμβ. ὀλ. ἐπιφ. κυκλικοῦ κώνου = $0,942 + 0,2826 = 1,2246$ τ.μ.

Ἐρωτήσεις

α) Πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου ;

β) Τί σχῆμα ἔχει τὸ ἀνάπτυγμα τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου ;

γ) Διατὶ λέγομεν ὅτι τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυκλικοῦ κώνου εὐρίσκεται ὅπως καὶ τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κυκλικοῦ τομέως ;

δ) Πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου ;

ε) Νὰ ἀναφέρετε 5 σώματα μὲ σχῆμα κυκλ. κώνου.

Προβλήματα

84. Ἐνας κυκλικὸς κῶνος ἔχει ἀκτίνα βάσεως 0,45 μ. καὶ πλευρὰν 3,2 μ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας του.

85. Ἐνας τουρίστας θέλει νὰ κατασκευάσῃ ἀπὸ ὕφασμα κωνικὴν σκηπὴν, ἢ ὅποια νὰ ἔχη πλευρὰν 2,5 μέτρα καὶ ἀκτίνα βάσεως 1,65 μ. Πόσον θὰ κοστίσῃ τὸ ὕφασμα, ἂν τὸ τετραγωνικὸν του μέτρον τιμᾶται 120 δραχμάς ;

86. Ἡ διάμετρος τῆς βάσεως τῆς κωνικῆς στέγης ἑνὸς πύργου εἶναι 6 μ. καὶ ἡ πλευρὰ τῆς 9,20 μ. Πόσα τ.μ. λαμαρίνας χρειάζονται, διὰ νὰ καλυφθῇ ἡ στέγη αὐτή ;

87. Ἐνὸς κωνικοῦ δοχείου ἡ πλευρὰ εἶναι 75 ἐκ. καὶ ἡ περιφέ-

ρεια τῆς βάσεώς του 1,35 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

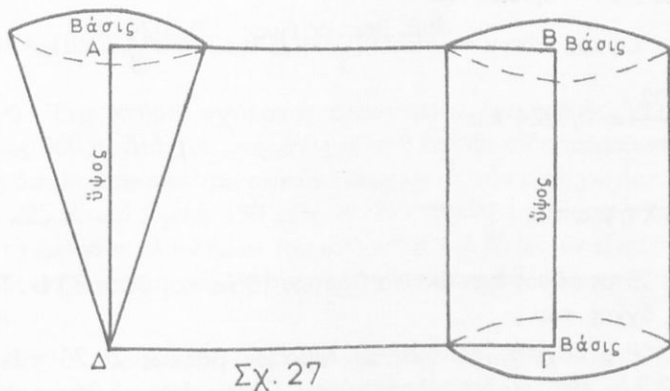
88. Προκειμένου νὰ κατασκευάσωμεν τέσσαρα κωνικά δοχεῖα μὲ πλευρὰν 1,10 μ. καὶ διάμετρον βάσεως 80 ἐκ. τὸ καθένα, πόσα χρήματα θὰ χρειασθῶμεν, ἂν ὁ τσίγκος τιμᾶται πρὸς 92 δρχ. τὸ τετρ. μέτρον καὶ ὁ τεχνίτης θέλει 125 δρχ. δι' ὅλην τὴν ἐργασίαν ;

89. Πόσον μῆκος ὑφάσματος χρειάζεται, ὅταν τὸ πλάτος εἶναι 0,60 μ., διὰ νὰ κατασκευασθῇ σκηνὴ κωνικὴ μὲ πλευρὰν 4 μέτρα καὶ περιφέρειαν βάσεως 15 μέτρα ; (50 μ).

Σημείωσις. Διὰ νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος, πρέπει νὰ εἶναι γνωστὰ τὸ πλάτος καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας.

3. Ὅγκος κυκλικοῦ κώνου

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ κυκλικ. κώνου, ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς:

Λαμβάνομεν δύο δοχεῖα, τὸ ἓνα κωνικὸν καὶ τὸ ἄλλο κυλινδρικόν, τὰ ὁποῖα νὰ ἔχουν ἴσην βάσιν καὶ ἴσον ὑψὸς (σχ. 27).

Ἄν τὸ κωνικὸν δοχεῖον τὸ γεμίσωμεν μὲ νερὸ καὶ χύσωμεν τοῦτο εἰς τὸ κυλινδρικὸν δοχεῖον, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ ἐπαναλάβωμεν τρεῖς φορές τὸ ἴδιον πρᾶγμα μέχρις ὅτου γεμίση τελείως τὸ κυλινδρικὸν δοχεῖον.

Τοῦτο φανερώνει ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ κώνου εἶναι τρεῖς φορές μικρό-

τερος από τον όγκον του κυλίνδρου, ό όποϊός έχει ίσην βάσιν και ίσον ύψος με αυτόν.

Καί άφοϋ τον όγκον του κυλίνδρου εύρίσκομεν, άν πολλαπλασιάσωμεν τό έμβαδόν τής βάσεως αυτού επί τό ύψος του, συνάγεται ότι :

Διά να εύρωμεν τον όγκον του κώνου, πολλαπλασιάζομεν τό έμβαδόν τής βάσεως αυτού επί τό ύψος του και τό γινόμενον διαιρούμεν δια 3.

$$\text{Δηλ. } \delta\gamma\kappa\omicron\varsigma \text{ κώνου} = \frac{\text{έμβ. βάσεως} \times \text{ύψος}}{3}$$

Παράδειγμα. Να εύρεθῆ ό όγκος κώνου, ό όποϊός έχει άκτίνα βάσεως 0,4 μ. και ύψος 3 μ.

Λύσις. α) Έμβ. βάσ. κώνου = άκτις × άκτίνα × 3,14 = 0,4 × 0,4 × 3,14 = 0,5024 τ.μ.

$$\begin{aligned} \beta) \text{ Όγκος κώνου} &= \frac{\text{έμβ. βάσ.} \times \text{ύψος}}{3} = \frac{0,5024 \times 3}{3} = \\ &= \frac{1,5072}{3} = 0,5024 \text{ κ.μ.} \end{aligned}$$

Προβλήματα

90. Ένας κώνος έχει άκτίνα βάσεως 10 έκ. και ύψος 30 έκ. Πόσος είναι ό όγκος του ;

91. Ένα δοχείον κωνικόν με έμβαδόν βάσεως 28,26 τ.έκ. και ύψος 12,5 έκ. είναι πλήρες ύδραργύρου. Πόσον είναι τό βάρος του περιεχομένου ύδραργύρου ; (Εϊδικόν βάρος ύδραργύρου 13,6).

92. Έντός μιός κωνικῆς σκηνῆς ύψους 4,5 μ. και μήκους περιφερείας βάσεως 31,4 μ. διαμένουν 15 πρόσκοποι. Πόσα κυβικά μέτρα άέρος αναλογοϋν εις κάθε πρόσκοπον ;

93. Τεμάχιον σιδήρου σχήματος κώνου έχει άκτίνα βάσεως 12,5 έκ. και ύψος τό διπλάσιον τής άκτίνοσ τής βάσεώσ του. Πόσον ζυγίζει τοϋτο ; (Εϊδικόν βάρος σιδήρου 7,8).

94. Τὸ ὕψος ἑνὸς κωνικοῦ δοχείου εἶναι τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς διαμέτρου τῆς βάσεως του καὶ ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως 12,56 μέτρα. Νὰ εὐρεθῇ : α) ὁ ὄγκος τοῦ δοχείου καὶ β) πόσα κιλά πετρέλαιον χωρεῖ τοῦτο. (Εἶδ. βάρους πετρελαίου 0,84).

95. Κωνικὸν δοχεῖον ἔχει μῆκος περιφέρειας βάσεως 25,12 μ. καὶ ὕψος 5,40 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ δοχείου τούτου καὶ πόσα κιλά ὕδατος (ἀπεσταγμένου) χωρεῖ ;

Κατασκευὴ κυκλικῶν κώνου

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν κυκλικὸν κώνον μὲ χαρτόνι, σχεδιάζομεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἀνάπτυγμα τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου (σχ. 26). Κόπτομεν κατόπιν τὸν κυκλικὸν τομέα, τὸν τυλίγομεν καὶ τὸν κολλῶμεν μὲ κόλλαν. Ἔτσι ἔχομεν τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν τοῦ κυκλικῶν κώνου. Ἐπειτα ἐφαρμόζομεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν μέρος τῆς τῆν κυκλικὴν βάσιν καὶ ἔχομεν ἕτοιμον τὸν κυκλικὸν κώνον.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

96. Ἐνα κτήμα, σχήματος ὀρθογωνίου, ἔχει μῆκος 500 μ. καὶ πλάτος 300 μ. Διὰ τοῦ κτήματος αὐτοῦ διήλθε σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἡ ὁποία ἀπέκοψε τριγωνικὸν τεμάχιον εἰς τὴν μίαν γωνίαν του βάσεως 225 μ. καὶ ὕψους 150 μέτρων. Νὰ εὐρεθῇ : α) Πόσα στρέμματα ἦτο τὸ ἐμβαδὸν ὀλοκλήρου τοῦ κτήματος καὶ β) ποῖον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν εἰς στρέμματα τοῦ ἀποκοπέντος τριγωνικοῦ τμήματος τοῦ κτήματος.

97. Ἡ περίμετρος ἑνὸς ἰσοσκελοῦς τραπεζίου εἶναι 93 μ. Ἐὰν τὸ μῆκος τῆς μεγάλης βάσεως του εἶναι 32 μ. καὶ τῆς μικρᾶς 25 μ., πόσον εἶναι τὸ μῆκος ἐκάστης τῶν μὴ παραλλήλων πλευρῶν του ;

98. Ἀπὸ ἕνα φύλλον λαμαρίνας, σχήματος τετραγώνου, πλευρᾶς 30 ἐκ. ἀπεκόπη ἕνας κύκλος περιφέρειας 78,5 ἐκ. Νὰ εὐρεθῇ α) ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου (κατὰ προσέγγισιν χιλιοστοῦ), β) τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἀποκοπέντος κύκλου καὶ γ) τὸ ἐμβαδὸν τῆς λαμαρίνας, ποῦ ἀπέμεινε μετὰ τὴν ἀποκοπήν.

99. Ένα τετραγωνικόν κηπάριον πλευρᾶς 3,60 μ. εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς κύκλον μετὰ ἀκτίνα 2,70 μ. Νὰ εὐρεθῆ α) τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τετραγώνου, β) τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κύκλου καὶ γ) τὸ ἔμβαδὸν τῶν 4 τμημάτων τοῦ κύκλου, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται μεταξύ τετραγώνου καὶ κύκλου.

100. Ὅλαι αἱ ἄκμαι ἑνὸς κύβου ἔχουν μῆκος 12,96 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

101. Ἡ ἀκμὴ ἑνὸς κύβου εἶναι 1,20 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος του : α) εἰς κυβ. μέτρα, β) εἰς κυβ. παλάμας, γ) εἰς κ. δακτύλους καὶ δ) εἰς κ. γραμμάς ;

102. Ἐχομεν δύο κύβους· ὁ α' ἔχει ἀκμὴν 60 ἐκ. καὶ ὁ β' 1,8 μ. Πόσας φορές ὁ ὄγκος τοῦ β' κύβου εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὄγκου τοῦ α' κύβου ;

103. Ἐχομεν δύο κύβους· ὁ α' ἔχει ἀκμὴν 50 ἐκ. καὶ ὁ β' τριπλασίαν τοῦ α'. Πόσας φορές ὁ ὄγκος τοῦ β' κύβου εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὄγκου τοῦ α' κύβου ;

104. Ένα κιβώτιον, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, μετὰ διαστάσεις $2 \times 1,5 \times 1,20$ μ. ἐχρωματίσθη ἐξωτερικῶς καὶ ἐστοίχισεν 126 δραχμάς. Πόσον ἐστοίχισε τὸ τ. μέτρον ;

105. Κιβώτιον μήκους 2 μ., πλάτους 40 ἐκ. καὶ ὕψους 1,4 μ. εἶναι πλήρες σάπωνος, τοῦ ὁποῖου ἡ κάθε πλάκα ἔχει μῆκος 1,4 παλάμ., πλάτος δὲ καὶ ὕψος ἀνά 5 ἐκ. Πόσας πλάκας σάπωνος περιέχει τὸ κιβώτιον ;

106. Ένα δωμάτιον τὸ ἐγεμίσαμεν τελείως μετὰ 4.600 χαρτοδέματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ὄγκον 3,5 κυβ. παλάμας. Νὰ ὑπολογισθῆ ὁ ὄγκος τοῦ δωματίου εἰς κυβ. μέτρα.

107. Ένα κουτὶ σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου ἔχει μῆκος 20 ἐκ., πλάτος 12 ἐκ. καὶ ὕψος 15 ἐκ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος του ;

108. Μία δεξαμενὴ, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, ἔχει μῆκος 8 μ. καὶ πλάτος 4,5 μ. Πόσον βάθος (ὕψος) πρέπει νὰ ἔχη, διὰ νὰ χωρῆ 252 τόνους νερό ;

109. Πόσοι μαθηταὶ εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένουν εἰς μίαν αἴθουσαν μετὰ 8 μ. μῆκος, 6 μ. πλάτος καὶ 5 μ. ὕψος, ἂν εἰς ἕκαστον μαθητὴν πρέπει νὰ ἀναλογοῦν 4 κ.μ. ἀέρος ;

110. Μία ἐκκλησία στηρίζεται εἰς 6 κίονας (στύλους) ἀπὸ σκυρόδεμα (μπετόν - ἀρμέ). Ὁ κάθε κίων ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου μὲ ὕψος 5,20 μ. καὶ μὲ βάσιν τετραγώνου πλευρᾶς 45 ἐκ. Νὰ εὐρεθῇ α) ὁ συνολικὸς ὄγκος τῶν κίωνων καὶ β) πόσον ἐστοίχισεν ἡ κατασκευὴ των, ἂν τὸ σκυρόδεμα τιμᾶται 2000 δραχμ. τὸ κυβικὸν μέτρον.

111. Δεξαμενὴ ἐλαίου, σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, μήκους 6 μ., πλάτους 5 μ. καὶ ὕψους 3 μ. περιέχει ἔλαιον ἕως τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ὄγκου της. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ ἐλαίου, ποὺ περιέχει ;

112. Μία τετραγωνικὴ πυραμὶς ἔχει πλευρὰν βάσεως 8,5 μ. καὶ ὕψος ἑνὸς τῶν τριγώνων τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας της 15,40 μ. Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας της ;

113. Ἡ πλευρὰ τῆς βάσεως μιᾶς τετραγωνικῆς πυραμίδος εἶναι 4,5 μ. καὶ τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος 3,2 μ. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος της ;

114. Ἡ διάμετρος τῆς βάσεως ἑνὸς κυκλικοῦ κυλίνδρου εἶναι 0,30 μ. καὶ τὸ ὕψος του 1,20 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

115. Ἐνὸς κυκλικοῦ κυλίνδρου ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως εἶναι 12,56 μ. καὶ τὸ ὕψος του 3,50 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του ;

116. Κυλινδρικὸν δοχεῖον (ντεπόζιτον) μὲ διάμετρον βάσεως 1,20 μ. καὶ ὕψος 1,80 μ. εἶναι γεμᾶτον λάδι. Πόσα κιλά λάδι περιέχει ; (Εἰδικὸν βάρος ἐλαίου 0,912).

117. Πόσας φιάλας ὄγκου 90 κυβ. ἐκ. δυνάμεθα νὰ γεμίσωμεν μὲ 180 κ. παλάμας οἴνου ;

118. Πόσας φιάλας ὄγκου 80 κυβ. ἐκ. δυνάμεθα νὰ γεμίσωμεν μὲ $\frac{1}{2}$ κ.μ. οἴνου ;

119. Ἡ διάμετρος τῆς βάσεως ἑνὸς κυκλικοῦ κώνου εἶναι 1,80 μ. καὶ ἡ πλευρὰ του 3,40 μ. Πόσα τ.μ. εἶναι ἡ κυρτὴ ἐπιφάνειά του ;

120. Θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν κωνικὴν σκηνήν, ποὺ νὰ ἔχη ἀκτῖνα βάσεως 1,20 μ. καὶ πλευρὰν 3,60 μ. Πόσα τ.μ. ὕφασμα θὰ χρειασθῆ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς καὶ πόσον θὰ στοιχίσῃ, ἂν τὸ τετρ. μέτρον κοστίζῃ 39,50 δραχμάς ;

121. Ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως ἑνὸς κυκλικοῦ κώνου ἔχει μῆκος 12,56 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς ὀλικῆς ἐπιφανείας του, ὅταν ἡ πλευρὰ του εἶναι 4,50 μέτρα ;

122. Ἐνα δοχεῖον κωνικὸν ἔχει μῆκος περιφερείας βάσεως 6,28 μ. καὶ ὕψος 2,40 μ. Νὰ εὐρεθῆ α) ὁ ὄγκος, β) πόσους τόννους νερὸ χωρεῖ καὶ γ) πόσα κιλά νερὸ χωρεῖ.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΛΑ

"Εννοια συνόλου. Τό μονομελές σύνολον, τό διμελές σύνολον, τό κενόν σύνολον. Συμβολισμοί τῶν συνόλων. Σύνολα μέ περισσό- τερα στοιχεῖα. "Ισα σύνολα. "Ενωσις συνόλων. Πλήθος στοι- χείων καί πληθικός ἀριθμός συνόλου.	Σελ.	5- 15
--	------	-------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΟΣΑ

Τί λέγεται ποσόν. Ποσά ἀνάλογα καί ποσά ἀντίστροφα . . . »	16- 20
--	--------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΜΕΘΟΔΟΙ

"Απλή μέθοδος τῶν τριῶν. »	21- 27
Ποσοστά »	27- 38
Σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν »	38- 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΚΟΣ. Εὔρεσις τοῦ τόκου. Εὔρεσις τοῦ κεφαλαίου. Εὔρεσις τοῦ χρόνου. Εὔρεσις τοῦ ἐπιτοκίου. Χρήσις βοηθητικοῦ κεφα- λαίου. »	46- 66
ΥΦΑΙΡΕΣΙΣ. Εὔρεσις ἐξωτερικῆς ὑφαίρέσεως. Εὔρεσις ὀνο- μαστικῆς ἀξίας. Εὔρεσις χρόνου προεξοφλήσεως. Εὔρεσις ἐπι- τοκίου. Χρήσις βοηθητικοῦ ποσοῦ. »	67- 74

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΜΕΡΙΣΜΟΣ εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα μερισμοῦ. . . »	75- 84
Προβλήματα Ἐταιρείας. »	85- 91

Προβλήματα μέσου δρου.	Σελ.	91- 93
Προβλήματα μίξεως. Κράματα.	»	93-100

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Χρήσις γραμμάτων διὰ τὴν παράστασιν ἀριθμῶν καὶ ποσοτήτων	»	101-106
---	---	---------

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Σύντομος ἐπανάληψις τῆς ὕλης τῆς Ε' τάξεως.	»	107-111
Ἔλη ΣΤ' τάξεως.		

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐπιφάνειαι. Στερεὰ σχήματα. Γεωμετρικὰ στερεά.	»	112-114
--	---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΥΒΟΣ

Γεωμετρικὰ στοιχεῖα τοῦ κύβου. Πολύεδρον. Διέδρος γωνία. Ἰχνογράφησις κύβου. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κύβου. Μέτρησις ὄγκου ἐνὸς σώματος.	»	115-125
Μονάδες ὄγκου. Ὅγκος κύβου. Κατασκευὴ κύβου.	»	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

Γεωμετρικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. Ἰχνογραφήσις. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. Ὅγκος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. Κατασκευὴ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου	»	126-133
---	---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

Γεωμετρικὰ στοιχεῖα τῆς πυραμίδος. Ἰχνογράφησις πυραμίδος. ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΗ ΠΥΡΑΜΙΣ. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας τετραγωνικῆς πυραμίδος. Ὅγκος τετραγωνικῆς πυραμίδος. Κατασκευὴ τετραγωνικῆς πυραμίδος	»	134-142
---	---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ

Γεωμετρικά στοιχεία τοῦ κυκλικοῦ κυλίνδρου. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κυκλικοῦ κυλίνδρου. Ὅγκος κυκλικοῦ κυλίνδρου. Κατασκευὴ του.

Σελ. 143-150

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΚΩΝΟΣ

Γεωμετρικά στοιχεία τοῦ κυκλικοῦ κώνου. Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κυκλικοῦ κώνου. Ὅγκος κυκλικοῦ κώνου. Κατασκευὴ του.
 ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

» 151-157

» 158-160

Ἐπιμελητὴς Ἐκδόσεως ΗΛΙΑΣ ΝΤΖΙΩΡΑΣ (Ἄπ. Δ.Σ. 3489/29-6-70)

Ἐξώφυλλον ΑΡΙΑΣ ΚΟΜΙΑΝΟΥ

0020555955

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄, 1973 (III) — ΑΝΤΙΤ. 150.000 — ΣΥΜΒΑΣΙΣ : 2293 /29-1-73

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ : Μ. ΠΕΧΑΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ - Α. Ε.

